

calibrite

colorchecker classic

FA 1939

GUIA DEL CRISTIÀ

DEVOCIONARI POPULAR
DE CATALUNYA

Conté les devocions i exercicis piadosos més practicats pel poble fidel, amb el text del «Devocionari Parroquial» aprovat i recomanat pels Il·lms. senyors Bisbes de la Província Eclesiàstica Tarraconense

FOMENT DE PIETAT CATALANA
BARCELONA
1923

R.41623

100mm

GUIA
del
CRISTIA.

PIETATI
CA:
ITA:
LANA

MCD 2022-L5

MCD 2022-L5

GUIA DEL CRISTIÀ

JESÚS, JOSEP I MARIA
SIAU SEMPRE NOSTRA GUIA

FA 1939

GUIA DEL CRISTIÀ

DEVOCIONARI POPULAR
DE CATALUNYA

Conté les devocions i exercicis piadosos més practicats pel poble fidel, amb el text del «Devocionari Parroquial» aprovat i recomanat pels Il·lms. senyors Bisbes de la Província Eclesiàstica Tarraconense

FOMENT DE PIETAT CATALANA
BARCELONA
1923

R. 41623

MCD 2022-L5

NIHIL OBSTAT

El Censor,
IGNASI CASANOVAS, S. J.

Barcelona, 12 de desembre de 1922

IMPRIMATUR

El Vicari General,
FRANCISCO DE P. PARÉS

Per manament de Sa Sria.,
Llic. SALVADOR CARRERAS, Prcv.
Seri. Canc.

Nicolau Poncell, impressor

ADVERTIMENT PRELIMINAR

Essent el devocionari un llibre de formació i educació religiosa i no pas solament un recull de fórmules, cal tenir en compte les explicacions que s'acompanyen en aquest llibre per tal de no caure en el vici de la gent ignorant, que sol donar una importància exagerada a la lletra, oblidant massa sovint l'esperit que l'ha de vivificar; creuen que l'eficàcia està en les paraules de la fórmula essent així que està en l'esperit del qui la resa. Per lo tant cal llegir atentament les instruccions que conté el llibre per trobar en les fórmules d'oracions i pràctiques devotes tot el sabor que tenen i treure'n el fruit que d'elles ben practicades se'n pot esperar.

Aquest llibre és de

qui nasqué a

el dia de
de

Rebé el Sant Baptisme el dia
de de

Rebé el Sagrament de la Confirma-
ció el dia de
de

Rebé la Primera Comunió el dia
de de
en

Afirma i declara que vol viure i mo-
rir cristianament dins la comunió de
la Iglésia Catòlica.

INSTRUCCIONS GENERALS

LO QUE HA DE SABER I PRACTICAR EL CRISTIÀ PER SALVAR-SE

Per a salvar-te has de SABER I PRACTICAR la Doctrina que ens ensenyà el Bon Jesús, que és la mateixa que ens predica la Santa Mare Iglésia.

HAS DE SABER *necessàriament*, si et vols salvar, les quatre veritats principals de la Fe : 1.ª *Que hi ha un sol Déu*; 2.ª *Que premia als bons i castiga als dolents*; 3.ª *El misteri de la Santíssima Trinitat, això és, un sol Déu en tres Persones iguals i distintes: Pare, Fill i Esperit Sant*; 4.ª *Que el Fill, la segona Persona de la Santíssima Trinitat, s'encarnà en les entranyes de Maria Verge; i fou Jesucrist, Déu i Home verdader, qui sofri passió i mort per redimir-nos i salvar-nos.*

Són tan necessàries aquestes veritats que els confessors no poden absoldre els penitents que no les sàpiguen; ni els missioners poden batejar cap adulte que les ignori; ni els petits poden fer la Comunió si no les saben: s'entén sempre i en cada cas de la manera que en sien capaços.

Per obligació també has de saber el *Parenostre*, *Credo*, els *Manaments de la Llei de Déu* i els *Preceptes de la Iglésia*, els *Sagraments* més necessaris, com són el *Baptisme*, *Penitència* i *Eucaristia*, i els demés quan se han de rebre. *Que la Iglésia verdadera és una*

sola i son Cap visible és el Sant Pare: que és assistida per l'Esperit Sant; que és infal·lible i té potestat per imposar preceptes.

Són també necessàries per salvar-se la Fe, l'Esperança i la Caritat, per lo qual havem de fer sovint actes d'aquestes virtuts. És igualment necessària l'oració. Altres coses també convé que sàpiga el cristià, emperò en aquest llibre se suposa que tu, bon lector, ja les saps. I si no fos així, valga't aquest avís perquè et posis tot seguit al corrent de lo que tens obligació de saber.

Si et vols salvar has de viure conforme a la fe que professes, a les veritats que creus, i guardar els manaments que coneixes. Això vol dir que no n'hi ha prou de saber les veritats de la Religió, sinó que també s'han de practicar. Per lo qual tu has de posar els medis deguts, amb bona voluntat i perseverància, i Nostre Senyor et donarà sa gràcia per salvar-te eternament.

En aquest Devocionari trobaràs els medis que has de usar necessàriament, així com també les pràctiques de devoció més segures per santificar-te cada dia més.

L'oració, la freqüència de Sagraments, la Santa Missa, les devocions millors, tot ho trobaràs explicat i proposat d'una manera breu i pràctica, però també absolutament clara i segura.

PRIMERES ORACIONS I FÓRMULES QUE HAN DE SABER-SE DE MEMÒRIA

Encara que tot bon cristià ja sap bé prou aquestes oracions i fórmules que va aprendre de petit, no obstant, algunes d'elles, per no repetir-les sovint, fugen de la memòria amb el temps. D'altres, encara que les recorda perfectament i les diu cada dia, de vegades, per fer-ho depressa, o distret, o sense parar-hi prou esment, es diuen malament i s'hi afegeixen o se'n treuen paraules, cosa inconvenient tractant-se de tan sagrades oracions. Amb el text, que es posa aquí, copiat del Catecisme, es podrà comprovar si es diuen bé les oracions i fórmules principals, i ademés es podran recordar novament i aprendre de memòria aquelles que no es sabessin prou bé, o haguessin estat oblidades.

Els fidels, cada vegada que estudien mitja hora el Catecisme (al qual pertanyen aquestes oracions i fórmules), tant si és per ensenyar-lo com si és per aprendre'l, guanyen *cent dies d'indulgència*.

SENYAL DE LA CREU.—Per lo senyal † de la santa Creu, de nostres † enemics, deslliurau-nos Senyor † Déu nostre. En nom del Pare, i del Fill, † i de l'Èsperit Sant. Amén.

PARENOSTRE. — Pare nostre, qui estau en el cel, sia santificat el vostre sant nom: vinga a nosaltres el vostre sant regne: faci's la vostra voluntat, així en la terra com se fa en el cel. El nostre pa de cada dia donau-nos, Senyor, en el dia d'avui: i perdonau-nos les nostres culpes, així com nosaltres perdonem als nostres deutors; i no permetau que nosaltres caiguem en la temptació: ans deslliurau-nos de qualsevol mal. Amén.

AVEMARIA. — Déu vos salve, Maria, plena de gràcia; el Senyor és amb Vós: beneita sou Vós entre totes les dones, i beneit és el fruit del vostre sant ventre, Jesús. Santa Maria, Mare de Déu, pregau per nosaltres pecadors, ara i en la hora de la nostra mort. Amén.

GLÓRIA. — *Glória Patri et Filio, et Spiritui Sancto. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen.*

Glòria al Pare, i al Fill, i a l'Esperit Sant. Com era en el principi, ara i sempre, per tots els segles dels segles. Amén.

CREDO. — Crec en Déu, Pare totpoderós, Creador del cel i de la terra. I en Jesucrist, únic Fill seu, Senyor nostre: el qual fou concebut per obra de l'Esperit Sant, nasqué de Maria Verge, patí baix

el poder de Pons Pilat, fou crucificat, mort, i sepultat: davallà als inferns; ressuscità al tercer dia d'entre els morts; se'n pujà al cel; seu a la dreta de Déu Pare totpoderós: des d'allí ha de venir a judicar als vius i als morts. Crec en l'Esperit Sant, la santa Iglésia Catòlica, la comunió dels Sants, la remissió dels pecats, la resurrecció de la carn, la vida perdurable. Amén.

SALVE. — Déu vos salve, Reina i Mare de misericòrdia; vida, dolçura i esperança nostra, Déu vos salve. A Vós cridem els desterrats fills d'Eva. A Vós sospirem, gement i plorant en aquesta vall de llàgrimes. Éa, doncs, Senyora, advocada nostra, aqueixos ulls vostres tan misericordiosos, girau-los envers nosaltres. I després d'aquest desterro mostrau-nos a Jesús, fruit beneït del vostre sant ventre. ¡Oh clementíssima, oh piadosa, oh dolça sempre Verge Maria! Pregau per nosaltres, Mare santa de Déu, per a que siam dignes de les promeses de Nostre Senyor Jesucrist. Amén.

MANAMENTS DE LA LLEI DE DÉU. — Els Manaments de la Llei de Déu són deu.

Jo soc el Senyor ton Déu:

El primer: No tindràs altre Déu fora de Mi.

El segon: No pendràs el nom de Déu en va.

El tercer : Santificaràs les festes.

El quart : Honraràs pare i mare.

El quint : No mataràs.

El sisè : No cometràs accions impures.

El setè : No furtaràs.

El vuitè : No diràs fals testimoni, ni mentiràs.

El novè : No desitjaràs la muller de ton pròxim.

El desè : No desitjaràs els béns de ton pròxim.

Aquests deu Manaments s'enclouen en dos : això és, estimaràs a Déu sobre totes les coses, i al pròxim com a tu mateix, per amor de Déu.

PRECEPTES GENERALS DE LA IGLÉSIA. —
Els preceptes generals de la Iglésia són cinc.

El primer : Oir Missa entera els diumenges i demés festes de guardar.

El segon : No menjar carn els divendres i demés dies prohibits, i dejunar els dies senyalats.

El tercer : Confessar-se al menys una vegada a l'any, i combregar al menys per Pasqua.

El quart : Subvenir a les necessitats de la Iglésia, contribuint-hi segons les lleis o costums.

El quint : No celebrar les bodes solemnement en els temps prohibits.

SAGRAMENTS. — Els Sagraments són set :

El primer, Baptisme. — El segon, Confirmació. — El tercer, Eucaristia. — El quart, Penitència. — El quint, Extremaunció. — El sisè, Orde. — El setè, Matrimoni.

ACTE DE FE. — Déu meu, crec fermament tot lo que Vós, Veritat infal·lible, haveu revelat, i la santa Iglésia ens proposa creure. I expressament crec en Vós, únic Déu verdader, en tres Persones iguals i distintes, Pare, Fill i Esperit Sant; i en Jesucrist, vostre Fill, encarnat i mort per nosaltres, el qual donarà a cadascú, segons sos mèrits, el premi o la pena eterna. Conforme aquesta fe vull viure sempre. Senyor, augmenteu la meva fe.

ACTE D'ESPERANÇA. — Déu meu, espero de la vostra bondat, per les vostres promeses i pels mèrits de Jesucrist Salvador nostre, la vida eterna, i les gràcies necessàries per merèixer-la amb les bones obres, que jo dec i vull practicar. Senyor, que jo no sia confús eternament.

ACTE DE CARITAT. — Déu meu, us estimo amb tot el cor, sobre totes les coses, a Vós, qui sou Bé infinit i nostra eterna felicitat; i per amor vostre, estimo al meu pròxim com a mi mateix, i perdono les ofenses rebudes.

CONFESSIÓ GENERAL. — Jo pecador me confesso a Déu totpoderós, a la benaventurada sempre Verge Maria, al benaventurat Sant Miquel Arcàngel, al benaventurat Sant Joan Baptista, als sants apòstols Sant Pere i Sant Pau, a tots els Sants i a Vós, Pare, que he pecat gravement, de pensament, paraula i obra, per ma culpa, per ma culpa, per ma grandíssima culpa. Per tant, jo prego a la benaventurada sempre Verge Maria, al benaventurat Sant Miquel Arcàngel, al benaventurat Sant Joan Baptista, als sants Apòstols Sant Pere i Sant Pau, a tots els Sants i a Vós, Pare, que pregueu per mi a Déu Nostre Senyor.

ACTE DE CONTRICIÓ. — Senyor meu Jesucrist, Déu i home verdader, Creador, Pare i Redemptor meu, en qui crec, en qui espero, a qui estimo més que totes les coses: em pesa d'haver-vos ofès per ser Vós qui sou, Bondat infinita: i també em pesa perquè podeu castigar-me amb les penes eternes de l'infern. Ajudat de vostra divina gràcia, i esperant en els mèrits de vostra preciosa Sang, proposo no tornar més a pecar, confessar-me i complir la penitència que em serà donada. Amén.

SENYOR, JO NO SOC DIGNE. — Senyor, jo no soc digne de què Vós entreu din-

tre de mi; mes digueu tan sols una paraula, i serà sana la meva ànima.

DONS DE L'ÈSPERIT SANT. — Els dons de l'Èsperit Sant són set:

Saviduria, enteniment, consell, fortalesa, ciència, pietat i temor de Déu.

VIRTUTS TEOLOGALS.—Les virtuts teologals són tres:

Fe, esperança i caritat.

VIRTUTS CARDINALS.—Les virtuts cardinals són quatre:

Prudència, justícia, fortalesa i templança.

OBRES DE MISERICÒRDIA. — Les obres de misericòrdia són catorze: set *corporals* i set *espirituals*.

Les *corporals* són les següents:

La primera: Donar menjar al qui té fam.

La segona: Donar beure al qui té set.

La tercera: Vestir al despullat.

La quarta: Visitar els malalts i presos.

La quinta: Recollir els peregrins.

La sexta: Rescatar els captius.

La setètima: Enterrar els morts.

Les *espirituals* són les següents:

La primera: Ensenyar a l'ignorant.

La segona: Donar bon consell al qui l'ha de menester.

La tercera : Corretgir al qui va errat.

La quarta : Consolar al trist i desconsolat.

La quinta : Perdonar les injúries per amor de Déu.

La sexta : Sofrir amb paciència les flaqueses i molèsties del pròxim.

La sèptima : Pregar a Déu per als vius i per als morts.

BENAVENTURANCES. — Les Benaventurances són vuit :

La primera : Benaventurats els pobres d'esperit, perquè d'ells és el regne del Cel.

La segona : Benaventurats els mansos, perquè ells posseïran la terra.

La tercera : Benaventurats els qui ploren, perquè ells seran consolats.

La quarta : Benaventurats els qui tenen fam i set de justícia, perquè ells seran saciats.

La quinta : Benaventurats els misericordiosos, perquè ells alcançaran misericòrdia.

La sexta : Benaventurats els nets de cor, perquè ells veuran a Déu.

La sèptima : Benaventurats els pacífics, perquè ells seran anomenats fills de Déu.

L'octava : Benaventurats els qui pateixen persecució per la justícia, perquè d'ells és el regne del cel.

POTÈNCIES DE L'ÀNIMA. — Les potències de l'ànima són tres :

Memòria, enteniment i voluntat.

SENTITS CORPORALS. — Els sentits corporals són cinc :

Veure, oir, olorar, gustar i tocar.

ENEMICS DE L'ÀNIMA. — Els enemics de l'ànima són tres :

Món, dimoni i carn.

PECATS CAPITALS. — Els pecats capitals són set :

El primer, supèrbia. — El segon, avarícia. — El tercer, luxúria. — El quart, ira. — El quint, gola. — El sisè, enveja. — El setè, peresa.

Contra aquests set pecats hi han set virtuts :

Contra supèrbia, humilitat.

Contra avarícia, liberalitat.

Contra luxúria, castedat.

Contra ira, paciència.

Contra gola, abstinència.

Contra enveja, caritat.

Contra peresa, diligència.

PECATS CONTRA L'ÈSPERIT SANT. — Els pecats contra l'Èsperit Sant són sis :

El primer : Presumpció de salvar-se sense cap mèrit.

El segon : Desesperació de la misericòrdia de Déu.

El tercer: Impugnació de la veritat coneguda, per pecar amb més llibertat.

El quart: Enveja dels béns espirituals, que el nostre pròxim ha rebut de Déu.

El quint: Obstinació en el pecat.

El sisè: Propòsit de morir sense penitència.

PECATS QUE CRIDEN VENJANÇA A DÉU. — Els pecats que criden venjança a Déu, són quatre:

El primer: Homicidi voluntari.

El segon: Pecat impur contra la naturalesa.

El tercer: Oprimir el pobre.

El quart: Defraudar la soldada dels treballadors.

DARRERIES DE L'HOME. — Les darreries de l'home són quatre: Mort, judici, infern i glòria.

ELS TEMPS LITÚRGICS DE L'ANY CRISTIÀ

L'any cristià el té consagrat la Iglésia a la consideració dels misteris principals de nostra Redempció i festes de la Verge Santíssima, dels àngels i dels sants, adaptant el sentit de sa oració contínua, jamai interrompuda, al misteri, festa, o temps que celebra.

Consta de tres solemnitats més importants, que són : NADAL, PASQUA i PENTECOSTÈS, al voltant de les quals giren totes les demés, ja sia preparant-les, ja seguint-les.

La solemnitat de NADAL és preparada per les quatre setmanes anomenades de l'ADVENT. Va seguida de l'octava que acaba amb la festa de la CIRCUMCISIÓ : seguint després la festa de l'EPIFANIA amb sis setmanes anomenades i numerades segons aquesta festa ; i així queda clos el temps de Nadal.

La PASQUA és preparada per un seguit de setmanes anomenades per sos diumenges, que són : SEPTUAGÈSIMA, SEXAGÈSIMA, QUINQUAGÈSIMA, QUADRAGÈSIMA o sia QUARESMA, que comprèn quatre setmanes i ademés la setmana de PASSIÓ i la setmana major, o sia SETMANA SANTA.

Encara que la Quaresma pròpiament dita comença el diumenge primer, no obstant, a fi que hi haguessin quaranta dies complets de penitència (puix els diumenges mai n'han estat dia) s'és avençat al dimecres anterior, que és el DIMECRES DE CENDRA.

LA PASQUA DE RESURRECCIÓ, que és la solemnitat de les solemnitats, va seguida de cinc diumenges o setmanes numerades i nomenades segons la Pasqua. El primer de aquests diumenges, que és el de l'octava, s'anomena IN ALBIS en recordança dels vestits blancs que antigament duïen els adults batejats per Pasqua.

Al cap de quaranta dies, en memòria dels quaranta dies que estigué Nostre Senyor ressuscitat en aquesta terra, se celebra la festa de l'ASCENSIÓ, que, per lo tant, s'escau sempre en dijous i és movable segons la Pasqua.

Aquí comença la PREPARACIÓ DE PENTECOSTÈS, que són els deu dies que estigueren recollits els Apòstols amb la Verge Santíssima en la casa de Sion preparant-se per a rebre el Sant Esperit. Al cap de deu dies, doncs, del dijous de l'Ascensió, esdevé la Pentecostès. PENTECOSTÈS és la festa de la vinguda de l'Esperit Sant. Els jueus ja d'abans celebraven amb aquest nom, que significa el dia *quinquagèsim*, la celebració de la Llei que els havia estat donada en el Sinaí. Nosaltres celebrem el dia *quinquagèsim* després de la Resurrecció; en què se'ns donà la Llei de gràcia no escrita sobre pedra, sinó escrita en els nostres cors per l'Esperit Sant mateix.

Segueixen a aquesta solemnitat les vint-

i-quatre setmanes numerades i nomenades segons ella, això és, diumenge *tants* després de Pentecostès. En el primer d'aquests diumenges, que és el dia de la octava, es celebra la festa de la SANTÍSSIMA TRINITAT.

El dijous següent a aquesta festa es celebra la solemnitat del CORPUS CHRISTI. I el divendres següent a l'octava del *Corpus* se celebra la festa del SAGRAT COR DE JESÚS.

La Pasqua de Resurrecció és anomenada PASQUA FLORIDA perquè s'escau a la Primavera. *La Pasqua de Pentecostès* s'anomena PASQUA GRANADA, puix s'escau quan les collites del temps maduren.

LES QUATRE TÊMPORES són altres tantes setmanes de penitència semblants a les de la Quaresma. Estan repartides en les quatre estacions de l'any. Les de primavera s'escauen en Quaresma. Les de l'estiu fan com de preparació per la festa de la Santíssima Trinitat. Les de la tardor s'escauen al setembre i el poble les sol anomenar Têmpores de Sant Mateu. I les de l'hivern entren en l'Advent i solen anomenarse Têmpores de Sant Tomàs. Estan destinades a obtenir de Déu la gràcia de tenir bons sacerdots i ministres de la Iglésia, puix en aquests temps els senyors Bisbes confereixen ORDES sagrats als aspirants al sacerdoci.

Aquest és l'any eclesiàstic sàviament i dolçament disposat per la Santa Mare Iglésia.

Paralel·lament a aquest decurs de l'any, que en llenguatge litúrgic s'anomena PROPI DE TEMPS, hi ha el seguit de FESTES de la *Verge Santíssima*, *Àngels* i *Sants* repar-

tides i distribuïdes per els diferents dies de l'any. Aquestes festes són quasi totes fixades en un dia determinat del mes. Per exemple, dia 19, o 25 del mes. Emprò n'hi han que segueixen el *Propi de temps*: per exemple, la *Mare de Déu dels Dolors*, que se celebra el *divendres* de la Setmana de Passió. I el Patrocini de Sant Josep, que se celebra el *dimecres* de la segona setmana després de Pasqua.

La Iglésia té assenyalades diferents categories, tant a les solemnitats del PROPÍ DE TEMPS, com a les FESTES DELS SANTS. I entre les dues solemnitats que ocorren en un mateix dia, se celebra la que té assignada major categoria. Per exemple: el dia 25 de març, és la festa de l'*Anunciació de la Mare de Déu*: emperò si s'escau en *Diumenge de Passió* en tal cas com que la Iglésia dona més importància al *Diumenge de Passió*, es resarà la Missa i l'Ofici (això és, el rés de les Hores canòniques) de Passió i no de la Mare de Déu. Així la casulla serà morada en la Missa, que, d'altra manera, hauria estat blanca. Lo mateix succeeix amb la festa de Sant Josep i altres.

El fidel cristià ha de procurar saber i seguir aquest orde de coses litúrgiques i així sempre donarà en son esperit la preferència a lo que vol la Iglésia. Això és pròpiament L'ANY CRISTIÀ.

FESTES DE PRECEPTE

en què hi ha obligació d'oïr missa
i abstenir-se de treballar

Tots els diumenges.

Circuncisió del Senyor : Dia 1 de gener.

Epifania (Els Sants Reis) : Dia 6 de gener.

Sant Josep : Dia 19 de març.

Ascensió del Senyor, (Movable).

Corpus Christi, (Movable).

Sant Pere i Sant Pau : Dia 29 de juny.

Sant Jaume : Dia 25 de juliol. (Pròpia d'Es-panya).

L'Assumpció de la Mare de Déu : Dia 15 d'agost.

Tots Sants : Dia 1 de novembre.

La Immaculada Concepció : Dia 8 de de-sembre.

Nadal : Dia 25 de desembre.

(La Mare de Déu de la Mercè : Dia 24 de setembre. És festa només en la Ciutat de Bar-celona.)

No són festes de precepte altres dies que el poble fidel celebra devotament (i és cosa lloa-ble el fer-ho), per exemple : *La Purificació, Anunciació i Nativitat de la Mare de Déu, el Dijous i Divendres Sants, els Dilluns de les Pasqües de Resurrecció i de Pentecostès, Sant Joan, Dia de Difunts, Sant Esteve* i altres semblants.

INSTRUCCIÓ SOBRE LA BUTLLA
I DIES
D'ABSTINÈNCIA I DEJUNI

Què és la Butlla

El Sant Pare Benet XV, al concedir la nova Butlla, reformà els indults i privilegis que disfrutàvem en virtut de la Butlla de la Creuada, afegint-hi encara noves gràcies i concessions.

La Butlla de la Creuada fou concedida pel Sant Pare a diferents regions d'Espanya ja des de temps molt antic, quan se sostenia aquella guerra contínua contra els moros que havien invadit la nostra pàtria.

Se'n diu Butlla, perquè el document en què se solia concedir era d'aquella mena que així s'anomenen. Se'n diu de la *Creuada* perquè els privilegis que en ella es concedeixen són semblants als que es concedien a aquells qui s'allistaven als exèrcits que es formaven per a recobrar els Sants Llocs de Jerusalem i demés Terra Santa que estava en poder dels mahometans. Aquestes expedicions guerreres s'anomenaven *Creuades* perquè la gent portava per distintiu i bandera una creu vermella.

Els privilegis (que eren principalment es-

pirituals) abans eren concedits per tal de ajudar les guerres contra el moro; ara es concedeixen a fi de promoure el culte diví i les obres de pietat i de beneficència.

Condicions per a disfrutar els privilegis de la Butlla

Aquestes Butlles els Papes les concedeixen per un temps determinat, que van prorrogant bondadosament a instàncies dels interessats. Emprò els privilegis i gràcies que concedeix la Butlla valen per a la persona que l'adquireix, solament per l'any de sa publicació i un mes més.

El primer diumenge d'Advent se sol publicar en moltes diòcesis. Doncs de tal dia a un mes, ja no valen les butlles de l'any abans per disfrutar dels privilegis: cal adquirir la nova butlla de l'any corresponent, si es volen tenir els privilegis que concedeix.

No és necessari escriure el nom en les Butlles, encara que sempre és més devota cosa. Des del moment que s'han adquirit entregant l'almoina, ja valen per aquella persona, encara que després es perdin o se esquincin dites Butlles. També pot disfrutar dels mateixos privilegis qualsevol persona, encara que no sia espanyola, que resideixi en territori de jurisdicció espanyola encara que després visqui a l'estranger. Ha de procurar, en aquest cas, evitar l'escàndol a l'usar l'indult d'abstinència i de dejuni.

Indults o privilegis que concedeix la Butlla

Són molts els que confereix la Butlla, tant sobre indulgències com sobre l'abstinència i els dejunis, així com els referents a oratoris privats, dispenses de vots, i altres, que explicarem d'una manera breu i clara totseguit.

El Sant Pare donà permís al Comissari de la Butlla de la Creuada perquè distribueixi aquests privilegis en els diferents *Sumaris*, que la gent també anomena *Butlles*, i són cinc, en els quals se contenen totes les gràcies concedides per la Butlla.

1. Sumari o butlla general o de Creuada.
2. Sumari o butlla d'abstinència i dejuni.
3. Sumari o butlla de difunts.
4. Sumari o butlla de composició.
5. Sumari o butlla d'oratoris.

Sumari o Butlla general de la Creuada

Aquesta Butlla, que és la fonamental, és la que dóna el dret a guanyar les indulgències plenàries i parcials que hi han concedides.

Indulgència plenària: es pot guanyar, durant l'any que val la Butlla, en dos dies diferents que cada u es pot escollir, confessant i combregant cada vegada amb intenció de guanyar-la. I si no es pot confessar i combregar cada vegada, rebre amb aquesta intenció els Sagraments en el temps pasqual.

Ademés, *Indulgència de 15 anys i 15 qua-*

rentenes, i participació en totes les bones obres que es facin aquell dia en la Iglésia militant, als qui, contrits de cor, dejunin voluntàriament, qualsevol dia dels que no hi ha obligació de fer-ho, resant alguna oració vocal per les intencions del Papa.

Ademés es concedeixen *les indulgències de les Estacions de Roma* a aquells qui visitin una iglésia o oratori públic o semi-públic, resant-hi vocalment per les intencions del Sant Pare. Els dies que es tracti de guanyar indulgència plenària, cal ademés confessar i combregar.

Indulgència plenària a l'hora de la mort si moren dintre l'any en què val la Butlla, si confessen i combreguen, o bé, si això no poden, invoquin, amb contrició de cor, el Santíssim nom de Jesús, de paraula, si els és possible, i si no, al menys de cor, acceptant amb resignació la mort de mans del Senyor com a pena merescuda pel càstig del pecat.

Ademés de les indulgències, concedeix aquesta butlla altres PRIVILEGIS especials als sacerdots i religiosos. També facilita la COMMUTACIÓ DE VOTS, però no pas els anomenats vots perfectes de castedat i de religió i els que es fan en la professió religiosa. S'entenen aquí els vots privats, com, per exemple, el d'anar en peregrinació a Terra Santa, o altres semblants, els quals, tenint la Butlla, podran ésser commutats pel sacerdot confessor.

També concedeix privilegis per al temps que s'anomena de INTERDICTE, que és un càstig canònic imposat a un lloc determinat i durant el qual no se celebren els Sants

Misteris ni s'administren els Sagraments, llevat els casos de rigurosa necessitat. Doncs tenint aquesta Butlla, fins en temps d'interdicte, es pot fer celebrar Missa (a porta tancada) i rebre els Sagraments.

Finalment, també facilita l'ABSOLUCIÓ DE PECATS GRAVISSIMS, que són pecats reservats a l'absolució del Sant Pare i per als quals s'havia d'acudir a Roma.

Potser diràs que tu, gràcies a Déu, no necessites tants privilegis ni indults. Emperò t'ha d'alegrar molt, i agrair-ho de tot cor, que els pobres pecadors puguin sortir més fàcilment del pecat que els endogala.

L'ALMOINA per a obtenir aquesta Butlla és de 75 CÈNTIMS, menys per als il·lustres, que és de 5 pessetes.

Butlla d'abstinència i dejuni

Amb aquesta Butlla es disfruten dels privilegis referents a l'*abstinència i al dejuni*. Emperò, per a disfrutar d'aquesta Butlla és necessari tenir també la general de la Creuada que acabem d'explicar. Per això és que es prenen dues butlles per a cada persona.

Per llei general hauríem de menjar de peix (o sia fer abstinència de carn) tots els divendres de l'any ademés d'altres dies senyalats. Però tenint aquesta Butlla solament s'han de guardar *13 dies d'abstinència de carn*, que són : els divendres de Quaresma, els divendres de Tèmpores i les tres vigílies de Pentecostès, Assumpció de la Mare de Déu i Nadal.

24 dies de dejuni, que són : els dimecres, divendres i dissabtes de Quaresma i les tres

vigílies esmentades. (La vigília de Nadal s'anticipa i es trasllada al dissabte de Tém-pores immediat anterior).

Així resulta que tenint la Butlla queden els següents

Dies d'abstinència i de dejuni

Els dimecres i els dissabtes de Quaresma són dies de dejuni sense abstinència.

Els divendres de Quaresma són també d'abstinència i de dejuni.

Les tres vigílies senyalades són d'absti-nència i dejuni.

Els divendres de les Tém-pores són dies d'abstinència sense dejuni.

Cal notar que, escaient-se un divendres de Tém-pores en divendres de Quaresma, re-sulta per aquesta raó ésser dia d'abstinèn-cia i també de dejuni.

Els dies d'abstinència són aquells en què no es pot menjar carn ni caldo de carn, i ha de guardar-los tot cristià que tingui set anys i no n'estigui dispensat per causa justa.

El dejuni obliga solament als majors de vint-i-un anys, si no els en priva justa causa.

Ademés hi han els privilegis següents :

1.ª Es pot cuinar o amanir el menjar (sia carn, sia peix) amb greix de tota mena (llard, mantega i altres), tots els dies i en tots els àpats, encara que sien dies d'absti-nència i de dejuni. 2.ª Es pot menjar ous i lacticinis, o sia coses de llet, tots els dies i en tots els àpats, tant en els de dejuni com en els d'abstinència. 3.ª Els qui deju-

nen poden usar d'aquests privilegis esmen-
tats, tant en el desdejuni (parvitat) com en
el sopar (col·lació) i en el dinar (refecció).
4.ª Es pot barrejar en un mateix àpat tots
els dies en què es pot menjar carn, encara
que sien dies de dejuni. Solament els dies
de peix (dies d'abstinència) no es pot men-
jar carn ni caldo de carn, i això ni en un
mateix àpat ni en àpats diferents. 5.ª Els
pobres poden disfrutar els mateixos privi-
legis sense pendre la Butlla ni tenir obli-
gació de resar res per aquest fi.

L'ALMOINA per aquesta Butlla és de tres
classes : la 1.ª, de 10 PESSETES, per a les per-
sones més il·lustres ; la 2.ª, de 4 PESSETES,
per a les altres autoritats i dignitats de
menys categoria, i en general per a totes
les persones que tenen de renda, de sou o
de benefici, més de 5.000 pessetes anuals.
També l'han de pendre igual, de 4 pessetes
d'almoina, les mullers respectives d'aques-
tes persones ; i 3.ª, de 75 CÈNTIMS, per a les
demés persones.

Butlla de difunts

Prenent la *Butlla de difunts* es pot apli-
car una *indulgència plenària* a un difunt,
amb les condicions de confessar, combregar,
i ademés resar alguna oració vocal davant
el difunt, estant aquest encara de cos
present.

Als difunts que no es trobin ja de cos pre-
sent, això és, que sien enterrats, se'ls pot
aplicar les indulgències plenàries que es
poden guanyar en virtut de la Butlla de la
Creuada, explicades abans.

L'ALMOINA per a la Butlla de difunts és de 75 CÈNTIMS.

Butlla de composició

Per medi d'aquesta butlla es poden compondre, amb certes condicions, aquelles quantitats mal adquirides que hi ha obligació de restituir a la Iglésia o bé als pobres.

No obstant, per a saldar aquests deutes sagrats per medi de butlles de composició, es necessiten dues condicions: 1.ª, que posada la deguda diligència en trobar l'amo de la quantitat no s'hagi pogut trobar amb certesa, i 2.ª, que no s'hagués contret aquesta obligació o deute refiant-se de compondre-ho amb aquestes butlles.

En tot cas és precís tenir també la Butlla de la Creuada.

Tot això demostra la benignitat de la Iglésia i el gran privilegi que el Papa concedeix. Les persones que, desgraciadament, es trobessin en el cas d'haver de restituir alguna quantitat mal adquirida, que consultin a un confessor, qui els donarà camí fàcil i planer d'alleugerir sa consciència d'un pes tan gran.

Butlla d'Oratoris

Per a tenir oratori privat es necessita permís del Sant Pare, i en aquests oratoris privats, solament pot fer-hi celebrar Missa aquell qui posseeix el permís de tenir-lo, el qual s'anomena *indultari*. Però amb aquesta butlla qualsevol seglar, amb permís del del senyor Bisbe, pot fer celebrar la Missa

en un d'aquests oratoris privats, i, ademés, li valdrà la Missa oïda per a complir el precepte dels dies de festa.

Ademés, tenint la Butlla, si oeix missa en un oratori privat, li val per a complir el precepte d'oir-la en dia de festa.

Per a què serveixen les almoines de les Butlles

Les almoines de les Butlles, com cosa de la Iglésia, és diner destinat a coses santes. És natural que així sia, i com diu la Butlla de S. S. Benet XV, s'exigeix que cada sumari o butlla porti consignada l'almoina que s'hagi de pagar, PERÒ SÀPIGUEN ELS FIDELS QUE EL PRODUCTE OBTINGUT ES DESTINA PRINCIPALMENT AL SOSTENIMENT DEL CULTE DIVÍ, A OBRES DE BENEFICÈNCIA I A CONTRIBUIR ALS GASTOS DE LA MATEIXA BUTLLA DE LA CREUADA.

Tu contesta ara, com se mereixen, als qui calumnien la Iglésia i sos ministres sobre l'us d'aquestes almoines sagrades. Els Prelats mateixos, desgraciadament, es troben amb molts i molts pobres i obres bones que reclamen sa caritat. Però són pocs, molt pocs, els qui pensin en fer-los almoina per a que en puguin distribuir.

INSTRUCCIÓ SOBRE L'ORACIÓ

QUÈ ÉS L'ORACIÓ. *Oració*, en el sentit més just i estricte de la paraula, és la *petició feta a Déu de les coses convenients*. En el sentit més ample i extens de la paraula, *oració és la piadosa elevació del pensament a Déu*.

Se'n diu *oració mental* quan es fa de pensament, això és: amb l'enteniment i amb la voluntat, com meditar i contemplar; i s'anomena *oració vocal* quan no sols es fa així de cor, sinó que també s'hi afegeixen les paraules o altres senyals exteriors. Aquesta s'anomena també *pregària*.

NECESSITAT DE L'ORACIÓ. L'Oració és obligatòria o necessària amb *necessitat de medi*, puix és el medi ordinari instituït per Déu per aconseguir les gràcies eficaces i la perseverància final. És, ademés, necessària l'Oració amb *necessitat de precepte*, puix està manada moltes vegades per Déu en les Sagrades Escripures.

Cal advertir aquí la significació d'aquests termes teològics. El dir d'una cosa que és de *necessitat de medi*, vol dir que és d'ab-

soluta necessitat, i de tal manera absoluta, que si s'omet la tal cosa, l'home *no es pot salvar*.

Una cosa que *obliga amb necessitat de precepte*, vol dir que obliga per manament de Déu o de la Iglésia amb pena de pecat mortal.

La llei d'orar, com el precepte de la fe, de l'esperança i de la caritat, *obliga per sí mateix amb freqüència*, lo qual vol dir que s'ha d'orar sovint, durant la vida, sens que es pugui determinar matemàticament el temps; per això diu la Teologia que s'han d'exhortar molt els fidels a que facin oració cada dia. Ademés, *obliga accidentalment l'oració* sempre que sense ella no es pugui vèncer la temptació o no es pugui complir una obligació de la vida cristiana.

MANERA D'ORAR. Encara que lo natural i convenient és orar de viva veu, emperò no s'ha pas de fer amb abundància de paraules, com els gentils, i desconfiant de Déu, sinó amb recolliment, *amb esperit i de veritat*, o sia amb *atenció* del pensament i *devoció* del cor.

Per a que sia *vàlida* l'oració, no es requereix pas una atenció perfecta i intensa: ja basta, segons el parer dels teòlegs, que el qui ora, al començar l'oració tingui la voluntat d'orar, i durant l'oració eviti les distraccions externes. De lo qual resulta que les distraccions *voluntàries* no passen de pecats venials, tant en oracions manades com en les voluntàries.

Emperò, clarament es comprèn com serà difícil, per no dir impossible, resar amb

devoció a aquell qui es distregui *voluntàriament*.

Finalment, *per caritat* havem d'orar no sols per nosaltres, sinó també per al *pròxim*, sens excluir-ne els enemics.

EFFECTES DE L'ORACIÓ. Tres efectes es poden distingir en l'oració: el primer, és el *meritori*, o sia l'augment de gràcies i de glòria que amb l'oració guanyem. El segon, és el *satisfactori*, o sia la part de pena temporal que amb l'oració se'ns perdona i havíem de pagar en aquest món, o en l'altre, en el Purgatori. I finalment, el tercer, que és l'efecte propi i particular de l'oració, és l'*impetratori*, o sia l'*eficàcia* que ha tingut la nostra oració per obtenir de Déu les gràcies demanades.

EFICÀCIA DE L'ORACIÓ. L'*oració feta amb les degudes condicions, per lliberal promesa de Déu, té EFICÀCIA INFAL·LIBLE per a obtenir les coses que's demanen*. Lo qual els teòlegs diuen que és cosa certa de fe, segons les paraules clares de la Sagrada Escripura. Emperò no diuen pas que l'oració sense aquestes condicions sia absolutament infructuosa.

CONDICIONS DE L'ORACIÓ. De les condicions de que ha d'anar revestida l'oració, les unes se refereixen a l'*objecte* o cosa que es demana, i les altres pertanyen al *subjecte* o persona que demana amb l'oració. En quant a l'objecte o cosa demanada, deu haver d'ésser *necessària, útil o convenient a la salvació eterna*, tant si es tracta de coses

naturals com si es tracta de coses sobrenaturals. En quant al subjecte o persona qui ora, es requereixen com condicions la *humilitat, la confiança i la perseverància*. Aquestes són les condicions que fan infal·liblement fructuosa l'oració.

Un gran teòleg (Génicot), parlant de si deu haver de comptar-s'hi entre aquestes condicions *l'estat de gràcia* del qui ora, diu : «Mentres no hi hagi la voluntat absolutament obstinada en el mal (o sia en el pecat), i no hi faltin les demés condicions reclamades per a ben orar, la manca d'estat de gràcia (o sia l'estat de pecat mortal) no sembla obstar per a que els pecadors al menys també obtinguin infal·liblement aquelles coses (o gràcies) que són útils a la salvació d'ells.»

«I el qui es troba ja caigut i en desgràcia de Déu, escriu Sant Alfons Maria de Liguori, deu haver d'acudir a Déu perquè l'ajudi a sortir del miserable estat.»

Però Déu, ¿còm el podrà escoltar si veu que és son enemic? Sí, bé l'escolta quan el pecador, humiliat de bon cor, li prega que el perdoni, puix està escrit en l'Evangeli : *Tot aquell qui demana, rep*. Diu : *tot aquell*, ja sia just, ja pecador, qui prega a Déu, té promesa certa de ser escoltat.

No hi haurà excusa el dia del judici per qui mori en pecat. No li valdrà dir que no tenia força per resistir a la temptació que l'assaltava, puix Jesucrist li respondrà : Si no tenies aquesta força, ¿per què no me l'has demanada, i Jo te l'hauria donada? I si caigueres en pecat, ¿per què no recorregueres a Mi, i Jo te n'hauria deslliurat?

JESÚS ENSENYANT DE FER ORACIÓ

L'EXERCICI DEL CRISTIÀ

Sense oració, no hi ha salvació. L'oració és el medi ordinari que ens ha posat Déu Nostre Senyor per a conseguir la gràcia que ens és necessària per a no pecar i perseverar en el bé fins a la mort. Per a salvar-nos, doncs, per a vèncer les temptacions, per a complir el precepte diví d'orar sovint, el cristià ha de procurar no deixar mai de la seva vida, l'*exercici del cristià*, això és, les oracions de cada dia, sobretot les del matí i vespre, que són l'*A Déu m'encoman*. Els pares han d'ensenyar als seus fills, ja de petits, aquestes oracions principals, fent-los encomanar a Déu al matí i al vespre. La mare, sobretot, no ha de permetre mai que ningú se li avenci ni la supleixi en aquesta santa obligació, encara que els seus fills assisteixin al Catecisme de la parròquia o vagin a escoles religioses.

Advertiments per ben orar que cal repassar sovint

LA PREPARACIÓ.—Diu la Bíblia en el llibre de l'Eclesiàstic: *Abans de l'oració prepara la teva ànima i no vulguis ésser com l'home qui tempta a Déu*. I de veritat, és de tan poca reverència posar-se a parlar inconsideradament amb persones d'autoritat, que fins entre els homes mateixos, abans

de parlar amb superiors, es demana primerament permís i es posa molt de mirament en lo que es diu i com se diu.

1. Molt major respecte cal tenir al parlar amb el mateix Déu d'infinita Majestat, per lo qual, abans de començar l'oració, pensa un moment tan sols que vas a parlar amb Déu Nostre Senyor, qui t'escolta i et veu present.

2. Considera que sols Déu te pot concedir lo que li demanes, això és, la gràcia divina i auxiliis que necessites per salvar-te, i amb això veuràs el grandíssim esment que has de posar en resar amb tota atenció i devoció.

3. No miris pas les oracions com una cosa pesada de fer, ni les resis mai amb mandra o a tall de *tant se me'n dóna*, que és cosa molt i molt irreverent.

4. Evita també amb tota cura el resar-les massa depressa, que mai se pot resar amb atenció i devoció quan se resa tan ràpidament, menjant-se les paraules i sense pensar lo que es diu. A tu mateix t'enfadaria que et vingués algú a demanar un favor parlant-te amb el poc respecte amb què ho fan molts cristians al parlar a Déu en l'oració.

5. Pensa, pel contrari, que l'oració és cosa dolça i agradable, i és verdaderament un honor i un plaer el poder parlar amb Déu, amb la Verge Santíssima, amb els Angels i amb els Sants.

Tinguis present que Nostre Senyor t'escolta i espera només que comencis a demanar per concedir-te lo que necessites, i el teu Angel de la Guarda està esperant les

teves oracions per pujar-les al cel; procura tu que les hi pugui presentar ben fervoroses i no pas plenes d'irreverències i fredor.

Per això t'ajudarà moltíssim el fer sempre, amb el major fervor, abans de començar l'oració, el degut acte de preparació.

LA DEVOCIÓ. — La devoció és aquella disposició de l'esperit que està prompte per a les coses de Déu; això és, per complir en tot sa voluntat i donar-li gust fins en les coses que no són d'obligació. No obstant, passa de vegades que, fins les persones més bones i santes, amb tot i voler tenir, i tenint-la de veritat, aquesta devoció, no senten gust en l'oració i en les demés coses espirituals; es troben eixutes com si no sabessin dir res a Nostre Senyor; els falta això que se'n diu *devoció sensible*, o sia, que encara que tinguin devoció no la senten, la qual cosa els fa semblar que no en tenen.

6. Si mai te trobes en aquest cas (que prou t'hi trobaràs), no et desanimis pas, puix aquesta *devoció sensible* és una d'aquelles dolçors que sol donar Déu, i, per lo tant, no està en la nostra mà l'haver-les o recobrar-les, ni és culpa nostra el perdre-les, ni és cosa necessària tenir-les, ni obstacle el no tenir-les, per servir a Déu amb perfecció. Ans al contrari, sol ésser un temps de prova que Déu envia a les ànimes devotes que Ell estima, per donar-los ocasió de demostrar com el serveixen amb tot desinterès, tant en el temps del gust i de la consolació, com en el temps de prova o sequedat espiritual.

És un temps de purificació de l'amor diví que devem tenir. Pensa en aquests temps de sequedat espiritual que, amb tot i no sentir devoció sensible, serveixes millor a Déu i amb més fruit i mèrit que quan hi trobes gust.

7. No deixis mai per tal causa l'oració, no l'escursis, ni deixis de fer absolutament tot lo que faries si tinguessis aquesta devoció sensible. Això serà la millor prova de que no et falta la verdadera devoció interior, o sia, la de la voluntat, que és la que Déu demana i premia.

8. Encara que la devoció és cosa principalment de l'esperit, no obstant, el cos també ha d'estar amb posició reverent, lo qual ajuda a la mateixa devoció. Això no vol dir que no es pugui resar devotament estant assegut o dret, i fins passejant (com fan alguns per dir el rosari), emperò sia dret, sia assegut, la reverència del cos ha de demostrar externament la devoció interior de l'ànima. És un costum reprobable el d'aquells qui fan l'oració al llit. Aquest no és el lloc, ni és aquesta la posició pròpia per resar, exceptuant els malalts. Això no vol dir que estant al llit no es pugui aixecar el pensament a Déu i orar: lo que sí volem dir, que no és el lloc propi de fer l'oració diària de la nit i del matí.

Indubtablement que la posició més devota per resar, és estar agenollat, i això és lo que havem de procurar, puix no és tan difícilós com sembla: el costum facilita molt. No obstant, si l'estar agenollat és causa de distracció o violència, o motiu d'acabar prompte l'oració, aleshores és preferible una

altra posició més còmoda, però sempre reverend, que favoreixi la pau de l'esperit.

L'ATENCIÓ.—Si en les coses d'interès material posem gran atenció, molta més n'havem de posar en l'oració, que és parlament amb Déu de majestat infinita. Mes és tal la nostra misèria, que ni posant tota la voluntat podem evitar totes les distraccions. Les unes distraccions són *externes*, o sia, que ens vénen de part de fora, i aquestes ordinàriament les podem evitar, i havem d'evitar-les, com són: el mirar, enraonar, escoltar i, en general, tota altra feina o ocupació incompatible amb l'atenció. Són distraccions *internes* aquelles que provenen de nosaltres mateixos, de nostre interior, o sia, de nostre propi enteniment que divaga amb altres pensaments que el preocupen amb més força o que en aquell instant li treuen els de l'oració que està resant. Aquestes són més difícils d'evitar. No obstant, en l'oració no ens podem pas entretenir voluntàriament amb altres pensaments, puix no deixaríem de cometre pecat, encara que sia sols venial. Lo que passa és que, fins i tot sense voler-los, els pensaments que ens distreuen de l'oració no els podem evitar.

9. Si amb tot i posar el degut esment en evitar les distraccions exteriors i interiors, encara trobes que et distreus en l'oració, aleshores pensa que no fas per això ni la més petita falta i que les teves oracions valen tant i potser més encara que si no tinguessis cap distracció. No deixa d'ésser una mortificació l'haver de combatre contínuament les distraccions del pensament

durant l'oració; emperò és ben meritòria certament.

10. I aquí has d'advertir en no deixar-te agafar en un parany del dimoni, que fa repetir dues, tres i més vegades una oració amb l'excusa de què s'ha resat distretament. No repeteixis per aquest motiu cap de les oracions. Fet l'acte de preparació i evitant les distraccions voluntàries ja fem l'oració amb *tota l'atenció* que podem. Les distraccions involuntàries pensa que no treuen ni el *mèrit* ni el *fruit* de l'oració.

LA CONSTÀNCIA. — Has vist com una de les condicions de l'oració és la constància. Aquest és el secret i medi de fer bé l'oració: el practicar-la contínuament. Fins les coses materials s'aprenen de fer bé practicant-les. Aquells qui no es donguin de veres a l'oració, mai tampoc sabran fer-la. La mateixa oració és un medi per orar bé, puix l'oració amb la mateixa oració es perfecciona. Nostre Senyor vol que li demanem les gràcies amb el fervor que demostra la perseverància en demanar, lo qual vol dir constància en l'oració. I si no concedeix una gràcia tot seguit és perquè espera el moment més oportú (que nosaltres no coneixem), i vol, entretant, que li demanem amb major fervor o per més temps.

Les oracions en les quals has de mostrar major constància són les diàries del matí i vespre. Aquestes jamai han de faltar en la vida del cristià.

II. A fi i efecte d'evitar descuits, irreverències i precipitacions, acostuma't a resar les oracions del matí immediatament que

estiguis vestit, i *sempre* abans de sortir de la teva habitació, puix de lo contrari és segur que no les resaràs totes, o no les resaràs bé, a no ser que tot seguit de llevat vagis a la iglésia i allà les resis devotament. Emperò així i tot, és millor resar-les abans, per major seguretat.

12. No vulguis pas caure en la temptació de deixar per després el fer l'oració del matí, puix, a més de què en altra hora no serà tan pròpia, hi ha aquella sentència que l'experiència demostra prou certa, i diu: *Oració aplaçada, oració deixada*. I el dimoni és tan astut, que fins tempta això amb l'excusa de que més tard faràs millor l'oració. No et vulguis, doncs, enganyar, i per cap excusa deixis de fer ordinàriament la teva oració a primera hora de llevat. Igualment al vespre, jamai, per cansat que estiguis, ni per sòn que tinguis, et fiquis al llit sense haver resat les oracions de la nit, puix a més de les raons que havem dit al parlar de la *devoció*, sol succeir que la sòn destorba l'oració, que sempre queda per acabar, i moltes vegades fins queda per començar i tot.

En fi, tingues sempre present aquesta màxima de Sant Vicens de Paül: *No espe-reu res d'una persona que no faci amb regularitat sa oració del matí i del vespre*.

Acte de preparació per abans d'orar

Déu meu, crec fermament que esteu aquí present; que m'escolteu i veieu el fons de la meva ànima.

20 Jo us adoro amb la més profunda reverència.

I al dir això fes una reverència, o almenys una inclinació de cap.

Me pesa de tot cor d'haver-vos ofès, per ser Vós qui sou, Bondat infinita, i em pesa de que no em pesi mes.

Feu, Senyor, que tots mos pensaments, afectes i resolucions sien endreçats a honra i glòria de vostra Divina Majestat. Amén.

Verge Santíssima, obteniu-me de vostre Fill diví que jo faci ma osació amb tot l'esperit i de veritat, i per intercessió vostra n'obtingui fruit abundós.

Angel de ma Guarda, feu que pugueu presentar a Déu l'oració meva sense irreverència ni distracció. Amén.

MÉS BREU

Déu meu, crec fermament que esteu aquí present, que m'escolteu i veieu el fons de la meva ànima. Feu, Senyor, que tots mos pensaments, afectes i resolucions sien endreçats a honra i glòria de vostra Divina Majestat. Verge Santíssima, ajudeu-me.

A DÉU M'ENCOMAN

ORACIÓ DEL MATÍ ¹

Bon punt et despertis adora a Déu Nostre Senyor oferint-li el teu primer pensament, i saluda a la Verge Maria i ton Angel dient :

Beneït sia el nou dia
i el bon Déu que ens el envia.
Déu vos guard, Mare de Déu ;
gardeu-me, Sant Angel meu.

Així que estaràs llevat diràs.

A Déu m'encoman
i a Santa Maria ;
la gràcia de Déu
per sempre amb mi sia

PER LO SENYAL † DE LA SANTA CREU...

Us adoro, Déu meu, i us estimo de tot cor ; us dono gràcies d'haver-me creat,

¹ Potser el primer dia et semblaran un poc llargues aquestes oracions. Però així que les resis de memòria ja veuràs que és cosa curta, puix totes les oracions del matí plegades, sense resar-les molt depressa, sols duren alguns minuts.

redimit, fet cristià i conservat aquesta nit; us oferesc totes les accions d'aquest dia: feu que sien totes segons la vostra santa voluntat per a la major glòria vostra. Guardeu-me del pecat i de tot mal. La gràcia vostra sia sempre amb mi i amb tots els meus. Així sia.

Ara resaràs devotament

PARENOSTRE. — AVMARIA. — GLÓRIA. — CREDO. — SALVE. — ACTES DE FE, D'ESPERANÇA I DE CARITAT I. (Plana 10 i següents.)

Si convé, pots resar aquestes oracions dites mentre te vas vestint i arreglant; però almenys les que segueixen, procura resar-les devotament agenollat.

Oració al Sagrat Cor de Jesús

¡ Oh Jesús meu ! per mediació del Cor immaculat de Maria Santíssima us oferesc les oracions, obres i treballs del present dia, en reparació de les ofenses que se us fan, i per les demés intencions del vostre Sagrat Cor.

1 Els més petits, als quals, no sabent llegir, costa retenir masses coses de memòria, poden dir els *Actes de Fe, Esperança i Caritat* abreviats, com estan en l'*Oració de la nit* (plana 50), sense deixar de guanyar les indulgències concedides.

Oració a Maria Santíssima

Verge i Mare de Déu, jo m'oferesc per fill vostre, i en honra i glòria de vostra puresa, també us oferesc els meus ulls, les meves orelles, la meva llengua, les meves mans; en una paraula, tot el meu cos i la meva ànima, i us demano que me alcanceu la gràcia de no fer mai més un sol pecat. Amén.

Mare, aquí teniu el vostre fill.

Mare, aquí teniu el vostre fill.

Mare, aquí teniu el vostre fill.

En Vós, Mare meva dolcíssima, he posat la meva confiança i mai més quedaré confús. Amén.

Seguidament resaràs les

Tres Avemaries

afegint-hi sempre la següent petició :

Mare meva Santíssima, guardeu-me de viure i de morir en pecat mortal.

Oració al Sant Angel de la Guarda

Angel de Déu, vós qui sou custodi meu, a mi que soc a vós encomanat per la celestial pietat, il·lumineu-me, guardeu-me, regiu-me i governeu-me. Amén.

I acabaràs amb les següents

Deprecacions

Jesús, Josep i Maria, us dono el cor i l'ànima mia.

Jesús, Josep i Maria, assistiu-me en ma última agonia.

Jesús, Josep i Maria, reposi en pau amb vosaltres l'ànima mia.

No t'oblidis de resar cada dia un *Parenostre* i *Avemaria* per les ànimes del Purgatori i en particular per les dels difunts de ta família.

ORACIÓ DE LA NIT

A Déu m'encoman
i a Santa Maria ;
la gràcia de Déu
per sempre amb mi sia.

PER LO SENYAL † DE LA SANTA CREU...

Us adoro, Déu meu, i us estimo de tot cor ; us dono gràcies d'haver-me creat, redimit, fet cristià i conservat aquest dia. Perdoneu-me el mal que avui he comès, i si algun bé he fet accepteu-lo. Guardeu-me en el repòs i deslliureu-me de perills. La gràcia vostra sia sempre amb mi i amb tots els meus. Així sia.

Donaràs gràcies a Déu per tots els beneficis que t'ha fet, especialment en el dia d'avui, resant el *Parenostre*, *Avemaria* i *Glòria*.

Ara, per espai d'un minut tan sols, rumia si has fet cap pecat durant el dia, pensant, ademés, que podries morir aquesta nit, i fet això, diràs agenollat i ben penedit el

Acte de contrició

Senyor meu Jesucrist, Déu i home verdader, Creador, Pare i Redemptor meu, en qui crec, en qui espero, a qui amo més que totes les coses, em pesa d'haver-vos ofès per ser Vós qui sou, Bondat infinita: i també em pesa perquè em podeu castigar amb les penes de l'infern, i ajudat de vostra divina gràcia, i esperant en els mèrits de vostra preciosa Sang, proposo no tornar més a pecar, confessar-me i complir la penitència que em serà donada. Amén.

Actes de Fe, Esperança i Caritat abreviats

Déu meu, crec en Vós perquè sou Veritat infal·lible.

Déu meu, espero en Vós perquè sou Bondat infinita, fidel en ses promeses.

Déu meu, us estimo més que totes les coses, perquè sou el mateix Amor, tot el meu Bé i eterna felicitat.

Ara diràs l'Oració «Verge i Mare de Déu» amb les Tres Avemaries i tot lo demés com al matí (planes 48 i 49).

Al ficar-te al llit diràs:

En aquest llit em ficaré ;
 confiat hi dormiré
 pel meu Angel ben guardat
 i amb la Verge al meu costat
 que em diu :... dorm, reposa,
 no tinguis por de cap mala cosa ;
 si cap mala cosa et vol tocà
 la Verge Maria te'n guardarà.

Abans de dormir-te:

Nostre Senyor prenc per pare,
 la Mare de Déu per mare ;
 Sant Josep per companyó ;
 bona nit que Déu nos dó.

No regategis a Déu i a la Verge Maria les teves oracions devotes. Aquí solament havem indicat les més curtes i necessàries. Emperò faràs molt santament de dedicar el major temps que puguis a l'oració. En aquest mateix llibre trobaràs altres oracions més llargues per a fer l'*Exercici del Cristià*.

INDULGÈNCIES. — Fent aquest *Exercici del cristià* es poden guanyar moltes indulgències, de les quals direm les principals.

Fent el SENYAL DE LA CREU, al dir EN NOM DEL PARE, I DEL FILL, I DE L'ESPERIT SANT, AMÉN, es guanya *indulgència de 50 dies* i de *100 dies* si es fa amb aigua beneïta.

Les Deprecacions *Jesús, Josep i Maria, us dono el cor*, etc., tenen concedides *indulgència de 300 dies*.

Convé saber que invocant el SANT NOM DE

JESÚS, ademés de les indulgències parcials que es guanyen cada vegada, si s'ha tingut piadós costum de fer-ho sovint durant la vida, es guanyarà *indulgència plenària a l'hora de la mort* si en aquella hora s'invoca aquest nom Santíssim, almenys de cor si no es pot de boca.

Invocant els dolçíssims noms de JESÚS i MARIA reunits, es guanya *indulgència de 300 dies*. Invocant amb devoció el de MARIA solament, *indulgència de 25 dies*.

Invocant reunits els tres sants noms de JESÚS, MARIA I JOSEP, es guanyarà *indulgència de 7 anys i 7 quarentenes* cada vegada. I *indulgència plenària* una vegada al mes, si s'han invocat tots els dies, i es compleixen les condicions de confessar i combregar.

També són molt importants les indulgències concedides a la ORACIÓ AL SANT ÀNGEL DE LA GUARDA, que són :

Indulgència de 100 dies, per cada vegada. Resant-la tots els dies, *Indulgència plenària* una vegada al mes ; i un altra *indulgència plenària* el dia 2 d'octubre. Condicions : Confessió, Comunió i Visita d'una iglésia o oratori públic, pregant per les intencions del Papa.

Indulgència plenària en l'hora de la mort a aquells qui l'hagin resada sovint, durant sa vida, si és que estiguin dignament disposats.

Sants costums cristians i oracions per entre dia

Al tocar hores:

Saludaràs a la Mare de Déu amb una *Ave-maria*, a la qual pots afegir aquesta bella oració :

Sia vostra gran puresa
alabada eternament,

puix que Déu omnipotent
se complau en tal bellesa.
A Vós, celestial princesa,
sagrada Verge Maria,
us ofresc des d'aquest dia
l'ànima, la vida, el cor.
Mirau-me amb ulls plens d'amor ;
No em deixeu, no, Mare mia.

Benedicció per a abans de menjar

Beneït sia de Déu
l'aliment de nostra vida,
per els mèrits de Jesús
i la humil Verge Maria.

Parenostre i Avemaria.

Gràcies per a després de menjar

Gràcies us donem, Senyor,
del menjar de nostra vida ;
feu que visquem per l'amor
de Jesús i de Maria.

Parenostre i Avemaria.

Al sortir de casa i a l'empendre un viatge

Angel de la Guarda,
dolça companyia,
no em desempareu
de nit ni de dia ;
no m'abandoneu,
que jo em perdria.

En les temptacions

En qualsevol perill de cos o d'ànima, i especialment en aquests darrers, o sia, en les temptacions i ocasions de pecar, invoca tot seguit els Santíssims Noms de JESÚS i de MARIA, dient :

Bon Jesús, salveu-me.
 Maria, Mare meva, guardeu-me.
 Angel meu, defenseu-me.

I mentres duri la temptació o ocasió de pecar no paris de dir els Santíssims Noms

JESÚS, MARIA,

i fes també el senyal de la creu, si estàs sol, resant si pots el *Parenostre* i *Avemaria*.

Després de comesa una falta

Si mai tenies la desgràcia de cometre algun pecat, o bé després d'haver comès alguna falta, no et desanimis : ans al contrari, fes tot seguit un *Acte de contrició* tan fervorós com sàpigues, proposa més de ferm no tornar-hi i demana igualment la gràcia al Bon Jesús i a Maria Santíssima, dient :

Jesús meu, misericòrdia.
 Mare meva Santíssima, salveu-me.

A l'oïr blasfemar

Així que sentis dir alguna blasfèmia, digues tot seguit :

¡ALABAT SIA DÉU!

Perdoneu, oh Jesús meu,
al blasfem i mal-parlat ;
i feu que el vostre sant Nom
de tothom sia alabat.

L'Angelus

Es resa tres vegades al dia : matí, migdia i vespre, quan la campana fa el toc anomenat de l'Avemaria o de l'Angelus.

- ∇. Angelus Dómini nuntiávit Mariæ.
R̄. Et concépit de Spírítu Sancto.—*Avemaria.*
∇. Ecce ancílla Dómini.
R̄. Fiat mihi secúndum verbum tuum.—*Avemaria.*
∇. Et Verbum caro factum est.
R̄. Et habitávit in nobis.—*Avemaria.*
∇. Ora pro nobis Sancta Dei Génitrix.
R̄. Ut digni efficiámur promissionibus Christi.

OREMUS.—Grátiam tuam, quæsumus Dómine, méntibus nostris infúnde : ut qui, Angelo nuntiánte, Christi Filii tui incarnationem cognóvimus, per passiónem ejus et crucem ad resurrectionis glóriam perducámur. Per eúndem Christum Dóminum nostrum.—R̄. Amen.

VERSIÓ CATALANA

- ∇. L'Angel del Senyor anuncià a Maria.
R̄. I concebí per obra de l'Esperit Sant.—*Avemaria.*

V. Veusaquí l'esclava del Senyor.

R. Faci's en mi segons la vostra paraula.—
Avemaria.

V. I el Verb s'encarnà

R. I habità entre nosaltres.—*Avemaria.*

V. Pregau per nosaltres, Mare Santa de Déu.

R. Per a què siam dignes de les promeses
de Jesucrist.

OREM.—Us preguem, Senyor, que infongueu en nostres ànimes la vostra gràcia: per tal que aquells qui per l'anunciació de l'Àngel, coneguèrem l'encarnació del vostre Fill, per la seva passió i creu, siam conduïts a la glòria de la resurrecció. Pel mateix Jesucrist Senyor Nostre. R. Així sia.

Jaculatòries

Jesús meu, misericòrdia.

Sant Lleonard de Porto-Maurizio feia sovint aquesta invocació amorosa, i es plavia, sobretot, a suggerir-la als moribunds que no són capaços, en aquella hora, de recitar oracions gaire llargues. *Indulgència de 100 dies* cada vegada.

Jesús, mon Déu, us estimo sobre totes les coses.

Indulgència de 50 dies cada vegada que es diu o que s'exhorta a altres a què la diguin.

Al Sagrat Cor de Jesús

300 dies d'indulgència per cada vegada que es resi una de les següents jaculatòries:

Tot per Vós, Sagrat Cor de Jesús.

Sagrat Cor de Jesús, crec en l'amor
que em teniu.

Sagrat Cor de Jesús, vinga a nosaltres
el vostre sant regne.

Cor de Jesús, en Vós confio.

Oh dolç Cor de Jesús, feu que us es-
timi sempre mes.

Jesús dolç i humil de Cor, feu mon cor
semblant al vostre.

Cor diví de Jesús, convertiu als peca-
dors, salveu als moribunds, deslliureu
les santes ànimes del Purgatori.

A la Mare de Déu

Oh dolç Cor de Maria, siau la salvació
mia.

Maria, esperança nostra, tingueu pie-
tat de nosaltres.

300 dies d'indulgència per cada una.

Verge Maria, Mare de Déu, pregueu
a Jesús per mi.

50 dies d'indulgència una vegada al dia.

A Sant Josep

Feu, Sant Josep, que passem una vida
innocent, i sia sempre assegurada sota
el vostre patrocini.

100 dies d'indulgència una vegada al dia.

LA SAGRADA FAMÍLIA

ALTRA MANERA DE PRACTICAR L'EXERCICI DEL CRISTIÀ

ORACIÓ DEL MATÍ

Al despertar-se

Tan bon punt sies despert acostuma't a fer un acte d'amor a Déu amb aquestes o altres semblants *invocacions*.

Déu meu, us dono el meu cor i la meua ànima.

Bon Jesús, soc vostre, enterament i per sempre. Sia tot per vostre amor.

Verge Santíssima, Mare de Déu, heu's aquí vostre fill i vostre esclau.

Així que estaràs llevat, t'agenollaràs davant d'alguna santa imatge i resaràs les oracions del matí per l'ordre següent :

ACTE DE PREPARACIÓ. (Plana 45).

PER LO SENYAL DE LA SANTA CREU, ETC.—PARENOSTRE. — AVE MARIA. — GLÓRIA PATRI.— CREDO. — SALVE REGINA. — ACTES DE FE, D'ESPERANÇA I DE CARITAT. — CONFESSIÓ GENERAL. (Plana 9 i següents.)

Oració a la Santíssima Trinitat ¹

Omnipotència del Pare, ajudeu la meua fragilitat i treieu-me de l'abim de ma misèria. — Saviduria del Fill, endreceu tots mos pensaments, paraules i accions. — Amor del Sant Esperit, siau el principi de totes les obres de la meua ànima, per tal que sien sempre conformes al vostre beneplàcit diví.

Endreçament d'intenció
i oferiment matinal ²

Oh Déu Etern, veusaquí que jo davant la vostra immensa Majestat m'agenollo, i adorant-vos humilment, us oferesc tots mos pensaments, paraules i obres d'aquest dia, i tinc intenció de fer-ho tot per vostre amor, per glòria vostra, pel compliment de la vostra divina voluntat, per alabar-vos, per rebre llum dels misteris de la santa fe, per assegurar la meua salvació, per esperar en vostra misericòrdia, per satisfer a la divina justícia per tots mos gravíssims pecats, per socórrer a les santes ànimes del Purgatori, per impetrar a tots els pecadors la grà-

1 *Indulgència de 200 dies* una vegada al dia.

2 Compost per Sant Lleonard de Porto-Maurizio. *100 dies d'indulgència* una vegada al dia i plenària una vegada al mes.

cia d'una verdadera conversió. Tinc, ademés la intenció de fer totes les coses en unió d'aquelles intencions puríssimes que en aquesta present vida tingueren Jesús i Maria i tots els Sants del cel i els justos de la terra; i amb sang voldria subscriure aquesta intenció meua i repetir-la cada moment tantes vegades com moments tindrà tota l'eternitat. Volgueu acceptar, oh Déu benigníssim, aquesta ma bona voluntat i doneu-me la vostra santa benedicció amb una gràcia tan eficaç, que per tot el temps de la meua vida no cometi mai pecat mortal, i especialment en el dia d'avui, en que tinc desig i intenció de guanyar totes les indulgències que pugui, i assistir a totes les misses que avui a tot arreu del món se celebren, i totes les vull aplicar en sufragi de les santes ànimes del Purgatori per tal que d'aquelles penes sien alliberades. Amén.

Acte de conformitat a la voluntat de Déu

Oh Déu meu; jo no sé pas lo que m'ha de succeir avui; ho ignoro completament; però lo que sé certament és que res me podrà succeir que Vós no hagueu previst, disposat i ordenat de tota l'eternitat: això em basta. Jo adoro els vostres designis impenetrables i eterns, i m'hi sotsmeto amb tot el meu cor; ho

vull tot, ho accepto tot, i uneixo el meu sacrifici al de JESUCRIST, mon diví Salvador; jo us demano en son nom i per sos mèrits infinits la paciència en mes penes, i una submissió perfecta i entera a tot lo que em succeirà segons vostre beneplàcit diví. Així sia.

(Compost per el Ven. Pignatelli, S. J.)

Examen de previsió

Recorda molt breument els propòsits fets en l'examen d'ahir vespre, preveient ademés les ocasions en què probablement et trobaràs de trencar-los, i ofereix-los al Sagrat Cor de Jesús.

Oh Bon Jesús, us oferesc de bell nou aquests mos propòsits. Doneu-me fortalesa per a complir-los fidelment i gràcia per no caure en les ocasions en què m'he de trobar.

Frómula d'oferiment diari al Sagrat Cor de Jesús

¡ Oh Jesús meu ! per mediació del Cor immaculat de Maria Santíssima us oferec totes les oracions, obres i treballs d'aquest dia, en reparació de les ofenses que se us fan, i per les demés intencions per les quals us immoleu contínuament en nostres altars.

Els Associats de l'Apostolat de l'Oració hi afegiran : *Us les oferec en particular per (les*

intencions recomanades aquest mes a nostres oracions).

Oració al Sacratíssim Cor de Jesús ¹

Cor amantíssim de Jesús, us preguem que difongueu copiosament vostres benediccions sobre la Santa Iglésia, sobre el Sant Pare i sobre el clero tot; doneu la perseverància als justos; convertiu als pecadors; il·lumineu als infidels; beneïu als nostres parents, amics i benefactors; assistiu als agonitzants; deslliureu les ànimes del Purgatori i esteneu damunt els cors de tots el dolç imperi de vostre amor. Amén.

Tres oracions a la Verge Santíssima amb les tres Avemaries ²

I. Jo de tot cor us venero, oh Verge Santíssima, sobre tots els Àngels i Sants del Paradís, com a Filla especialment elegida del Pare, i us oferesc la meva ànima amb totes ses potències. AVE MARIA...

II. Jo de tot cor us venero, oh Verge Santíssima, sobre tots els Àngels i Sants del Paradís, com a Mare del Fill

¹ *Indulgència de 300 dies una vegada al dia.*

² *300 dies d'indulgència cada vegada i plenària a la fi del mes, sense obligació de visitar iglésia.*

Unigènit de Déu, i us oferesc mon cos amb tots sos sentits. AVE MARIA...

III. Jo de tot cor us venero, oh Verge Santíssima, sobre tots els Àngels i Sants del Paradís, com a Esposa predilecta del Sant Esperit, i us oferesc mon cor amb tots sos afectes, pregant-vos que de la Trinitat Santíssima m'obtingueu tots els auxilis necessaris per conseguir la meua eterna salvació. AVE MARIA...

Jaculatòries

Mare meua Santíssima, guardeu-me de viure i de morir en pecat mortal.

Per vostra pura i immaculada Concepció, oh Maria, feu pur el meu cos i santa l'ànima mia.

Recomanació a la Mare de Déu

Recomana els teus propòsits a la Mare de Déu demanant-li que t'ajudi a complir-los amb fidelitat, dient-li :

Verge Santíssima, Mare de Déu i Mare meua, obteniu-me la virtut de la constància en el ben obrar i la gràcia de la perseverància final.

Oració de Sant Bernat ¹

Recordeu-vos ¡ oh piadosíssima Verge Maria !, que jamai s'ha sentit a dir que

¹ 300 dies d'indulgència cada vegada i plè-nària una vegada al mes.

ningú dels qui han acudit a vostra protecció, implorat vostra assistència i reclamat vostre auxili, hagi estat abandonat de Vós. Animat amb aquesta confiança, a Vós també recorro, ¡oh Verge, Mare de les Verges!, i encara que gement sota el pes dels meus pecats, me atrevesc a presentar-me davant de vostra presència sobirana. No desprecieu, ¡oh Mare de Déu!, les meves súpliques, ans bé escolteu-les propícia i digneu-vos acollir-les benignament. Així sia.

Oració al Sant Angel de la Guarda ¹

Angel de Déu, vós qui sou custodi meu, a mi, que soc a vós encomanat per la celestial pietat, il·lumineu-me, guardeu-me, regiu-me i governeu-me. Amén.

Oració a Sant Josep

Gloriosíssim Sant Josep, pare adoptiu de Jesús, Espòs verdader de la Benaventurada Verge Maria, protector dels pobres agonitzants, confiant en la vostra intercessió poderosíssima, jo us demano

¹ *Indulgència de 100 dies cada vegada. — Plenària, una vegada al mes; altra plenària en la festa dels Sants Àngels Custodis (2 d'octubre) si s'ha resada tot l'any matí i vespre; altra plenària a l'hora de la mort si s'ha recitat sovint en vida.*

aquestes tres gràcies : la primera, de servir a Jesús amb aquella diligència i amor amb què Vós el servíreu ; la segona, de tenir per Maria aquella reverència i confiança en Ella que Vós li tinguéreu ; la tercera, que Jesús i Maria assisteixin a la meva mort, com han assistit a la vostra. Així sia. ¹

Deprecacions ²

Jesús, Josep i Maria, us dono el cor i l'ànima mia.

Jesús, Josep i Maria, assistiu-me en ma última agonía.

Jesús, Josep i Maria, expiri en pau amb vosaltres l'ànima mia.

Parenostre i Avemaria per les ànimes del Purgatori.

Ÿ. Réquiem aetérnam dona eis Dómine.

R̄. Et lux perpétua líceat eis.

Ÿ. Requiéscant in pace.

R̄. Amen.

¹ De J. Frassinetti, *Prev.*

² 300 dies d'indulgència.

ORACIÓ DEL VESPRE

ACTE DE PREPARACIÓ. (Plana 45).

Per lo senyal † de la santa Creu...

Acció de gràcies
i oferiment del repòs ¹

Jesucrist, mon Déu, jo us adoro i us regracio per totes les gràcies que m'heu concedides aquest dia. Us oferesc mon repòs i tots els instants d'aquesta nit, i us demano que em preserveu de tot pecat. Per això m'amago en la llaga santíssima del vostre costat i sota el mantell protector de Maria, Mare meva. Que els vostres Sants Àngels m'assisteixin i em guardin en pau, i que vostra santa benedicció sia sobre mi. Amén.

Paronostre, Avemaria i Glòria pels beneficis rebuts, especialment pels del dia d'avui.

Examen diari de consciència

Senyor, doneu-me llum per a conèixer els meus pecats i faltes, i gràcia per a penedir-me'n de tot cor.

Ara examina la teva consciència per a veure en lo que hagi faltat en el dia d'avui.

¹ 60 dies d'indulgència.

ENVERS DÉU : EXAMINA ELS ACTES DE RELIGIÓ I PIETAT.

¿Còm practiques l'*A Déu m'encoman*, o exercici del cristià, matí i vespre?

¿Còm has oït la *Santa Missa*?

¿Quina preparació i acció de gràcies fas per la Sagrada Comunió?

¿Has resat com cal el *Sant Rosari*?

¿No t'has pas avergonyit de manifestar-te *cristià lleialment* en tots els teus actes i converses?

ENVERS TU MATEIX EXAMINA LES OBLIGACIONS DEL PROPI ESTAT.

¿Has complert amb tota consciència el treball i ocupacions pròpies del teu càrrec, ofici o carrera?

¿Has evitat la *ociositat* imposant-te algun treball o ocupació voluntària, cas de no tenir-ne d'obligada?

¿Còm has esmerçat els medis i qualitats que Déu t'ha donat en bé del pròxim, fent *obres de misericòrdia* corporal o espiritual? (Pensa que segons elles seràs jutjat.)

¿Guardes la *honestedat* del teu estat, tant en pensar com en mirar, parlar i obrar?

¿Procures combatre la *sensualitat* no buscant excessivament les comoditats i diversions?

¿Acceptes de cor la *creu* que Déu t'envia, conformant-te a la seva voluntat?

ENVERS EL PRÒXIM : EXAMINA EL TEU TRACTE AMB ELL.

¿Has guardat sempre la *caritat* essent amable i pacient amb tothom, no permetent-te *murmuracions* ni judicis del pròxim?

¿*Perdones de cor* les ofenses que t'han fet?

¿Has faltat a la *veritat* i sinceritat?

¿Has faltat a la *humilitat*, parlant amb vanitat, orgull o amor propi?

Examina finalment si l'haver faltat en aquestes coses és per fer malament aquest examen o per no haver posat els medis proposats, i procura esmenar-ho refermant els propòsits.

Acte de contrició perfecta

Em pesa, Déu meu, d'haver-vos ofès perquè sou Bondat infinita, que tant me haveu estimat i a qui tant dec i vull estimar. Encara que no hi hagués infern tampoc voldria ofendre-us, preferint morir abans de pecar. Encara que no em donguéssiu el cel també voldria servir-vos i estimar-vos de tot cor. Jo desitjo ara fer aquest acte de contrició perfecta amb tota l'ànima, sentidament i tan fervorós com sia possible: i si per a fer-ho així fos necessari donar la vida, de bon grat voldria donar-la. Perdoneu-me, Senyor, i feu que us estimi més i més.

Amb esperit de penitència resa les següents

Oracions expiatòries

Pare Etern, jo us oferesc el Sagrat Cor de Jesús, amb tot el seu amor, tots els seus sofriments, tots els seus mèrits :

Per a expiar tots els pecats que jo he comès avui i durant tota la meva vida. *Glòria Patri*, etc.

Per a suplir el bé que jo he deixat de fer avui i durant tota la meva vida. *Glòria Patri*, etc.

Per a purificar el bé que jo he mal fet avui i durant tota la meva vida. *Glòria Patri*, etc.

«Pare Etern, jo us oferesc la Sang preciosíssima de Jesucrist en expiació dels meus pecats i per les necessitats de la Santa Iglésia.» ¹

Oferiment de propòsits

Determina ben bé els teus propòsits pel dia de demà ; ofereix-los al bon Jesús i a la Verge Santíssima i demana la gràcia de complir-los.

Oh Bon Jesús, us oferesc de bell nou aquests mos propòsits. Doneu-me fortalesa per complir-los fidelment i gràcia per no caure en les ocasions en què m'he de trobar.

Verge Santíssima, Mare de Déu i Ma-

x 100 dies d'indulgència.

re meva, obteniu-me la virtut de la constància en el ben obrar i la gràcia de la perseverància final.

Tres oracions a la Verge Santíssima amb les tres Avemaries

I. Jo de tot cor us venero, oh Verge Santíssima, sobre tots els Àngels i Sants del Paradís, com a Filla especialment elegida del Pare, i us oferesc la meva ànima amb totes ses potències. AVE MARIA...

II. Jo de tot cor us venero, oh Verge Santíssima, sobre tots els Àngels i Sants del Paradís, com a Mare del Fill Unigènit de Déu, i us oferesc mon cos amb tots sos sentits. AVE MARIA...

III. Jo de tot cor us venero, oh Verge Santíssima, sobre tots els Àngels i Sants del Paradís, com a Èsposa predilecta del Sant Esperit, i us oferesc mon cor amb tots sos afectes, pregant-vos que de la Trinitat Santíssima m'obtingueu tots els auxilis necessaris per conseguir la meva eterna salvació. AVE MARIA...

Jaculatòries

Mare meva Santíssima, guardeu-me de viure i de morir en pecat mortal.

Per vostra pura i immaculada Concepció, oh Maria, feu pur el meu cos i santa l'ànima mia.

Oració per impetrar una bona mort ¹

Oh Maria, concebuda sens pecat, pregueu per nosaltres que acudim a Vós. Oh refugi de pecadors, Mare d'agonitzants, no ens abandoneu en la hora de la nostra mort, ans bé alcanceu-nos un dolor perfecte, una sincera contrició, el perdó dels nostres pecats, el rebre dignament el Santíssim Viàtic, el confort del sagrament de l'Extremaunció per tal que poguem ser presentats segurs davant el trono del Just però misericordiós Jutge, Déu i Redemptor nostre. Amén.

Oració al Sant Angel de la Guarda

Angel de Déu, vós qui sou custodi meu, a mi, que soc a vós encomanat per la celestial pietat, il·lumineu-me, guardeu-me, regiu-me i governeu-me. Amén.

Deprecacions

Jesús, Josep i Maria, us dono el cor i l'ànima mia.

Jesús, Josep i Maria, assistiu-me en ma última agonía.

Jesús, Josep i Maria, expiri en pau amb vosaltres l'ànima mia.

Parenostre i Avemaria per les ànimes del Purgatori.

1 100 dies d'indulgència una vegada al dia.

LA MEDITACIÓ

DITA TAMBÉ ORACIÓ MENTAL

Meditar és fixar el nostre pensament en una veritat, per a entendre-la més clarament, sentir-la més vivament en nostre cor, i, en conseqüència, ordenar els nostres pensaments, paraules i afectes conforme a la Llei de Déu i als preceptes evangèlics, perfeccionant així la nostra vida. Escollit un punt qualsevol per a meditar, es fan consideracions amb el pensament sobre aquell assumpte: després s'examina si la nostra conducta està ordenada en aquell punt: es procura moure els afectes i sentiments del cor, estimant a Déu i les virtuts, i odiant el pecat. I finalment, es pren una resolució pràctica, fent un propòsit determinat sobre aquell punt que s'ha meditat, pregant a Déu i a la Verge Santíssima la gràcia de complir-lo perfectament i amb constància.

Abans de la Meditació

ACTE DE PRESÈNCIA DE DÉU. — Déu meu, crec fermament que esteu aquí present; que m'escolteu i veieu el fons de la meva ànima. Jo us adoro amb la més profunda reverència.

Ara es fa una devota reverència o inclinació de cap en senyal de respectuosa adoració, pro-

curant avivar tant com se pugui el sentiment de la presència de Déu en aquell lloc en el qual se va a fer l'oració.

ACTE DE CONTRICIÓ. — Em pesa, Déu meu, d'haver-vos ofès, per ser Vós qui sou Bondat infinita, i em pesa de que no em pesi més. Perdoneu-me, Senyor.

ORACIÓ PREPARATÒRIA. — Feu, Senyor, que tots els meus pensaments, afectes i resolucions sien endreçats a honra i glòria de vostra divina Majestat. Amén.

Verge Santíssima, obteniu-me de vostre Fill diví, la gràcia de fer oració amb esperit i de veritat, i feu que per intercessió vostra n'obtingui fruit abundós.

Angel de ma Guarda, ajudeu-me, a fi que pogueu presentar a Déu la meva oració tota pura i fervorosa, sense irreverència ni distracció.

Parenostre i Avemaria.

Les persones que es poden valdre de llibres per a meditar, en trobaran un d'excel·lent en el titulat *Manual de Meditacions* escrites per l'il·lustre Arnautó. Mes aquells qui no saben o no poden valdre's de llibre, podran fer meditació seguint les ensenyances de Sant Ignasi de Loyola; recitant, per exemple, el Parenostre o Avemaria, molt pausadament, deturant-se a cada paraula o frase, més o menys temps, segons l'esperit hi trobi més o menys gust i devoció en rumiar-ho i assaborir-ho; sens tenir ànsia de passar endavant, mentres l'ànima trobi devoció en meditar un punt qualsevol.

També es pot meditar, examinant la cons-

ciència, seguint els Manaments de la Llei de Déu i preceptes de la Iglésia, virtuts o pecats capitals, mirant en cada un si hi cau amb més o menys freqüència i malícia, i com podria esmenar-ho adquirint tal virtut o esmenant tal defecte, proposant evitar els perills, posar els medis conduents i tenir-hi constància.

Després de la Meditació

EXAMINA si has fet devotament l'acte de presència de Déu i l'oració preparatòria abans de començar la meditació.

Si t'has ben fixat en els punts de meditació.

Si t'has distret voluntàriament.

Si t'has deixat vèncer per la son o pesesa.

Si has fet una resolució i propòsit pràctic, com a fruit de la meditació.

ORACIÓ. — Gràcies us dono, Senyor, per totes les gràcies que m'haveu concedides en aquesta meditació. Perdoneu-me les faltes i distraccions comeses, i feu-me la gràcia de complir fidelment els propòsits i resolucions fets en vostra presència.

Verge Santíssima, Mare de Déu i Mare meva, obteniu-me la virtut de la constància en el bon obrar i la gràcia de la perseverància final.

Angel de ma Guarda, feu que segueixi fidelment les vostres inspiracions. Amén.

Parenostre i Avemaria.

LA CONFESSIÓ

JESÚS I EL PECADOR

INSTRUCCIÓ I EXAMEN PER A LA CONFESSIÓ

Nostre Senyor Jesucrist, al redimir-nos, ens deixà remei adequat a totes les nostres misèries espirituals. D'aquestes misèries nostres, la més gran és la del pecat. El Bon Jesús instituí el Sagrament de la Penitència per a perdonar els pecats mortals comesos després del Baptisme. Ademés del perdó dóna també gràcies especials pròpies d'aquest sagrament, que per això s'anomenen gràcies sacramentals, les quals ens guarden de caure en aquells pecats que confessem degudament, i dels quals volem verament esmenar-nos, i així més fàcilment podem adquirir la virtut i la santedat. Per això resulta la Confessió utilíssima a tota mena de persones, sien justos sien pecadors. Obliga als cristians al menys una vegada a l'any i és necessària per a salvar-se al qui ha pecat mortalment. «Aquell qui ha ofès a Déu amb culpa mortal — diu el Doctor de la Iglésia Sant Alfons Maria de Liguori, — no té altre remei per a privar sa condemnació que confessar el pecat.» Pensa, doncs, ànima cristiana, que encara que te'n penedeixis de tot cor; encara que en facis penitència tota la vida; encara que te'n vagis a un desert a fer oració i alimentar-te d'herbes; «encara que facis tot lo que vulguis; si no confesses el pecat mortal de que et recordes no pots ésser perdonat». Confessa't desseguida, doncs, si has tingut la desgràcia de cometre pecat mortal.

Però, encara que així no sia, el Sagrament de la Penitència també et donarà gràcies especialíssimes al teu estat, i el confessor serà el mestre, el pare i l'amic que millors consells et donarà, i t'assenyalarà els medis més propis i convenients al teu estat de consciència per a guardar-te de pecar i poder viure i morir santament.

Condicions necessàries

Per a confessar-se bé són necessàries cinc coses, a saber, *examen, dolor, propòsit, confessió i satisfacció*. No són coses difícils ni complicades, ans bé, és cosa tota natural que primerament rumiem quines ofenses havem fet a Déu, puix d'altra manera no les podríem dir ni confessar com Déu vol. Ademés s'ha de tenir dolor i propòsit, perquè mal podem demanar perdó de una ofensa de la qual no ens en penedim i volem tornar a cometre. I, finalment, si no acceptéssim la penitència, demostrariem que és fals el nostre penediment i que no sentim cap dolor ni pena de la ofensa que havem fet a Déu.

Procurant recollir-te devotament i amb el major fervor, començaràs per demanar a Déu i a la Verge Santíssima llum i gràcia per a conèixer el teu estat de consciència i esmenar-te, dient la següent

Oració per a abans de l'examen

«Misericordiosíssim Salvador meu; he pecat, i he pecat molt contra de Vós, per ma culpa, per ma grandíssima culpa,

rebelant-me contra vostra santa llei, i preferint les miserables creatures i els meus capricis, a Vós, mon Déu i mon Pare celestial. Encara que no meresc més que càstig, no em negueu la gràcia de ben conèixer, detestar i confessar sincerament tots els meus pecats; per tal que pugui obtenir el vostre perdó i esmenar-me de veritat.

«Verge Santa, intercediu per mi.»

Parenostre, Avemaria i Glòria.

Advertiments per a fer l'examen de consciència

Examinaràs ta consciència segons els manaments de la Llei de Déu i els de la Iglésia, els pecats capitals i les obligacions del teu estat, tenint en compte els advertiments següents: En cada cosa mira lo que hakis faltat de pensament o desig, de paraula, d'obra, o d'omissió.

Les preguntes t'ajudaran a recordar els pecats comesos; mes, fes compte que no es pregunten pas tots els pecats que es puguin cometre, o que tu potser hakis comès: per lo qual si algun en recordes que aquí no sia dit, no deixis per això de confessar-lo.

Per a que un pecat sia mortal es necessita: Primer. Que la matèria (tant si és de pensament, com de desig, de paraula, d'obra o d'omissió), sia cosa grave. Segon. Que es tingui coneixement de lo que es fa, o sia, de que allò és pecat mortal. Tercer. Que es faci amb voluntat, no dormint, ni violen-

tat per la força. Emperò, atén bé que no és fàcil de saber clar, quan un pecat passa de venial a mortal, per lo qual no en vulguis cometre mai de cap mena deliberadament. Si en dubtes de com sia, diga'l tal com el coneguis, això és, com a dubtós.

Encara que no sia obligat confessar els pecats venials i els dubtosos, no obstant és millor també confessar-los. Els pecats mortals, no solament s'han de dir tots, sinó que s'ha d'examinar i confessar quantes vegades s'ha comès cada un d'ells. I si no pots saber exactament el número, digues el que et sembli més aproximat, després d'haver-ho rumiat bé en l'examen. Si per no fer examen, o fer-lo malament, de correguda, sense mirament ni interès, deixes de confessar algun pecat mortal, culpa teva serà. Mes, si després de fer amb el degut mirament l'examen, encara oblidessis algun pecat mortal, per falta de memòria, no faries pas mala confessió: sols te quedaria la obligació, quan recordessis aquell pecat oblidat, de confessar-lo a la primera confessió que fessis.

Adverteix, finalment, que aquest examen s'és distribuït en pecats venials i pecats mortals dintre cada Manament. Però cal tenir ben entès, que un pecat posat aquí com a venial, pot ésser mortal si s'ha comès en tanta de manera o amb tan gran malícia, o s'hagués fet en despreci de Déu i de la Llei, o bé creient-se al cometre'l que realment era mortal. En aquest cas s'ha de confessar tal com sia.

Examen de consciència per a la confessió

Primerament començaràs per recordar si vares fer alguna mala confessió, callant-te algun pecat mortal, per vergonya de confessar-lo. En aquest cas la confessió és sacrílega; i com que no et val, no t'han quedat perdonats els pecats, ni els que et callaves ni els que t'has confessat. Per lo qual has de confessar-te de tots els pecats mortals comesos des de la última confessió bona que vares fer, afegint-hi ademés el número de confessions mal fetes, que són altres tants pecats mortals. Si vas descuidar-te de confessar algun pecat mortal sense culpa teva, purament per oblit, allavors has de confessar aquest pecat oblidat, però no tens obligació de repetir les confessions passades, que no obstant i això, foren ben fetes.

Recorda també quant temps fa que no te has confessat; si vas complir la penitència que et fou imposada, i si vas complir lo que et digué que fessis el Pare confessor.

Examina, ara ta consciència davant de Déu i mira en què has pecat.

SOBRE EL PRIMER MANAMENT: *No tindràs altre Déu fora de mi. Amar a Déu sobre totes les coses.*

1. ¿Has fet cada dia l'*Exercici del cristià*, o sia l'*A Déu m'encoman*, matí i vespre? 2. ¿L'has deixat de fer per son, deixadesa, o descuit? 3. ¿Procures resar sempre amb atenció i devoció, o, al contrari, et distreus voluntàriament? 4. ¿Has comès

alguna irreverència en el temple, enraonant sense necessitat, rient-hi, o bé distraient-te voluntàriament amb la vista o amb el pensament? 5. ¿Ets descuidat en saber bé el Catecisme, particularment les oracions i els actes de Fe, Esperança i Caritat? 6. ¿Has parlat amb poc respecte de la Religió, o t'has atrevit a criticar les lleis i disposicions de la Santa Mare Iglésia? 7. ¿Creus verda-derament en coses de supersticions, brui-xeries, sonàmbules i demés? 8. ¿Has desconfiat de la misericòrdia divina o, al con-trari, has presumit temeràriament de sal-var-te sense posar els medis? 9. ¿Has desconfiat o t'has queixat de la Providència de Déu? 10. ¿T'has deixat vèncer pel *què diran* o altres respectes humans, fent i dient, o deixant de fer i de dir, alguna cosa con-tra consciència?

En aquest manament és PECAT MORTAL :
 11. No creure en Déu, o en qualsevol dels misteris de la Fe catòlica. 12. No saber les veritats necessàries per a salvar-se i les ora-cions principals, com són el Parenostre i l'Avemaria. 13. El callar-se per vergonya un pecat mortal en la confessió. 14. Tot al-tre sacrilegi, tal com rebre, en pecat mortal, algun Sagrament de vius, com la Sagrada Comunió, o el Matrimoni. 15. El fer burla o despreci formalment de Déu, o de les co-ses sagrades. 16. El comprar, retenir, o llegir llibres i periòdics prohibits, herètics o immorals. 17. Ésser inscrit en societats masòniques, herètiques o anti-religioses, o assistir a ses reunions.

SOBRE EL SEGON MANAMENT : *No pendràs el nom de Déu en va.*

1. ¿Has jurat sense necessitat o tens el vici de dir *t'ho juro*? 2. ¿Has jurat en mentida o sense saber si era veritat lo que deies? 3. ¿Has demanat als altres que et juressin alguna cosa sense necessitat? 4. ¿Tens el vici de maleir o dir altres imprecacions per lleugeresa? 5. ¿Has parlat amb poc respecte de Déu, de la Verge Santíssima, dels Àngels i Sants, fent burla de coses santes per riure? 6. ¿Has complert les promences fetes?

En aquest manament és PECAT MORTAL : 7. Qualsevol blasfèmia o renec contra Déu, contra la Verge Santíssima o contra els Sants. 8. Jurar en mentida davant del jutge o del confessor, i sempre que es faci el jurament amb formalitat i mentint. 9. Deixar de complir un vot fet formalment i en cosa grave. (Cal notar bé que aquell qui ha jurat venjar-se o fer alguna altra cosa dolenta, no ho ha pas de complir, ni pot procurar de cap manera que es compleixi.)

SOBRE EL TERCER MANAMENT : *Santificaràs les festes.*

1. ¿Has oït la Missa *sencera* des del començar fins a l'acabar, tots els dies de festa de precepte, o hi has arribat una mica tard només, o bé, te n'has anat un poc abans de acabar-la? 2. ¿Hi has estat amb atenció i devoció i no mirant, parlant, rient o distreient-te voluntàriament? 3. ¿Has fet distreure als altres? 4. ¿Has procurat escoltar lo que s'ha predicat, llegit o anunciat durant la Missa? 5. ¿Has treballat alguna estona sense cap necessitat en dia de festa

de precepte? 6. ¿Ho has fet fer als altres?

En aquest manament és PECAT MORTAL: 7. Faltar a Missa en dia de precepte, per culpa pròpia, això és, sense causa sèria i justificada que ho excusi. (És causa justa, estar malalt o indisposat de manera que una persona es vegi privada de sortir de casa; haver de cuidar malalts o criatures no tenint qui el pugui substituir; una distància molt gran o un camí molt penós per a anar a la iglésia; però no és prou excusa qualsevol petita molèstia de sol, calor, fred, pluja, si no es tem justificadament un perjudici per a la salut.) 8. També és pecat mortal el faltar a un tros important de la Missa, com succeeix quan s'hi arriba passat o començat l'Ofertori, que és immediatament després de l'Evangeli i del Credo; o també si es deixa d'oïr la Missa abans de la Comunió del Sacerdot. 9. És també pecat mortal, ésser causa culpable de que altres faltin a Missa. 10. I també ho és, treballar o fer-ho fer, en dia de festa de precepte, sense necessitat, en feines prohibides en tals dies i per espai d'algunes hores ¹.

SOBRE EL QUART MANAMENT: *Honraràs pare i mare.*

1. ¿Has faltat al respecte, de paraula o de fet, als teus pares? 2. ¿Els has obeït en lo que legítimament t'han manat? 3. ¿Has respectat com cal als avis i demés persones superiors de ta família? 4. ¿Has procurat escoltar i seguir els bons consells dels teus

¹ En la plana 23 trobaràs senyalats els dies de festa de precepte.

pares? Si per desgràcia tenies pares descreguts i sense pietat, no els has de creure ni els has d'obeir en les coses que sien clarament pecat: i si en dubtes, pregunta-ho al confessor. 5. ¿Els ajudes en ses necessitats? 6. ¿Has tingut paciència amb ells, els has cuidat en ses malalties i xacres, procurant que rebin els Sagraments oportunament amb tots els coneixements? 7. ¿Encomanes a Déu la seva ànima si són difunts? 8. ¿Has complert sos encàrrecs donats en testament o de paraula en sa última voluntat? 9. ¿Has tingut el respecte i submissió deguts, als mestres, als amos i a les autoritats eclesiàstiques i civils en lo que a cada un d'ells correspon? (Pensa que tota autoritat ve de Déu, com diu Sant Pau, i a Déu representa.) 10. ¿Has respectat i considerat als vellets, als pobres i desgraciats? (Jesucrist, en sos pobres, està representat de tal manera, que pren com feta a Ell qualsevol cosa que es faci a sos pobres i petits.)

En aquest manament és PECAT MORTAL: 11. Donar un disgust o fer una ofensa grave als pares, infamant-los o injuriant-los, sia de paraula, sia de fet. 12. És horrible pecat el pegar-los. (Crim que Déu ja sol castigar fins en aquesta vida.) 13. No socórrer-los quan estan en greu necessitat. 14. Desobeir-los en cosa de gravetat, manada formalment.

SOBRE EL QUINT MANAMENT: *No mataràs.*

1. ¿Has renyit de paraula o a cops, pegant-te amb altres, potser companys i germans? 2. ¿Odies i desitges mal a algú?

3. ¿T'has alegrat del seu mal o entristit del seu bé? 4. ¿Has mortificat als altres treient-los mots, ridiculitzant-los, mofant-te d'ells, de les seves faltes, o, lo que és pitjor, de les seves desgràcies o defectes naturals? 5. ¿Has donat mal exemple als demés, sobretot si són petitets, o els has desedificat amb les teves paraules o amb el teu comportament? 6. ¿No vols perdonar al qui t'ha ofès? 7. ¿Desitges venjar-te'n? 8. ¿Estàs disposat a perdonar i a reconciliar-te per part teva? 9. ¿T'has perjudicat voluntàriament la salut?

En aquest manament és PECAT MORTAL :
 10. Odiar formalment al pròxim no volent-lo perdonar de cor. (Havem de pensar que Déu ens ho mana, i ens amenaça amb el mateix càstig, puix ens diu *si no perdoneu no sereu perdonats*. Jesús clavat en creu et perdona a tu que l'hi has crucificat, ¿còm gosaràs negar-te a perdonar als altres?) 11. Atemptar formalment contra la pròpia vida, intentant o desitjant matar-se realment. 12. Matar, ferir o contribuir-hi. 13. Desafiar-se o intervenir en el desafiò, encara que fos com simple espectador. 14. Pendre o posar qualsevol medi per a fer perdre la vida a sers humans que l'han rebuda de Déu. (Això és un verdader assassinat, i per amagat que sia Déu l'ha de castigar.) 15. Aconsellar, ensenyar o contribuir a que altres ho facin. 16. Maleir, amb odi formal, al pròxim, i més si es tracta de pares o fills. 17. És igualment pecat mortal, l'*escàndol*, que consisteix en el mal exemple o paraules que són ocasió de que aquells qui ho veuen o ho senten, facin o comentin també per

això un pecat mortal. (Examina, doncs, si has ensenyat als altres a pecar, fent-los perdre la innocència; si els has pervertit o fet pecar amb mals consells, amb males lectures, amb pitjors diversions, essent causa de que altres reneguessin, fossin deshonestos, profanessin la festa, malparlessin de la Religió, cometessin algun crim o qualsevol pecat mortal. Pensa que el pecat d'escàndol, sobretot entre els petits i innocents, és un crim detestable davant de Déu i dels homes. *¡Ai de l'escandalós, diu l'Evangeli, més li valdria que li lliguessin una mola al coll i el tiressin al mar!*)

SOBRE EL SISÈ I NOVÈ MANAMENTS: *No cometràs accions impures. — No desitjaràs la muller de ton pròxim.*

1. ¿T'has entretingut voluntàriament i amb complascència en pensaments o desitjos deshonestos? 2. ¿No has sigut amant en apartar-los desseguida? 3. ¿Has mirat làmines o altres coses deshonestes? 4. ¿Has tingut converses o fet bromes deshonestes? 5. ¿Has llegit coses deshonestes? 6. ¿Les has escrites, dibuixades o pintades? 7. ¿Les has comprades? 8. ¿Has anat a teatres, cines, aon se representen coses deshonestes o escandaloses, o has assistit a diversions perilloses? 9. ¿Has tingut o tens males companyies o amistats pecaminoses o de perill? 10. ¿Has tingut tocaments o permès llibertats amb ton cos deshonestament? (En aquests pecats deshonestos se ha de dir, además de quantes vegades, si s'han comès tot sol, o amb altres persones, de quin sexe, estat, i tota altra condició que mudi la mena i gravetat del pecat.)

En aquests manaments és PECAT MORTAL tot lo que és matèria deshonest, si hi ha complascència amb coneixement i voluntat. Igualment ho és ja, el sols posar-se en *perill pròxim* de caure en pecat mortal, o sia posar-se en tals circumstàncies, que sempre són ocasió de cometre tals pecats.

Solament deixa de ser *pecat mortal* si falta alguna de les condicions dites: per exemple, el *coneixement*, això és, si un no sap que allò sia pecat; o no hi ha *voluntat*, és a dir, si un no es dóna compte de lo que fa o no hi té complascència consentida; o també si la cosa no fos pròpiament deshonest. Els dubtes que tinguis en aquesta matèria consulta'ls en particular amb el Confessor.

SOBRE EL SETÈ I DESÈ MANAMENTS: *No furtaràs. — No desitjaràs els béns del teu pròxim.*

1. ¿Has pres diner o cap altra cosa a ningú? 2. ¿Ho has tornat? 3. ¿Has comprat o acceptat cosa furtada, sabent-ho? 4. ¿Has encobert el furt d'altri? 5. ¿Posseïxes béns mal adquirits? 6. ¿Retens coses que no són teves, contra la voluntat del seu amo? 7. ¿Has pagat els deutes? 8. ¿En el comprar o vendre, has enganyat en el pes o quantitat, en la qualitat, en el preu, en la feina o amb la moneda? 9. ¿Has perjudicat els interessos dels altres, en sa hisenda, en sos diners, en sos fruits, en son negoci o comerç o en qualsevol altra cosa? ¿T'has donat al joc, perjudicant-te a tu mateix i a la teva família? II. ¿Gastes en luxe, diversions o comoditats, més de lo que per-

met la teva posició? 12. ¿Has complert les deixes i donacions que t'han estat confiades en testament o d'altra manera? 13. ¿Has desitjat privar de sos béns als altres, o bé posseir-los per medis injustos?

En aquest manament s'arriba a PECAT MORTAL: 14. Quan es pren cosa d'importància. 15. I també quan és de poca vàlua, si es perjudica notablement al pròxim. (Encara que tota cosa robada s'ha de restituir, si es pot, ningú té la obligació de descobrir-se i difamar-se; per lo qual aquell qui es trobi haver faltat en aquest manament, pregunti al confessor quan i com o de quina manera ha de restituir.)

SOBRE L'OCTAU MANAMENT: *No diràs fals testimoni ni mentiràs.*

1. ¿Has dit mentides? 2. ¿Has posat sospites calumnioses damunt dels altres? 3. ¿Has fet judicis temeraris, això és, si has pensat mal dels altres sense just fonament? 4. ¿Has comunicat a ningú aquests judicis temeraris teus? 5. ¿Has criticat i murmurat dels actes dels altres? (Diu l'Evangeli: *No volgueu judicar a fi de que no siau judicats. Veieu la palla en l'ull del pròxim i no veieu la biga en el vostre! Hipòcrites! Qui estigui sense pecat, que tiri la primera pedra! I no diguis que no fas mal, puix murmurant, rebaixes el concepte i la fama del pròxim, que no saps si davant de Déu és més sant que tu.*) 6. ¿Has posat mal o enemistat entre altres persones, portant noves de l'una a l'altra, que les poguessen fer odiar i enemistar? 7. ¿Has descobert faltes ocultes o secrets dels altres, en-

cara que no fossin graves, sense causa justa que ho aboni? 8. ¿Has volgut saber secrets escoltant d'amagat, obrint cartes o llegint papers dels demés? (Si mai senties, sense voler, un pecat secret de confessió, estàs obligat a callar-lo absolutament i per sempre com el mateix confessor. Si havessis procurat sentir la confessió d'altre, has comès un pecat gravíssim que provoca la ira de Déu.) 9. ¿Has revelat els secrets que t'havien confiat comptant amb la fidelitat teva? 10. ¿Has permès murmurar en ta presència, devent o podent evitar-ho? 11. ¿Has deixat de defensar la fama i bon nom del pròxim, podent-ho fer bonament?

En aquest manament és PECAT MORTAL: 12. Calumniar greument a algú, com, per exemple, dient que ha comès un pecat mortal, sabent que no l'ha fet, lo qual és *un fals testimoni*. 13. O també descobrint sense causa greu un pecat mortal d'una persona, encara que realment l'hagués fet, si no se sabia i amb això se'l difama. 14. Publicar escrits o dibuixos ridiculitzant o difamant greument a algú sense raó ni dret de fer-ho. (La fama robada amb calúnnia o fals testimoni s'ha de restituir, puix és un bé millor que la fortuna, i fins que la mateixa vida.)

SOBRE ELS MANAMENTS DE LA IGLÉSIA.

1. ¿Has complert el precepte pasqual amb la Iglésia, confessant i combregant degudament al temps senyalat; o fa anys que no l'has complert? (Si així fos, confessa't desseguida, que no saps si aquest és l'últim avís de Déu i el darrer any de ta vida.) 2.

¿Has privat o has estat causa culpable de que altres no hagin complert aquest precepte? 3. ¿Has despreciat els preceptes de la Iglésia no cuidant de fer els dies d'abstinència i els de dejuni? 4. ¿Hi han faltat d'altres per ta culpa? Aquests pecats, tractant-se de matèria greu, són tots PECATS MORTALS. Emperò no és pecat mortal ni venial, el no guardar els dejunis i abstinències quan es fa per causa de la salut, treball o impossibilitat, i sempre que es faci sense culpa i evitant l'escàndol ¹. 5. ¿Has contribuït segons la teva posició i poder al sosteniment del culte? Si ets fill amant de la Santa Mare Iglésia, no pots comportar que passi misèria o necessitat, ni en son temple ni en sos ministres sagrats. No es porten com bons fills de tan Santa Mare aquells qui es desentenent absolutament del sosteniment de la pròpia parròquia.

SOBRE ELS PECATS CAPITALS

1. ¿Ets orgullós no consentint que t'avisin o et reprenguin justament de tes faltes i defectes? 2. ¿Et penses ser més que els altres? 3. ¿No vols sofrir el més petit rebaixament o humiliació? 4. ¿Ets avar no ajudant al pròxim amb tes almoines o amb altres medis, podent-ho fer? 5. ¿Et prives de lo necessari o convenient per avarícia? 6. ¿Ets sensual o luxuriós buscant amb daller els refinaments i comoditats? 7. ¿Ets immodest en el vestir o en el parlar o en el teu fer i posat? 8. ¿No procures guar-

¹ En la instrucció sobre la Butlla trobaràs explicats i assenyalats els dies d'abstinència i de dejuni.

dar la castedat que segons el teu estat et correspon? 9. ¿Ets iracund, deixant-te portar del gènit enfadant-te fàcilment? 10. ¿Ets golut, no guardant orde en el menjar o beure i perjudicant-te la salut i potser la dels teus fills i tot? 11. ¿Ets envejós sabent-te greu que els altres tinguin més o sien millors que tu? 12. ¿Ets peresós en el llevar-te o en el treball o en el compliment de tes obligacions, sobretot les religioses?

És PECAT MORTAL en aquestes matèries quan s'arriba a faltar greument a la caritat amb Déu o amb el pròxim o al compliment d'una obligació greu. Tal fóra, per exemple, el donar-se a la beguda fins a la borratxera, que ademés del mal propi, ocasiona el deshonor i l'aflicció a la família. Se ha de recordar que d'aquests pecats se'n diu *capitals*, perquè són el cap i la causa de molts altres.

SOBRE LES OBLIGACIONS DEL PROPI ESTAT

Casats: 1. ¿Has faltat a l'amor, fidelitat, respecte i ajuda que es deuen els esposos mútuament? 2. ¿Haveu complert els deures del matrimoni tal com Déu mana? Pensa que tòrcer el fi sant del matrimoni és un crim i un pecat gravíssim, que no té cap raó ni excusa que valgui davant de Déu.

Pares de família: 1. ¿Eduques els teus fills cristianament corregint-los i fins castigant-los quan convé? 2. ¿Els fas aprendre la Doctrina cristiana? 3. ¿Els fas complir les obligacions de cristià? 4. ¿Has tingut cap conversa, broma, o paraula imprudent que els pugui escandalitzar o fer-los perdre

el respecte que han de tenir als pares i superiors? 5. ¿Els permet lectures o diversions inconvenients o altres perills per a la seva ànima o per a la seva salut? 6. ¿Els dificultes la freqüència de Sagraments i la vida de pietat? 7. ¿Els contraries o prives la seva vocació, solament perquè no t'agrada, sense altra raó millor? 8. ¿Vigiles la seva conducta, sabent els llocs que freqüenten, les companyies amb qui van, les aficions que tenen, mirant si milloren o si es perverteixen? 9. ¿Els dones ocupació, sia en treball, sia en estudi, guardant-los de la ociositat que és mare de tots els vicis?

Els pares fan PECAT MORTAL: 10. Sempre que priven als seus fills de complir una obligació greu com és anar a Missa els dies de festa de precepte, confessar i combregar al menys una vegada a l'any el temps manat. És responsabilitat i obligació greu dels pares, el que els fills combreguin així que arribin a l'ús de raó, per petits que sien. 11. També pequen mortalment si els donen escàndol greu amb paraules, obres, o amb l'exemple de la seva conducta. 12. Igualment si els fan anar a una escola herètica o antireligiosa. 13. Si els hi consenten pecats greus com blasfèmies, lectures prohibides o deshonestes, espectacles o diversions immorals, males companyies i relacions greument perilloses.

Amos i criats: Els amos han de pensar que tenen una responsabilitat semblant a la dels pares, per lo que es refereix als seus criats, servents i treballadors. Per lo tant han d'examinar semblantment: 1. Si els donen bon exemple o al contrari, els donen

escàndol. 2. Si els faciliten, com tenen obligació de fer-ho, o al contrari, els priven injustament el compliment de les obligacions religioses, com és oir Missa els dies de festa. 3. Si els obliguen a treballar la festa sense una justa causa. 4. Si oprimeixen al pobre, valent-se de la seva situació, i si defrauden el jornal al treballador, que són pecats que criden venjança a Déu. Totes aquestes obligacions són greus.

També els treballadors estan obligats: 1. Al respecte i obediència a l'autoritat de l'amo. 2. Ni poden defraudar-lo en el treball que han contractat, ni perjudicar-lo voluntàriament en sa hisenda, fortuna, ni en la seva fama i honor. 3. Els treballadors que, respecte d'altres, són superiors o encarregats, també estan obligats, en lo que els pertoca, a evitar als seus subordinats tota mena de pecats i perills espirituals i tractar-los amb cristiana caritat. 4. Ningú, ni en cap càrrec, es pot deixar sobornar, amb diner o d'altra manera, per a deixar de complir la seva obligació, sobretot si aquesta és un càrrec de confiança, com vigilar malfactors, fraus, abusos, o qualsevol immoralitat. 5. Igualment cap home, en cap ofici o carrera, no pot exercir el seu càrrec si ell sap en consciència, que és inepte per a aquell càrrec, i amb això perjudica o causa dany al pròxim.

A les persones que fan vida cristiana i confessen més sovint, no els cal pas fer el examen tan llarg, sobretot si estan certes moralment de que la seva consciència està neta de pecat mortal. Tampoc cal llegir-lo

quan ja es recorda més o menys de memòria. Cadascú ha de fer l'examen de consciència més o menys llargament o amb major mirament, segons el temps que no s'ha confessat i la vida més o menys dissipada i profana que porti.

Dolor dels pecats

Després de fet l'examen de consciència convé excitar en gran manera el dolor dels pecats, sense el qual no hi hauria perdó possible. El dolor, per a ser verdader, i obtenir-nos el perdó, ha de tenir certes condicions.

Primerament ha d'ésser *intern* o *verdader*, això és, no de sola boca, sinó sincer, de cor, lo qual vol dir que hi ha d'haver *detestació* del pecat i *propòsit* de no pecar més.

Segonament el dolor ha d'ésser *sobrenatural*, que vol dir que sia concebut per un motiu sobrenatural, com ho són, l'amor a Déu, el desig del Cel, el temor de l'infern, o altres semblants. No basta si és concebut per un motiu solament natural, com fóra, penedir-se del pecat per la deshonra que n'hi ha esdevingut, o per la ruïna dels seus interessos que li ha causat, o per haver-li portat la pèrdua de la salut.

En tercer lloc ha d'ésser *súmmum*, això és, que estigui cregut i convençut el pecador, que el pecat és el *súmmum* mal, això és, el mal major que li pot succeir i per tant estigui determinat a perdre-ho tot, abans que ofendre a Déu amb pecat mortal. Però per a sentir dolor *súmmum* dels pecats, no és necessari tenir-lo *sensiblement*, amb llà-

grimes ni plors. Basta amb l'apreciació i convenciment que diem.

Altra condició necessària al dolor, és que sia *universal*, això és, concebut per un motiu que s'estengui a tots els pecats mortals, encara que no els recordem en particular un per un. Són motius *universals* de dolor, els motius sobrenaturals que havem dit abans, d'amor a Déu, temor de l'infern, i demés. És impossible obtenir el perdó dels pecats mentre s'hi tingui afició i voluntat, encara que sia a un sol pecat mortal.

Finalment, ha d'ésser *confiat* amb l'esperança del perdó: altrament semblaria el penediment de Caïn, de Judas i dels condemnats, que es dolen dels seus pecats, però sense cap esperança de perdó, ans desesperats absolutament.

Si el dolor i penediment dels pecats és mogut per l'amor a Déu, allavors se'n diu *dolor perfecte o contrició*. Si és mogut pel temor de les penes de l'infern o del purgatori o per la mateixa lletgesa del pecat, se'n diu *dolor imperfecte o atrició*. Encara que sols se tingui aquest últim, ja basta per a la confessió. No obstant, és molt convenient procurar tenir-los tots dos, atrició i contrició, puix aquest, com s'és dit, és més perfecte i més agradable a Déu.

Les següents consideracions t'ajudaran amb la gràcia de Déu, a excitar en ton cor el dolor dels pecats.

Consideracions per a moure a dolor de contrició

Per a moure't a dolor de contrició, pots anar discorrent sobre els innumera- bles favors i beneficis que Déu t'ha fet, per a que l'amessis i servissis; i a ells has correspost tu amb la major ingrati- tud, abusant de la seva bondat i pacièn- cia en sofrir-te, per a més ultratjar-lo, ofendre'l i agraviar-lo. Pensa en els auxilis, gràcies interiors i remordiments de consciència que t'ha donat per a que deixessis els vicis i et convertissis; però tu has fet el sord, has despreciat aque- lles gràcies i has sufocat aquells remor- diments, per a no privar-te dels infames plaers de les culpes. Déu et cridava, i tu fugies; Ell se recordava de tu, quan tu estaves enterament oblidat d'Ell; Ell pensava sempre en salvar-te, i tu feies tot lo possible per a condemnar-te; Ell sol·licitava ton amor, com si el necessi- tés per la seva glòria, i tu li has negat, per a entregar-lo a una vil i miserable creatura; Ell et cridava al convit de la seva gràcia i de la seva glòria, i tu et delectaves entre els gustos o menjars em- brutits i infamants, que t'oferí el dimoni per a abusar-te amb les eternes flames. En fi, Déu ha estat sempre bo per tu, i tu sempre dolent per Ell; Déu sempre

ha estat el teu major amic, i tu sempre el seu més crudel enemic; Déu sempre ha estat per tu un pare el més amorós i compassiu, i tu sempre has estat per Ell un fill insolent, ingrati i traïdor. Verdaderament no se sap que és més d'admirar, si la infinita bondat de Déu, o l'atrevida malícia del pecador.

Considera, ademés, que el pecat mortal porta tan gran malícia, que si fos possible destruir a Déu (que no ho és ni pot ser-ho), la única arma fóra el pecat mortal. I així es dóna el contrast de que Déu, podent llevar la vida al pecador, no ho fa per misericòrdia, esperant sa conversió per a perdonar-lo; i el pecador, que contra Déu no pot res, en quant està de la seva part, amb el pecat, fa com si el volgués matar.

Pensa, finalment, que amb el pecat mortal, com si renovessis els sofriments de Jesús en sa Passió dolorosa, et poses de la banda de sos butxins, i juntament amb ells, l'escups, l'abofeteges, l'assotes, el corones d'espines, el crucifiques, i encara l'insultes després de mort davant de sa Mare Santíssima. I amb tot i això, el Bon Jesús, de la creu estant, sense ni una mica de indignació ni d'odi, ans al contrari, amb gran amor, demana perdó per tu al Pare celestial, excusant-te com pot; i et confia, com a verdader fill, a la seva pròpia Mare, tota amarada de llàgrimes i traspasada de dolor!

¿Serà possible, si consideres atentament aquestes veritats, que no sentis confusió, dolor i penediment dels teus pecats que han causat tan grans dolors?

¿Podia haver fet res més Jesús per amor teu? ¿Podies tu, haver correspost d'una manera més indigna i odiosa que pecant?

Digues, doncs, de tot cor :

«¡ Oh Déu meu, i mon estimat Pare ! He pecat contra el cel i contra Vós, després que m'havau dispensat mil gràcies i favors. Confesso, Senyor, que no soc digne d'anomenar-me fill vostre ; però rebeu la contrició de mon cor, puix de veritat us dic, em pesa d'haver ofès un Pare infinitament bo. Per ser Vós qui sou, Bondat infinita, em pesa, Déu meu, d'haver-vos ofès, i proposo no pecar més.»

Consideracions per a moure a dolor d'atrició

Considera si ha d'ésser horrible la injúria que el pecat mortal fa a Déu, que essent Déu, tot Bondat i Amor, decantat infinitament a la misericòrdia, imposa el càstig de l'infern, a la persona que mor en pecat mortal. Jesús mateix, que va donar la Sang per la teva ànima

i que l'estima amb tan deliri, que tornaria a donar per ella, no una vida, sinó mil vides i tot, i es deixaria clavar infinites vegades en creu, per a salvar-la, és dir, per a que tu la vulguis salvar; que ha sofert amb infinita paciència les teves injúries, a fi de poder-te perdonar tantes vegades com l'has ofès; Jesús mateix, que serà ton Jutge, si arribes a sa presència, amb l'ànima tacada de pecat mortal, com si no es recordés que li costes el sacrifici de la Vida i Sang preciosíssimes, com si no t'hagués estimat mai, et llençarà maleït de sa presència condemnant-te amb sentència justíssima i irrevocable per tota l'eternitat al foc de l'infern. I és que Déu, per necessitat, ha de castigar el pecat; i primer deixaria de ser Déu que deixar de castigar-lo.

¡Oh pecador! ¿qui et deslliurarà de caure en les mans de Déu? No hi ha poder terrenal ni celestial que te'n pugui privar. Pensa que presentar-te davant de Déu irat contra tu, és un suplici i tortura més gran que el mateix infern. Pensa que estant en pecat mortal, d'un moment a l'altre et pot venir la mort i fer eterna la teva perdició. ¿Et refies de que viuràs més? ¿Còm ho saps? ¿qui t'ho ha assegurat? Encara que així fos, ¿saps si tindràs temps i ocasió de confessar-te? ¿Saps si Déu et concedirà la gràcia de penedir-te, com

ara? ¿Còm pots refiar-te de la seva misericòrdia, si cada dia i moment que passes en pecat mortal, és una nova injúria i una ofensa grandíssima que li fas, provocant-lo a ira contra teu? ¡Miserable! Potser aquesta mateixa nit donaràs compte a Déu d'haver despreciat la seva veu que ara et convida al perdó. Potser és aquest l'últim toc de gràcia que Déu t'envia! Potser és la darrera inspiració de ta vida!

No vulguis comprometre un instant més la salvació de la teva ànima. Digues, ben penedit:

*Senyor meu Jesucrist, Déu i home ver-
dader...*

Aquell qui es trobi actualment sols culpable de pecats venials, procuri renovar el dolor dels pecats mortals de la vida passada, puix encara que ja sien confessats i perdonats, li serviran de matèria per a excitar el dolor i fer així més segura la validesa de la confessió i més abundós el fruit de devoció que en treurà. Per això, després de confessats els pecats venials, dirà: *També m'acuso dels pecats de ma vida passada, especialment dels comesos contra (digui's contra quin manament), sense especificar-ne ni dir-ne cap en particular, si no vol.* No obstant, ha de procurar també tenir dolor dels pecats venials, sobretot dels comesos amb coneixement i voluntat, puix no deixen de ser ofensa a Déu i de fer molt

de dany a l'ànima. Per a excitar aquest dolor en ton cor, podrà servir-te el considerar sèriament els següents

Motius per a detestar el pecat venial

Encara que els pecats venials no treguin la gràcia santificant a l'ànima, no obstant hi han molts motius per a avorrir-los i detestar-los de tot cor, i penedir-se sincerament d'haver-los comès voluntàriament.

1. Primerament, el pecat venial, com tot pecat, és una ofensa a Déu : i aquesta sola raó ja és prou per a aquell qui vol estimar a Déu de tot cor sobre totes les coses, ja que no el vol ofendre de cap manera.

2. Segonament, els pecats venials són tares i taques de l'ànima que l'enlletgeixen sobremanera i la fan avergonyir de presentar-se així rebaixada, davant la puresa i majestat infinites de Déu.

3. Ademés disminueixen i treuen el fervor de la caritat o amor a Déu, i el gust de les coses espirituals ; talment com els mals humors en el cos, li entorpeixen els moviments i l'ús dels sentits.

4. També treuen la confiança en Déu, lo qual és causa de fer més escassament la oració i amb més fredor i disgust.

5. Refredant el fervor i la confiança, els pecats venials també fan disminuir l'eficàcia de l'oració ; ja que aquell qui és descuidat en fer la voluntat de Déu, no mereix que Déu sia amatent en fer la d'ell.

6. La conseqüència final és que el pecat venial, voluntàriament comès, porta a l'estat de tebiesa espiritual, del qual es fa di-

fícil sortir-ne sense un grandíssim esforç i gràcia de Déu. I naturalment, que despreciant les coses petites, l'ànima necessàriament caurà en les grans (ho diu l'Esperit Sant). Amb la major flaquedat d'esperit en què s'haurà posat, l'ànima no resistirà temptacions greus i caurà miserablement. Per això, és cert, i evidentíssim, que no hi ha camí més segur i infal·lible de caure en pecat mortal, que el cometre amb coneixement i voluntat el pecat venial.

Mira, doncs, si tens motius per a penedir-te ben de cor dels pecats venials, i proposar-te'n l'esmena sèriament.

Acte de dolor pels pecats venials

Oh Senyor! Vós m'heu mostrat un amor infinit, sofrint una vida pobre i penosa, i passió i mort de creu per mi; i jo no he reparat en ofendre-us, sempre que he volgut satisfer els meus desitjos: solament quan m'heu amenaçat amb l'infern he procurat vèncer la temptació. Confesso avergonyit que l'amor que us he tingut, és més d'esclau, que tem el càstig, que no pas de fill qui estima de cor al pare. Vós, amb la gràcia i la Eucaristia, heveu volgut que fóssim íntimament units per amor, no volent estar separat de mi ni un instant. I jo, amb pecats venials voluntàriament comesos, he fet lo possible per a allunyar-vos de mi a cada moment. No hi ha finesa d'amor que Vós no hagueu inten-

tat per a salvar-me i fer-vos estimar de mi. I jo, no guardant tan solament ni el record de vostre amor, us he despreciat, preferint petites i baixes satisfaccions d'amor propi, a la dolçura i suavitat del vostre amor.

Encara que per res absolutament vull perdre el cel, confesso atemoritzat que, seguint per aquest camí, aniria a perdició eterna. I lentament, potser sí, però contínuament sense parar, i d'una manera absolutament certa, la meva caiguda i condemnaió fóra segura i inevitable.

Perdoneu-me, Senyor, que ja me'n penedesc de tot cor, d'haver correspost tan malament a l'amor que em teniu i d'haver compromès la seguretat de la meva salvació. Jo no vull servir-vos sols com esclau, per temor de les penes, sinó que, d'ara en endavant, vull servir-vos fidelment, com un fill qui estima ardurosament i vol complir fins les més petites voluntats i desitjos del seu Pare. Amén.

Propòsit

El dolor dels pecats, essent verdader, ja conté el propòsit de no voler pecar més. Aquest propòsit, doncs, ha d'ésser *ferm*, això és, tenir la voluntat resolta i decidida a tot, abans que tornar a pecar mortalment.

El propòsit ha d'ésser també *eficaç*, o sia

que no es contenta de soles paraules, sinó que *posa els medis, fugint dels perills pròxims* practicant l'oració diària i demés medis necessaris.

Finalment ha de ser *universal*, això és, referent no solament als pecats mortals comesos, sinó a tots els pecats mortals que es poguessin cometre, puix està resolta l'ànima a no pecar mai més mortalment, de cap manera ni per res.

Mira, doncs, si és així el teu propòsit, i bo serà que el diguis al confessor, qui et dirà la manera de complir-lo més fidelment.

Confessió

Quan sia arribada l'hora de confessar els pecats, pensa que et vas a presentar davant el tribunal del mateix Déu, qui tot ho veu i tot ho sap. Aquest és el tribunal de la seva misericòrdia que t'ha de salvar de condemnar-te, després de mort, en el de la seva justícia inexorable. Sies, doncs, franc i *sincer* dient tots els teus pecats (els mortals al menys), sense callar-ne cap ni dissimular-los ni excusar-los. Sies *discret* dient-los amb les paraules més honestes que sàpigues; emperò no busquis mai tal manera de dir-los, que el confessor no ho pugui entendre bé, o el faci equivocar. Sies *humil* en dir-los, com correspon al reu culpable que demana perdó. Sies *senzill*, no afegint-hi explicacions inútils ni coses que no pertanyin pròpiament a la confessió; menys, encara, explicar coses dels altres. Sia *pura la teva intenció*, buscant solament el perdó dels pecats i agradar a Déu, i de cap

manera procurar moure la compassió, estima o admiració del confessor. Sia *dolorosa* de veritat la teva confessió, emperò plenament *confiada* en el perdó.

Finalment sies *disposat* a escoltar i a fer lo que el confessor et dirà per al bé de la teva ànima i a complir la penitència que te imposarà.

Posat al confessionari, o abans, mentres t'esperes per confessar, començaràs dient la *Confessió general*.

Jo pecador me confesso a Déu...

Seguidament demanaràs la benedicció al confessor dient :

Beneïu-me, pare, perquè he pecat.

Després de rebuda la benedicció, diràs :

Fa tant temps que no m'he confessat ; no recordo haver-me deixat cap pecat mortal per confessar ; vaig rebre l'absolució ; vaig complir la penitència i vaig rebre la Sagrada Comunió. (*Tal com sia de totes aquestes coses.*)

Tot seguit començaràs a acusar-te dels pecats comesos, començant pels que més pena et faci de dir. Si algun no saps com dir-lo, demana al confessor que t'ajudi, que ell ho farà de bon grat. També és bo que diguis :

En la última confessió vaig proposar particularment esmenar-me de... i no ho

he complert, faltant en lo mateix; o bé me n'he esmenat un poc. (*Tal com sia.*)

En acabant de dir els pecats, afegiràs :

M'acuso també de tots els pecats de la vida passada, especialment dels comesos contra tal o qual manament (*el que sia*). De tots aquests pecats i dels demés que no recordo, en demano perdó a Déu de tot cor; i a vós, mon pare espiritual, la penitència i l'absolució.

Arribant a aquest punt, posa atenció i escolta amb respecte lo que et diu el confessor. Accepta la penitència amb decidida voluntat de complir-la; i mentres et dona l'absolució, renovaràs el dolor dels pecats dient l'acte de contrició i d'atrició, resant de tot cor el *Senyor meu Jesucrist*.

Satisfacció

Aixecant-te del confessionari, besaràs la creu de l'estola que et presenta el confessor. Renovaràs els propòsits fets, procurant recordar els avisos i consells que t'ha donat el confessor. I compleix, *desseguida* si pots, i si no, tan aviat com puguis, la penitència que t'ha estat imposada. Pensa que faries pecat, si deixaves de complir culpablement la penitència; i fóra pecat venial o mortal, segons la penitència i segons que ella hagués sigut imposada per pecats venials o mortals.

Finalment, donaràs gràcies a Déu per

aquest nou benefici que t'ha fet al perdonar-te una vegada més, amb tanta bondat i misericòrdia, dient la següent

Oració per a després de confessar

¡Oh, quant bo haveu estat per mi, Senyor! No tinc paraules per regradiar-vos: perquè en compte de castigar-me per tants pecats com he comès, me'ls haveu perdonat tots, amb infinita misericòrdia, en aquesta santa confessió. Novament me'n penedesc de tot cor, i proposo, amb l'ajuda de vostra gràcia, no ofendre-us mai més, i compensar amb molt d'amor i amb bones obres, les innumerables ofenses que us he fet en tota la meua vida.

Verge Santíssima, Àngels i Sants del cel, us dono gràcies per la vostra assistència. I vosaltres també per mi doneu gràcies al Senyor, per la seva misericòrdia, i obteniu-me constància i avençament en el bé. Amén.

Parenostre, Avemaria i Glòria.

PRÀCTICA BREU PER A LES PERSONES DE CONFESSIÓ FREQUËNT

Posat en el temple o en un lloc recollit, per a fer l'examen, començaràs fent un acte de presència de Déu. Seguidament demanaràs llum i gràcia per fer bé aquest examen i confessió.

ORACIÓ

Doneu-me, Senyor, llum i gràcia per fer aquest examen i confessió. Feu que conegui clarament els meus pecats i faltes amb tota la lletgesa i malícia que tenen; que de tot cor me'n penedeixi; i que amb tota sinceritat me'n confessi, i n'obtingui així el vostre perdó. Verge Maria, Mare de Déu i Mare meva, ajudeu-me.

Parenostre, Avemaria i Glòria Patri.

Examen breu de consciència

Primerament, recorda quant temps fa que no t'has confessat. Si complires la penitència que et varen donar. Si digueres tots els pecats mortals.

En els manaments de la Llei de Déu examina :

1. Si t'encomanes a Déu cada dia al matí i al vespre : si reses amb atenció i devoció : si has comès irreverències en el temple, enraonant o rient, etc.

Si saps al menys lo més precís i necessari del Catecisme i oracions.

2. Si renegues o dius blasfèmies i malediccions, juraments falsos o sense necessitat : si has parlat contra la Religió i les coses santes, o contra les persones sagrades.

3. Si has oït Missa entera tots els diumenges i festes de precepte ; si hi has arribat tard o hi has faltat per culpa teva. Si hi has estat sense atenció ni reverència.

4. Els pares han d'examinar-se sobre si donen bona criança i bon exemple als fills, privant-los de perills i mals espirituals, corretgint-los i castigant-los si convé : si els posen dificultats en el compliment de les obligacions de cristià i actes de pietat.

Els fills han d'examinar si són obedients, respectuosos i amants dels seus pares, així com també amb els mestres i amb tot superior.

5. Examina si t'has barallat de paraula o de fet.—Si dius paraules insultants.—Si no vols perdonar a qui t'ha ofès.—Si has desitjat mal o has pres ven-

jança.—Examina també si has donat escàndol en qualsevol cosa que sia.

6. Si has pensat, mirat, parlat o fet coses deshonestes, sol o amb altres persones i de quin estat o parentiu.—Si no has apartat les ocasions pròximes de pecar, com són lectures, espectacles, diversions, companyies, etc.

7. Si has pres diner o altres coses.—Si ho has tornat.—Si has fet malbé lo dels altres per a fer-los un mal.—Si ho has desitjat.

8. Si dius mentides.—Si has calumniat.—Si has fet falsos testimonis i judicis temeraris.—Si has murmurat o descobert faltes i defectes dels altres.

El 9 i 10 manaments estan examinats juntament amb el sisè i el setè.

Sobre els preceptes de la Iglésia, examina si compleixes bé el precepte pasqual i procura confessar i combregar més sovint.—Examina també si has menjat carn en dies d'abstinència o no dejunes podent fer-ho.

Sobre els pecats capitals, examina si tens orgull, no volent que t'avisin i reprenguin: si et penses ser més que els altres.—Si ets avar o immodest.—Si et deixes portar del mal gènit i t'enfades.—Si ets golut, menjant molt de lo que t'agrada, sense mirar que et faci mal.—Si ets envejós, sabent-te greu que els altres tinguin alguna cosa millor que

tu.—Si tens mandra de treballar, o de llevar-te al matí.

Examina també, com compleixes les obligacions del teu estat, carrera o ofici.

Acabat de fer l'examen passaràs el major temps que puguis a formar dolor dels teus pecats, ja que això constitueix el punt més important de la preparació per a confessar-se. En les planes anteriors trobaràs els motius i consideracions per a tenir dolor de contrició i d'atrició, tant pels pecats mortals com pels pecats venials.

Acabat de fer l'acte de contrició tan fervorós com hakis pogut, mentres esperes per confessar-te pots dir la següent

Oració al Sant Angel de la Guarda per abans de confessar

¡ Oh bon Angel meu, testimoni afligit del meu comportament! Feu-me conèixer les meves faltes talment com vós mateix les coneixeu. Mostreu-me-les amb aquella lletgesa que tenen als vostres ulls, i inspireu-me l'horror que per elles sentiu. Ara vaig a confessar-les; si les meves paraules no estan d'acord amb els actes comesos en la vostra presència, repteu-me, i repreneu-me si les dissimulo per una falsa vergonya. Feu-me la gràcia de que les declari tan bé en el tribunal de la misericòrdia, que no em puguin ésser retretes en el tribunal

de la justícia. Ara el dimoni voldria cloure'm la boca per aixecar ell la seva veu i acusar-me un dia, en el tribunal de Déu. Però tan bon punt haureu esborrat les faltes del llibre de ma vida, jo sé que no hi tornaran a aparèixer mai més. Alcanceu-me, doncs, bon Angel meu, que faci una humil i sincera confessió.

Al punt que sies d'anar a confessar digues el *Jo pecador...*

Acabat de confessar, et recolliràs uns moments per a recordar els avisos que t'ha donat el confessor i refermar els teus bons propòsits.

Compleix tot seguit, si pots, la penitència; si no, determina al menys fixament l'hora de complir-la tan aviat com puguis.

I acabaràs donant gràcies a Déu i encomanant-te a l'Angel de la Guarda amb les següents oracions :

Acció de gràcies

Gràcies us dono, Senyor, per la vostra gran misericòrdia. És cert que la meva ingratitud ha estat molt gran; però he de confessar, de veritat, que és molt major la vostra clemència infinita. Per compte del càstig merescut, m'heu cridat a penitència i concedit el perdó. Siau-ne infinites vegades alabat i beneït, que jo d'ara en endavant us vull

mostrar el major agraïment amb el meu amor i fidelitat. Verge Santíssima, Mare meva dolcíssima, ja que per intercessió vostra, Déu m'ha volgut perdonar, alcanceu-me també la gràcia de la ferma constància en els bons propòsits i la perseverància final. Amén.

Oració al Sant Angel de la Guarda
per a després de confessar

Ja no existeixen les meves faltes. Celebreu amb mi, bon Angel meu, les meravelles de la divina misericòrdia. Mentre jo m'acotava sota la mà que perdona, vós heu vist com se tancava l'infern sota els meus peus i s'obria el cel per damunt del meu cap. ¡Oh com deuen envejar la meva felicitat els esperits malignes! Però ells no la fruïran jamai, perquè tampoc podran jamai humiliar-se. Dels deu leprosos curats pel Salvador, només un va tornar a donar-li les gràcies. No vull pas imitar als desagraïts. Jo, bon Angel meu, us prenc per testimoni, del ferm propòsit que faig de donar a Déu proves de mon agraïment fugint de totes aquelles ocasions que han estat causa de mes passades culpes. Beneïu, bon Angel meu, aquest propòsit; puix el vostre auxili m'assegurará el complir-lo fidelment.

Parénostre, Avemària i Glòria Patri.

AQUEST ÉS EL MEU COS
AQUEST ÉS EL CALZE DE LA MEVA SANG

LA SAGRADA COMUNIÓ

Tot ser que té vida, l'ha de mantenir amb un aliment proporcionat a sa naturalesa : per això és diferent l'aliment de les plantes, el dels aucells o el dels peixos ; com és diferent el de les persones. L'ànima, que té una vida divina, que és la gràcia de Déu, també l'ha d'alimentar, essent la Comunió el seu aliment *normal* instituït per Nostre Senyor Jesucrist. I així com l'aliment material sustenta i augmenta la vida corporal, repara les forces i delecta ; talment la Comunió fa els mateixos efectes en la vida espiritual fent-nos més resistents a les temptacions, mantenint-nos en el camí del bé, augmentant-nos la gràcia santificant, purificant-nos de les nostres debilitats i misèries, i donant-nos espiritual consolació. Mes cal tenir compte en que així com de l'aliment material se n'aprofita i se'n nodreix més un organisme ben preparat i en perfecta salut, també de l'aliment espiritual que és la Comunió, en treu major fruit o profit aquell qui és més sant i perfecte, i hi va preparat amb major devoció. Per fer una bona Comunió, s'ha d'estar en gràcia de Déu, o sia sense pecat mortal, estar en dejú des de la mitja nit (llevat dels casos de malaltia greu) i, ademés, acostar-se al Sagrament amb la deguda reverència, sabent i pensant a Qui es va a rebre.

Procura, doncs, rebre tan sovint com puguis aquest diví aliment. Pensa que Déu en

aquest Sagrament hi està no sols amb sa gràcia sinó Ell mateix, Nostre Senyor Jesucrist, realment en Persona, amb Cos, Sang, Anima i Divinitat. No és estrany, doncs, que et recomanin amb insistència el combregar sovint, com la cosa millor, i que no deixis jamai de combregar ni un sol dia poguent-ho fer, puix tingues per cert que *és impossible de calcular l'efecte d'una Comunió menys en la vida d'un cristià.*

La preparació per combregar

(Instrucció de Sant Alfons Maria de Liguori)

El Salvador, diu Sant Francesc de Sales, no pot ésser considerat en cap altra acció, ni més amorós ni més tendre que en aquesta de la Santa Comunió, en la qual es fa no-res, per dir-ho així, i es redueix a cosa de menjar per unir-se al cor i al cos de sos fidels. Per això resulta que no hi ha medi més eficaç per encendre en l'ànima la devoció i el sant amor de Déu, que la Santa Comunió ¹.

I de veritat, si es tracta de fer cosa que sia agradable a Déu, ¿quina cosa més agradable pot haver-hi que el combregar? El amor, ensenya Sant Dionís, tendeix sobretot a la perfecta unió: i ¿quina major unió pot fer una ànima amb Jesús, que diu: *El qui menja la meva carn i beu la meva sang queda en Mi i Jo en ell?* ² Diu Sant Agustí: Si cada dia reps aquest Sagrament, Jesús serà sempre en tu i sempre aniràs creixent en l'amor diví.

¹ Gerson.

² "Qui manducat meam carnem et bibit meum sanguinem, in Me manet et Ego in illo." (Joan., VI, 57.)

Si es tracta de curar les malalties espirituals, ¿quin remei més gran podem tenir que la Santa Comunió, que el Concili de Trento anomena : *Contraverí pel qual som alliberats de les culpes diàries i som preservats dels pecats mortals?* ¹

¿D'on prové, doncs, que, a pesar de tantes comunions, en moltes ànimes no es veu cap profit i es veuen sempre els mateixos defectes? *El defecte no està en l'aliment, sinó en la disposició del qui el pren* ². ¿És possible, diu Salomó, amagar el foc en la falda i no cremar la roba? ³ Déu és foc que consum : *Ignis consumens est*. Ell mateix en la Sagrada Comunió ve a encendre aquest foc diví. I ¿còm és possible aquest miracle diabòlic, això és, que en mig de tan gran foc les ànimes restin fredes en l'amor diví? ⁴

Tot això prové de la poca disposició i especialment de la migrada preparació. El foc tot seguit encén la llenya seca i no la verda, perquè aquesta no està en disposició de cremar ; els Sants per això han tret gran fruit de les comunions, perquè s'hi preparaven llargament i cuidadosament. Sant Lluís consagrava tres dies a la preparació i després esmerçava tres dies en l'acció de gràcies.

¹ «Antidotum, quo liberemur a culpis quotidianis et a peccatis mortalibus praeservemur.»

² «Defectus non in cibo est sed in edentis dispositione.» (Cardenal Bona).

³ «Numquid potest homo abscondere ignem in sinu suo, ut vestimenta illius non ardeant?» (Prov., VI, 27.)

⁴ Guillem de París.

Per a la preparació a la Comunió dues són les coses principals que ha de tenir una ànima: un gran desprendiment de les creatures, i un gran desig de progressar en l'amor diví.

Primerament, doncs, l'ànima ha de desarrelar tota afició i desterrar del cor tota cosa que no sia Déu. *El qui és rentat*, diu Jesucrist, *no ha menester sinó que es renti els peus* ¹. Lo qual significa, segons l'explicació de Sant Bernat, que per treure un gran fruit d'aquest Sagrament, cal no solament estar net de pecats mortals, sinó també ésser net de peus, això és, d'afectes terrenals, els quals per lo mateix que estan en contacte amb la terra, són repugnants a Déu i, tacant l'ànima, destorben els efectes de la Santa Comunió.

Demana Santa Gertrudis al Senyor, quina preparació volia d'ella per a la Comunió, i el Senyor li respongué: Altra cosa no vull de tu sinó que vinguis a rebre'm buida de tu mateixa.

Segonament és necessari tenir un gran desig de rebre Jesucrist i el seu sant amor. En aquest celestial festí, «no són associats sinó els famolencs» ². I abans ho digué Maria Santíssima: «Als famolencs omplí de béns» ³. Així com Jesús (escriu el V. P. M. Àvila) no vingué al món sinó després d'ésser molt desitjat, així no davalla a l'ànima que no té desig d'Ell, puix no

¹ «Qui lotus est non indiget nisi ut pedes lavet.» (Joan., XIII, 10.)

² «Non saturantur nisi famelici.» (Gerson).

³ «Esurientes implevit bonis.» (*Magnificat*).

és propi que es doni tal menjar al qui en sent fastidi. El Senyor digué un dia a Santa Matilde: No hi ha cap abella que amb tal ímpetu es llenci damunt les flors a xuclar-ne la mel, com Jo per violència d'amor vinc a les ànimes en la Sagrada Comunió. Si Jesucrist, doncs, té tan desig de venir a les nostres ànimes, és de raó que també nosaltres tinguem gran desig, al combregar, de rebre'l a Ell i son sant amor, puix Sant Francesc de Sales ensenya que la principal intenció d'una ànima, al combregar, ha de ser la de progressar en l'amor de Déu, havent-se de rebre per amor, Aquell qui, solament per amor, es dona a nosaltres.

L'acció de gràcies per la Comunió

NO HI HA ORACIÓ MÉS AGRADABLE A DÉU NI MÉS PROFITOSA A L'ÀNIMA QUE L'ORACIÓ QUE ES FA EN L'ACCIÓ DE GRÀCIES DESPRÉS DE LA COMUNIÓ.

És opinió d'autors de molta gravetat ¹, que mentres duren les espècies sacramentals, la Sagrada Comunió causa majors gràcies a l'ànima, si és que aquesta s'hi disposa amb nous actes de virtut; i el Concili de Florència ensenya ² que el Santíssim Sagrament obra en l'ànima els mateixos efectes que l'aliment terrenal, el qual, entrant en el cos, comença a obrar segons la seva millor disposició.

Per això les ànimes santes procuren en-

¹ Suárez, Gaetano, València, Lugo i altres.

² En el decret d'Eugeni IV als Armenis.

tretenir-se en l'oració, tant llargament com poden, després que han combregat. El Venerable Pare Mestre Àvila, fins en les seves missions, consagrava a l'oració al menys dues hores, després de la Comunió. S'hauria de fer gran cas del temps immediat després de la Comunió, imaginant que de la boca mateixa de Jesucrist se senten aquelles paraules ¹: «A Mi no sempre em tenu.» ²

No és bo, immediatament després de la Comunió, començar a llegir, com fan alguns; millor és consagrar una estona a sants afectes i a parlar amb Jesús qui aleshores està dintre nosaltres, repetint almenys qualsevol afecte o amorosa súplica, la mateixa moltes vegades. Jesucrist, en l'hort, tres vegades repetí la mateixa pregària: *I pregà per tercera vegada, dient les mateixes paraules* ³.

Amb afectes, doncs, i pregàries s'ha d'entretenir l'ànima amb Jesús després de la Comunió; i cal saber que els actes, en la oració després de la Comunió, tenen un valor més gran davant de Déu, que no pas fets en altre temps; puix que estant l'ànima unida amb Jesús, els tals actes són avalorats amb la presència de Jesús.

Ademés, cal saber que Jesús, després de la Comunió, està més disposat a concedir gràcies. Diu Santa Teresa que Jesús, després de la Comunió, s'està en l'ànima, com

¹ P. Baltasar Álvarez.

² «Me autem non semper habetis.» (Mar., XIV, 7.)

³ «Et oravit tertio, eundem sermonem dicens.» (Matth., XXVI, 44.)

en soli de gràcies, i li diu : ¿Què vols que et faci? ¹ Com si digués : Ànima, expressament só vingut per fer-te gràcies : demana lo que vulguis i tot lo que vulguis, i seràs escoltada i satisfeta.

¡ Oh quins tresors de gràcies rebries, ànima devota, si perseveraves llargament tractant amb Jesús després de la Comunió, durant una hora o al menys mitja ! Per això podràs llegir els següents actes, advertint que també, acabada l'oració, convindrà que, els dies que hakis combregat, perseveris amb pregàries i amb afectes, mantenint-te unida amb Jesús, a qui has rebut sacramentalment.

1 « Quid tibi vis faciam ? » (Luc., XVIII, 41.)

ACTES DE PREPARACIÓ A LA SAGRADA COMUNIÓ

Actes de fe i d'adoració

1. SENYOR MEU JESUCRIST, JO CREC AMB TOTA L'ÀNIMA QUE VÓS ESTEU REALMENT EN EL SANTÍSSIM SAGRAMENT DE L'ALTAR, AMB COS, SANG, ÀNIMA I DIVINITAT. PER AIXÒ US ADORO EN AQUEST SAGRAMENT I US RECONEC PER MON CREADOR, SENYOR, REDEMPTOR I PEL MEU SUMMU I ÚNIC BÉ.

2. Diu la Sagrada Bíblia en el Càntic dels Càntics: *Heusaquí Aquest qui ve saltironant per les muntanyes i traspasant les collades.*¹ ¡ Ah mon amabilíssim Salvador! Per venir a unir-vos amb mi en aquest Sagrament, ¡ quantes muntanyes aspres i difícils haveu hagut de traspassar! De Déu davallàreu a fer-vos home; d'immens a fer-vos petit infant; de senyor a fer-vos servent; del sí de l'Etern Pare a les entranyes d'una verge; del cel a una establia; del tron

¹ «Ecce iste venit saliens in montibus, transiliens colles.» (Cant., II, 8.)

de la glòria a un patíbul d'infàmia. I aquest matí heveu de passar del tron celestial a l'hostatge de mon pobre pit.

Vetaquí, oh ànima meva, que el teu amant Jesús, ardent del mateix amor amb què t'estimà damunt la creu morint per tu, ara s'està amagat dins les espècies del Santíssim Sagrament: i ¿què és lo que fa? *Mira pels cancells.*¹ Com un amant apassionat, desitjós de veure's correspost, com de dintre un cancell tancat des d'on veu i no és vist, t'està contemplant a tu, que aquest matí vas a pendre l'aliment de sa pròpia carn, observant lo que penses, lo que estimes, lo que desitges, lo que demanes i les ofrenes que li vas a presentar.

«Ea, doncs; prepara't, ànima meva, a rebre Jesús, primerament amb la fe, dient-li: I doncs, mon amat Redemptor, ¿d'aquí poca estona Vós heveu de venir a mi? Oh Déu amagat i desconegut per la majoria dels homes; jo us crec, us confesso i us adoro en el Santíssim Sagrament per mon Senyor i Salvador. I per confessar aquesta veritat, de bon grat donaria la vida. Vós veniu per enriquir-me de les vostres gràcies i per unir-vos tot a mi: ¡quant gran ha d'ésser, doncs, la meva confiança en aquesta vinguda vostra tan amorosa!

1 «En ipse stat post parientem nostrum, respiciens per fenestras, prospiciens per cancellos.» (Cant., II, 9.)

Actes d'esperança i confiança

1. SENYOR, JO ESPERO QUE, DONANT-VOS TOT A MI EN AQUEST DIVÍ SAGRAMENT, TINDREU MISERICÒRDIA DE MI, I EM CONCEDIREU TOTES LES GRÀCIES QUE EM SÓN NECESSÀRIES PER A LA MEVA ÈTERNA SALVACIÓ.

2. Ànima meva, eixampla el cor. El teu Jesús molt t'estima i pot fer-te tot el bé. Espera, doncs, grans coses de aquest teu Senyor, qui, mogut per l'amor, se'n ve tot amorosament a tu. Sí, mon amable Jesús, esperança meva, en la vostra bondat confio, que al donar-vos a mi aquest matí, encendreu en mon pobre cor la bella flama del vostre amor puríssim i un veritable desig de donar-vos gust, per tal que d'avui en endavant altra cosa no vulgui sinó allò que Vós voleu.

Actes de caritat i d'amor

1. SENYOR, US ESTIMO AMB TOT EL COR SOBRE TOTES LES COSES, PERQUÈ SOU EL MEU PARE, EL MEU REDEMPTOR, MON DÉU INFINITAMENT AMABLE; I PER AMOR VOSTRE ESTIMO AL MEU PRÒXIM COM A MI MATEIX, I PERDONO DE COR ALS QUI ME HAN OFÈS.

2. Oh Déu meu, Déu meu, verdader i únic amor de l'ànima meva, i ¿què

més podíeu fer per a ésser més estimat de mi? No us ha bastat, Senyor meu, el morir per mi: haveu volgut instituir aquest gran Sagrament per donar-vos tot a mi i així unir-vos cor a cor, tot íntimament, amb una creatura tan mesquina i ingrata com jo. I lo que és més encara, ¡Vós mateix em convideu a rebre-us i molt desitgeu que us rebi! ¡Oh amor immens! ¡amor incompreensible, amor infinit! ¡Déu vol donar-se tot a mi!

Ànima meva, ¿ho creus? i ¿què fas? ¿què dius? Oh Déu, oh Déu, oh amable infinit, únic objecte digne de tots els meus amors, us estimo amb tot el meu cor, més que tota cosa us estimo, us estimo més que a mi mateix, més que tota ma vida. ¡Oh, si jo us pogués veure estimat per tothom! ¡Oh si pogués fer que tots els cors us estimessin tant com mereixeu! Jo us estimo, oh Déu amabilíssim, i a l'amar-vos, uneixo mon cor mesquí a l'amor dels Serafins, al Cor de Maria Santíssima i al vostre mateix Cor Sagrat, tan amable i tan amant. Així és que us estimo, oh infinita Bondat, amb l'amor amb què us estimen els Àngels, i els Sants, amb l'amor amb què us estima vostra Mare Maria Santíssima i amb l'amor amb què us estimeu Vós mateix. I us estimo solament perquè en sou digne, per donar-vos gust.

Sortiu, sortiu de mon cor, terrenals afectes, que no sou per Déu. Mare de la Bella Amor, Maria Santíssima, ajudeu-me a estimar aquell Déu que tant desitgeu veure estimat.

Actes de contrició i dolor

I. SENYOR, DETESTO TOTS ELS MEUS PECATS, PERQUÈ SÓN OFENSA VOSTRA I EM FAN INDIGNE DE REBRE-US DINTRE MON COR, I PROPOSO AMB LA VOSTRA GRÀCIA NO COMETRE'N MÉS EN ENDAVANT, FUGIR-NE LES OCASIONS I FER-NE PENITÈNCIA.

2. Còm em pesa, oh Déu de l'ànima meva, no haver-vos estimat en ma vida passada; ans al contrari, en comptes de amar-vos, per satisfer mon gust, molt he ofès i disgustat la vostra bondat infinita: us he girat les espatlles, he despreciat la vostra gràcia i amistat; en una paraula, oh Déu meu, us he volgut perdre voluntàriament. Senyor, me'n penedesc i me'n dolc amb tot mon cor. Detesto les ofenses que us he fet, grans i petites, més que a qualsevol altre mal meu, puix que us he ofès a Vós, ¡bondat infinita! Tinc esperança que ja m'haureu perdonat; mes, si no m'haveu perdonat encara, perdoneu-me abans que us rebi; renteu amb la vostra Sang aquesta ànima meva, on ara voleu venir a habitar.

Actes de desig

1. SENYOR, DESITJO ARDENTMENT QUE VINGUEU A LA MEVA ÀNIMA, A FI QUE LA SANTIFIQUEU I LA FEU TOTA VOSTRA PER AMOR, TANT QUE MAI MÉS S'APARTI DE VÓS, ANS VISCA SEMPRE EN GRÀCIA VOSTRA.

2. Aixeca't, ànima meva; és arribada l'hora benaurada en què el teu Jesús ha de venir a hostatjar-se en ton pobre cor. Vetaquí el Rei del cel, vetaquí a ton Redemptor i Déu que ja ve a tu; prepara't a rebre'l amorosament; crida'l amb la veu de ton desig: Veniu, oh Jesús meu, veniu a l'ànima meva, que està desitjosa de Vós. Abans que us dongueu tot a mi, jo vull donar-vos i us dono mon pobre cor. Accepteu-lo i veniu aviat a pendre'n possessió.

Veniu, mon Déu, veniu; no volgueu trigar més. Bé únic i infinit, mon tresor, ma vida, mon paradís, mon amor, mon tot, jo voldria rebre-us amb aquell amor amb què us han rebut les ànimes més santes i més enamorades; amb aquell amor amb què us rebia Maria Santíssima: a les comunions d'ells, jo uneixo aquesta comunió meva.

Santíssima Verge i Mare Maria, veu-aquí que m'acosto a rebre el vostre Fill. Voldria tenir el vostre cor i el vostre

amor : aquell cor i aquell amor amb què Vós combregàreu : doneu-me aquest matí el vostre Jesús, com el donàreu als pastors i als Sants Reis. De les vostres puríssimes mans faig intent de rebre'l. Digueu-li que soc vostre servent i devot, i així Ell em mirarà amb ulls més amorosos i m'unirà més estretament a Ell ara que ve a mi. Així sia.

Actes d'humilitat

1. SENYOR, JO NO SOC DIGNE QUE VÓS ENTREU DINTRE DE MI, PERÒ DIGUEU TAN SOLS UNA PARAULA I SERÀ SANA I SALVA LA MEVA ÀNIMA.

2. I doncs, ànimà meva, ¿ja vas a alimentar-te de la carn sagrada de Jesucrist? ¿I n'ets digna? Déu meu, ¿qui soc jo i qui sou Vós? Jo bé sé i confesso qui sou Vós que a mi us doneu : emperò ¿sabeu Vós qui soc jo que us tinc de rebre?

¿És possible, Jesús meu, que Vós, puressa infinita, desitgeu venir a hostatjar-vos en aquesta ànima meva que tantes vegades ha estat el cau del vostre enemic i tacada per tants pecats? Conec, oh Senyor meu, la vostra majestat i la misèria meva : vergonya em dono de comparèixer a la vostra presència. Voldria allunyar-me de Vós per reverència ; emperò, si de Vós m'allunyo, oh vida meva,

¿a on aniré? ¿a qui recorreré? ¿què serà de mi? No, no vull mai de Vós allunyar-me, ans vull sempre acostar-me més a Vós. Vós esteu content de què us rebi en aliment i fins m'hi convideu. Vinc, doncs, a rebre-us aquest matí, humiliat i confús pels meus defectes, emperò tot confiat en la vostra pietat i en l'amor que em teniu.

Arribada l'hora de combregar, al girar-se el sacerdot de cara als fidels mostrant sobre el copó la Sagrada Hòstia, repetiràs ben devotament tres vegades l'ACTE D'HUMILITAT, *Senyor, jo no soc digne...*

Per a combregar posaràs el cap alçat i quiet, els ulls mirant devotament la Sagrada Hòstia, la boca lo suficient oberta i la llengua un poc enfora dels llavis.

ALTRES ORACIONS PER A ABANS DE COMBREGAR

Oració de Sant Ambrós

Jo pecador, no fent pas cabal dels meus mereixements, sinó confiant en vostra bondat i misericòrdia, tremolo i tinc vergonya d'atansar-me a la taula del vostre convit dolcíssim, oh Jesucrist, mon piadós Senyor. Puix tinc el cos i l'ànima tacats amb tants de crims, i no he tingut el compte que calia de fermar el pensament i refrenar la llengua. Així, doncs, oh Déu piadosíssim, oh Majestat tremenda, jo miserable, agombolat d'angoixes, recorro a Vós que sou font de

misericòrdia, m'afanyo a venir per a que em guariu, sota vostra protecció cerco refugi; i al Qui no gosaria alçar la vista com a Jutge, el desitjo tenir per Salvador. Jo us descobreixo, Senyor, mes llagues i us faig palesa ma vergonya. Sé que són molts i molt grans els meus pecats, i em causen gran temença. Però tinc esperança en vostres misericòrdies innumerables. Mireu-me, doncs, amb ulls de pietat, oh Jesucrist, Rei etern, Déu i Home, clavat en creu per la salut dels homes! Escolteu-me, Senyor, que en Vós espero! ¡compadiu-vos de mi, ple de pecats i de misèries, Vós qui sou font de pietat que mai ha d'estrancar-se! ¡Salve, Víctima de salut oferta en favor meu i de tot l'humà llinatge en el patíbul de la Creu! ¡Salve, Sang noble i preciosa que rages de les ferides de mon Senyor Jesucrist crucificat, i purifiques el món de tot pecat! ¡Recordeu-vos d'aquesta vostra creatura, que redimíreu amb la vostra sang! ¡Ja em pesa d'haver pecat, i proposo d'esmenar-me! Allunyeu, doncs, oh Pare clementíssim, allunyeu de mi totes les culpes i pecats, per tal que, purificat de cos i d'ànima, mereixi degustar dignament el Sant dels sants; i concediu-me que aquest santíssim tast del vostre Cos i Sang que ara vaig a pendre, indigne de mi, sigui perdó dels meus pecats i perfecta purificació de mes culpes, allunya-

ment de pensaments impurs, revifament de bons afectes, saludabe eficàcia de ben obrar com Vós voleu i, finalment, fermissima defensa del meu cos i la meva ànima, contra els enganys de tots mos enemics. Amén.

Oració de Sant Tomàs d'Aquino

¡Oh Déu omnipotent i sempitern!, veusaquí que m'atanso al Sagrament del vostre Fill unigènit, Jesucrist Senyor Nostre. Hi vinc com un malalt al metge de la vida, com un leprós a la font de la misericòrdia, com un cego a la llum de claretat eterna, com un pobre i freturós al Senyor de cels i terra. Imploro, doncs, l'abundor de vostra immensa generositat, per tal que us digneu de curar les meves xacres, netejar la meva leprosia, aclarir la meva cegueira, fer rica ma indigència, donar vestit a ma nuesa; a fi que m'acosti a rebre el Pa dels àngels, el Rei dels reis i Senyor dels qui dominen, amb tanta humilitat i reverència, amb tanta contrició i devoció, amb tanta puresa i tanta fe, i amb una tal intenció i propòsit, com convé a la salut de la meva ànima. Concediu-me, us suplico, que jo rebi no solament les espècies sacramentals, sinó tota la gràcia i virtut del Sagrament. ¡Oh Déu amorosíssim!, feu-me la mercè de rebre el Cos del vostre Fill unigènit,

Jesucrist Senyor Nostre, format en les entranyes de la Verge Maria, de tal manera que em faci mereixedor d'ésser incorporat al seu Cos místic i d'ésser connumerat entre els seus membres. Concediu-me, ¡oh Pare amantíssim!, que, a la fi, pugui contemplar eternament i cara a cara el vostre estimat Fill, que, sota els vels de la fe, em dispero a rebre ara, en aquesta vida transitòria. El qual viu i regna amb Vós, en unió de Déu Esperit Sant, per tots els segles dels segles. Amén.

Oració a la Mare de Déu
per a abans de combregar

Heusaquí, Mare amantíssima, que vaig a rebre el Cos i Sang de vostre Fill diví, Jesús, format per obra de l'Esperit Sant en vostres puríssimes entranyes. Digneu-vos avivar en mon esperit aquella fe en Jesús que Vós tinguéreu; encendre en mon cor aquell amor amb què Vós l'estimàreu; i omplir la meva ànima d'aquelles virtuts amb què Vós el rebéreu i l'adoràreu en vostre si virginal. Per pobra de mèrits que sia la meva ànima, i per migrat que sia mon cor, si Vós ho prepareu, Jesús s'hi trobarà bé i se'n plaurà. Per honor de vostre Fill diví, per goig vostre, i per bé de la meva ànima, volgheu preparar en mi una digna rebuda i estada a Jesús Sagramentat. Amén.

ACCIÓ DE GRÀCIES PER LA SAGRADA COMUNIÓ

Els primers moments després d'haver combregat, fes que sien de recolliment absolut, no veient ni considerant res més que la Majestat Infinita; procura fer penetrar ben bé en ton esperit un sentiment ben viu de la presència divina.

Actes de fe i d'adoració

1. SENYOR MEU JESUCRIST, JO CREC QUE VÓS ESTEU VERDADERAMENT EN MI AMB EL VOSTRE COS, SANG, ÀNIMA I DIVINITAT; I HUMILIAT EN EI, MEU NO-RES, US ADORO PROFUNDAMENT COM A MON DÉU I SENYOR.

2. Vetaquí que ja és vingut mon Déu a visitar-me; mon Salvador a habitar en l'ànima meva. Ja mon Jesús és dintre de mi. És vingut a fer-se meu i també a fer-me seu. De manera que Jesús és meu i jo soc de Jesús: Jesús és tot meu, jo soc tot seu.

¡Oh bondat infinita! ¡Oh misericòrdia infinita! ¡Oh amor infinit! ¡Un

Déu ve a unir-se amb mi a fer-se tot meu! Ànima meva, ara que ets tan estretament unida amb Jesús, ¿què fas? ¿No li dius res? ¿No parles a ton Déu, que està amb tu? Aviva la fe, pensa que els Àngels s'estan al teu voltant adorant son Déu que està dintre ton pit: adora tu també ton Senyor dintre de tu. Recull-te en tu mateixa i treu fora tot altre pensament. Uneix a Ell tots els teus afectes, abraça't amb ton Déu i fes-li actes d'agraïment i d'amor.

Actes d'esperança i d'agraïment

1. SENYOR, JA QUE HAVEU VINGUT A LA MEVA ÀNIMA, FEU QUE JO NO US TREGUI JAMAI AMB EL PECAT, ANS BÉ HI SIAU SEMPRE AMB LA VOSTRA SANTA GRÀCIA: AIXÍ HO ESPERO DE VOSTRA BONDAT I MISERICÒRDIA.

2. Mon Déu i Senyor, gràcies us dono del benefici que m'haveu fet aquest matí de venir a habitar en la meva ànima; emperò voldria fer-vos una tal acció de gràcies que fos digna de Vós i del gran favor que m'haveu fet. Mes ¿què dic? ¿Quines gràcies prou dignes puc donar-vos jo, miserable com soc?

L'afecte més propi d'una ànima que combrega és meravellar-se de pensar i dir: ¡Un Déu a mi! ¡Un Déu a mi! ¹

1 P. Segneri.

Deia David : *¿Què donaré al Senyor per totes les coses que m'ha donades? ¿Què us donaré en canvi a Vós, Jesús meu, que després d'haver-me donat tants de béns vostres, aquest matí us heveu donat Vós mateix? Beneeix, doncs, ànima meva, i dóna gràcies, lo millor que sàpigues, a ton Déu. I Vós, Mare meva Maria, Sants Advocats, Angel de la Guarda, ànimes totes enamorades de Déu, veniu, oïu, tots els qui sou temerosos del Senyor, i us diré quins beneficis tan grans ha fet a l'ànima meva.*¹ Veniu a beneir i a donar gràcies a mon Déu per mi, admirant i alabant les gràcies molt grans que m'ha fetes.

Actes de caritat i d'amor

1. SENYOR DÉU MEU, US ESTIMO TANT COM SÉ I TANT COM PUC, I DESITJO AMAR-VOS SEMPRE MÉS I MÉS : FEU QUE US ESTIMI SOBRE TOTES LES COSES, ARA I SEMPRE, PELS SEGLES DELS SEGLES.

2. Oh mon Jesús, amor meu, mon bé infinit, mon tot, siau benvingut a la pobra casa de l'ànima meva. ¡Ah mon Senyor ! ¿a on sou ? ¿A on heveu vingut ? ¡A aquest cor meu, més misera-

1 «Venite, audite, et narrabo omnes qui timetis Deum, quanta fecit animae meae.» (Ps., LXV, 16.)

ble que l'establia on nasquéreu, preocupat de terrenals afectes, d'amor propi i passions desordenades! I ¿còm haveu pogut venir a fer-hi hostatge? Voldria dir-vos amb Sant Pere: *Allunyeu-vos de mi, puix que soc home pecador.* Allunyeu-vos, Senyor, de mi, que soc molt indigne de hostatjar un Déu d'infinita bondat: aneu a pendre repòs plaent en aquelles ànimes pures que us serveixen amb tant d'amor. Mes no, Redemptor meu, ¿què dic? No, no us allunyeu de mi, perquè si de mi us allunyeu, soc perdut. Jo us abraçaré, vida meva, i a Vós m'uniré estretament. Molt pervers he sigut, allunyant-me de Vós per desordenat afecte a les creatures. Ingrat de mi, que us vaig treure fora: ara no vull mai més separar-me de Vós, tresor meu: vull sempre viure i morir unit a Vós.

Maria Santíssima, Serafins, ànimes totes que estimeu a Déu amb amor pur, deixeu-me els vostres afectes, a fi de què faci bona companyia a mon estimat Senyor.

Actes d'oferiment

1. SENYOR, JA QUE US HAVEU DONAT TOT A MI, JO EM DONO TOT A VÓS: US OFERESC EL COR I L'ÀNIMA MEVA, US CON-SAGRO TOTA LA MEVA VIDA I VULL ÉSSER VOSTRE PER TOTA L'ETERNITAT.

2. *Mon Amat és per a mi i jo per a Ell.* ¹ Si el Rei va a visitar un pastor en sa cabana, ¿què més pot oferir-li el pastor que tota sa cabana tal com és? Doncs, ja que, oh Jesús, mon Rei diví, sou vingut a visitar la pobra casa de la meva ànima, us oferesc i dono la casa i tot jo mateix, amb ma llibertat i voluntat: Mon Amat per a mi, jo per a Ell. Vós us sou donat tot a mi, jo em dono tot a Vós. Mon Jesús, jo no vull més ésser meu: d'avui en endavant vull ésser vostre i tot vostre. Vostres sien mos sentits, per tal que em serveixin solament per donar-vos gust a Vós. I ¿quin gust més gran pot haver-hi, ² que el donar-vos gust a Vós, Déu amabilíssim, amorosíssim i agradosíssim? També us dono totes les meves potències i vull que totes sien vostres; vull que la memòria no em serveixi per altra cosa més que per recordar els vostres beneficis i el vostre amor; que l'enteniment no em serveixi sinó per a pensar en Vós, que sempre penseu en mon bé; vull que la voluntat em serveixi solament per a estimar-vos, mon Déu, mon tot, i per a voler solament lo que Vós voleu.

Us consagro, doncs, i us faig aquest matí el sacrifici, oh mon Salvador dol-

¹ «Dilectus meus mihi et ego illi.» (Cant., II, 16.)

² Sant Pere d'Alcàntara.

císsim, de tot lo que tinc i de tot lo que soc, de mos sentits, de mos pensaments, de mos afectes, de mos destjos, de mos plaers, de mes inclinacions, de ma llibertat; amb una paraula, en vostres mans abandono mon cos i l'ànima meva.

Accepteu, oh Majestat infinita, el sacrifici que us fa d'ell mateix el pecador més ingrát que en tot temps hagi estat damunt la terra, emperò que ara s'ofereix i es dóna tot a Vós. Feu, oh Senyor, en mi i disposeu de mi, segons us plagui.

Veniu, oh foc consumidor, oh amor diví, i consumiu en mi tot allò que és meu i no plau als vostres ulls puríssims, a fi de què, d'avui en endavant, sia tot vostre i visqui solament per a practicar no sols els vostres preceptes i consells, sinó també tots els vostres sants desitjos i lo que us sia més agradable.

Oh Maria Santíssima, presenteu Vós amb vostres mans a la Santíssima Trinitat aquesta oferta meva, i obteniu-me'n l'acceptació i la gràcia d'ésser-li fidel fins a la mort. Amén.

Actes de petició

I. SENYOR, DONEU-ME TOTES LES GRÀCIES ESPIRITUALS I TEMPORALS QUE CONEIXEU QUE CONVENEN A LA MEVA ÀNIMA; SOCORREU ALS MEUS PARENTS I BENEFAC-

TORS, AMICS I SUPERIORS, I DESLLIUREU
LES SANTES ÀNIMES DEL PURGATORI.

2. Ànima meva, ¿què fas? Aprofita l'hora aquesta: és temps preciós en què pots rebre totes les gràcies que demanis. ¿No veus l'Etern Pare que t'està amorosament contemplant, veient dintre teu son estimat Fill, el més amable objecte del seu amor? Treu fora, ara, tots els altres pensaments, aviva la fe, eixampla el cor i demana tot lo que vulguis.

No sents a Jesús mateix que et diu: Ànima, ¿què vols que et faci? ¹ ¿què vols de Mi? Expressament he vingut per a enriquir-te i fer-te pler: demana amb confiança i hauràs tot lo que vulguis.

Ah, mon Salvador dolcíssim, ja que sou vingut a mi per a fer-me gràcies i desitgeu que jo us les demani, no us demano béns de la terra, ni riqueses, ni honres, ni plaers: us prego que em doneu un gran dolor dels disgustos que us he donat: doneu-me una gran llum que em faci conèixer la vanitat d'aquest món i com mereixeu ésser estimat. Canvieu-me aquest cor, desarreleu-lo de tots els afectes de la terra, doneu-me un cor tot conformat a la vostra voluntat santa,

¹ «Quid tibi vis faciam?» (Luc., XVIII, 41.)

que no vulgui altra cosa més que allò que més us agradi, i a altra cosa no aspiri més que al vostre sant amor. *¡Un cor net creeu en mi, oh Déu!* ¹

De tot això no en soc mereixedor; emperò ho mereixeu Vós, oh Jesús meu, que haveu vingut a hostatjar-vos en la meva ànima: us ho demano pels vostres mèrits i per els de la vostra Santíssima Mare i per l'amor que teniu al vostre Pare Etern.

Oh Pare Etern, el vostre Fill mateix, Jesucrist, ens ha dit: *De veritat, de veritat us dic: si alguna cosa demaneu al Pare en nom meu, us la donarà.* ² Per amor, doncs, d'aquest Fill que tinc en mon pit, escolteu-me i doneu-me lo que us demano.

Aquí pots demanar particularment les gràcies o favors que més et convinguin, i aquelles per les quals ofereixes la Comunió present; recomana també a Jesús aquelles persones per les quals vols pregar, o aquelles ànimes del Purgatori a les quals tens més devoció. Encara que sempre demanis per tot lo que et convingui, pots oferir cada Comunió per a alcançar una gràcia o per a una persona en particular, essent aquesta intenció particular de cada

¹ «Cor mundum crea in me, Deus.» (Psalm, L., 12.)

² «Amen, amen dico vobis: si quid petieritis Patrem in nomine meo, dabit vobis.» (Joan., XVI, 23.)

Comunió la mateixa o diferent cada vegada.

Serà bo que no marxis del temple sense haver pregat una estona per les intencions del Papa, amb intenció de guanyar les indulgències que en aquell dia i amb aquella Comunió poguessis guanyar. I acabaràs dient :

Sia per sempre beneït i alabat el Santíssim Sagrament de l'altar, i la Puríssima Verge Maria, Mare de Déu, concebuda sense màcula de pecat original.

Sant Déu, Sant fort, Sant immortal, deslliureu-nos, Senyor, de qualsevol mal.

ALTRES ORACIONS PER A DESPRÉS DE
COMBREGAR

Oració de Sant Tomàs

Gràcies us dono, Sant Senyor, Pare omnipotent, Déu eternal, qui per la sola generositat de vostra misericòrdia, sense cap mèrit meu, us haveu dignat alimentar-me a mi, pecador, indigne servent vostre, amb el Cos i Sang preciosíssims de vostre Fill i Senyor nostre Jesucrist, I us demano que aquesta santa comunió no em sia motiu de càstig, sinó intercessió saludable de perdó. Que em sia l'armadura de la fe, i escut de ma bona voluntat. Sia per a mi l'expulsió de tots els meus vicis; ofegament de la concupiscència i de la sensualitat; augment de caritat i paciència, humilitat i obe-

diència i de totes les virtuts; ferma defensa contra els paranys de mos enemics visibles i invisibles; aquietament complert de mos moviments carnals i espirituals, i en Vós, únic Déu verdader, unió plena i feliç compliment del meu fi. I us demano que volgheu portar-me, a mi pecador, al convit inefable, del qual Vós, amb vostre Fill i l'Esperit Sant i vostres Sants, en sou la llum verdadera, la plenitud sencera, el goig sempitern, la joia complida i la benaurança perfecta. Pel mateix Crist, Senyor nostre. Amén.

Oració de Sant Bonaventura

Traspasseu, oh Jesús Senyor dolcíssim, el cor i les entranyes de la meva ànima amb la ferida suavíssima i salubèrrima del vostre amor, amb serena i veritable, apostòlica i santíssima caritat: que llangoregi i es desfaci l'ànima meva sempre i només per amor i desig de Vós; que es daleixi per Vós, i pels vostres atris defalleixi, que es frisi per disoldre's i unir-se amb Vós. Feu que la meva ànima tingui fam de Vós, oh Pa dels Àngels, aliment de les ànimes santes, oh nostre Pa de cada dia, sobresubstancial, que teniu tota dolçor i savoria i tot delit de suavitat; que el meu cor tingui sempre fam i s'alimenti sempre de Vós a

qui els Àngels tothora desitgen contemplar, i que de la dolçor de vostra savoria siguin amarades les entranyes de la meva ànima; que estigui sempre assedegat de Vós, oh Font de vida, font de ciència i saviesa, font de llum perdurable, torrent de delícies, ufanor de la casa de Déu; que no us deixi mai de petja, que us cerqui i us trobi, que s'encami ni a Vós i a Vós arribi, que no pensi sinó en Vós i amb Vós parli, i que tot ho faci a glòria i lloança del vostre nom, amb humilitat i discreció, amb amor i delectança, de bon aire i de bon cor, i amb perseverància fins a la fi. I sigueu sempre, i Vós sol, tota la meva esperança i confiança, la meva riquesa, el meu platxeri, la meva alegria, el meu goig, el meu repòs i tranquil·litat, la meva pau, la meva suavitat, el meu bon olor, la dolçor meva, el meu menjar, el meu nodriment, el meu refugi, el meu auxili, la meva saviesa, el meu tresor, on fixin les arrels fermament, incommovibles per sempre, la meva pensa i el meu cor. Amén.

Invocacions

Ànima de Crist, santifiqueu-me.

Cos de Crist, salveu-me.

Sang de Crist, embriagueu-me.

Aigua del Costat de Crist, purifiqueu-me.

Passió de Crist, conforteu-me.

« Oh bon Jesús, escolteu-me.
 « Dins vostres llagues, guardeu-me.
 « No permetau que m'aparti de Vós.
 « De l'enemic maligne, defenseu-me.
 « A l'hora de la mort, crideu-me
 « i feu-me venir a Vós,
 « a fi de què amb vostres sants us alabi
 pels segles dels segles. Amén.

Indulgència de 300 dies cada vegada.

Indulgència de 7 anys una vegada al dia, resant-la després de la Sagrada Comunió.

Indulgència plenària una vegada al mes, a aquells qui durant un mes l'hagin resada al menys una vegada cada dia. Condicions: Confessió, Comunió, i Visita d'una Iglésia o Oratori públic, pregant-hi per les intencions del Papa.

Oració de Sant Ignasi de Loyola

Preneu, Senyor, tota la meva lliber-
 tat. Rebeu la meva memòria, el meu
 enteniment i tota la meva voluntat. Tot
 lo que tinc o posseeixo, Vós m'ho haveu
 donat. A Vós ho torno tot i ho entrego
 enterament a la disposició de vostra vo-
 luntat. Doneu-me solament el vostre
 amor amb vostra gràcia, i ja soc prou
 ric, ni cap altra cosa més demano ¹.

Oració per a després de la Comunió

¡ Que suavíssima és la dolçura de vos-
 tre Pa celestial! ¡ Còm és admirable la

¹ *Indulgència de 300 dies una vegada al dia.*

tranquil·litat i completa la pau dels qui us reben, després d'haver avorrides i sincerament confessades les seves culpes! ¡Siau mil vegades beneït, Jesús meu! Quan vivia en pecat, llavors era desgraciat. Mes ara, no sols sento tranquila la meva ànima, sinó que em sembla tastar la pau del Paradís. ¡Ah, és ben veritat que nostre cor és creat per a Vós, Senyor meu amadíssim, i que solament troba la joia quan en Vós reposa! Per això us dono gràcies i proposo fermament fugir sempre del pecat i de les ocasions de caure-hi, i vull posar la meva estada en vostre Cor divinal, del qual espero l'auxili per amar-vos fins a la mort. Amén.

Indulgència de 300 dies als fidels qui resin aquesta oració després de la Sagrada Comunió.

Acte per a guanyar indulgència plenària a la hora de la mort

Des d'ara, Senyor Déu meu, accepto de bon grat la mort com vinguda de vostra mà, tal com us plasqui enviar-me-la, amb totes ses angoixes, penes i dolors.

Tots aquells qui faran de tot cor aquest acte o oferiment, qualsevol dia de sa vida per ells escollit, havent confessat i combregat, guanyaran *indulgència plenària* en l'hora de la mort, si no ho impedeix son estat de consciència.

Oració per a resar davant una imatge del
Sant Crist

Mireu-me, oh mon estimat i bon Jesús, que, agenollat en la vostra divina presència, us demano amb el major fervor que imprimiu en mon cor sentiments de fe, esperança i caritat, dolor dels meus pecats i propòsit de mai més ofendre-us: mentre jo amb tot l'amor i compassió de què soc capaç vaig considerant les vostres cinc llagues, començant per allò que diu de Vós, oh Déu meu, el sant profeta David: *Han foradat les meves mans i els meus peus, i es poden comptar tots els meus ossos.*

Indulgència plenària als qui resaran aquesta Oració davant una imatge del Sant Crist. Condicions : Confessió, Comunió i pregar per les intencions del Sant Pare. Pots resar amb aquesta intenció, cinc Parenostres, Avemaries i Glòria a les cinc llagues de Jesús.

Oració a la Verge Maria

Oh Maria, Verge i Mare Santíssima, heusaquí que he rebut el vostre amadíssim Fill, que en vostres immaculades entranyes concebíreu, que vàreu infantar, alletar, i estrènyer amb suavíssimes abraçades. Heusaquí Aquell, la presència del qual us alegrava i us omplia de totes les delícies; Aquell mateix us torno a presentar, i l'oferesc als vostres braços per a estrènye'l, al vostre cor per a estimar-lo i per a que sia ofert a la Santíssima Trinitat en culte suprem d'adoració, pel vostre mateix honor i glòria, i per les meves necessitats i les de tot el món. Us prego, doncs, oh Mare piadósíssima, que m'obtingueu el perdó de tots els meus pecats, i gràcia abundosa per a servir-lo en endavant més fidelment, i, ademés, la gràcia final, a fi de què pugui alabar-lo amb Vós per tots els segles dels segles. Amén.

UN QUART ESMERÇAT
EN ACCIÓ DE GRÀCIES PER LA
SAGRADA COMUNIÓ

Preparació

Senyor meu i Déu meu: jo voldria que la meva acció de gràcies fos digna, atenta, devota i fervorosa: i ben sovint resulta distreta, curta, rutinària i freda. Accepteu-la, bon Jesús, no com serà, sinó tal com hauria d'ésser i jo voldria que fos.

¡Oh Maria, Mare meva! En unió vostra, desitjo fer i oferir la meva acció de gràcies, a fi de què feta amb Vós, i per Vós presentada, Déu l'escolti i accepti benignament.

Àngels tots i Sants del Cel, ajudeu-me a donar gràcies per la Comunió.

Adoració

Els primers moments després de combregar guarda silenci i deixa penetrar la teva ànima del sentiment de la presència divina. Conse-

guit això i abans les distraccions o el cansament no en treguessin el fruit, faràs els actes següents :

El Déu etern de la Glòria infinita voltada d'àngels, irradiant llum divina, està dintre meu... El primer acte que ha de complir la creatura davant son Creador és l'adoració. Jo us adoro, Senyor, amb la més profunda reverència... Per a suplir la petitesa de les meves adoracions i alabances, les uneixo a les de la Verge Santíssima i a les dels demás sants i àngels.

Vós sou aquell Déu etern qui sempre ha existit... qui del no-res treguéreu les magnificències de la Creació... qui envià el diluvi... el foc de Sodoma... les deu plagues... Sou el Déu dels exèrcits, el Déu d'Abraham, Isaac i David... Estant dintre meu, ningú ni res he de témer fora de Vós mateix...

Sou el bon Jesús, aquell Infantó de Betlem adorat pels pastors en la falda de la Verge Maria nostra Mare... Aquell Jesús amable qui guaria tots els mals... qui perdonava a tothom, fins als més grans pecadors... a Magdalena... al bon Lladre. Sou el mateix qui esteu ara amb mi amb Cos, Sang, Ànima i Divinitat. Oh Senyor, la vostra vinguda m'ha de omplir de gràcies :

«Ànima de Crist, santifiqueu-me.
Cos de Crist, salveu-me.
Sang de Crist, embriagueu-me.
Aigua del costat de Crist, purifi-
queu-me.
Passió de Crist, conforteu-me.
Oh bon Jesús, escolteu-me.
Dins vostres llagues guardeu-me.
No permetau que m'aparti de Vós.
De l'enemic maligne defenseu-me.
A l'hora de la mort crideu-me.
I feu-me venir a Vós
a fi de què amb vostres sants us alabi
pels segles dels segles. Amén.»

Amor

Oh Bon Jesús, em sento tot confús al veure'm davant vostra Majestat i grandesa que es digna venir a mi amb tant d'amor. I més humiliat i penedit encara em sento al veure com us he correspost tan malament, ofenent el vostre amor en ma vida passada. Mes també trobo dolç i confortador demanar-vos perdó dels meus pecats, ben convençut que me'l concediu de grat i plenament, puix ara no veniu per a renyar-me ni retreure'm els meus pecats i faltes, sinó per a curar mes llagues i omplir-me de gràcies. ¡Quina esperança eixampla mon cor al pensar-ho! ¡Còm us podré jamai correspondre dignament!

Oh bon Déu, abans que jo existís, ja m'estimàveu... Sempre m'havau estimat; mai m'havau deixat; per mi havau patit Passió i Mort, i m'havau donat vostre Cos i Sang i tot Vós mateix... trobeu delícia en estar amb mi... Mai ningú m'ha estimat així, ni és possible.

Jo voldria correspondre-us i sento un gran desig d'amar-vos fora mida, però també sento una gran impotència de fer-ho si Vós no m'ajudeu... A Vós això també us agrada; ajudeu-me, doncs, ja que sol no puc pas res.

La font i perfecció de l'amor verdader sols es troba en la Glòria i en la Comunió. Al Cel no puc venir-hi encara, però a vostre Sagrari... ¿còm no he vingut més sovint i més ben preparat i amb més desig?... ¡I sabent que això us agrada i augmenta vostra felicitat! Proposo des d'ara rebre-us tan sovint i tan fervorosament com pugui.

Feu, Senyor, que us estimi més que tot i que tothom, per damunt de tot i de tothom, i fins, si és precís, en contra de tot i de tothom. Que no tingueu un dia de demanar-me compte d'haver estimat jamai a ningú, ni més ni tant com a Vós.

«Senyor meu, feu que us estimi, i que el premi del meu amor sia estimar-vos cada dia més.»

Ofrena

Encara que res tinc que no ho hagi rebut de Vós, us oferesc amb tot amor tot lo que tinc i soc.

«Preneu, Senyor, tota la meva llibertat. Rebeu la meva memòria, el meu enteniment i tota la meva voluntat. Tot lo que tinc o posseeixo, Vós m'ho haveu donat. A Vós ho torno tot i ho entrego enterament a la disposició de vostra voluntat. Doneu-me solament el vostre amor amb vostra gràcia i ja soc prou ric, ni cap altra cosa més demano.»

També us oferesc el meu cos amb tots els seus sentits i la vida sencera amb totes ses alegries i penes, acceptant des d'ara la creu que em volgueu enviar i totes les circumstàncies favorables o contràries en què em trobi, de salut, de fortuna, d'honor i fama, encomanant-vos particularment la meva darrera hora, la qual us demano sia confortada amb els Sants Sagraments i pronunciant el vostre Nom dolcíssim i el de la Verge Maria, Mare nostra.

«Des d'ara, Senyor Déu meu, accepto de bon grat la mort com vinguda de vostra mà, tal com us plagui enviar-me-la, amb totes ses angoixes, penes i dolors.»

Per a que res falti a mon oferiment també poso en vostres divines mans el

meu cor amb tots sos afectes, els quals m'estimaria més sacrificar enterament abans que fossin causa d'apenar el vostre dolcíssim Cor que tant m'estima.

Volguent que aquest oferiment sia verdader, sé que m'obliga a no usar de tot lo que us dono, més que per a vostre servei i amor; i ademés m'obliga a resignar-me a perdre-ho si Vós així ho disposàveu.

Vull oferir-vos, també, les pobres flors de ma misèria: els meus propòsits. Des d'ara, per a unir-me més a Vós, jo proposo fermament... (*digues els teus propòsits particulars*) ¿Veritat que aquests desigs us agraden? Doncs beneïu-los, Senyor, i ajudeu-me per a complir-los.

Per a oferir-vos un present digne de Vós, sols puc presentar-vos a Vós mateix que ara acabo de rebre en mon cor. Per glòria vostra i salvació meva us ofereixo aquesta Comunió i especialment... (*digues la intenció particular de la present Comunió*).

Peticions

Ara, Senyor, ja que heveu vingut per a mon bé, permetau que us demani mercès llargament.

La primera cosa que us demano ara i sempre, és *vostra glòria i salvació meva*. Tot lo que això no sia, és res per a mi, si no és un mal.

No em concediu cap cosa de les que us pugui demanar si aquestes perjudiquen.

Lo únic que em pot privar d'obtenir aquestes gràcies és el pecat. Per això us demano primerament el *perdó dels pecats*. Feu-me la gràcia de que en tingui sempre gran *contrició i dolor*, una *interna confusió* i vergonya de mi mateix, i un íntim *horror al pecat* i a qualsevol desordre dels meus pensaments, paraules, obres o afectes.

No solament us demano per a salvar-me, totes les *gràcies necessàries* i convenients al meu estat, sinó també us demano em concediu la *vostra gràcia ben abundosa*. Feu que jo *correspongui fidelment* a totes les vostres gràcies, fins a les més petites, si és que n'hi ha cap que així es pugui anomenar. Feu que hi correspongui *constantment* fins a morir, que és la gràcia de les gràcies: la *perseverància final*. Els *medis* per a obtenir-la són l'esperit i la pràctica de la *oració i del sacrifici* o mortificació. Si jo soc fidel a l'oració i tinc l'esperit de mortificació necessari per a complir els deures d'un bon cristià, Vós em concedireu la *perseverància final*. Feu, doncs,

Senyor, que *sia constant en posar aquests medis.*

Mes permetau que us demani altres virtuts en particular. I és la primera una *fe viva* i pràctica, que es manifesti en tots els actes de la meva vida; i així faci jo totes les coses *pensant en la vostra presència*; les faci, ademés, amb *rectitud d'intenció*, purament per a *complir la vostra voluntat* en totes les coses; i *confiant sempre en la vostra Providència*, que tot ho preveu i ho disposa en bé meu, per adverses i contràries que em sien les circumstàncies de la vida.

Concediu-me una *esperança firmíssima, invencible*, que lo mateix em faci *fugir de la desconfiança i desesperació*, que de la *presumpció vana i temeritat*. Emperò que em faci *esperar contra tota esperança*, sempre i en tota cosa i per damunt de tot.

Sobretot concediu-me, Senyor, la virtut d'una *caritat ardentíssima i perfecta* que em faci estimar-vos amb l'amor més gran, més pur, més constant, més sacrificat, més generós, més desinteressat i més intens que sia possible. Que tot ho faci per amor vostre purament, i si alguna vegada caic i falto, m'aixequi per la *contrició* moguda d'aquesta caritat.

A canvi de posseir vivent aquest amor, preneu-me, Senyor, tot lo que us plausqui; o envieu-me les penes i humiliacions que volgueu. Solament feu créixer sempre més i més mon amor.

Concediu-me també que tingui un gran amor a la Verge Santíssima, honorant-la de tot cor amb una verdadera i filial devoció.

Volent que sia caritat verdadera, us demano, Senyor, que tingui també *caritat amb el pròxim*, amb un *zel ardent* de la salvació de les ànimes per la vostra glòria. Que practiqui les *obres de misericòrdia* corporal i espiritual, socorrent al pròxim en totes ses necessitats, tractant-lo sempre amb cordial *amabilitat*, sense perdre el *recolliment*. Que sàpiga *perdonar les ofenses* que em facin, i *amar-los* encara que em sien *enemics*.

Per les vostres sagrades llagues, jo us demano amb tota l'ànima em concediu aquestes virtuts.

«Mireu-me, oh mon estimat i bon Jesús, que, agenollat en la vostra divina presència, us demano amb el major fervor que imprimiu en mon cor sentiments de fe, esperança i caritat, dolor dels meus pecats i propòsit de mai més ofendre-us: mentres jo amb tot l'amor i compassió de què soc capaç vaig considerant les vostres cinc llagues, començant per allò que diu de Vós, oh Déu meu, el sant

profeta David: *Han foradat les meves mans i els meus peus i es poden comptar tots els meus ossos.»*

Doneu-me verdadera *humilitat*, que és el fonament de totes les virtuts; la virtut angèlica de la santa *puresa*, que és el perfum de santedat. Doneu-me la *pau espiritual i l'alegria de l'ànima*, pròpia dels sants cristians, amb *senzillesa* d'infant i perfecta *obediència*, que m'ha de fer semblant a Vós.

Les meves súpriques encara no són acabades: us he de fer confidències de mes intimitats, de lo que veieu que em neguiteja, preocupa i fa sofrir... (*Parla ara reposadament amb Jesús de totes les teves coses en detall.*)

Molt us demano, Senyor, però encara és molt més lo que Vós me voleu donar.

Pels altres també us he de demanar favors i gràcies, i primerament pels qui més he d'estimar... (*Presenta'ls al bon Jesús, fent-li presents les necessitats espirituals i temporals d'ells.*) Feu que ens trobem, sense faltar-n'hi un, en vostra benaurada companyia.

Per les animetes del Purgatori, per les quals tinc més obligació i per les més abandonades... (*Digues quines obres vols fer i quines indulgències vols guanyar per elles, especialment per...*)

230 Pels pecadors que són el martiri de vostre Cor, especialment... (*Digues si n'hi has de recomanar cap.*)

231 Pels justos també us demano, per la Iglésia Catòlica, pel Papa i tot l'estament sacerdotal, pels prínceps cristians i per la meva pàtria.

232 Poso per intercessors a Vós mateix, Bon Jesús, a la Verge Santíssima, Mare vostra i mare meva, a Sant Josep, mon Angel de la Guarda, i tots els àngels i sants del Cel, i especialment... a qui tinc especial devoció.

233 Recordeu sovint mes ofrenes i propòsits i doneu-me vostra gràcia per a complir-los; i ara no em deixeu marxar sens donar-me vostra divina benedicció, penyora i senyal de salvaguarda. En nom del Pare, i del Fill, i de l'Esperit Sant. Amén.

La Comunió espiritual

234 *La Comunió espiritual, segons ensenyen els sants, és un desig ardent de rebre a Jesús Sagramentat i una amorosa abraçada com si ja s'hagués rebut realment.*

235 És pràctica estimadíssima dels sants, que la feien molts vegades durant el dia, ja que és una cosa tan fàcil de fer, que es pot practicar sense que ningú ho vegi ni ho pugui privar, i es pot repetir tantes vegades com se vulgui i a tothora.

És acte molt meritori i de gran fruit si es fa ben fervorosament de tot cor; i, ademés, el practicar la Comunió espiritual serveix en gran manera i és utilíssim per a combregar bé sacramentalment.

Lo agradable que són a Nostre Senyor aquests ardents desitjos d'unir-se amb Ell en la Sagrada Comunió, es veu en les vides i paraules dels sants.

Santa Margarida Alacoque ens refereix com un dia que estava gement i plorant de desitjos d'unir-se amb Jesús, se li va aparèixer el mateix diví Mestre, dient-li: *Filla meva, he vist tos gemecs; els desitjos del teu cor em són tan agradables i han penetrat tan endins de mon Cor, que si no hagués instituït mon divinal Sagrament d'amor, ho faria ara per amor teu per tenir el gust d'habitar en la teva ànima i descansar amorosament en ton cor, fent-me el teu aliment. Tinc tant de plaer en ser desitjat, que tan-tes vegades com el cor concebeix aquest desig, altres tantes Jo el miro amb amor per atreure'l a Mi.*

Així, doncs, ja veus que pots donar aquest plaer al Cor dolcíssim de Jesús i fer un grandíssim bé a la teva ànima. Fes sovint la Comunió espiritual, acostuma-t'hi en particular durant la Santa Missa, i en la visita al Santíssim Sagrament.

Sobretot, quan per la salut o per altres causes involuntàries no puguis combregar sacramentalment, procura suplir-ho amb una Comunió espiritual ben fervorosa, amb tant de desig i amor com sia capaç ton cor. Pensa que aleshores Jesús s'hi plaurà moltíssim i t'omplirà de benediccions.

Acte per la Comunió espiritual
compost per Sant Alfons Maria de Liguori

Crec, Jesús meu, que esteu en el Santíssim Sagrament. Us estimo sobre totes les coses i voldria tenir-vos en la meva ànima. I ja que ara no puc rebre-us sacramentalment, veniu al menys espiritualment dins el meu cor. Com si ja haguéssiu vingut, us abraço i m'uneixo tot jo amb Vós; no permetau que jamai em separi de Vós.

Jesús, mon bé, mon dolç amor :
Feriu, inflameu aquest mon cor
Per a què sia sempre tot ardent per Vós.

FÓRMULA MÉS BREU

Oh Jesús, us crec present en el Santíssim Sagrament, us estimo i us desitjo.
Veniu al meu cor.

¡Jo us abraço, no us separeu jamai de mi !

LA PRECIOSÍSSIMA SANG

INSTRUCCIÓ SOBRE EL SANT SACRIFICI DE LA MISSA

El Sant Sacrifici

La Santa Missa — diu el Catecisme — és el sacrifici del Cos i Sang de Jesucrist, que sota les espècies del pa i del vi, és ofert per el sacerdot a Déu sobre l'altar en memòria i renovació del sacrifici de la Creu.

Ja es comprèn tot seguit com és cosa santíssima, o, millor dit, la cosa més sagrada, el Sant Sacrifici de la Missa, puix és el Sacrifici que féu d'Ell mateix Nostre Senyor Jesucrist.

Molt i de moltes maneres hauràs sentit parlar de sacrifici, i convé que entenguis ben clar lo que és.

Aquesta paraula, *sacrifici*, vol dir, en general, *un desprendiment voluntari d'alguna cosa per a oferir-la a un altre*; i així són sacrificis el donar la fortuna, la vida o altres coses de menys importància, per bé i profit o glòria d'altra persona o cosa.

Tractant-se, com ara, de coses de religió, *el sacrifici és tota ofrena feta a Déu per honrar-lo i adorar-lo com a Suprem Senyor i Sobirà absolut de tot lo creat.*

Res hi ha tan gran com el sacrifici, que

és l'acte principal de nostra santa Religió. Havem de reconèixer nostra absoluta i completa dependència del bon Déu, i el sacrifici és l'acte amb el qual millor podem expressar i demostrar aquesta dependència i subjecció a Ell.

En tot temps hi han haguts sacrificis; i la Sagrada Escriptura ens parla dels sacrificis que feien els homes a Déu ja des del principi del món. Abel li oferia *sacrificis sagnants* (que s'anomenen *cruents*), o sia d'animals vivents. Caïn oferia a Déu *sacrificis no sagnants* (que s'anomenen *incruents*), o sia dels fruits de la terra.

Abans de la vinguda de Nostre Senyor Jesucrist, en el temple de Jerusalem s'oferien mils i mils sacrificis. La cosa oferta, per exemple, ovelles, bous, cabridets, coloms, o lo que fos, era lo que se'n diu la *víctima*. Aquestes víctimes que s'oferien a Déu, es mataven i els sacerdots eren qui les oferien a Déu, és a dir, els qui devien i podien oferir el sacrifici. Però, además, com en el verdader sacrifici s'ha de destruir la víctima, els sacerdots la consumien cremant-ne una part i l'altra la menjaven el sacerdot, el qui havia ofert aquell sacrifici, i el poble, qui així també participava dels sacrificis i víctimes.

A Déu ja no li plauen ara aquesta mena de sacrificis. Jesucrist va substituir-los per un altre sacrifici infinitament millor. Ell mateix es va oferir com a Víctima per a ésser sacrificat, i Ell mateix va ésser el Sacerdot qui la va oferir a Déu per tots nosaltres, que en participem, menjant, al combregar, el seu Cos i la seva Sang.

Segurament que ara ja comprens més perquè de la Missa se'n diu el *Sant Sacrifici*, i de Jesús la *Víctima immaculada*, que vol dir sense taca, ni la més petita.

Amb aquest sacrifici que va fer Jesús en la seva Passió i Mort n'hi havia prou, per a salvar-nos, d'oferir-lo una sola vegada. Però és tant lo que ens estima, que no quedant satisfets el seu Amor per nosaltres, de oferir aquell sacrifici una sola vegada en el cim del Calvari, va voler continuar-lo i perpetuar-lo fins a la fi dels segles, i aplicar-ne cada dia el seu fruit infinit.

Per això celebrà la última Cena, que fou la Primera Missa, i donà poder de fer lo mateix als seus successors i a tots els sacerdots, manant-los que ho fessin en memòria seva.

Així fou instituït el Sant Sacrifici de la Missa, l'acte més sant i diví de nostra Religió, i la pràctica més estimada dels sants i ànimes piadoses qui en participen com-bregant en la mateixa Missa.

Ja veus, doncs, que has de procurar assistir al Sant Sacrifici de la Missa tan sovint com te sia possible, procurant estar-hi amb aquell recolliment devot i piadosa emoció amb què hauries presenciat la última Cena del Salvador i el sacrifici del Calvari, veient morir el mateix Jesucrist en la creu.

Els quatre fins del Sant Sacrifici

Entre els deutes o obligacions que tenim amb Déu Nostre Senyor són les principals :

i.^a Alabar i honrar la infinita Majestat de Déu, que és digna d'honor i alabances infinites.

2.ª Satisfere a la divina justícia pels nostres pecats.

3.ª Donar-li gràcies pels beneficis rebuts.

4.ª Demanar-li totes les gràcies i auxiliis que necessitem.

Els quatre fins per els quals s'ofereix la Santa Missa són per satisfere aquests quatre mateixos deutes o obligacions que tenim amb Déu. I com que la Missa és d'un valor infinit, amb la Missa els podem satisfere ben justa i plenament, si Déu volgués aplicar a nosaltres mateixos tot el fruit i mèrit de la Missa, cosa que ordinàriament Nostre Senyor no fa; ni podem saber fins quin mida Déu ens aplica aquests mèrits.

Ja veus, doncs, que no solament per la dignitat i excel·lència infinita de la Missa, sinó també per lo molt que et convé i pels fruits infinits de que participes a l'oïr-la devotament, deus procurar oïr-la cada dia si és possible, o al menys tan sovint com puguis.

Maneres d'oïr la Santa Missa

De moltes maneres es pot oïr la Santa Missa, ja sia resant devotes oracions, seguint atenta i devotament els diferents passos i cerimònies de la Missa, ja també meditant la Passió de Nostre Senyor Jesucrist.

Durant la Missa també es pot resar el Sant Rosari, complir la penitència que ha donada el confessor, preparar-se per a la Sagrada Comunió o donar gràcies després de combregar, etc.

Però lo millor i lo que convé és que l'atenció no vagi a parar lluny de l'altar. És

dir, no perdre de vista lo que fa el sacerdot i no distreure's dels sants Misteris que sobre l'altar es realitzen. Per això molts devocionaris posen devotes oracions seguint els diferents passos de la Missa, i així es van seguint amb el llibre a la mà i amb tota atenció i devoció les accions del sacerdot i cerimònies de la Missa, resant a cada pas de la Missa l'oració senyalada en el llibre, i així es passa tota la Missa llegint i mirant les cerimònies del sacerdot en l'altar.

Si a la lectura s'afegeix la meditació dels sants Misteris de l'altar, aleshores s'oeix Missa d'una manera excel·lent i molt profitosa.

Encara faràs millor si aprens de seguir la Santa Missa, no sols amb els diferents passos i cerimònies de la mateixa, sinó fins i tot amb les mateixes paraules que diu el sacerdot, i que trobaràs en l'ordinari de la Santa Missa.

Ès molt útil també que aprenguis en llatí lo que respon l'escolà, i així tu també sabries ajudar la Missa, cosa que convindria que sapiguessin fer tots els cristians. I encara que les dones no poden ajudar la Missa, aprop de l'altar, emprò, en cas de convenir, poden ajudar-la contestant des de son lloc.

També pots oir Missa meditant els Misteris de la Passió i Mort del Salvador, que no sols es representen, sinó que, de veritat, realment es reproduïxen místicament sobre l'altar. I fent-ho bé així també es fan actes de Fe, d'Esperança, i de Caritat i de totes les virtuts. I és també una manera molt excel·lent d'oïr Missa.

Tu procuraràs oir Missa de la manera que més devoció et faci, com també pots variar oint-la un dia d'una manera i un dia d'altra manera diferent, segons et convingui.

Exhortació a oir la Santa Missa cada dia

La Santa Missa no és una senzilla representació del sacrifici de la Creu, sinó que és el mateix sacrifici idèntic, però incruent, això és, sense vessament de sang.

No és cosa extranya, doncs, que la Santa Missa faci davallar del cel una pluja de gràcies i béns de tota mena damunt la terra, i més particularment damunt d'aquells qui la oeixen.

Sant Jeroni ensenya com, sense cap dubte, el Senyor concedeix totes les gràcies que se li demanen en la Missa, mentres sien convenients : i lo que encara causa més meravella, és que molt sovint concedeix fins allò i tot que no es demana, si és que de part nostra no hi posem cap obstacle.

Per lo qual es pot dir que la Missa és el sol del llinatge humà, que escampa sa llum i claredat damunt els bons i damunt els dolents, i *no hi ha ànima tan perversa damunt la terra que, oïnt la Santa Missa, no en reporti algun bé gran, i fins, moltes vegades, sense que hi pensi ni ho demani.*

Efectivament, la Missa es diferencia dels Sagraments en que aquests no donen la gràcia sinó a aquells que en són dignes, mentres que la Missa procura gràcies actuals a tots, justos i pecadors.

— ¡ Oh quantes vegades — diu Sant Lleonard — Déu us ha deslliurat de la mort, o al menys de molts perills gravíssims, per causa de la Santa Missa que havíeu oïda ! Ho assegura Sant Gregori, al dir que aquell qui oeix la Santa Missa serà deslliurat de molts mals i abundosos perills, encara que no sien previstos.

És opinió unànim i constant de tots els doctors, que el medi més eficaç per a obtenir una mort bona i santa, és la Missa ; puix el Senyor revelà a Santa Matilde que qualsevol que en vida hagi tingut costum d'oïr devotament la Santa Missa, serà consolat en la mort, per la presència dels àngels i dels seus sants advocats que el defensaran vigorosament de totes les insídies dels dimonis de l'infern.

Ademés, diu Sant Lleonard, que no hi ha medi de més eficàcia per a obtenir de Déu una gràcia tan preciosa com és la de anar-se'n dret cap al Paradís sense tocar Purgatori, o al menys per a escurçar l'estada en aquell foc d'expiació, com les indulgències i les misses. Per lo qual havem de procurar no sols guanyar moltes indulgències, sinó, encara més, oïr o fer celebrar moltes misses, que és el sufragi millor per a l'ànima i el que més han desitjat els Sants.

I en aquest punt cal dir un consell de molta importància donat pels sants, i és, que totes les misses que desitgeu que us sien celebrades després de morts, cuideu de fer-les celebrar en vida.

Tant més que Sant Anselm ens diu que una sola missa oïda o celebrada en vida per la vostra ànima, us serà tal vegada més

profitosa que mil misses després de la mort.

La Missa dóna la major glòria a Déu, omple de goig als Àngels i Sants del Cel, fa convertir els pecadors, perseverar els justos, deslliura les ànimes del purgatori, i ens fa davallar les gràcies del cel a la terra.

Procura, doncs, devot cristià, oir moltes misses. En cap cosa has de posar més mirament ni major desig que en assistir a la Santa Missa: no et contentis amb la sola Missa del dia de festa, sinó procura assistir-hi cada dia i oir-ne tantes com puguis.

Pensa que, encara que passis tot el dia resant, meditant i fent penitència, no arribaràs mai a fer un acte que valgui tant com l'oir devotament una missa.

Recorda't, doncs, que si deixes d'assistir a una sola missa, podent-la oir, hauràs deixat de fer l'acte millor que podies practicar i que amb cap altra cosa podràs rescabalar.

(Aquesta exhortació s'és treta quasi exclusivament de la obra mai prou alabada *El tresor amagat de la Santa Missa*, escrita per Sant Leonard de Porto-Maurizio.)

MANERA D'OIR LA MISSA
SEGUINT-NE ELS PASSOS
I CERIMÒNIES

Els ornaments sagrats

El sacerdot per a celebrar la Santa Missa es revesteix dels ornaments sagrats segons mana la Sagrada Litúrgia.

Però abans de posar-se els ornaments propis de la Missa, el sacerdot fa la cerimònia de rentar-se les mans tot dient :
Doneu, Senyor, virtut a les meves mans per treure'n tota màcula; de tal manera que us pugui servir sense taca d'ànima ni de cos.

El primer ornament que es posa és l'ÀMIT, amb el qual es cobreix el coll i les espatlles, tot resant una oració en la qual diu :

Senyor, poseu damunt mon cap la defensa de salvació per a combatre victoriós les escomeses del dimoni.

Pots recordar, per devoció, aquell drap amb que taparen la cara de Jesús, quan li donaven bofetades dient-li : *¡Endevina qui t'ha pegat!*

En segon lloc, es posa l'ALBA, i ens recorda el vestit blanc de la gràcia que ens meresqué la Sang de Jesucrist, segons l'oració que el sacerdot diu, al posar-se-la: *Emblanquiu-me, Senyor, i netegeu el meu cor, per tal que purificat amb la Sang de l'Anyell disfruti dels goigs eterns.*

També pots recordar l'escarni que feren els jueus al Bon Jesús, en casa d'Herodes, posant-li una túnica blanca, tractant-lo com a boig.

Tercerament es cenneix amb el CÍNGOL, dient l'oració: *Cenyiu-me, Senyor, amb el cingol de la puresa i apagueu en mon cos el foc de la sensualitat, per tal que tingui sempre en mi la virtut de la continència i castedat.*

Pots recordar amb aquest motiu la soga amb què lligaren al Bon Jesús en l'hort de Getsemaní, tractant-lo com un malvat.

Seguidament el sacerdot es posa al braç esquerre el MANIPLE, dient aquesta oració: *Senyor, sia jo mereixedor de portar el maniple del plor i del dolor, per tal que amb alegria rebi el premi del treball.*

Pots recordar devotament com lligaren el nostre Salvador a la columna per a donar-li l'horribilíssim turment dels assots.

Després del maniple, el sacerdot es posa l'ESTOLA, que simbolitza l'autoritat espiritual i és emblema de son poder de perdonar els pecats, dient: *Torneu-me, Senyor, l'estola de la immortalitat que vaig perdre en la prevaricació dels primers pares, i encara que indigne m'acosto al vostre sant misteri, mereixi, no obstant, el goig etern.*

Pots recordar la pujada de Jesús al Calvari, carregat amb la creu i amb una corda lligada al coll.

Finalment el sacerdot es revesteix amb la CASULLA, del color corresponent a la festa que celebra la Iglésia en aquest dia, dient l'oració: *Senyor, qui diguéreu: mon jou és suau i ma càrrega lleugera; feu que de tal manera sàpiga jo portar-ho que consegueixi la gràcia vostra.*

Pots recordar, amb la casulla, com posaren un drap vermell a Jesús per a escarnir-lo com a rei de burles, durant sa Passió.

* * *

Ara, pensant que es va a celebrar el mateix sacrifici de la Creu, procura tenir la mateixa devoció i atenció, i estar amb el mateix respecte i veneració que hauries volgut tenir en el Calvari, si haguessis presenciat la crucifixió de Jesús Salvador nostre.

Al Confiteor

¿Veus al sacerdot profundament inclinat? Ara prepara la seva ànima amb sentiments de contrició, per a poguer celebrar més dignament els sublims misteris de l'altar. D'ençà d'aquest moment uneix-te amb ell en esperit i digues :

Jo pecador em confesso a Déu Totpoderós, a la benaventurada sempre Verge Maria, al benaventurat Sant Miquel Arcàngel, al benaventurat Sant Joan Bap-

tista, als sants Apòstols Sant Pere i Sant Pau, a tots els Sants i a Vós, Pare, que he pecat gravement de pensament, paraula i obra, per ma culpa, per ma culpa, per ma grandíssima culpa. Per tant jo prego a la benaventurada sempre Verge Maria, al benaventurat Sant Miquel Arcàngel, al benaventurat Sant Joan Baptista, als sants Apòstols Sant Pere i Sant Pau, a tots els Sants i a Vós, Pare, que pregueu per mi a Déu Nostre Senyor.

A l'Introit

El sacerdot fa el senyal de la Creu perquè comença la Missa.

L'*Introit* que està resant, i que vol dir *Entrada* al Sant Sacrifici, és una elevació de l'ànima vers Déu.

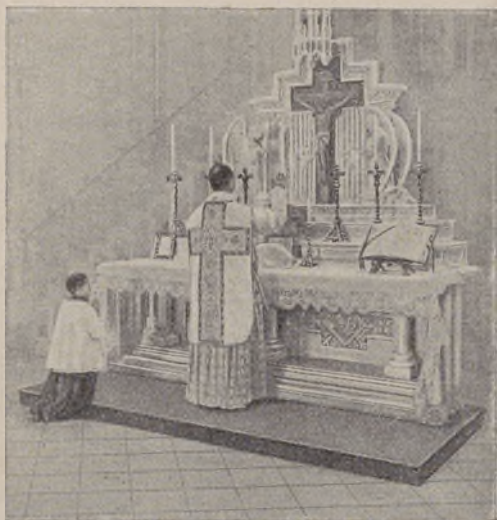
Tu podràs exclamar :

Beneït siau, Senyor Déu de nostres pares.

Digne sou de tota alabança i glòria per sempre.

Beneït siau dins vostre temple sant i gloriós.

Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant. Com era en el principi, ara i sempre i per tots els segles dels segles. Amén.

Al Glòria

El *Glòria* que ara resa el sacerdot és l'himne del matí: és una alabança i una pregària. Començat pels àngels en la nit de Nadal i continuat pels primers cristians, ha estat sempre una delícia per als cors fidels. Tu podràs recitar :

Glòria a Déu en les altures i en la terra pau als homes de bona voluntat. Us alabem, us beneïm, us adorem. Senyor Jesús qui llevau els pecats del món, aco-

lliure nostres pregàries. Vós qui regneu amb l'Esperit Sant en la glòria del Pare. Amén.

Al Dóminus vobiscum i Oracions

Després d'haver besat l'altar, el ministre de Déu et saluda obrint-te sos braços i et convida a pregar juntament amb ell.

Aquestes demostracions d'afecte faran que amb piadosa emoció i confiança resis la següent

ORACIÓ

¡ Oh, Déu ! Protector dels qui en Vós esperen ; sense el qual no hi ha res perdurable ni res que sia sant ; multipliqueu damunt nosaltres vostra misericòrdia ; per tal que, guiats i conduïts per Vós, de tal manera passem per entre els béns temporals, que no perdem els eterns. Per nostre Senyor Jesucrist, vostre Fill, qui amb Vós viu i regna, en la unitat de l'Esperit Sant, Déu per tots els segles dels segles. Amén.

A la Epistola

Els profetes, en l'antiga Llei, o sia abans de la vinguda de Nostre Senyor Jesucrist, i després els Apòstols, ens han ensenyat el camí del cel. L'Epístola és com una prèdica d'un d'aquests enviats de Déu. Escolta atentament les següents paraules, que són de l'*Epístola I de Sant Joan*:

Fillets meus, això us escric per tal que no pequeu. Emperò si algú per desgràcia pequés, que no desesperi, puix tenim

per advocat, prop del Pare Celestial, a Jesucrist just i sant : i Ell mateix és la Víctima de propiciació per els nostres pecats : i no tan sols per els nostres, sinó per els de tot el món. Si guardem els seus manaments, amb això sabrem que verdaderament l'havem conegut. El qui diu que el coneix i no guarda els seus manaments, és mentider i la veritat no està en ell. Però aquell qui guarda els seus manaments, en aquest verdaderament la caritat de Déu és perfecta : i en això coneixem que estem en Ell, en Jesucrist. El qui diu que està en Ell, deu haver de seguir el mateix camí que Ell va fer.

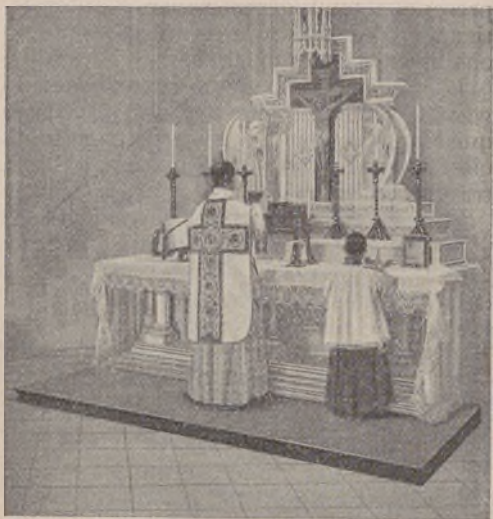
A l'Evangeli

Ara és el mateix Jesús qui t'ensenya amb les seves paraules i les seves obres. Per això et poses dret i et senyes. A més de fer-ho per respecte a la persona del mateix Déu, ve a ser com un senyal de que estàs resolt a viure segons la seva santa Llei. Llegeix aquest tros de l'*Evangeli segons Sant Lluc*:

En aquell temps, digué Jesús a alguns, qui presumien de sí mateixos com si

fossin justos, i despreciaven als demés, aquesta paràbola: Dos homes pujaren al temple a orar, l'un fariseu i l'altre publicà. El fariseu, dret, orava interiorment d'aquesta manera: ¡Oh, Déu!, jo us dono gràcies perquè no soc com els altres homes, lladres, injustos, adúlter, ni tampoc com aquest publicà. Dejuno dues vegades la setmana, pago delme de tots els meus béns. El publicà, de lluny estant, no gosava ni alçar els ulls al cel, sinó que es donava cops al pit, dient: ¡Oh, Déu! tingueu pietat de mi que só un pecador! Jo us dic: que aquest se'n tornà a casa seva justificat, al revés de l'altre: perquè aquell qui s'exalta, serà humiliat, i el qui s'humilia, serà exalçat.

(Ara es resa el CREDO, segons les Misses, com a pública i solemne professió de la Fe catòlica.)

A l'Ofertori

Els homes sempre han fet ofrenes a Déu, per a conseguir el perdó dels pecats i les demés gràcies que els convenen. En la Santa Missa fem ofrena a Déu de lo més preciós: del Cos i Sang de Jesucrist. I abans oferim el pa i vi que s'han de consagrar. Tu en aquest punt diràs:

Accepteu, oh Pare Sant, Déu omnipotent i etern, aquesta Hòstia immaculada que us oferim per tots els qui estan aquí

presents i també per tots els fidels cristians vius i difunts, per tal que a tots ens aprofiti per a la vida eterna. Amén.

Us oferim, oh Senyor, el calze de salvació, suplicant a la vostra clemència, que pugui en olor de suavitat a la presència de vostra majestat divina, per la nostra salvació i la de tot el món. Amén.

Al Lavabo

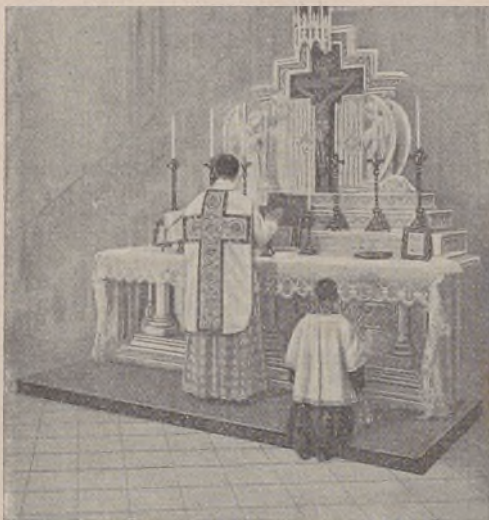
El sacerdot, amb l'acció que fa de rentar-se les mans i l'oració que diu, ens manifesta que per a ell tota puresa és poca. Els misteris que aviat obrarà exigirien, si possible fos, la santedat del mateix Déu. Tu resaràs aquesta oració :

Purifiqueu, oh Senyor, el meu cor de tot afecte desordenat i la meva imaginació de tota distracció vana. ¡Que mentre duri aquest Sant Sacrifici només pensi en Vós !

Al Oráte fratres

Abans de començar la part més important de la Missa, el sacerdot se gira demanant, amb insistència, les oracions del poble fidel, dient : «Pregueu, germans, a fi de que aquest sacrifici meu i vostre, sia acceptable a la presència de Déu Pare Omnipotent.» Li respondràs :

«Que el Senyor rebi aquest sacrifici per alabança i glòria de son nom, i també per a utilitat nostra i de tota la seva Iglésia santa.

Al Prefaci

El sacerdot, abans d'arribar al moment més solemne i august de la Missa, o sia la consagració, surt del seu recolliment i aixeca la veu i les mans per a pregonar la grandesa de Déu, tres vegades Sant. Uneix-te a son entusiasme, dient :

És digne i just, equitatiu i saludable, que en tot lloc i a tothora, us donguem gràcies per haver-nos creat, haver-nos redimit i haver-vos donat, per aliment de

la nostra ànima, vostre Cos i vostra Sang.

Per aquests immensos favors us alabem amb tots els vostres àngels qui canten eternament: Sant, Sant, Sant, Senyor Déu dels exèrcits.

Beneït qui ve en nom del Senyor.
¡Hossanna en les altures!

Al Meméto de vius

¿Veus el sacerdot amb les mans plegades i profundament recollit? Ara prega a Déu per les persones que li estan encomanades, i primerament per aquelles per a qui ofereix aquesta Missa. També prega per tu i pels demés aquí presents a aquest Sant Sacrifici. Tu diràs:

Humilment us demanem, Pare clementíssim, per vostre Fill i Senyor nostre Jesucrist, que us digneu acceptar i beneir nostres peticions, les quals us oferim per l'exaltació de vostra Santa Iglésia Catòlica i per la unió i caritat del poble fidel, especialment...

Aquí diràs les persones per les quals especialment ofereixes aquesta Missa, o la gràcia especial que amb ella vols conseguir.

edible
ment
-or son
ent de

A l'alçar la Hòstia

El gran miracle s'és fet. Amb la consagració el pa de la Hòstia s'és convertit en el Cos de Jesucrist vivent. És el mateix Déu. Adora'l amb la més profunda reverència.

¡ Senyor meu i Déu meu ! ¹

¹ Recitant aquestes paraules tot mirant la Sagrada Hòstia amb fe, pietat i amor, al moment de l'elevació, o bé durant l'exposició solemne, es guanya una *indulgència de 7 anys*

A l'alçar el Calze

Després de la consagració, en el Calze, del vi no en queden més que les apariències. És la Sang preciosíssima de Jesús per nosaltres a doll vessada tota. Amb la Sang hi ha també el Cos, Anima i Divinitat. Adora-la amb la major reverència.

«Salve, Víctima saludable, oferta per mi i per tot el llinatge humà en el patíbul de la Creu.»

«Salve, Sang preciosa, que brolla de les ferides de Nostre Senyor Jesucrist clavat en creu, i esborra els pecats de tot el món.

Recordeu-vos, Senyor, de vostra creatura que redimíreu amb la vostra Sang.»¹

i 7 quarentenes, i una indulgència plenària a la setmana si s'ha fet cada dia aquest piadós exercici, i es combregui ben disposat.

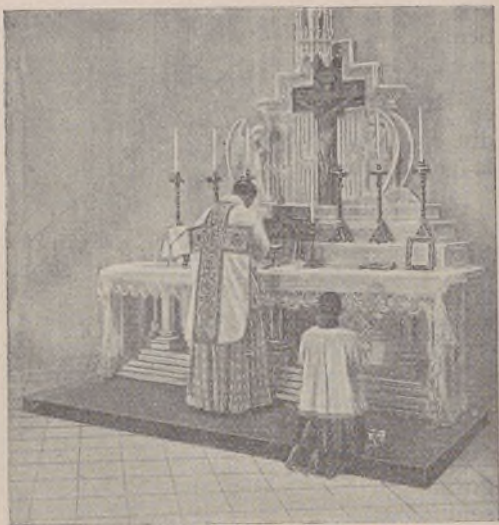
1 Dient aquesta pregària durant l'elevació es guanya indulgència de 60 dies una vegada al dia.

el motiu

-em lo

-os ànims

vegu

Al Meménto de morts

Després de fer memòria dels més grans misteris de la vida del Salvador, i resar, profundament inclinat, elevadíssimes i misterioses oracions, el sacerdot es recull altra vegada per a fer memòria dels difunts i encomanar-los a Déu.

De manera semblant tu diràs :

Récordeu-vos, també, Senyor, dels vostres sirvents i sirventes qui ens han precedit marcats amb el signe de la fe i dormen en santa pau.

Recorda, ara, els qui vols encomanar particularment a Déu.

A ells, Senyor, i a tots els qui reposen en Jesucrist, us preguem que els concediu el lloc del refrigeri, de la llum i de la pau.

Al Pater noster

Després d'haver presentat i ofert a Déu la Victima immaculada per a profit d'ell mateix i de nosaltres, el sacerdot resa l'oració més excelsa que pot sortir de nostres llavis i que ens ensenyà el mateix Jesucrist : el Parenostre. Uneix-te amb ell dient amb més fervor que mai :

Instruïts per saludables preceptes i seguint una forma d'institució divina gosem a dir :

Pare nostre, qui estau en el cel ; sia santificat el vostre sant nom ; vinga a nosaltres el vostre sant regne ; faci's la vostra voluntat així en la terra com se fa en el cel. El nostre pa de cada dia donau-nos, Senyor, en el dia d'avui ; i perdonau-nos les nostres culpes, així com nosaltres perdonem als nostres deutors ; i no permetau que nosaltres caiguem en la temptació ; ans deslliurau-nos de qualsevol mal. Amén.

Al Pax Dómini i Agnus Dei

La pau del Senyor sia amb vosaltres, diu el sacerdot; i seguidament es prepara per a la Comunió, implorant, abans, de l'Anyell immaculat la divina misericòrdia i la pau cristiana amb tothom.

Digues juntament amb ell :

Anyell de Déu, qui lleveu els pecats del món, tingueu misericòrdia de nosaltres.

Anyell de Déu, qui lleveu els pecats

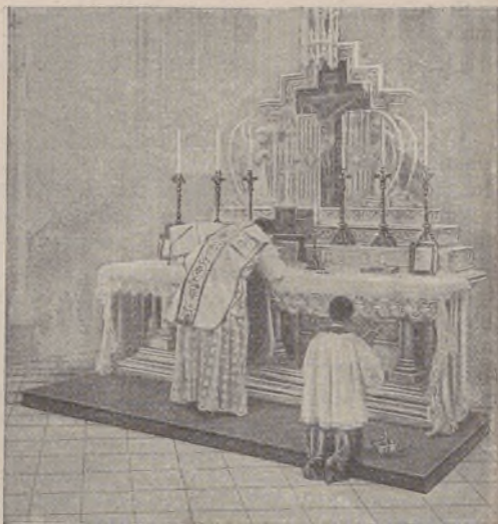
del món, tingueu misericòrdia de nosaltres.

Anyell de Déu, qui lleveu els pecats del món, doneu-nos la pau.

Oh Senyor Jesucrist, qui diguéreu als vostres Apòstols: La pau us deixo, la meva pau us dono: no mireu mos pecats, sinó la fe de la vostra Iglésia, i segons la vostra voluntat digneu-vos pacificar-la i unir-la: Vós, qui essent Déu, viviu i regneu per tots els segles dels segles. Amén.

Senyor Jesucrist, Fill de Déu viu, qui per voluntat del Pare, amb la cooperació de l'Esperit Sant, vivificàreu el món amb la vostra mort: allibereu-me per aquest Cos sacrosant i per la Sang vostra, de totes mes iniquitats i de tots els mals: i feu que sia sempre fidel als vostres manaments i no permetau que mai me separi de Vós: Qui amb el mateix Déu Pare i l'Esperit Sant viviu i regneu, pels segles dels segles. Amén.

La recepció del vostre Cos, oh Senyor Jesucrist, que jo, indigne, goso pendre, no es torni per mi delictes i condemnació: ans, per la vostra pietat, m'aprofiti com a remei i defensa de l'ànima i del cos: qui viviu i regneu amb Déu Pare, en unitat del Sant Esperit Déu, per tots els segles dels segles. Amén.

A la Comunió

Per la Comunió ens unim tan íntimament com és possible amb Déu, i, per lo tant, tenim d'estimar-lo amb totes les nostres forces i per damunt de totes les coses.

Per la Comunió participem de la mateixa taula i del mateix Pa. Tots ens havem d'estimar com a germans i com a nosaltres mateixos.

Si no combregues sacramentalment, fes amb el major fervor aquesta

COMUNIO ESPIRITUAL

Crec, Jesús meu, que esteu en el Santíssim Sagrament. Us estimo sobre totes les coses i voldria tenir-vos en la meva ànima. I ja que ara no puc rebre-us sacramentalment, veniu al menys espiritualment dins el meu cor. Com si ja haguéssiu vingut, us abraço i m'uneixo tot jo amb Vós; no permetau que jamai em separi de Vós.

Jesús, mon bé, mon dolç amor :
feriu, inflameu aqueix mon cor,
per a que sia sempre tot ardent per Vós. ¹

¹ *Indulgència de 60 dies una vegada al dia.*

Al Postcomunió

Després de la Comunió el sacerdot llegeix en el Missal les últimes oracions, que són una acció de gràcies per la Comunió que s'acaba de rebre. Fes tu també aquest acte d'agraïment a Déu, demanant-li la gràcia de combregar sovint i disfrutar un dia del fruit de tes comunions en el cel.

Feu, Senyor, que l'aliment que havem pres, el rebem amb l'ànima pura, i el do

temporal sia per nosaltres remei perdurable.

Vostre Cos i vostra Sang ens deixin tan purs i sants, que no quedi en nosaltres màcula de pecat. Amén.

A la Benedicció

Abans de finir la Missa, i resumint totes les cerimònies, el sacerdot ofereix a la Santíssima Trinitat el sacrifici que acaba de celebrar, demanant que sigui propiciatori per a ell i per a tots nosaltres, i et beneeix. Rep la santa benedicció dient :

En el temps i en l'eternitat, beneïu-nos, Trinitat Santíssima, Pare, Fill i Esperit Sant. Amén.

A l'últim Evangeli

Després d'acabada pròpiament la Missa, el sacerdot llegeix un darrer Evangeli, que sol ésser el començament de l'*Evangeli segons Sant Joan*, el qual proclama la vida divina en l'eternitat i l'Encarnació en el temps del Fill de Déu i Salvador nostre.

Acabada la Missa es resen les tres Avemaries i la Salve Regina que comença el sacerdot agenollat al peu de l'altar, i acaba amb els Oremus corresponents i tres vegades la jacul·lòria al Cor de Jesús.

Oració per a després de la Santa Missa

Us prego, dolcíssim Senyor Jesucrist, que la vostra Passió sia per a mi la força que m'armi, em protegeixi i em defensi; les vostres llagues sien per a mi menjar i beguda que em nodreixin, embriaguin i delectin; l'aspersió de la vostra Sang sia per a mi la purificació de tots els meus delictes; la vostra mort sia per a mi vida perdurable; vostra creu sia per a mi glòria eterna. En aquestes coses trobi jo mon aliment, la meva alegria, la meva salut i la dolçura del meu cor. Qui viu i regneu pels segles dels segles. Amén.

ORDRE DE LA MISSA

Text del Missal Romà publicat per Foment de Pietat Catalana

Pregàries al peu de l'altar

SACERDOT :

En nom del Pare, i del Fill i de l'Esperit Sant. Amén.

ANTÍFONA

M'acostaré a l'altar de Déu.

MINISTRE :

A Déu qui alegra la meva joventut.

SALM *

XLII

S. Judiqueu, oh Déu, la meva causa, i separeu-me de la gent impia: allibereu-me de l'home dolent i enganyador.

M. *Ja que Vós sou, Déu, ma fortale-
sa: ¿per què m'haveu rebutjat, i per què*

* Es fa omissió d'aquest Salm en les Misses pròpies del temps de Passió i en totes les de Réquiem.

*visc en tristesa mentres m'afligeix l'ene-
mic?*

S. Envieu la vostra llum i la vostra veritat: elles em condueixin i em menin fins a la vostra muntanya santa i fins als vostres tabernacles.

M. *I m'acostaré a l'altar de Déu: a Déu qui alegra la meva joventut.*

S. I us glorificaré amb la cítara, Déu, Déu meu: per què estàs trista, ànima meva, i per què em pertorbes?

M. *Ten esperança en Déu de què encara el glorificaré, a Ell qui és la llum alegre dels meus ulls i mon Déu.*

S. Glòria al Pare, i al Fill i a l'Esperit Sant.

M. *Així com era en el principi, sia ara i sempre: i pels segles dels segles. Amén.*

S. M'acostaré a l'altar de Déu.

M. *A Déu qui alegra la meva joventut.*

CONFESSIÓ GENERAL

S. El nostre ajut està en el nom del Senyor.

M. *Qui féu el cel i la terra.*

S. Jo pecador em confesso a Déu totpoderós, a la benaventurada sempre Verge Maria, al benaventurat Sant Miquel Arcàngel, al benaventurat Sant Joan Bap-

tista, als sants Apòstols Sant Pere i Sant pau, a tots els sants i a vosaltres, germans : que he pecat greument de pensament, paraula i obra : per ma culpa, per ma culpa, per ma grandíssima culpa. Per tant, jo prego a la benaventurada sempre Verge Maria, al benaventurat Sant Miquel Arcàngel, al benaventurat Sant Joan Baptista, als Sants Apòstols Sant Pere i Sant Pau, a tots els Sants i a vosaltres, germans, que pregueu per mi a Déu nostre Senyor.

M. *Que Déu omnipotent tingui pietat de vós i perdonats els vostres pecats, us dugui a la vida eterna.*

S. Amén.

M. *Jo pecador em confesso a Déu tot-poderós, a la benaventurada sempre Verge Maria, al benaventurat Sant Miquel Arcàngel, al benaventurat Sant Joan Baptista, als sants Apòstols Sant Pere i Sant Pau, a tots els sants i a Vós, pare: que he pecat greument de pensament, paraula i obra: per ma culpa, per ma culpa, per ma grandíssima culpa. Per tant, jo prego a la benaventurada sempre Verge Maria, al benaventurat Sant Miquel Arcàngel, al benaventurat Sant Joan Baptista, als sants Apòstols Sant Pere i Sant Pau, a tots els Sants i a Vós, pare, que pregueu per mi a Déu Nostre Senyor.*

S. *Que Déu omnipotent tingui pietat*

de vosaltres, i perdonats els vostres pecats, us dugui a la vida eterna.

M. *Amén.*

S. Que el Senyor omnipotent i misericordiós ens concedeixi la indulgència, absolució i remissió dels nostres pecats.

M. *Amén.*

INVOCACIONS

S. Oh Déu, girant-vos vers nosaltres ens donareu vida.

M. *I el vostre poble en Vós s'alegrarà.*

S. Mostreu-nos, Senyor, la misericòrdia vostra.

M. *I doneu-nos la vostra salvació.*

S. Senyor, escolteu la meva oració.

M. *I el meu clamor arribi fins a Vós.*

S. El Senyor sia amb vosaltres.

M. *I amb el vostre esperit.*

S. Preguem :

Us supliquem, oh Senyor, que lleveu de nosaltres totes les nostres iniquitats : per tal que poguem entrar al Sant dels sants amb l'ànima pura. Per Crist, Senyor Nostre. *Amén.*

Us supliquem, Senyor, pels mèrits dels Sants dels quals hi han aquí relíquies, i els de tots els Sants : que us digneu amb indulgència perdonar tots mos pecats. *Amén.*

Introit

Amb la flor del blat els alimentà : i els associà amb la mel, que féu rajar de la pedra. (*T. P.* Al·leluia, al·leluia).

Alegreu-vos en Déu, qui és el nostre adjutori : alegreu-vos en el Déu de Jacob. Glòria al Pare.

Amb la flor...

Pregària lletànica

S. Senyor, apiadeu-vos.

M. *Senyor, apiadeu-vos.*

S. Senyor, apiadeu-vos.

M. *Crist apiadeu-vos.*

S. Crist, apiadeu-vos.

M. *Crist, apiadeu-vos.*

S. Senyor, apiadeu-vos.

M. *Senyor, apiadeu-vos.*

S. Senyor, apiadeu-vos.

Himne angèlic *

Glòria a Déu en les altures. I en la terra pau als homes de bona voluntat. Us alabem. Us beneïm. Us adorem. Us glorifiquem. Gràcies us donem per la manifestació de la vostra gran glòria,

* Es fa omissió del Glòria en les Misses de caràcter penitencial, en les de Feria fora del temps pasqual, en quasi totes les votives i en totes les de Réquiem.

Senyor Déu, Rei celestial, Déu Pare omnipotent. Senyor Jesucrist, Fill unigènit. Senyor Déu, Anyell de Déu, Fill del Pare. Vós qui lleveu els pecats del món, apiadeu-vos de nosaltres. Vós, qui lleveu els pecats del món, accepteu la nostra deprecació. Vós, qui seieu a la dreta del Pare, compadiu-vos de nosaltres. Perquè Vós sou l'únic Sant. Vós sols, Senyor. Vós l'únic Altíssim, Jesucrist. Amb l'Esperit Sant en la glòria de Déu Pare. Amén.

Oració

S. El Senyor sia amb vosaltres.

M. *I amb el vostre esperit.*

S. Preguem...

Oh Déu, qui sota un admirable Sagrament ens heu deixada memòria de la vostra passió, supliquem que ens concediu de tal manera venerar els sagrats misteris del vostre Cos i de la vostra Sang, que sentim constantment en nosaltres el fruit de la vostra redempció. Qui viviu i regneu amb Déu Pare en unitat de l'Esperit Sant, Déu, per tots els segles dels segles.

M. *Amén.*

Epístola

Lliçó de la Carta de l'Apòstol sant Pau als Corintians.

Germans: del Senyor mateix vaig re-

bre això que a vosaltres he tramès : que el Senyor Jesús, aquella nit que era entregat, prengué el pa i donant gràcies el partí i digué : Preneu i mengeu aquest és mon Cos que per vosaltres serà entregat : feu això en recordança meva. I semblantment, després que hagué sopat, prengué el calze, dient : Aquest calze és el novell testament en la meva Sang. Totes les vegades que beureu, feu-ho en recordança meva. Puix totes les vegades que menjareu el pa i beureu el calze, anunciareu la mort del Senyor, fins a tant que vingui. Així que, qualsevulla qui menjarà aquest pa o beurà el calze del Senyor indignament, serà reu del Cos i de la Sang del Senyor. Que es provi, doncs, l'home a ell mateix : i així mengi d'aquell pa i begui d'aquell calze. Puix aquell qui menja i beu indignament, menja i beu sa pròpia condemnaió, perquè no discerneix el Cos del Senyor.

M. *A Déu gràcies.*

Gradual

Els ulls de tots, oh Senyor, us miren confiadament : i Vós en temps oportú els doneu la menja. Obriu la vostra mà, i tot ésser animat ompliu amb la vostra benedicció.

Al·leluia, al·leluia. La meua Carn és veritable menjar i la meua Sang és veritable beguda; aquell qui menja la meua Carn i beu la meua Sang, en mi roman i jo en ell. Al·leluia.

De des Septuagèsima, es fa omissió de l'Al·leluia amb el seu verset, i es diu el següent Tractus

Del sol ixent al sol colgant, gran és el meu nom entre les nacions. I en tot lloc és sacrificada i oferta a mon nom l'oblació pura: perquè gran és el meu nom entre les nacions.

Veniu, mengeu mon pa: i beveu mon vi, que us he abocat.

Durant el temps pasqual, es fa omissió de tots els precedents versets del Gradual, i es diuen els següents:

Al·leluia, al·leluia. Els deixebles conegueren el Senyor Jesús en la fracció del pa. Al·leluia.

La meua Carn és verament menjar, i la meua Sang és veritable beguda: aquell qui menja la meua Carn i beu la meua Sang, en mi roman i jo en ell. Al·leluia.

Evangelí

Purifiqueu mon cor i mos llavis, oh Déu omnipotent, qui purificàreu els llavis d'Isaïas profeta amb carbó encès:

així amb la vostra benigna misericòrdia digneu-vos purificar-me perquè pugui dignament anunciar vostre sant Èvangeli. Per Crist, Senyor nostre. Amén.

* Volgueu, Senyor, beneir-me.

El Senyor sia en mon cor i en mos llavis: per tal que dignament i convenientment anunciï el seu Èvangeli. Amén.

S. El Senyor sia amb vosaltres.

M. *I amb el vostre esperit.*

S. ✠ Continuació del sagrat Èvangeli segons sant Joan.

M. *Glòria a Vós, Senyor.*

En aquell temps digué Jesús a la multitud dels jueus: la meva Carn és veritable menjar i la meva Sang és veritable beguda. Aquell qui menja la meva Carn i beu la meva Sang, en mi roman i jo en ell. Així com el Pare vivent m'envià i jo visc per causa del Pare, també aquell qui em menja, viurà per causa de mi. Aquest és el pa qui devallà del cel. No així com vostres pares que menjaren el manà i moriren. Qui menja aquest pa, viurà eternament.

M. *Alabança a Vós, oh Crist.*

S. Per les evangelicals paraules dites s'esborrin nostres delictes.

* Se'n fa omissió en totes les Misses de Réquiem.

Professió de fe *

Creo en un sol Déu, Pare totpoderós, qui ha fet el cel i la terra, totes les coses visibles i les invisibles. I en un sol Senyor Jesucrist, Fill unigènit de Déu. Qui és nat del Pare abans de tots els segles. Déu de Déu, llum de llum, Déu verdader de Déu verdader. Engendrat, no fet, consubstancial al Pare: pel qual totes les coses foren fetes. Qui per nosaltres, homes, i per la nostra salvació davallà dels cels. (*Aquí es fa genuflexió*). I PER OBRA DE L'ÈSPERIT SANT S'ENCARNÀ DE MARIA VERGE I ES FÉU HOME. I també per nosaltres fou crucificat; baix de Pons Pilat patí, i fou sepultat. I ressuscità el terç dia segons les Escriptures. I se'n pujà al cel; seu a la dreta del Pare. I altra vegada ha de venir gloriosament per judicar els vius i els morts; son regne no haurà fi. I en l'Esperit Sant, Senyor vivificador; qui procedeix del Pare i del Fill; qui juntament amb el Pare i amb el Fill és adorat i conglorificat; qui parlà per boca dels Profetes. I en la Iglésia, qui és una, santa, catòlica i apostòlica. Con-

* Es diu el Credo en les festes de precepte, en totes les de Nostre Senyor, de la Verge, dels Angels, dels Apòstols, dels Doctors de la Iglésia, en les octaves d'aquestes festes i en algun altre dia senyalat.

fesso que hi ha un sol baptisme per la remissió dels pecats. I espero la resurrecció dels morts. I la vida del segle esdevenidor. Amén.

Ofertori

S. El Senyor sia amb vosaltres.

M. *I amb el vostre esperit.*

S. Preguem.

Els sacerdots del Senyor ofereixen a Déu l'encens i els pans: i per ço seran sants per al Déu llur, i son nom no profanaran. (T. P. Al·leluia).

OFRENA DE LA HÒSTIA

Accepteu, oh Pare Sant, Déu omnipotent i etern, aquesta hòstia immaculada que jo, indigne servent vostre, us oferec a Vós, Déu meu, viu i verdader, per tots mos innumbrables pecats i ofenses i negligències i per tots els qui són aquí presents, i també per tots els fidels cristians vius i difunts: per tal que a mi i a ells ens aprofiti per a la vida eterna. Amén.

PREPARACIÓ I OFRENA DEL CALZE

Oh Déu, que la dignitat de la humana substància admirablement formàreu i reformàreu d'una manera més admirable encara, doneu-nos que pel misteri de

aquesta aigua i vi, siguem participants de la divinitat d'aquell qui es dignà fer-se participant de la nostra humanitat, Jesucrist, vostre Fill, Senyor Nostre: Qui essent Déu amb Vós viu i regna, en unitat de l'Esperit Sant, per tots els segles dels segles. Amén.

Us oferim, Senyor, el calze de salut, suplicant a la vostra clemència que per la salut nostra i la de tot el món, pugui, amb olor de suavitat, a la presència de vostra majestat divina. Amén.

PRESENTACIÓ DEL SACRIFICI

Amb esperit d'humilitat i amb l'ànima contrita siguem acollits per Vós, Senyor; i el nostre sacrifici així sia avui ofert a la vostra presència que us sia acceptable, oh Senyor Déu.

Veniu, Santificador, omnipotent Déu etern, i be-neïu aquest sacrifici preparat per a la glòria del vostre sant nom.

LAVATORI

Em rentaré les mans entre innocents i estaré al voltant del vostre altar, oh Senyor:

Per tal d'oïr la veu d'alabança i per a publicar totes les vostres meravelles.

Oh Senyor, he estimat el decor de vostra casa i el lloc on habita vostra glòria.

No deixeu perdre, oh Déu, la meua

ànima amb l'ànima dels pecadors ni em lleveu la vida quan la lleveu als homes sanguinaris :

En les mans dels quals hi ha iniquitats i la dreta d'ells està plena d'ofertes.

Emperò jo soc entrat en el camí de la innocència : allibereu-me i compadiu-vos de mi.

Mos peus no s'han desviat del camí dret ; per això en les iglésies us beneiré, oh Senyor.

* Glòria al Pare, i al Fill, i a l'Esperit Sant. Així com era en el principi, sia ara i sempre : i pels segles dels segles. Amén.

RECOMANACIONS

Accepteu, Trinitat Santa aquesta oblatió que a Vós oferim en memòria de la passió, resurrecció i ascensió de Jesucrist Senyor Nostre : i en honor de la benaventurada sempre Verge Maria, i de Sant Joan Baptista i dels apòstols Sant Pere i Sant Pau, i d'aquests i de tots els Sants ; per tal que sia per més honor d'ells i per bé nostre ; i ells per nosaltres es dignin intercedir en els cels, ja que nosaltres d'ells fem memòria aquí en la terra. Pel mateix Crist Senyor Nostre. Amén.

* Es fa omissió d'aquest Glòria en totes les Misses de Réquiem.

S. Pregueu germans, perquè aquest sacrifici meu i vostre sigui acceptable a la presència de Déu Pare omnipotent.

M. *Que el Senyor rebi de les vostres mans aquest sacrifici per alabança i glòria de son nom, i també per utilitat nostra i de tota la seva Iglésia santa.*

S. Amén.

Secreta

Supliquem, Senyor, que concediu propici a la vostra Iglésia els dons de la unitat i de la pau, els quals són místicament designats amb els presents oferts. Per nostre Senyor Jesucrist, Fill vostre, qui amb Vós viu i regna en unitat de l'Esperit Sant.

Prefaci de la Missa

S. Per tots els segles dels segles.

M. *Amén.*

S. El Senyor sia amb vosaltres.

M. *I amb el vostre esperit.*

S. Amunt els cors.

M. *Els tenim vers el Senyor.*

S. Gràcies donguem a Déu Senyor nostre.

M. *Digna cosa és i justa.*

PREFACI SENZILL

Verdaderament és cosa digna i justa, equitativa i saludable que nosaltres sem-

pre i en tot lloc us donem gràcies, oh Senyor sant, Pare omnipotent, Déu eternal, per Crist Senyor nostre. Per el qual la vostra majestat alaben els Àngels, adoren les Dominacions i les Potestats en tremolen. Els cels i les Virtuts dels cels i els benaventurats Serafins amb unànime exultació la celebren. Amb els quals us supliquem que les nostres veus sien admeses, cantant en suplicant confessió :

Trisagi de la Missa

Sant, Sant, Sant és el Senyor Déu dels exèrcits. Plens estan els cels i la terra de la vostra glòria. Hosanna en les altures.

Beneït Aquell qui ve en el nom del Senyor. Hosanna en les altures.

CÀNON DE LA MISSA

Us supliquem, doncs, oh Pare clemetíssim, amb humil insistència, i us demanem per Jesucrist, vostre Fill i Senyor nostre, que us sien acceptables, i beneïu aquests ✠ dons, aquests ✠ presents, aquests ✠ sacrificis sants i immaculats, que us oferim, primerament per la vostra santa Iglésia catòlica, per tal que us digneu pacificar-la, guardar-la, mantenir-la amb unitat i governar-la per tot el món, juntament amb vostre ser-

vent, el nostre Papa N. i el nostre Bisbe N. i el nostre Rei, N. i tots els ortodoxes i fidels a la fe catòlica i apostòlica.

COMMEMORACIÓ DELS VIVENTS

Recordeu-vos, Senyor, dels vostres servents N. i N. I de tots els qui estan aquí presents, la fe dels quals us és coneguda i notòria la devoció, pels quals us oferim, o que us ofereixen aquest sacrifici de lloança per ells mateixos i per tots els seus; per la redempció de les seves ànimes, per l'esperança de la salvació i de sa incolumitat; i que us presenten ses oblacions a Vós, Déu etern, vivent i verdader.

Participant d'una mateixa Comunió i venerant la memòria en primer lloc de la gloriosa sempre Verge Maria, Mare de Jesucrist, Déu i Senyor nostre; i també dels benaventurats Apòstols i dels Màrtirs vostres, Pere i Pau, Andreu, Jaume, Joan, Tomàs, Jaume, Felip, Bartomeu, Mateu, Simó i Tadeu: Lli, Clet, Clement, Sixte, Corneli, Ciprià, Llorenç, Crisògon, Joan i Pau, Cosme i Damià i de tots els vostres sants: pels mèrits i oracions dels quals concediu-nos que en totes les coses siguem armats amb l'auxili de la vostra protecció. Pel mateix Crist Senyor nostre. Amén.

ASSENYALAMENT DE LA VÍCTIMA

Així, doncs, Senyor, us demanem que accepteu propici aquesta oblació de nosaltres, vostres servents, i de tota la vostra família; i disposar els nostres dies en la vostra pau, i deslliurar-nos d'eterna condemnaió, i comptar-nos en l'estol dels vostres elegits. Per Crist, Senyor nostre. Amén.

La qual oblació, us supliquem, o Déu, que en tot i per tot us digneu fer-la be ✠ neïda, ad ✠ mesa, ratifi ✠ cada, raonable i acceptable, per tal que per nosaltres sia tresmudada en el ✠ Cos i en la ✠ Sang del vostre amadíssim Fill, nostre Senyor Jesucrist.

CONSAGRACIÓ DEL PA

El qual, el dia abans de sofrir passió, prengué el pa en les seves mans santes i venerables, i alçats els ulls al cel, a Vós, Déu, el seu Pare omnipotent, fent-vos gràcies, el be ✠ neí, el partí i el donà a sos deixebles, dient: Preneu-ne i mengeu-ne tots.

Puix aquest és el meu Cos.

CONSAGRACIÓ DEL VI

De semblant manera, consumada la Cena, prenent igualment aquest calze gloriós en ses mans santes i venerables,

fent-vos també gràcies, el be ✠ neí, i el donà a sos deixebles, dient: Preneu i beveu-ne tots.

Puix aquest és el Calze de la meva Sang, del nou i etern testament: misteri de fe: que per vosaltres i per molts serà escampada en remissió dels pecats.

Totes les vegades que això fareu, en memòria de mi ho fareu.

OBLACIÓ DEL SACRIFICI

Per ço, Senyor, Nosaltres, servents vostres, i amb nosaltres el vostre poble sant, en memòria de la benaventurada passió del mateix Crist, vostre Fill i Senyor nostre, i de la seva resurrecció dels inferns i també de la seva gloriosa ascensió als cels; oferim a la vostra sobirana majestat, dels vostres dons i presents, la hòstia ✠ pura, hòstia ✠ santa, hòstia ✠ immaculada, el Pa ✠ sant de vida eterna i el Calze ✠ de salut perpètua.

Damunt aquests dons digneu-vos inclinar la vostra mirada propícia i serena; i tenir-los per acceptables, així com hi tinguéreu els dons del vostre servent, el just Abel, i el sacrifici d'Abraham, el nostre Patriarca, i aquell que us oferí Melquisedec, el vostre gran sacerdot, sacrifici sant, hòstia immaculada.

Humils us supliquem, oh Déu totpoderós, que feu portar aquestes ofrenes per mans del vostre sant Angel al vostre sublim altar, a la presència de la vostra divina majestat: per tal que tots els qui, participant d'aquest altar, haurem rebut el ✠ Cos sacrosant i la ✠ Sang del vostre Fill, siguem omplerts de tota benedicció celestial i de tota gràcia. Pel mateix Crist, Senyor nostre. Amén.

COMMEMORACIÓ DELS DIFUNTS

Recordeu-vos també, Senyor, de vostres servents i serventes *N. i N.* qui ens precediren, amb el signe de la fe, i dormen en somni de pau.

A ells, Senyor, i a tots els qui en Crist reposen, us preguem que, amb indulgència, els doneu el lloc de refrigeri, de la llum i de la pau. Pel mateix Crist, Senyor nostre. Amén.

I també a nosaltres pecadors, servents vostres, esperançats en la multitud de les vostres misericòrdies, digneu-vos donar-nos alguna part i companyia amb els vostres sants Apòstols i Màrtirs: amb Joan, Esteve, Matias, Bernabè, Ignasi, Alexandre, Marcelí, Pere, Felicitat, Perpètua, Àgata, Llúcia, Agnès, Cecília, Anastàsia i amb tots els vostres sants, en el consorci dels quals us preguem que ens volgheu rebre, no atenent al mèrit, sinó a la llarguesa del perdó. Per Crist Senyor nostre.

CONCLUSIÓ DEL CÀNON

Pel qual, o Senyor, sempre creueu aquests béns i els santi ✠ fiqueu, vivi ✠ fiqueu, be ✠ neïu, i ens els doneu.

Per ✠ Ell, amb ✠ Ell i en ✠ Ell, és a Vós, Déu Pare ✠ Omnipotent, en la unitat de l'Èsperit ✠ Sant, tota honor i glòria.

S. Per tots els segles dels segles.

M. *Amén.*

Oració Dominical

S. Preguem : Instruïts per saludables preceptes, i seguint una forma d'institució divina, gosem dir :

Pare nostre, qui esteu en el cel, sia santificat el vostre sant nom : vinga a nosaltres el vostre sant regne, faci's la vostra voluntat així en la terra com se fa en el cel. El nostre pa de cada dia donau-nos, Senyor, en el dia d'avui ; i perdonau-nos les nostres culpes, així com nosaltres perdonem a nostres deutors i no permetau que nosaltres caiguem en la temptació.

M. *Ans, deslliurau-nos de qualsevol mal.*

S. *Amén.*

Actes de la Comunió

Allibereu-nos, Senyor, us preguem, de tots els mals passats, presents i venidors ; i per la intercessió de la benaventurada i gloriosa sempre Verge Maria, Mare de Déu, amb els vostres sants Apòstols Pere, Pau i Andreu i tots els Sants, doneu-nos propici la pau en nostres dies : per tal que, ajudats amb el socors de la vostra misericòrdia, siguem sempre lliures de pecat i exempts de tota pertorbació.

FRACCIÓ DEL PA

Pel mateix Jesucrist vostre Fill i Senyor nostre.

Qui amb Vós viu i regna, en la unitat de l'Esperit Sant Déu.

S. Per tots els segles dels segles.

M. *Amén.*

S. La pau ✠ del Senyor sia sem ✠ pre amb ✠ vosaltres.

M. *I amb el vostre esperit.*

S. Aquesta unió i consagració del Cos i de la Sang de nostre Senyor Jesucrist sia per nosaltres que el rebem fermaça de vida eterna. Amén.

INVOCACIONS A LA VÍCTIMA

Anyell de Déu, qui lleveu els pecats del món, apiadeu-vos de nosaltres.

Anyell de Déu, qui lleveu els pecats del món, apiadeu-vos de nosaltres.

Anyell de Déu, qui lleveu els pecats del món, doneu-nos la pau.

En totes les Misses de Réquiem les invocacions de l'Agnus Dei es diuen així:

Anyell de Déu, qui lleveu els pecats del món: doneu-los el repòs.

Anyell de Déu, qui lleveu els pecats del món: doneu-los el repòs.

Anyell de Déu, qui lleveu els pecats del món: doneu-los el repòs sempitern.

PREGÀRIES DE PREPARACIÓ

* Oh Senyor Jesucrist, qui diguéreu als vostres Apòstols: La pau us deixo, la meva pau us dono: no mireu mos pecats, sinó la fe de la vostra Iglésia, i segons la vostra voluntat digneu-vos pacificar-la i unir-la: Vós, qui essent Déu, viviu i regneu per tots els segles dels segles. Amén.

Senyor Jesucrist, Fill de Déu viu, qui per voluntat del Pare, amb la cooperació de l'Esperit Sant, vivificàreu el món amb la vostra mort: allibereu-me per aquest Cos sacrosant i per la Sang vostra, de totes mes iniquitats i de tots els mals: i feu que sia sempre fidel als vostres mandaments i no permeteu que mai me se-

* D'aquesta primera oració «Oh Senyor Jesucrist, qui diguéreu» se'n fa omissió en totes les Misses de Réquiem.

pari de Vós: Qui amb el mateix Déu Pare i l'Esperit Sant viviu i regneu, pels segles dels segles. Amén.

La recepció del vostre Cos, oh Senyor Jesucrist, que jo, indigne, goso pendre, no es torni per mi delictes i condemna-ció: ans, per la vostra pietat, m'aprofiti com a remei i defensa de l'ànima i del cos: qui viviu i regneu amb Déu Pare, en unitat del Sant Esperit Déu, per tots els segles dels segles. Amén.

COMUNIÓ DE LA HÒSTIA

Pendré el pa celestial i invocaré el nom del Senyor.

Senyor, jo no soc digne de què Vós entreu dintre de mi; però digueu-ho tan sols de paraula i serà salva la meva ànima.

El Cos de nostre Senyor Jesucrist guardi la meva ànima per a la vida eterna. Amén.

COMUNIÓ DEL CALZE

Què tornaré jo al Senyor per totes les coses que m'ha donat? Pendré el Calze de salut i invocaré el nom del Senyor. Lloant invocaré el Senyor, i seré alliberat de mos enemics.

La Sang de nostre Senyor Jesucrist guardi la meva ànima per a la vida eterna. Amén.

ABLUCIONS

Oh Senyor, lo que en la boca hem rebut, guardem-ho en cor pur : i el do temporal es converteixi per nosaltres en remei sempitern.

El vostre Cos, que he pres, oh Senyor, i la Sang que he beguda, quedin adherits a mes entranyes, i feu que no quedi taca de culpes en mi, a qui han renovellat aquests sagraments sants i purs : Vós qui viviu i regneu per tots els segles dels segles. Amén.

Comunió

Sempre que menjareu aquest pa i beureu aquest calze, anunciareu la mort del Senyor, fins a tant que vingui : així, qualsevulla qui menjarà el pa o beurà del calze del Senyor indignament, serà reu del Cos i de la Sang del Senyor. (T. P. Al·leluia).

Postcomunió

S. El Senyor sia amb vosaltres.

M. *I amb el vostre esperit.*

S. Preguem...

Feu, Senyor, supliquem, que siguem associats amb l'eterna fruïció de la divinitat vostra, la qual és prefigurada amb la temporal percepció del vostre Cos i de la vostra preciosa Sang : Qui viviu

i regneu amb Déu Pare en unitat de l'Esperit Sant, Déu.

S. Per tots els segles dels segles.

M. *Amén.*

Comiat de la Missa

S. El Senyor sia amb vosaltres.

M. *I amb el vostre esperit.*

*En les Misses en les quals s'és dit el Glória
in excelsis :*

S. Aneu, la Missa és dita.

M. *A Déu gràcies.*

*En les Misses en les quals no s'és dit el Glória
in excelsis :*

S. Beneïm al Senyor.

M. *A Déu gracies.*

En totes les Misses de Réquiem :

S. Reposin en pau.

M. *Amén.*

Plasqui a Vós, oh Trinitat Santa, l'obsequi de la meva servitud, i feu que el sacrifici que, indigne, he ofert als ulls de la vostra majestat us sia acceptable; i, per la vostra misericòrdia, sia per mi i per tots aquells pels quals l'he ofert, obra de propiciació. Pel Crist, Senyor nostre. Amén.

BENEDICCIÓ *

S. Us beneeixi Déu omnipotent,
 Pare, Fill ✠ i Esperit Sant.
 M. *Amén.*

ÚLTIM ÈVANGELI

S. El Senyor sia amb vosaltres.
 M. *I amb el vostre esperit.*

✠ Començament del sagrat Èvangeli
 segons sant Joan.

M. *Glòria a Vós, Senyor.*

En el principi era el Verb, i el Verb era en Déu i el Verb era Déu. Ell era, des del principi en Déu. Totes les coses per Ell foren fetes i sense Ell res no fou fet de ço que és fet; en Ell era la vida i la vida era la llum dels homes; i la llum brilla en les tenebres i les tenebres no l'han rebuda. Hi hagué un home tramès per Déu, el nom del qual era Joan. Aquest vingué com testimoni, per donar testimoni de la llum per tal que tots creguin per ell; no era la llum, sinó que havia de donar testimoni de la llum. Aquest era la llum vera qui il·lumina tot home qui ve a aquest món. En el món era i el món fou fet per ell; i el món no el conegué. A casa pròpia anà i els seus no el varen rebre. Però, a tots

* Se'n fa omissió en totes les Misses de Réquiem.

aquells qui el varen rebre, que són els qui creuen en el seu nom, els atorgà que fossin fets fills de Déu; els quals no són nascuts de la sang ni de la voluntat de la carn ni de la voluntat de l'home, sinó que de Déu son nascuts. (*Aquí es fa genuflexió*). I el Verb es va fer carn i habità entre nosaltres: i nosaltres veiérem la seva glòria, la glòria que escau a l'Unigènit del Pare, ple de gràcia i de veritat.

M. *A Déu gràcies.*

Pregàries d'acabada la Missa

En les Misses resades, llevat d'algunes excepcions, el sacerdot agenollat al peu de l'altar resa amb el poble aquestes pregàries manades de Lleó XIII, amb les quals es guanyen 300 dies d'indulgència.

Es resa tres vegades l'Avemaria. Després el sacerdot juntament amb el poble diuen:

Déu vos salve, Reina i Mare...

S. Pregueu per nosaltres, santa Mare de Déu.

M. *Perquè siguem dignes de les promeses de Jesucrist.*

S. Orem. Oh Déu refugi i força nostra, mireu propici el poble que clama a Vós: i per la intercessió de la gloriosa i immaculada Verge Maria, Mare de Déu, de Sant Josep, son Espòs, dels vostres Apòstols Sant Pere i Sant Pau i de tots els Sants, oïu misericordiós i benign-

ne les pregàries que fem per la conversió dels pecadors i per la llibertat i exaltació de la santa Mare Iglésia. Per el mateix Crist Senyor nostre.

M. *Amén.*

S. Oh Sant Miquel Arcàngel, defen-seu-nos en la lluita: sigueu-nos auxili contra la maldat i astúcies del dimoni. Suplicants us demanem: Que Déu el bati: i vós, Príncep dels exèrcits celestials, amb la virtut divina enfonseu a l'infern Satanàs i demés esperits malignes qui corren pel món per fer perdre les ànimes.

M. *Amén.*

Pius X hi afegí la invocació que es diu tres vegades:

S. Oh Cor sacratíssim de Jesús.

M. *Apiadeu-vos de nosaltres.*

Cerimònies de la Missa solemne

Acabades les Pregàries al peu de l'altar, pàgina 198, quan la Missa no és de Réquiem, per a la benedicció de l'encens es diu:

DIACA: Beneïu Pare Reverend.

S. Sies beneït per aquell, en honor del qual cremaràs. Amén.

Acabada pel Celebrant la lectura de l'Evangeli, amb la mateixa forma es fa altra vegada la benedicció de l'encens, i després es diu:

D. Purifiqueu mon cor i mos llavis, oh Déu omnipotent, qui purificàreu els llavis d'Isaiàs profeta amb carbó encès; així amb vostra benigna misericòrdia digneu-vos purificar-me perquè pugui dignament anunciar vostre sant Evangeli. Per Crist, Senyor nostre. Amén.

* Volgueu, vós dom, beneir-me.

S. El Senyor sia en ton cor i en tos llavis per tal que convenientment i dignament anunciïs el seu Evangeli: En nom del Pare, i del Fill, † i de l'Esperit Sant. Amén.

Després del cant de l'Evangeli, quan la Missa no és de Réquiem, al besar el llibre, diu el Celebrant:

Per les evangelicals paraules dites esborrin nostres delictes.

En la Preparació i oferta del Calze, pàg. 208, per demanar la benedicció de l'aigua, diu el Subdiaca:

Beneïu, Pare Reverend.

Acabada la Presentació del sacrifici, pàg. 209, beneeix el Sacerdot l'encens, dient:

Per la intercessió del benaventurat Miquel Arcàngel, que està en peu, a la

* Se'n fa omissió en totes les Misses de Réquiem.

dreta de l'altar encensat, i de tots els seus elegits, digni's el Senyor bene † ir aquest encens i acceptar-lo en olor de suavitat. Per Crist Senyor nostre. Amén.

Quan el sacerdot encensa l'oblata diu:

A Vós pugi, Senyor, aquest encens per Vós beneït, i sobre nosaltres davalli vostra misericòrdia.

A l'encensar la creu i l'altar, va dient el Sacerdot:

Com l'encens, Senyor, a la vostra presència munti la meva oració: l'elevació de les meves mans és un sacrifici vençut. Poseu, Senyor, guarda en la meva boca i a mos llavis porta de circumspicció, per tal que no es desviï mon cor a paraules de malícia ni a paraules d'excusa dels meus pecats.

Diu el Sacerdot quan retorna l'encenser:

Encengui el Senyor en nosaltres el foc de la seva amor i la flama d'una caritat eterna. Amén.

Acabada l'oració «Oh Senyor Jesucrist qui diguéreu, pàg. 219, quan la Missa no és de Réquiem, es donen la pau el Celebrant i el Diacon, i aquest, després, al Subdiaca, dient:

S. La pau sia amb tu.

D. I amb el vostre esperit.

EL SANT CRIST

MISSA DE DIFUNTS

Es resa amb les variants que hi ha en el mateix *Ordinari de la Missa* suplint els troços corresponents amb els propis que aquí s'assenyalen.

Introit

Doneu-los, Senyor, el repòs etern ; i la perpètua llum els il·lumini. (*Salm 64*).
A Vós, oh Déu, us cal l'himne a Sion, i per Vós, a Jerusalem, serà complida la prometença. Escolteu la meva oració :
A Vós ha de venir tota carn.

Després es repeteix :

Doneu-los Senyor..., *fins al Salm*.

Oracions

(Per un difunt)

Inclineu, Senyor, el vostre oïment a les pregàries nostres amb les quals, amb suplicant humilitat, implorem la vostra misericòrdia : per a que coloqueu l'ànima del vostre servent que féreu emigrar

d'aquest món, en la regió de la pau i de la llum; i per manament vostre, participi de la sort dels vostres Sants.

Per Jesucrist, Senyor nostre, qui amb Vós viu i regna en unitat del Sant Esperit Déu. Per tots els segles dels segles.

(Per una difunta)

Preguem, Senyor, us vullau compadir, segons la vostra pietat, de l'ànima de la vostra difunta; i purificada dels contagis de mortalitat, feu-la participant de l'eterna salvació.

(Per tots els fidels difunts)

Oh Déu, Creador i Redemptor de tots els fidels: concediu a les ànimes dels vostres servents i serventes el perdó de tots els pecats; per tal que, amb piadoses suplicacions, consequeixin la indulgència que sempre desitjaren. Qui viu i regnau amb el Déu Pare en unitat del Sant Esperit Déu. Per tots els segles dels segles.

Lliçó del llibre de l'Apocalipsi
de Sant Joan Apòstol
(Apoc. XIV)

En aquells dies vaig sentir una veu del Cel que em deia: Escriu: Benaventurats els morts qui moren en el Senyor.

Des d'ara ja, diu l'Èsperit, que de llurs treballs reposin, puix les obres llurs els segueixen.

Gradual

Doneu-los, Senyor, el repòs etern, i la perpètua llum els il·lumini. *Ÿ. Salm III.* En memòria eterna serà el just; i no haurà temor de què malparlin d'ell.

Tractus

Absolgueu, Senyor, les ànimes de tots els fidels difunts del lligam de tots llurs delictes. *Ÿ.* I per socors de la vostra gràcia mereixin evadir el judici venjador. *Ÿ.* I fruit complidament de la eterna llum benaventurada.

Seqüència: Dies iræ...

Dia d'ira el dia aquell
que el món resoldrà en cremell,
segons diu l'Oracle vell.

Quina tremolor serà
quan el Jutge se'n vindrà
i tothom judicarà!

Un gran so dels quatre vents
cridarà morts i vivents
perquè al tron sien presents.

Esglaiant mort i natura
 sortirà de sepultura
 pel juí, la creatura.

Llibre escrit serà aportat :
 tot allò hi és consignat,
 d'on el món serà jutjat.

Quan el Jutge, doncs, seurà,
 lo amagat mostrat serà :
 res sens càstig romandrà.

Miserable! què diré?
 A quin sant acudiré
 si certesa el just no té?

Rei d'horrenda majestat
 qui tothom salves de grat,
 salva'm, font de pietat.

Recorda, Jesús d'amor :
 per mi et feres Viador ;
 no em perdis al jorn d'horror.

Tot cercant-me, has defallit ;
 patint creu, m'has redimit ;
 ; tant treball haja profit ! ;

Jutge just, fes-me bon do,
 mercè de total perdó
 ans del jorn de la raó.

Com un reu só gemegós,
 del pecat mon front confós,
 perdona'm, Déu piadós.

Puix Maria has perdonat
i al Bon Lladre has escoltat,
a mi m'has esperançat.

El meu prec mereix refús,
però fes, oh dolç Jesús,
que l'infern no em cremi pus.

Fes-me anyell de ton ramat ;
dels cabrits ben allunyat
haja lloc al dret costat.

Els maleits foragitats,
a les flames condemnats,
crida'm amb els benaurats.

Cor en cendra, front enclí,
el meu prec vulles oï :
fes que fassa bona fi.

Jorn serà de plany i plor
quan se llevi de la mort
al judici, l'home reu :

perdona ara aquest, oh Déu,
Senyor Jesús piadós,
als morts dóna bon repòs.

Amén.

Continuació del Sagrat Evangeli
segons Sant Joan
(St. Joan, VI)

En aquell temps, digué Jesús a les
multituds dels jueus : Jo só el Pa viu,
qui del cel só davallat. Si algú menja

d'aquest Pa, viurà eternament, i el pa que Jo li donaré, és la meva carn per la vida del món. Discutien, doncs, els jueus entre ells i deien: ¿De quina manera pot aquest donar-nos la seva carn per menjar? Jesús els digué: En veritat, en veritat us dic: si no mengeu la carn del Fill de l'home ni beveu la seva sang, no tindreu vida en vosaltres. Aquell qui menja la meva carn i beu la meva sang, té vida eterna, i Jo el ressuscitaré en el darrer dia.

Ofertori

Senyor Jesucrist, Rei de la Glòria, llibereu les ànimes de tots els fidels difunts de les penes de l'infern i del llac profund; llibereu-les de la boca del lleó, que l'infern no les engoleixi i caiguin en la foscuria; ans, el gonfaloner Sant Miquel les presenti a la llum santa. Que antigament prometéreu a Abraham i a la seva descendència.

Ÿ. Us oferim, Senyor, hòsties i pregarries d'alabança: vullau-les rebre per aquelles ànimes de les quals avui fem memòria; feu, Senyor, que elles de la mort passin a la vida.

Que antigament prometéreu a Abraham i a la seva descendència.

Secreta

(Per un difunt)

Supliquem, Senyor, de condescendir als nostres precis, per a que sia de profit a l'ànima del vostre servent aquesta oblatió; amb la immolació de la qual atorgàreu que fossen absolts els delictes de tot el món.

Per nostre Senyor Jesucrist, vostre Fill, que amb Vós viu i regna en unitat del l'Esperit Sant, Déu, per tots els segles dels segles. Amén.

(Per una difunta)

Preguem, Senyor, que l'ànima de la vostra serventa sia purificada de tots els pecats mitjançant aquests sacrificis, sense els quals ningú és estat lliure de culpa; per tal que aconseguixi la perpetua misericòrdia per aquests oficis de piadosa aplicació.

(Per tots els fidels difunts)

Supliquem, Senyor, que siau atent i propici a les hòsties que us oferim per les ànimes dels vostres servents i serventes; de manera que, puix els atorgàreu el mèrit de la fe cristiana, els en doneu el premi. Per Nostre Senyor Jesucrist, vostre Fill, que amb Vós viu i regna en unitat de l'Esperit Sant, Déu.

Prefaci

Verdaderament és cosa digna i justa, equitativa i saludable, que nosaltres sempre i en tot lloc us donem gràcies, oh Senyor Sant, Pare omnipotent, Déu eternal, per el Crist, Senyor Nostre. En el qual, per nosaltres brillà l'esperança de la benaventurada resurrecció, en tal manera, que si la condició de la mort certa ens encomana tristura, la promesa de la futura immortalitat ens dóna conhort. Puix pels vostres fidels, oh Senyor, trasmudada és la vida, i no llevada; i quan la morada és dissolta d'aquest nostre sojorn terrenal, una eternal habitació en el cel és guardada. I per això, amb els Àngels i Arcàngels, els Trons i les Dominacions, i amb tota la milícia de l'exèrcit celestial, cantem l'himne de la vostra glòria, dient sens parar :

Comunió

Il·lumini'ls, Senyor, la llum eterna, * amb els vostres sants, per sempre : puix que sou piadós.

Ÿ. Doneu-los, Senyor, el repòs etern i la perpètua llum els il·lumini. Amb els vostres sants, per sempre, puix que sou piadós.

Postcomunió

(Per un difunt)

Supliquem, Senyor, d'absoldre l'ànima del vostre servent de tot lligam de pecats, per tal que, en la gloriosa resurrecció, entre els vostres Sants i elegits, ressuscitat respiri.

Per nostre Senyor Jesucrist, que amb Vós viu i regna en unitat de l'Esperit Sant, Déu. Per tots els segles dels segles.

(Per una difunta)

Supliquem, Senyor, que l'ànima de la vostra serventa trobi el consorci de la llum eterna, de la qual ha conseguit el sagrament de perpetua misericòrdia.

(Per tots els fidels difunts)

Supliquem, Senyor, que la nostra oració suplicant sia profitosa a les ànimes dels vostres servents i serventes; per tal que, de tots els pecats, les purifiquen i les feu participants de la vostra redempció. Qui viu i regneu amb Déu Pare en unitat de l'Esperit Sant, Déu. Per tots els segles dels segles.

LES DEVOCIONS

DEVOCIÓ, en general, vol dir tenir la voluntat amatenta per a complir la voluntat de Déu i agradar-lo en totes les coses. Així és, que fer les coses amb aquest esperit de fer-les de la millor manera que un sap per servir i agradar a Déu, se'n diu fer-les amb devoció.

Es pot servir i agradar a Déu de moltes maneres i es pot anar al Cel per molts camins. Així, per exemple, per lo que es refereix a l'oració, hi han persones a qui agrada fer-la resant el Sant Rosari que és bellíssima manera d'orar, quan es fa bé. En canvi, n'hi han d'altres que s'estimen més meditar sobre la Passió de Jesús o també l'Eucaristia, cosa que és molt i molt excel·lent. Altres han estat devotíssimes de resar fervorosament, moltes vegades repetides, l'oració del Parenostre, ensenyada pel mateix Jesús. En fi, aquestes diferents inclinacions i gustos, o, millor dit, vocacions en el servei de Déu, és lo que fa nàixer les diferents devocions.

De les devocions unes són millors que les altres, i fins n'hi ha que la gent ignorant les ha fetes dolentes i supersticioses. Per això convé, sempre que et recomanin una

oració o devoció nova, que preguntis al confessor o bé a algun sacerdot si aquella devoció és aprovada per l'autoritat de la Iglésia.

Aquí s'expliquen les principals i millors de les aprovades i recomanades per la Iglésia, a fi de que les puguis practicar a son temps i amb mesura segons les circumstàncies t'ho permetin.

107 La devoció a la Santíssima Trinitat

Com s'és dit al començament d'aquest llibre, el misteri de la Santíssima Trinitat és un dels principals de la nostra santa Fe i dels que s'han de saber sota pena de pecat. Convé, doncs, que un misteri tan gran tingui els obsequis de la nostra devoció.

Encara que les tres Persones sien igualment santes, sàvies i omnipotents, amb tot i això, al Pare Etern s'atribueix particularment la *omnipotència* i l'obra de la *creació*. Al Fill s'atribueix especialment la *saviduria*, i, com és natural, l'obra de la *redempció* que Ell acomplí a l'encarnar-se i fer-se home. A l'Esperit Sant s'atribueixen més particularment les obres de l'*amor*, o sia, la *gràcia*, i, per lo tant, l'obra de la nostra *santificació*.

Nostre Senyor Jesucrist manifestà clarament aquest misteri diferents vegades amb paraules, i alguna vegada es manifestà clarament amb fets, com succeí en son Baptisme en el riu Jordà, aon s'aparegué l'Esperit Sant en forma de colom, i s'oí la veu del Pare Etern que deia: *Aquest és el meu amat Fill en qui tinc les meves complascències.*

LA SANTÍSSIMA TRINITAT

AQUELL QUE NI A SON PROPI FILL PERDONÀ,
SINÓ QUE L'ENTREGÀ PER TOTS NOSALTRES,
¿CÒM NO ENS DONARIA AMB ELL TAMBÉ
TOTES LES COSES?

(Rom., VIII, 32)

El Bon Jesús mateix a l'encomanar la conversió del món a sos apòstols els digué : «Aneu i prediqueu l'Evangeli a tota creatura i bategeu-los en nom del Pare, i del Fill i de l'Esperit Sant.»

La Iglésia a l'administrar aquest sagrament del Baptisme, que dóna la vida de la gràcia, igualment que a l'administrar el de la Penitència, que la ressuscita, ho fa en nom del Pare, i del Fill i de l'Esperit Sant.

La Missa, el reso i totes les obres les comença fent el senyal de la creu i dient aquestes mateixes paraules : *En nom del Pare, i del Fill, i de l'Esperit Sant. Amén.*

Igualment ho has de fer tu, encomanant-te de tot cor a la Santíssima Trinitat al començar qualsevol obra important, o al menys al començar el dia.

També recordaràs els beneficis que deus a la Santíssima Trinitat si al fer el senyal de la Creu amb devoció recordes aquestes coses així : En nom del Pare que em va crear, i del Fill que em va redimir, i de l'Esperit Sant qui m'ha santificat.

En la plana 60 trobaràs l'*Oració a la Santíssima Trinitat* per a resar-la sempre que vulguis encomanar-t'hi al dematí o entre dia ; aquí posem el *Trisagi*, que és una molt devota deprecació copiada de les alabances que els àngels li donen en el Cel eternament.

Trisagi a la Santíssima Trinitat

Per lo senyal de la Santa Creu...

OFERIMENT

Us preguem, Senyor, per a la santa Iglésia i sos prelats; per a l'exaltació de la fe catòlica, extirpació de les heretgies, pau i concòrdia entre els prínceps cristians, conversió de tots els infidels, heretges i pecadors; per als agonitzants i vianants; per a les ànimes del purgatori i demás piadosos fins de la nostra santa Mare Iglésia i per les intencions del Sant Pare. Amén.

ENTRADA

- Ÿ. Sia de tothom confessada i beneïda la Santíssima Trinitat, ara i sempre per tots els segles dels segles.
 R. Amén.
 Ÿ. Els meus llavis, Senyor, obriu benigne.
 R. I ma veu us farà lloança digna.
 Ÿ. Envieu-me, Senyor, la vostra ajuda.
 R. No demoreu, Senyor, vostra vinguda.
 Ÿ. Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.

R. Com era en el primê instant, que
sigui ara, per sempre i eternament ;
glòria a Déu omnipotent. ¡Alle-
luia !

(De Septuagèsima fins a Pasqua, en comptes
de ¡Alleluia!, es diu : ¡Lloança a Vós, Rei
de l'eterna glòria!)

ACTE DE CONTRICIÓ

¡ Oh Déu amorosíssim, un en tres Per-
sones, Pare, Fill i Esperit Sant, en qui
crec, en qui espero, a qui estimo de tot
cor més que totes les coses ! per ser Vós
mon Pare, mon Senyor i mon Déu, infi-
nitament bo i digne d'ésser estimat so-
bre totes les coses, em pesa, Trinitat
Santíssima, em pesa, Trinitat misericor-
diosíssima, em pesa, Trinitat amabilíss-
ima, d'haver ofès a Vós, qui sou Bondat
infinita. Proposo i us dono paraula de
no ofendre-us mai més, i de morir abans
que pecar. Confio que per la vostra Bon-
dat i Misericòrdia infinites em perdonar-
eu tots els meus pecats i em fareu la
gràcia de perseverar en un veritable
amor i fervorosa devoció a la vostra San-
tíssima Trinitat. Amén.

HIMNE

Ja el sol ardent se'n va a la posta ;
oh Vós, eterna resplendor,
Déu Un i Tri, dins el cor nostre

poseu el foc del vostre amor.

A Vós alcem els nostres himnes,
de sol a sol, amb cor fidel,
per tal que un dia siam dignes
de repetir-los dalt el Cel.

Glòria perenne, honor i càntics
a Vós, oh Pare omnipotent,
a l'Unigènit i al Paràclit,
ara i després i sempre. Amén.

ORACIÓ AL PARE ETERN

¡Oh Pare etern! Fora de Vós jo no trobo res més que tristesa i turment. El sensual busca sa felicitat en els plaers. L'avar té el seu goig en els tresors. L'orgullós posa sa major glòria en les alabances i honors del món. Mes tot és vanitat de vanitats, i solament vanitat; tot és dolor, neguit i corrupció de mort. Jamai voldré posar mon goig en aquests plaers; ans bé, no em cansaré de dir amb vostres Sants que la meva major felicitat, el meu tresor i la meva glòria és unir-me amb mon Déu i mantenir-me sempre més abraçat a Ell.

Ara es resa un *Parenostre* i una *Avemaria*, i es diu nou vegades :

Sant, Sant, Sant, Senyor Déu dels exèrcits; plens estan els cels i la terra de vostra glòria.

Glòria al Pare, glòria al Fill, glòria a l'Esperit Sant.

ORACIÓ AL FILL

¡Oh Veritat eterna! Fora de Vós jo no trobo res més que mentida i engany; res me dóna gust com la suavitat del vostre tracte. Les més belles paraules dels homes les trobo despreciables i enganyadores, comparades amb les paraules de vida amb què Vós parleu al cor d'aquells qui us escolten. Sospiro que arribi l'hora en què Vós em manifestareu clarament la vostra glòria infinita, em parlareu cara a cara sense enigma, i us entregareu a mi sense misteris. ¡Oh quin goig! ¡Quina glòria i felicitat!

Ara es resa un Parenostre i una Avemaria, i es diu nou vegades:

¡Sant, Sant, Sant, Senyor Déu dels exèrcits; plens estan els cels i la terra de vostra glòria.

Glòria al Pare, glòria al Fill, glòria a l'Esperit Sant.

ORACIÓ A L'ESPERIT SANT

¡Oh Amor diví! Fora de Vós jo no trobo res més que fredor i oblit. Vós sou la única felicitat complerta, i solament Vós podeu satisfer la set d'amor que sent el pobre cor meu. ¿Còm me podran enganyar els plaers del món, si

tots plegats no es poden comparar amb la més petita de les dolçures i suavitats que Déu es complau en comunicar a una ànima devota que li és fidel? ¡Oh Senyor! si la més petita de vostres gràcies i consolacions dóna un goig tan gran a l'ànima, ¿què serà en el Cel, aon Vós les doneu sense mida i sense fi? ¿Quan serà que podré entrar en vostra glòria, Déu meu, quan serà?

Ara es resa un *Parenostre* i una *Avemaria*, i es diu nou vegades :

Sant, Sant, Sant, Senyor Déu dels exèrcits; plens estan els cels i la terra de vostra glòria.

Glòria al Pare, glòria al Fill, glòria a l'Èsperit Sant.

ANTÍFONA

A Vós, oh Pare Ingènit;
 a Vós, Fill Unigènit;
 a Vós, Èsperit de Santedat;
 un sol Déu en Trinitat
 de tot cor us confessem,
 beneïm i alabem;
 a Vós sia donada eternament
 reverència i glòria. Amén.

Ÿ. Beneïm el Pare, el Fill i l'Èsperit Sant.

R. Lloem-lo i enaltim-lo a cada instant.

ORACIÓ

Déu Totpoderós i etern, qui haveu deixat conèixer als vostres servents la glòria de la Trinitat perenne en la confessió de la veritable Fe, i adorar la vostra Unitat en la Majestat Omnipotent: us supliquem que en la fermesa d'aquesta Fe ens vegem sempre deslliurats de tota adversitat. Per Jesucrist, Nostre Senyor i Fill vostre, qui viu i regna en unió de Déu Esperit Sant, per tots els segles dels segles. Amén.

PREGÀRIES

A LA SANTÍSSIMA TRINITAT

Déu del Cel, Pare omnipotent;
 Déu Fill, Redemptor del món;
 Déu Esperit Sant, Font de l'amor;
 Santíssima Trinitat, un sol Déu;
 Rei del Cel, immortal i invisible;
 Creador, conservador i governador
 de Cel i terra;
 Vida infinita, en la qual, de la qual
 i per la qual vivim;
 Vida única i divina en tres Perso-
 nes;
 Glòria del Cel, esperança suprema
 dels homes;
 Sol diví de llum increada i eterna;
 Immensitat eterna, principi i fi de
 totes les coses;

A Vós, Senyor, honor i glòria

Menjar diví dels Àngels ;
 Arc irisat de pau i de clemència ;
 Primera llum que ha il·luminat el
 món ;

A Vós, Senyor,
 honor i glòria

De mals de tota mena,
 De tota mena de pecats,
 De vostres ires i càstigs,
 De mort sobtada i en mala hora,
 Dels paranys de l'esperit maligne,
 De ires i odis i malesvolences,
 De l'esperit de deshonestedat,
 Dels llamps i de les tempestes,
 Del flagell de terratrèmols,
 De pesta, de fam i de guerra,
 De la mort eterna.

Per ser, com sou, un sol Déu en tres
 Persones,

Per la igualtat essencial de vostres
 Persones.

Per la grandesa del misteri de la
 vostra Trinitat.

Pel nom inefable de la vostra Tri-
 nitat.

Per lo molt que estimeu les ànimes
 que són devotes de la vostra Tri-
 nitat.

Pel gran amor amb què deslliureu de
 mals els pobles aon hi ha algun de-
 vot de la vostra Trinitat.

Per la virtut divina que doneu als
 vostres devots, per triomfar de
 l'esperit maligne.

Deslliureu-nos, Trinitat Santíssima

A nosaltres pecadors,
Que la devoció a la vostra Trinitat
ens faci forts per a vèncer el di-
moni.

Que la vostra gràcia faci més viva
cada dia en la nostra ànima la
imatge de la vostra Trinitat.

Que la pietat dels cristians s'aparti
de les vanitats mundanes, fent-se
més digne de la vostra Trinitat.

Que tots arribem a conseguir les
mercès que teniu preparades per
als devots de la vostra Trinitat.

Que en confessar nosaltres el miste-
ri de la vostra Trinitat, s'esvaeixi
tota error i heretgia.

Que hi hagi pau entre els homes i
concòrdia entre els prínceps cris-
tians.

Que les ànimes del purgatori trobin
suavitat i consol en el misteri de
la vostra Trinitat.

Que us digneu escoltar nostres pre-
gàries.

Feu-nos la gràcia, Senyor

[tal!

¡ Sant Déu ! ¡ Sant Fort ! ¡ Sant Immor-
¡ Deslliureu-nos sempre de tot mal !

LA VINGUDA DE L'ESPERIT SANT

DEVOCIÓ A L'ESPERIT SANT

L'Esperit Sant, font de l'amor diví, santifica als homes amb la gràcia divina que es dóna en els Sagraments. D'Ell provenen les sagrades inspiracions dels profetes, dels apòstols, i Ell assisteix com a esperit de veritat a la Santa Iglésia Catòlica i a son Cap visible, que és el Sant Pare, assegurant-nos així que les seves ensenyances són infal·libles i que seguint-les fidelment anem segurs pel camí de salvació i sense por d'equivocar-nos.

El dia de Pentecostès, que és la festa de l'Esperit Sant, la Iglésia commemora aquell dia en què els apòstols, reunits amb la Mare de Déu en el Cenacle, reberen el Sant Esperit, el qual vingué en forma de llengües de foc que es posaren damunt de cada un d'ells. D'aleshores en avant els apòstols quedaren totalment transmudats. De homes ignorants i sense estudis que eren, foren canviats, per virtut del Sant Esperit, en homes savis, coneixedors de les veritats de la Religió; que parlaven tots els idiomes i llengües segons els convenia; que curaven amb el do de miracles tota mena de mals; que feien grans prodigis; i de covards que foren en la Passió del Se-

nyor, esdevingueren valents i enardits, que donaren la sang en testimoni de la doctrina de Jesucrist.

Aquests canvis tan meravellosos causà l'Esperit Sant en una ànima quan l'omplà de sa virtut; Ell reparteix els seus dons i els seus fruits a les ànimes, com millor convé, i així, uns són profetes, altres apòstols, altres doctors, altres curen amb do de miracles, altres coneixen els secrets dels esperits, i altres tenen altres dons: emperò tots provenen d'un sol i mateix Sant Esperit.

El Sagrament de la Confirmació és el que dóna als cristians la plenitud de l'Esperit Sant, que els fa perfectes cristians i soldats de Jesucrist.

La Iglésia té la costum d'invocar el Sant Esperit sempre abans d'un acte o determini important, a fi que la il·lustri amb ses llums divines per a fer lo que sia més encertat i del gust i beneplàcit de Déu. Per això, abans de fer elecció de Sant Pare, i en altres actes en què s'elegeixen persones per a càrrecs espirituals en la Iglésia, com també en les comunitats religioses, o bé al començar una reunió o estudi important, se comença invocant a l'Esperit Sant per a fer una elecció acertada segons la voluntat de Déu.

També és bo invocar-lo abans de l'oració i de l'estudi.

Procura tu tenir una viva devoció al Sant Esperit, demanant-li sobre tot l'amor diví i la seva santa inspiració abans de fer cap acte o determini important.

La novena a l'Esperit Sant se sol fer en totes les iglésies en preparació de la festa de Pentecostès; i aquells qui la practiquin allavors, pública o privadament, guanyen les *indulgències de 7 anys i 7 quarentenes* en cada dia de la novena, i una *indulgència plenària* un dia de la mateixa novena, amb les condicions ordinàries de confessió, comunió i pregar per les intencions del Sant Pare.

Amb les mateixes condicions es poden guanyar també una vegada les mateixes indulgències durant l'Octava de la festa de Pentecostès.

En qualsevol temps de l'any que es faci la novena a l'Esperit Sant, amb fórmules d'oracions aprovades per l'autoritat eclesiàstica competent, es pot guanyar:

Indulgència de 300 dies cada un dels dies de la novena.

Indulgència plenària durant la novena, o en un dels vuit dies que segueixen immediatament.—Condicions: confessió, comunió i pregaria per les intencions del Sant Pare.

Novena a l'Esperit Sant

Manera de practicar-la

Per lo senyal de la Santa Creu...

PREPARACIÓ

Purifiquem la nostra ànima amb un acte de contrició a fi de practicar i oferir més dignament aquest sant exercici, i rebre així amb major puresa i profit els dons i gràcies que ens vulgui concedir l'Esperit Sant:

Senyor meu Jesucrist, Déu i home verdader, Creador, Pare i Redemptor meu, en qui crec, en qui espero, a qui estimo més que totes les coses; em pesa d'haver-vos ofès, per ser Vós qui sou, Bondat infinita; i també em pesa perquè em podeu castigar amb les penes eternes de l'infern. Ajudat de vostra divina gràcia, i esperant en els mèrits de la vostra preciosa Sang, proposo no tornar més a pecar, confessar-me i complir la penitència que em serà donada. Amén.

INVOCACIÓ

Implorem el mateix Sant Esperit per tal que ens il·lumini amb ses inspiracions, encengui els nostres cors amb el foc del sant Amor, i mogui la nostra voluntat fent-la ferma i constant en son servei.

Veniu, Esperit Creador,
nostres fronts il·lumineu,
i de santa gràcia ompliu
els cors que Vós creàreu.

Vós qui sou anomenat
Paràclit, Do de l'Altíssim,
Font viva, Foc, Caritat
i Unció de les ànimes;

Vós, la Gràcia septiforme,
Vós, la Promesa del Pare,

Vós, el Dit de sa mà dreta,
Vós, que ens doneu la paraula :

Poseu llum en els sentits,
fiqueu foc d'amor als cors,
confirmeu amb la virtut
la corporal feblesa.

Feu-nos ben lluny l'enemic,
feu-nos ben aprop la pau,
i que així, guiant-nos Vós,
ens apartem de tot mal.

Doneu-nos Vós coneixença
del Pare i del Fill etern,
i que a Vós, de l'un i l'altre
Esperit, us confessem.

Glòria a Déu Pare i al Fill
d'entre els morts ressuscitat
i al Paràclit Esperit,
per tota l'eternitat. Amén.

Ÿ. Envieu el vostre Esperit i seran
creats.

Rz. I renovareu la faç de la terra.

PREGUEM. Oh Déu, qui adoctrinàreu
els cors dels fidels amb la il·lustració de
l'Esperit Sant, feu-nos la gràcia que
amb el mateix Esperit sapiguem gustar
el bé i fruit sempre de la seva consola-
ció. Per nostre Senyor Jesucrist, qui
amb Vós viu i regna en unitat del ma-
teix Sant Esperit. Així sia.

DEPRECACIONS

I. Inclineu, oh Déu amorosíssim, les oïdes de vostra pietat envers nostres pregarïes, i amb la gràcia de l'Esperit Sant il·lumineu el nostre cor, per tal que servim dignament vostres misteris i ens fem mereixedors de benamar-vos amb caritat eterna.

Resem un Parenostre, Avemaria i Glòria per a obtenir de l'Esperit Sant el Do de Saviduria.

II. Oh Déu, a qui tot cor és obert i manifesta tota voluntat i al qual cap secret pot amagar-se, purifiqueu amb la infusió de l'Esperit diví les intencions del nostre cor, per tal que us amem perfectament, i dignament poguem lloar-vos.

Resem un Parenostre, Avemaria i Glòria per a obtenir de l'Esperit Sant el Do d'Enteniment.

III. Cremeu, Senyor, els nostres lloms i el nostre cor amb el foc de l'Esperit Sant, per tal que us servim amb castedat de cos, i us siguem plaents per la puresa d'esperit.

Resem un Parenostre, Avemaria i Glòria per a obtenir de l'Esperit Sant el Do de Consell.

IV. Feu, Senyor, que el Paràclit, qui procedeix de Vós, aclareixi el nostre en-

teniment, i ens encamini, com va prometre vostre Fill, a coneixença de tota veritat.

Resem un Parenostre, Avemaria i Glòria per a obtenir de l'Esperit Sant el Do de Fortalesa.

V. Us supliquem, Senyor, que ens sigui present sempre la virtut de l'Esperit Sant, que amb clemència purifiqui els nostres cors i ens defensi de tota adversitat.

Resem un Parenostre, Avemaria i Glòria per a obtenir de l'Esperit Sant el Do de Ciència.

VI. Oh Déu, qui adoctrinàreu els cors dels fidels vostres amb les llums de l'Esperit diví, atorgueu-nos en el mateix Sant Esperit la saviesa i gust de ben obrar i el perdurable goig dels seus consols.

Resem un Parenostre, Avemaria i Glòria per a obtenir de l'Esperit Sant el Do de Pietat.

VII. Purifiquem, Senyor, amb la vostra presència, les nostres consciències, per tal que en venir Jesucrist, vostre Fill i Senyor nostre, trobi en nosaltres, per a Ell, casa parada. El qual, Déu com és, viu i regna amb Vós en unió de l'Esperit Sant, per tots els segles dels segles. Amén.

Resem un Parenostre, Avemaria i Glòria per a obtenir de l'Esperit Sant el Do de Temor de Déu.

SEQÜÈNCIA

Davalleu, Esperit Sant,
i envieu a tots un raig
de vostra llum divina.

Veniu, pare dels pobres ;
veniu, pròdig de mercès ;
veniu, del cor llum viva.

Oh diví Consolador,
dolç amic de nostre cor,
refrigerant dolcíssim.

En l'afany suau repòs,
temperança en els ardors,
platxeri en l'hora trista.

Beatíssima claror,
penetrau els cors de tots
aquells que vos estimen.

En faltar vostre favor,
no hi ha en l'home res de bo,
sinó dolenteria.

Feu ben net el que és impur,
deu regor al que és eixut
guariu les malalties.

Ablaniu el que és enterc,
deu calor al que està fred,
dreceu al que es desvia.

Als qui som vostres fidels
confiats en Vós, doneu
les set mercès divines.

Feu fruitar nostres virtuts
i en el port de la salut
doneu-nos goigs sens mida.

Amén.

ORACIÓ FINAL.

Oh Esperit Sant, Déu eternal, Consolador de les ànimes, Fortalesa dels esperits, Llum de les intel·ligències, Amor dels nostres cors, vulgueu acceptar aquests humils obsequis que practiquem en honor i glòria vostra; i encara que indignes de tota gràcia, concediu-nos, us ho demanem amb tota l'ànima, els vostres dons, per tal que, moguts sempre pel vostre mateix Esperit, guiats amb la vostra inspiració, consolats amb la vostra suavitat, enardits amb la vostra fortalesa, i encesos amb el vostre Amor, poguem servir-vos fidelment i perfecta en aquesta vida, i contemplar-vos en l'altra eternament. Així sia.

LA VISITA AL SANTÍSSIM

LA VISITA AL SANTÍSSIM és altra de les devocions més excel·lents. Llegeix lo que en diu Sant Alfons Maria de Liguori en son llibret de *Visites al Santíssim*: «Tots els Sants trobaràs que han estat enamorats d'aquesta dolça devoció; puix que no podem trobar en la terra joia més hermosa ni tresor més amable que Jesús en el Sagrament. És ben cert que entre totes les devocions, aquesta d'adorar a Jesús Sagramentat és la més agradable a Déu i la més profitosa per nosaltres. No et pesi, doncs, ànima devota, de començar-la tu també, i desprenent-te de la conversa dels homes entretén-te d'avui endavant cada dia alguna estona, al menys mitja hora o un quart, en presència de Jesús Sagramentat. Prova-ho i veuràs el gran profit que en treuràs. Sàpigues que el temps que esmerçaràs en estar amb devoció davant aquest divinis-sim Sagrament serà el temps que més fruit et donarà en vida i més consol et donarà en la teva mort i en l'eternitat. I sàpigues que potser guanyaràs més amb un quart d'hora d'oració en la presència del Santíssim Sagrament que no pas amb tots els altres exercicis espirituals del dia. És ve-

ritat que Déu escolta en tot lloc les oracions del qui li prega, havent-ho promès: *Demaneu i rebreu*; mes ensenya el Deixeble que Jesús en el Santíssim Sagrament concedeix amb més abundància les gràcies a aquell qui el visita. I el Beat Enric Suzon deia de semblant manera que Jesucrist Sagramentat sobre els altars escolta millor que en cap altra banda les oracions dels fidels.»

Estació al Santíssim Sagrament

Els fidels que visitin el Santíssim Sagrament i resin davant d'Ell *cinc Parenostres, Avemaries i Glories i un altre Parenostre, Avemaria i Glòria* per la intenció del Sant Pare, guanyaran cada vegada: *Indulgència de 300 dies.*

Manera popular de fer la Estació al Santíssim

Aquí estic, Senyor, davant Vós, com un pobre davant un gran Rei: feu-me, Senyor, la caritat de vostra divina gràcia.

Parenostre, Avemaria i Glòria.

Aquí estic, Senyor, davant Vós, com un servent davant el seu Amo: doneu-me, Senyor, l'aliment del vostre Cos i

Sang, i deslliureu-me de la meva misèria.

Parenostre, Avemaria i Glòria.

Aquí estic, Senyor, davant Vós, com un malalt davant el Metge: cureu-me, Senyor, les llagues de l'ànima amb el bàlsam de la vostra Sang.

Parenostre, Avemaria i Glòria.

Aquí estic, Senyor, davant Vós, com un reu davant el Jutge: perdoneu-me, Senyor, per la vostra misericòrdia, les injúries que us he fetes.

Parenostre, Avemaria i Glòria.

Aquí estic, Senyor, davant Vós, com l'esposa davant l'Espòs: lligueu-me, Senyor, estretament amb els llaços del vostre amor.

Parenostre, Avemaria i Glòria.

Aquí estic, Senyor, davant Vós, com un fill davant el seu Pare: no em negueu, Senyor, l'herència paterna de la pàtria celestial.

Parenostre, Avemaria i Glòria.

Oració per a la visita al Santíssim

Composta per Sant Alfons Maria de Liguori

Senyor meu Jesucrist, qui per l'amor que teniu als homes, us esteu nit i dia en aquest Sagrament ple de pietat i amor, esperant, convidant i acollint tots aquells qui venen a visitar-vos: crec que esteu present en el Sagrament de l'Altar. Us adoro des de l'abim del meu no-res i us dono gràcies de totes les mercès que m'haveu fetes, especialment de haver-me donat Vós mateix en aquest Sagrament, d'haver-me senyalada per Advocada meva la vostra Mare Santíssima i haver-me atret a visitar-vos en aquesta iglésia. Adoro ara el vostre Cor santíssim i faig intenció d'adorar-lo per aquests tres fins: primer, en acció de gràcies per aquest gran benefici; segonament per rescabalar-vos de totes les injúries que haveu rebudes de tots els vostres enemics en aquest Sagrament; i l'altra intenció és adorar-vos amb aquesta visita en tots els llocs de la terra en els quals esteu sagramentat i sou més abandonat i menys reverenciat. Em dol haver ofès tantes vegades la vostra divina bondat en la meva vida passada. Proposo amb la vostra gràcia no ofendre-us més d'aquí endavant, i ara, per més que sia miserable, em consagro to-

talment a Vós, renuncio i dono a Vós tota la meva voluntat, mos afectes i desitjos i totes les meves coses. D'avui endavant feu lo que volgueu de mi i de les coses meves. Vull solament i us demano vostre sant amor, la perseverància final i el compliment perfet de la vostra voluntat. Us recomano les ànimes del Purgatori, especialment les més devotes del Santíssim Sagrament i de Maria Santíssima. Us recomano també tots els pobres pecadors. Finalment, Salvador meu amadíssim, uneixo tots els meus afectes als de vostre Cor amorosíssim i així juntats els oferesc a vostre Pare etern i li prego en nom vostre que per vostre amor els accepti i escolti. Amén.

Indulgència de 300 dies cada vegada.

Indulgència plenària una vegada al mes a aquells qui durant un mes l'hagin resada cada dia. Condicions : confessió, comunió, i pregar segons les intencions del Papa.

Acte per a la Comunió espiritual

Compost per Sant Alfons Maria de Liguori

Propi per a ésser practicat al fer la visita al Santíssim.

Crec, Jesús meu, que esteu en el Santíssim Sagrament. Us estimo sobre totes les coses i voldria tenir-vos en la meva

ànima. I ja que ara no puc rebre-us sacramentalment, veniu al menys espiritualment dins el meu cor. Com si ja havéssiu vingut, us abraço i m'uneixo tot jo amb Vós; no permetau que jamai em separi de Vós.

Jesús, mon bé, mon dolç amor;
feriu, inflameu aquest mon cor
per a que sia sempre tot ardent per Vós.

Indulgència de 60 dies una vegada al dia.

VISITES AL SANTÍSSIM PER CADA DIA DE LA SETMANA

Es comença fent primerament un acte de contrició i resant l'oració per a la Visita del Santíssim (plana 263).

Diumenge.—Visita I

Veu de Jesús. — VENIU A MI TOTS ELS QUI ESTEU AFEIXUGATS DE TREBALLS I PENES, QUE JO US ALIVIARÉ. ¹

L'Ànima. — ¡Que dolces d'escoltar són les vostres paraules, oh Bon Jesús! ¿Qui es pot fer sord a la vostra crida si tots en aquesta vida tenim penes i treballs? ¿Qui és que no voldrà que Vós l'alivieu dels seus sofriments i li eixugueu les llàgrimes? Cap excusa pot tenir de no acostar-se a Vós, el qui no vulgui seguir vostra veu. Vós no crideu pas solament als bons i als sants: Vós no feu distinció de persones ni d'estats: ens crideu a tots. Aquí em teniu, Senyor, que vinc a confiar-vos les meves penes en busca de consol.

Encara que jo us demani que em tregueu i alivieu de mos treballs i penes, sempre entenc i vull fer la meva petició a sem-

¹ «Venite ad Me omnes qui laboratis et onerati estis, et Ego reficiam vos.» (Matth., XI, 28.)

blanca de la que Vós féreu al Pare celestial: *Oh Pare, si és possible, passi de Mi aquest calze; però que no es faci la meua voluntat, sinó la vostra.* Talment així us ho demano ara i sempre.

Vós sabeu, Senyor, les penes i treballs que es passen en aquest món: penes i treballs per falta de medis, de qualitats i de salut. Penes i treballs pels desenganys soferts, per la fredor i a vegades per l'aversion de persones que ens haurien d'estimar i nosaltres estimem. Penes i treballs per les temptacions que tenim, per les caigudes i pecats que cometem, per les debilitats, sensualitat i males passions que sofrim; en una paraula, per la lluita contínua d'aquesta vida. De totes les meves penes i treballs lo que més em fa sofrir, Vós ho sabeu bé prou, és... (*Parla amb Jesús de les teves penes actuals i confia-les a son Cor dolcíssim que te'n vol aliviar.*)

De veritat he de confessar, que solament d'haver-vos dit mes penes i treballs davant vostre Sagrari, ja em sento suaument consolat. Conformat enterament a la vostra voluntat, estic cert i segur que si no em lleveu la pena, al menys no em negareu jamai el consol. I sempre us hauré d'agrair l'haver-me alleugerit el pes feixuc dels meus pecats que generosament em perdonàreu. I cada dia encara renoveu aquesta gràcia, perdonant-me les faltes diàries al fer jo l'acte de contrició. Del fons del meu cor, us dono mercès per tantes gràcies com seguidament em feu. Siau-ne per sempre alabat. Amén.

Ara es fa la COMUNIÓ ESPIRITUAL (plana 264); seguidament es resa l'ESTACIÓ AL SANTÍSSIM (plana 261) i s'acaba dient les següents

JACULATÒRIES

Alabances i gràcies sien dades en tot moment al Santíssim i Diviníssim Sagrament. ¹

Senyor meu, feu que us estimi, i que el premi del meu amor sia estimar-vos cada dia més. ²

Bon Jesús, us prego per l'amor amb què estimeu a la vostra Mare, que talment com l'estimeu i voleu que sia estimada, així-mateix em concediu que verdaderament jo l'estimi. ³

Dilluns.—Visita II

Veü de Jesús. — SI ALGÚ VOL VENIR DARRE-
RA DE MI, QUE ES NEGUI A SÍ MATEIX, PREN-
GUI LA SEVA CREU, I EM SEGUEIXI. ⁴

L'Ànima. — Oh bon Jesús! Massa honor ens feu de cridar-nos per a anar amb Vós, sense tenir cap mèrit ni virtut, ans bé ca-

¹ *Indulgència de 100 dies* una vegada al dia.—*Indulgència plenària* als qui havent-la resada tot un mes, confessin i combreguin un dia qualsevol i preguin segons les intencions del Sant Pare.

² *Indulgència de 100 dies.*

³ *Indulgència de 100 dies* una vegada al dia, als ordenats *in sacris*.

⁴ «Si quis vult post Me venire, abneget semetipsum et tollat crucem suam et sequatur Me.» (Matth., XVI, 24.)

regats de misèries i pecats. Altra condició no poseu que el voler. Senyor, jo prou ho vull; mes enfortiu la meva voluntat.

Comprenc que jo he de renunciar a mí mateix i que això és la primera condició indispensable per a poder-vos seguir realment de veritat. No m'imposeu pas el deixar la família, ni la casa, ni els béns, ni els amics: és altra cosa més íntima i més pròpia lo que he de renunciar. He de renunciar al meu amor propi, al meu propi parer, a la pròpia voluntat, a l'orgull i males inclinacions, a l'amor dels plaers, dels honors i de les riqueses, a la sensualitat, i al desig exagerat del benestar. A tot, Senyor, renuncio i de tot cor, a canvi de poder-vos seguir i anar sempre amb Vós.

Ademés vull pendre, com voleu Vós, la meva creu: i sia comsevulga, pesada o lleugera, jo l'accepto de bon grat per amor vostre. Vós aneu davant esbroçant el camí per a alleugerir-me'l i fer-me'l fàcil, i portant, per amor meu, una pesadíssima creu, ¿còm no portaria jo, per amor vostre, i per a aliviar-vos a Vós, la meva creu, tan petita i lleugera, que no s'hi pot comparar? Si alguna vegada defalleixo i m'aturo i em quedo endarrera, o em deixo vèncer de la tristesa, com si me'n volgués queixar, oh Senyor, no ho vulgueu atribuir pas a falta de voluntat; serà culpa solament de la meva gran misèria.

Que us segueixi, em dieu. Amb tota l'ànima, Senyor. Vós no em dieu per quin camí, ni aon, ni per quant temps. No hi fa res: Vós aneu davant; seguint vostres petjades res no he de témer ni em puc errar.

Darrera vostre vull venir sempre, a tot arreu i per qualsevol camí.

Mes, bon Jesús, jo no em puc fer il·lusions sobre mes pobres forces. Si Vós no m'ajudeu, defalliré tot just hauré començat de seguir-vos. Vós sabeu quin és el destorb més gran que em priva de seguir-vos més de aprop i perfeccionar-me en la virtut... *(Parla amb Jesús de lo que més te costa de renunciar; de la creu que més te costa de acceptar; de lo que més te priva d'avençar en el camí de la virtut.)*

Per molta que sia ma flaqueza, de sols oir la vostra invitació a seguir-vos jo em sento tot animat amb noves forces. I és que Vós no doneu cap inspiració ni vocació, que no hi dongueu juntament les forces per a complir-la. Estic cert que amb la invitació a seguir-vos que m'haveu recordat novament avui, també m'haveu concedit la força i virtut necessàries per a complir-ho. Feu que correspongui sempre a la vostra gràcia seguint fidelment la vostra veu. Així sia.

Ara es fa la COMUNIÓ ESPIRITUAL, es diu la ESTACIÓ AL SANTÍSSIM i es resen les JACULATÒRIES com el primer dia.

Dimarts.—Visita III

Veü de Jesús. — HEUSAQUÍ QUE JO ESTIC AMB VOSALTRES, TOTS ELS DIES, FINS A LA CONSUMACIÓ DELS SEGLES. ¹

¹ «Ecce vobiscum sum, omnibus diebus, usque ad consumationem saeculi.» (Matth., XXVIII, 20.)

«L'Anima. — Per grans i immenses que sien les obres de la vostra omnipotència, oh Senyor, encara són més admirables i incomprendibles les manifestacions del vostre amor. Haver-vos quedat sacramentat amb nosaltres tots els dies fins a la fi dels segles, és cosa que sols un amor infinit, servit per la omnipotència divina, ho podia fer. Des de que el món és món, Vós trobeu les *vostres delícies en estar amb els fills dels homes*.¹ Ens ho declaren els Llibres Sagrats, inspirats pel vostre Esperit mateix. Mes ¿què hi podeu trobar entre els homes, si els primers ja desferen vostres plans? ¿Quants càstigs no us han obligat a enviar els pecats i la malícia dels homes! ¿Còm podeu trobar-hi delícia en estar amb ells? Solament un amor com el que ens teniu, ho pot explicar: un amor infinit, sense límits, que no hi ha res capaç d'apagar-ne la flama: ni el nostre desagraïment i malícia, que és lo pitjor de tot. Prou clar ens ho diguéreu Vós mateix: *Tal com m'ha estimat el Pare, així Jo us he estimat*.² Aquest amor diví, etern, immens, fortíssim, cobreix l'abim de les nostres iniquitats.

Si recollint-me en mon cor, escolto vostra veu a mi particularment dirigida, oh bon Jesús, em fonc de vergonya i quasi tremolo d'espant al veure'm tan estimat per Vós, mon Déu i Senyor. *Vetaquí*, em

¹ «Deliciae meae esse cum filiis hominum.»
(Prov., VIII, 31.)

² «Sicut dilexit me Pater, et ego dilexi vos.»
(Joan, XV, 9.)

dieu, que estaré amb tu tots els dies de la teva vida. Les meves delícies les tinc en estar amb tu. Com m'estimà mon Pare celestial, talment t'estimo Jo a tu. ¡Oh Senyor! ¿no veieu qui soc jo? ¿Per ventura no recordeu la insistència amb què us he ofès amb el pecat? ¿No sabeu la meva inconstància en servir-vos? ¿No repareu com no em decideixo jamai del tot a seguir-vos? Digueu-me al menys lo que he de fer per a correspondre-us d'ara en endavant, puix el pes de vostre amor per mi m'estreny el cor i no em deixa viure. Ja que us heu quedat per amor meu en el Santíssim Sagrament tots els dies, també vull estar amb Vós, prop del Sagrari, tots els dies de la vida...

(Parla amb Jesús de les teves Comunions i Visites al Santíssim: proposa combregar cada dia amb major mirament i fervor... Mira si has d'esmenar res en la preparació i en l'acció de gràcies.)

No m'acontentaré de combregar solament, jo us visitaré tots els dies de ma vida: i si algun dia no puc fer-ho corporalment, vindré igualment als vostres peus, amb la presència del record, de l'amor i del desig.

Com Vós trobeu vostra delícia en estar amb mi, sobretot en la Comunió i en la Visita, també vull jo trobar la meua delícia en estar amb Vós, combregant i visitant-vos en el Sagrament de l'altar. I si algunes vegades, el cor resta fred, eixut, i com insensible, no és pas falta de voluntat: és sols una mostra de la flaqueza humana, i potser una prova per a purificar-me: però me'n consolaré pensant que, si jo no sento

en aquells moments la delícia d'estar en companyia vostra, al menysestic segur de que us faig delícia a Vós ; i això em basta. Solament us demano, a canvi d'aquestes meves visites i de totes les que us faci en ma vida, que me les vulgheu tornar totes plegades amb una sola de vostra a l'hora de la mort. Així sia.

Ara es fa la COMUNIÓ ESPIRITUAL, es diu la ESTACIÓ AL SANTÍSSIM i es resen les JACULATÒRIES com el primer dia.

Dimecres.—Visita IV

Veu de Jesús. — QUI REP ELS MEUS MANAMENTS I ELS GUARDA, AQUEST ÉS EL QUI M'ESTIMA. ¹

L'Ànima. — Les vostres paraules, oh bon Jesús, calmen el neguit i la tortura més gran que pot sofrir l'ànima que desitja estimar-vos, que és la de no saber si us estima. Vós, Senyor, ens treieu tota mena de dubte declarant que podem estar certs d'estimar-vos si complim els vostres manaments. Mentres no trenquem els vostres Manaments amb culpa mortal, mentres mantinguem l'ànima viva per la gràcia divina, estem certs de què us estimem, i lo que és més encara, estem segurs de què Vós ens estimeu. *Jo estimo als qui m'estimen*, ens dieu. Si nosaltres us estimem, és cert també que som estimats per Vós, amb tot i tenir tantes faltes i defectes. Vós no repareu que som miserables creatures

¹ «Qui habet mandata mea et servat ea, ille est qui diligit Me.» (Jo., XIV, 21.)

tretes del no-res i us acontenteu de lo poc que us podem donar. Que Vós estimeu, oh Bon Jesús, a una ànima bona, pura i santa, és cosa que sembla natural. Però que m'estimeu a mi, tan miserable com soc, sense cap mèrit ni virtut, ans al contrari, ple de males inclinacions i defectes; de veritat, Senyor, confesso que per a estimar-me així, heu de menester un amor molt més gran. Com més miserable em veig, més comprenc lo molt que m'estimeu. La meva mateixa misèria m'obliga a agrair-vos l'amor que em teniu, i m'empeny a estimar-vos amb tot el cor. Mes, ai! si no fossin les vostres paraules, jamai estaria segur de si de veritat us estimo. Si en buscava la prova en mon cor que tan sovint canvia, el trobo tan fred i tan eixut d'afectes per a Vós, que em sembla impossible que mai us hagi estimat. Si vull trobar la prova de què us estimo en les meves obres, encara és més terrible el desengany al veure tantes faltes i caigudes que no demostren pas amor certament. I si vull assegurar-me en ma voluntat, és tan flaca, tan variable, tan traidora, tan miserable, que no puc pas assegurar que no hi tingui culpa en les meves caigudes. Sols les vostres paraules me'n donen certesa en contra de totes les faltes i defectes: guardant els Manaments vostres és cert que us estimo.

Mes, en l'amor hi han mides i qualitats. Jo no vull ser d'aquests que tot just us estimen per no trencar els vostres Manaments i prou. Vull, ademés, no cometre voluntàriament i amb coneixement, cap pecat venial ni falta, per petita que sia. I vull fer

en totes les coses allò que jo conegui que sia més del vostre grat. (*Parla amb Jesús de les faltes que vols evitar, del defecte de què et vols esmenar; de la virtut que vols adquirir, per a mostrar-li la sinceritat i finesa del teu amor.*)

Per molt que proposi, jo ja sé que tornaré a caure, i, lo que és més trist, ob bon Jesús, potser amb voluntat i tot. Mes, ja no em desanimaré de cap manera: ni em deixaré encongir el cor per les faltes i caigudes: ni m'entristiré inútilment per el amor propi ferit al veure'm caigut tantes vegades: ni em quedaré estemordit privant-me de dir-vos amoretes i fer-vos actes d'amor, encara que em vegi tan miserable. Ans al contrari: al veure que per aquelles meves faltes, involuntàries o no, Vós no em retireu el vostre amor, jo em sentiré doblement confús de la meva misèria i baixesa, i més agraït a la vostra magnanimitat i misericòrdia. I així com les meves faltes no us priven d'estimar-me a mi, tampoc m'han de ser obstacle per a que jo us estimi a Vós, Jesús dolcíssim. A cada caiguda que tingui, jo us faré un acte d'amor. Així jo us compensaré a Vós de la ofensa, em rescabalaré de la pena, i les meves mateixes faltes, per compte de fer-me dany, em seran camí d'estimar-vos cada dia més. Així sia.

Ara es fa la COMUNIÓ ESPIRITUAL, es diu la ESTACIÓ AL SANTÍSSIM i es resen les JACULATÒRIES com el primer dia.

Dijous.—Visita V

Veü de Jesús. — QUI M'ESTIMA, GUARDARÀ LA MEVA PARAULA, I EL MEU PARE L'ESTIMARÀ, I VINDREM A ELL, I EN ELL FAREM ESTADA. ¹

L'Ànima. — ¡ Oh quines paraules tan dolces i consoladores! ¿ Còm Vós, qui sou Déu, les podeu dir a una creatura tan pobre i miserable com som nosaltres? No ens estranya, Bon Jesús, que estimant-nos Vós ens estimi també el Pare celestial, ja que amb Ell i l'Esperit Sant sou un sol Déu. Lo que ens deixa meravellats és que vulgueu venir a fer estada en nosaltres. Bé sabem prou que és la força de l'amor la que us porta a aquests extrems. ¡ Però és tan pobre i miserable l'amor del nostre cor! ¿ Què hi podeu trobar, que tant us atrau i us enamora? No; no pot ser el nostre amor el que us obligui a venir a nosaltres: és la força del vostre amor immens pels homes, amor diví que no té aturador. Emperò, així i tot, estimant-nos amb deliri, ¿ per què venir a fer morada en nosaltres? ¿ Per ventura manca alguna cosa a vostra glòria en el cel, que vulgueu baixar a nosaltres? ¿ No és millor vostra morada celestial en mig d'aquells chors innumbrables d'àngels i arcàngels, querubins

¹ «Si quis diligit me, sermonem meum servabit, et Pater meus diliget eum, et ad eum veniemus et mansionem apud eum faciemus.» (Joan., XIV, 23.)

i serafins, enamoradíssims vostres, que viuen de sols contemplar-vos? I si desitgeu ànimes humanes, ¿no són millor les ànimes puríssimes de les verges, els cors ardentíssims dels màrtirs, i l'amor fervorós dels confessors? Senyor, ¿no en teniu prou amb la morada immaculada que us preparàreu Vós mateix en la persona de la sempre Verge Maria, Santíssima Mare vostra? ¡Oh Déu de caritat! el nostre enteniment és massa petit i limitat per a comprendre tota la immensitat de l'amor que ens teniu a nosaltres, creatures tretes del no-res! Però lo que Vós ens feu veure ben clar i sense cap mena de dubte, és que voleu el nostre amor, i que voleu ésser Rei absolut de nostre cor; Amo i Senyor de la nostra ànima; i voleu residir en vostres mateixos dominis, fent morada vostra de la nostra persona. Bé deien els antics israelites que *no hi ha cap nació tan gran, que tingui els seus déus tan aprop, com Déu Nostre Senyor està en nosaltres.*¹ Si això deien en aquell temps abans de vostra vinguda, regint la Llei del temor, ¿què dirien ara, si veiessin al Déu de cels i terra en l'Eucaristia, fet el pa de les nostres ànimes, consolant-se d'estar nit i dia tancat en el Sagrari per a no separar-se mai de nosaltres? Lo que ells no podien sospitar, jo ho veig i ho crec, Senyor, talment com la fe en vostres paraules ens ho ensenya. Jo sé que viviu

¹ Nec est alia natio tam grandis, quae habeat deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest cunctis obsecrationibus nostris. (Deut., IV, 7.)

dintre meu per la gràcia i teniu vostra morada dintre meu. Ara veig que no és estrany, doncs, que sovint oblidí el record de vostra presència per tot arreu, si fins us arribo a desconèixer i oblidar dintre de mi màteix! Perdoneu-me, Senyor, que jo vull esmenar aquest oblit i desagraïment. *(Parla amb Jesús Sagramentat de lo que proposes fer per a recordar la seva presència constant, i agrair-li l'haver fet sa morada dintre teu.)*

Amb els amics d'aquest món solem guardar més atenció i finesa que no pas amb Vós, qui sou el més gran amic de nostres amics i amadors. Quan els amics de la terra ens fan visita, nosaltres els l'agraïm amb nostra companyia i conversa afectuosa. ¡I Vós baixeu del Cel, i us deixem sol en el Sagrari, i, lo que és més trist, ni ens recordem que us portem dintre nostre constantment! No serà més així: sovint jo procuraré dir-vos a dintre meu alguna paraula, una jaculatòria, una amoreta que a Vós us aconsoli de les penes que us causen amb nostres faltes, i a mi em sia un estímul que recordi la presència vivent del Bon Déu que ha vingut a fer estada dintre de mi. Així sia.

Ara es fa la COMUNIÓ ESPIRITUAL, es diu la ESTACIÓ AL SANTÍSSIM i es resen les JACULATÒRIES com el primer dia.

Divendres.—Visita VI

Veu de Jesús. — AQUEST ÉS EL MEU PRECEPTE, QUE US ESTIMEU ELS UNS ALS ALTRES

COM JO US HE ESTIMAT ; ¹ EN AIXÒ CONEIXE-
RAN QUE SOU MOS DEIXEBLES SI US ESTIMEU
ELS UNS ALS ALTRES. ²

L'Ànima.—¡ Oh Bon Jesús ! Tota la vos-
tra llei i els vostres preceptes s'enclouen
en una sola cosa : l'amor. Amar a Déu amb
tot el nostre cor, amb tota la nostra àni-
ma, amb totes les nostres forces, per da-
munt de totes les coses, i al pròxim com
a nosaltres mateixos. Una llei que és tota
amor, bé ha d'ésser dolça de complir. I
així, quan ens doneu a tastar les dolçors
de vostra espiritual consolació sensible,
sembla talment que s'encengui nostre cor,
i el nostre amor per Vós sia capaç de tot
sacrifici. Mes ai ! quan en voleu la prova
i demostració amb l'amor al pròxim, ales-
hores sembla feixuc i costós de complir
moltes vegades. Si és un pròxim que no
m'estima, tampoc l'estimo jo ; si és des-
agraït a mon afecte, me'n sento ferit i fujo
d'ell ; si m'ha traït, el detesto ; si m'in-
sulta, murmura de mi i em vol mal, un
desig de venjança puja de mon cor irat ;
i així, no sols no l'estimo, sinó que ni tan
sols arribo a perdonar i sofrir les injúries
i molèsties que em causa. De veritat, sols
estimo als qui m'estimen ; i això, Senyor,
ja Vós ens ho advertíreu : els gentils tam-
bé ho fan !...

¹ «Hoc est preceptum meum ut diligatis in-
vicem sicut dilexi vos.» (Joan., XV, 12.)

² In hoc cognoscent omnes quia discipuli
mei estis, si dilectionem habueritis ad invi-
cem. (Joan., XIII, 35.)

No; no és pas d'aquesta manera com Vós voleu que ens estimem els cristians, sinó tal com Vós mateix ens haveu estimat i ens estimeu. L'amor que ens teniu a tots, i a cada un de nosaltres en particular, ens ensenya clar com ha d'ésser el nostre amor al pròxim. M'haveu estimat i m'estimeu sense jo merèixer-ho; m'haveu estimat i m'estimeu amb tot i ser-vos desagraït; me haveu estimat i m'estimeu encara, havent-vos traït i injuriat tantes vegades... ¿Per què jo, doncs, no he d'estimar el meu pròxim, encara que no s'ho mereixi, encara que m'oblidi i em sia desagraït i, fins i tot, encara que em traeixi i em vulgui mal? Si no ho faig així, oh Bon Jesús, jo no compliré pas el vostre precepte, jo no em distingiré dels gentils, ni seré pas deixeble vostre, i, ¡oh conseqüència terrible!, tampoc us podré estimar verdaderament a Vós.

Jo sé que no puc faltar a la caritat amb el pròxim sense ofendre vostre Amor; no puc dir cap paraula que el fereixi sense ferir igualment el vostre Cor; ni tan sols puc pensar injustament contra d'ell sense que Vós no us dongueu per ofès. I, al contrari, qualsevol cosa que per mon pròxim faci, Vós ho pagueu com fet personalment a Vós. ¿Còm puc faltar, doncs, a la caritat sabent que vostre Amor de cap manera ho consent? També lo que a mi m'és fet, Vós ho sentiu com a propi. Jo vull correspondre a vostre Amor demostrant-ho amb l'amor al pròxim. (*Digues lo que vols esmenar en ton pensar i parlar del pròxim; en el tracte amb ell, o potser sobre el deixar de ben obrar.*)

Oh Senyor ! Vós donàreu fins la vida per tots nosaltres pecadors, i *ningú pot donar major prova d'amor que donar la vida per sos amics* ¹, ens dieu en l'Evangeli ; mes Vós no ens exigiu pas el fer tan gran sacrifici, ni se'n presenta pas sovint l'ocasió. Emperò, sí que podem i devem sacrificar-nos per a no trencar ni faltar a la caritat. Vós ho voleu ; doncs per Vós ho faré. Jo estimaré al meu pròxim sempre, encara que ell no em correspongui ; Vós m'estimareu per ell. L'estimaré encara que sia desagratit a mos favors ; Vós me'ls agraireu per ell. Encara que em vulgui mal, jo el perdono i el vull estimar ; i per aquest acte Vós em perdonareu i m'estimareu més.

Sols em resta, Senyor, demanar-vos l'auxili de vostra gràcia ben abundosa per a que sàpiga complir aquests propòsits que en certes ocasions i persones se'm faran difícils de complir ; mes, amb vostra gràcia i favor, jo tot ho podré. I lo que jo no podria fer per mon natural solament, Vós ho fareu en mi per vostra pura gràcia. Així sia.

Ara es fa la COMUNIÓ ESPIRITUAL, es diu la ESTACIÓ AL SANTÍSSIM i es resen les JACULATÒRIES com el primer dia.

Dissabte.—Visita VII

Veü de Jesús. — APRENEU DE MI, QUE SOC DOLÇ I HUMIL DE COR ².

MAIOREM HAC DILECTIONEM NEMO HABET UT ANIMAM SUAM PONAT QUIS PRO AMICIS SUIS. (Joan., XV, 12-13.)

² Discite a Me, quia mitis sum et humilis corde. (Matth., XI, 29.)

L'Ànima. — Amb l'exemple, oh Bon Jesús, encara més que amb les paraules, ens prediqueu humilitat i mansuetud. La vostra vida fou un seguit d'humiliacions de tota mena, sofertes dolçament per amor meu. El primer instant de vostra Encarnació fou ja, per a un Déu infinit, un abaixament tan gran, que Sant Pau diu que us féreu *no-res*, humiliant-vos Vós mateix posant-vos talment com un esclau ¹; i el Déu Senyor i Sobirà de totes les coses, es feu obedient als homes fins a morir, i morir en creu afrontosa ². Si Vós, Senyor, no ens havéssiu ensenyat amb l'exemple aquests extrems d'humilitat, jamai hauríem ben entès la gran necessitat que tenim de humiliar-nos davant de tot i de tothom.

Vós us féreu, com diu el Profeta, *el darrer dels homes* ³; i així, només que jo em cregui ésser més que qualsevol dels meus pròxims, amb això ja em poso nèciament abans que Vós, que us féreu el darrer de tots ells.

Vós en vostra Passió, devinguéreu el *rebuig de la turba*; i jo, que per mos crims hauria d'amagar-me, vull ésser estimat de tothom.

Vós fóreu talment afrontat, viltingut i martiritzat, que com *un cuc de la terra* ni solament forma humana es veia en vostre

¹ Exinanivit semetipsum formam servi accipiens. (Philipp., II, 7.)

² Humiliavit semetipsum factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis. (Philipp., II, 8.)

³ Novissimum virorum, virum dolorum et scientem infirmitatem. (Is., LIII, 3.)

Cos penjat en creu : ¿còm és possible que jo, que de veritat soc pols i cendra i cucs, vulgui ésser més que els altres i ser-ne alabat, mentres que Vós, que sou Déu, us aveniu a ésser l'oprobí dels homes? ¹

Vós foreu convertit en l'home de dolors per excel·lència ; i jo he de confessar, avergonyit, que a tot m'avinc menys a sofrir i a humiliar-me.

La humiliació és la cosa que més repugna al nostre cor carnal : tot ho sofriríem abans que un afront, una injúria, un insult. I Vós, humiliant-vos fins al no-res, constantment oblidat dels homes, despreciat, contradit, calumniat, rebaixat i deshonorat fins a morir amb l'estigma dels més vils i pitjors malfactors ; Vós ens repetiu constantment amb l'exemple les vostres santes paraules : *Apreneu de Mi, que soc dolç i humil de Cor.*

La vostra humilitat sols troba digna companya en la vostra mansuetud en sofrir tan extremades humiliacions. Quan en vostra predicació us menyspreuaven com a fill del fuster de Nazaret, cap ira ni revolta comogué vostre Cor ².

Quan amb més malignitat us acusaren d'obrar prodigis en virtut del dimoni, Vós simplement, amb tota senzillesa, contestàreu mansament a tan nècia calúmnia desent l'acusació ³.

¹ Ego autem sum vermis et non homo, opprobrium hominum et abjectio plebis. (Ps., XXI, 7.)

² Nonne hic est fabri filius? (Matth., XIII, 55.)

³ Matth., XII, 27 ; Luc., XI, 15.

Quan sofríreu aquella terrible bufetada, la més ignominiosa que la història pugui mai contar, Vós contestàreu tan dolçament al culpable, que la vostra resposta, per sempre serà l'admiració del món ¹.

Finalment, quan penjat en la creu, no-més oíeu que blasfèmies, burles, imprecacions i sarcasmes; veient tanta duresa de cor i perversitat en els homes; sofrint els dolors extremats de la crucifixió; contemplant amb el Cor transit de pena, l'angoixa mortal i les llàgrimes de vostra Mare Santíssima, dreta al peu de la Creu; per compte de fer baixar foc del cel per a castigar els culpables, sortiren de vostra boca, sense fel ni amargor, aquelles pacífiques paraules que sols podia dictar l'amor magnànim d'un Cor dolç i humil com el vostre: *Pare, perdoneu-los, que no saben lo que fan* ².

Davant de tan forts exemples de humilitat i mansuetud, aquí em teniu rendit, Senyor; disposat a sofrir qualsevol humiliació i a perdonar qualsevol injúria per amor vostre. Jo sento i veig clar que cap cosa pot endolcir tant el meu tracte, i fins tota la meva vida, com és el tenir un cor dolç i humil, amb un amor magnànim per al pròxim quisvulga que sia, i per molt que m'ofengui, puix Vós així ho voleu i ens ho prediqueu amb les paraules i amb l'exemple.

(Digues a Jesús les ofenses o injúries que

¹ Joan., XVIII, 23.

² Pater, dimitte illis, non enim sciunt quid faciunt.— (Luc., XXIII, 34.)

has de perdonar, com vols fer-ho de bon cor: parla-li dels propòsits concrets que determines practicar per a ser humil i dolç de cor en sofrir qualsevol contrarietat i humiliació, sia vinguda per adversitats de la vida, sia causada per la malícia dels homes.)

¡ Oh Bon Jesús Sagramentat ! ; posat en vostre Sagrari continueu dia i nit vostra vida de humiliacions : l'oblid, la indiferència, l'abandonament, fins l'insult i el sacrilegi us vénen a perseguir al vostre mateix altar ! Així paguem els homes la prova més gran d'amor que ens doneu ! I Vós, Senyor, continueu callant humil i esperant pacientment : així us vengeu de nosaltres ! Perdó, Senyor, per les nostres faltes i negligències comeses envers tan gran Sagrament. Feu que jo no sia jamai un d'aquests miserables que vénen a ofendre-us fins al mateix Sagrari vostre. Ans al contrari, jo vull compartir les vostres humiliacions desagraviant-vos de tantes ofenses comeses contra vostre Amor, venint cada dia amb major amor i reverència a fer-vos amorosa visita. I amb el tracte freqüent i diari amb Vós, Jesús dolç i humil de Cor, jo també m'aniré tornant humil i pacient.

Jo no sabré dir-vos belles paraules, ni manifestar-vos mon afecte com altres ànimes escollides ; mes Vós us acontenteu de lo que us diem, si diem lo que sentim. Ni podré presentar-vos mèrits de cap mena, ni grans actes de virtut, com les ànimes santes ; mes Vós esteu content de lo que fem si és que fem lo que podem. Tampoc us podrem fer present d'un temple ric, un

culte esplendorós, ni d'un Sagrari d'or i pedreria com nosaltres voldríem, mes Vós, Senyor, us acontenteu de lo que us donem, quan donem lo que tenim. Així talment ens demostreu, amb la vostra amable condescendència, com sou igualment dolç i humil en vostra Eucaristia, Bon Jesús, i continueu igualment predicant-nos en tot moment vostra doctrina amorosa: *Apreneu de Mi que soc dolç i humil de Cor.* De Vós volem aprendre; mes és cert que ens costarà sacrificis i fer-nos violència. A Vós, Senyor, demanem aquesta gràcia de saber-vos imitar i correspondre-us, dient-vos i repetint-vos sens parar: *Jesús dolç i humil de Cor, feu mon cor semblant al vostre.* Així sia.

Ara es fa la COMUNIÓ ESPIRITUAL, es diu la ESTACIÓ AL SANTÍSSIM i es resen les JACULATÒRIES com el primer dia.

LES QUARANTA HORES

El Codi Canònic prescriu que en totes les iglésies parroquials i demés aon habitualment hi ha Reserva del Santíssim, es faci, cada any, durant els dies establerts, amb consentiment del Prelat, la funció o pregària de les *Quaranta Hores*, amb la major solemnitat que es pugui. I en els llocs en què per circumstàncies particulars no es pugui fer sense greu incomoditat, ni amb la reverència deguda a tan gran Sagrament, cal procurar, al menys que durant algunes hores seguides, els dies senyalats per aquest objecte, s'exposi el Santíssim de la manera més solemne. (Cànon 1.275.)

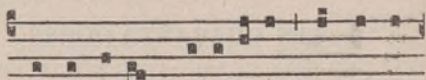
Les indulgències concedides pels Sants Pares a aquesta devoció són actualment: *indulgència plenària* una vegada durant les *Quaranta Hores*, visitant el Santíssim exposat públicament, amb les condicions ordinàries de confessió, comunió i pregar per les intencions del Sant Pare. I altra *indulgència de 10 anys i 10 quarentenes* per cada visita més que s'hi faci. Ademés, tots els altars de les iglésies on se fan les *Quaranta Hores* són privilegiats mentres duren les dites *Quaranta Hores*.

Per la importància d'aquest acte, cal que els fidels de la parròquia acceptin i procurin complir devotament l'estona de vetlla al Santíssim que els pertoqui, si no estan impeditos per justa causa.

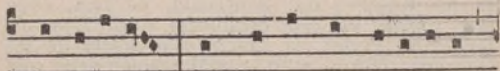
A l'exposar el Santíssim

Es canta el

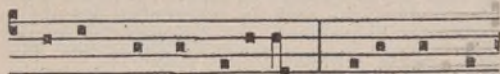
Pange lingua

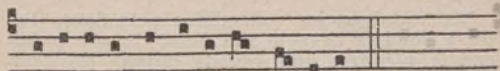
Pange, lingua, glo-ri-ó-si Cór-po-ris

my-sté-ri-um, San-gui-nisque pre-ti-ó-si,

Quem in mu-n-di pré-ti-um Fructus ven-tris

ge-ne-ró-si Rex effú-dit gén-ti-um.

TRADUCCIÓ CATALANA

Canta, canta, llengua mia,
 el misteri gloriós
 de la santa Eucaristia,
 que en perdó dels pecadors
 el Rei del món oferia,
 fruit d'un ventre generós.

En cas de no cantar-se el PANGE LINGUA, es canta la primera estrofa del

SACRIS SOLEMNIIS

Sa-cris so-lém-ni - is juncta sint
 gáudi - a, Et ex præ-cór-di - is sonent præ-
 có-ni - a: Re-cé-dant vé-te-ra, no-va sint
 óm-ni - a, Cor-da, voces et ó-pe-ra.

TRADUCCIÓ CATALANA

Amb joia celebrem el jorn solemne
 i del pregon del cor brollin els himnes ;
 Fora lo antic : que tot es renovelli.
 els cors, els cànctics i les obres.

Al reservar el Santíssim

Tantum ergo Sacraméntum Ve-ne-ré-
 mur cér-nu- i: Et an-ti-quum documéntum
 No-vo ce-dat rí-tu- i: Præs-tet fi-des
 supple-méntum Sén-su-um de-féc-tu- i.
 Ge-ni-tó-ri, Ge-ni-tó-que Laus et ju-bi-
 lá-ti-o, Sa-lus, honor, virtus quó-que Sit et
 be-ne-díc-ti-o: Pro-ce-dén-ti ab utró-que
 Compar sit lau-dá-ti-o, A- men.

Totseguit del GENITÓRI el sacerdot canta el verset i oració següents :

☩. Panem de cœlo præstitisti eis. (Allelúia.)

R̄. Omne delectaméntum in se habéntem. (Allelúia.)

ORÉMUS. Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili, passiónis tuæ memóriam reliquisti : tríbue, quæsumus, ita nos Córporis et Sânguinis tui sacra mystéria venerári ; ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus : Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.

R̄. Amén.

Finalment, acabat l'ORÉMUS el sacerdot dóna la benedicció al poble amb el Santíssim.

TRADUCCIÓ CATALANA

Doncs, humils, genolls en terra,
adorem tal Sagrament !

El Testament Vell s'aterra,
sorgeix el Nou Testament,
supleix la fe que no s'erra
dels sentits el mancament.

Glòria i càntics donem ara
al Pare i Fill immortal,
honor i virtut encara
a l'Esperit divinal.

Si és igual al Fill i al Pare
la lloança sia igual. Amén.

☩. Els donàreu Pa del Cel. (Al·leluia.)

R̄. Que tots els gustos contenia. (Al·leluia.)

PREGUEM. Oh Déu, qui sota un Sagrament admirable ens deixàreu memòria de la vostra passió; concediu-nos, us preguem, venerar de tal manera els sagrats misteris del vostre Cos i Sang, que constantment sentim en nosaltres el fruit de la vostra redempció. Qui viu i regneu pels segles dels segles. Amén.

Homenatge a Jesucrist, nostre Déu i nostre Rei

Amable Salvador i Redemptor nostre Jesucrist, qui, en els impenetrables designis de la vostra infinita saviduria, comportàreu la gosadia dels impius i la invasió de la iniquitat, tot reservant-vos el dret sobirà de judicar l'impiau i les seves obres perverses; gireu misericordiós l'esguard damunt vostres fills qui, en la ceguera de llur cor, es rebelaren contra Vós. Amb ulls paternals i amb el poder de Rei sobirà de l'univers, esteneu la vostra mà benèfica i regeneradora damunt la societat moderna, la qual, entossudint-se, gira les espatlles contra Vós, oh Rei dels reis i Dominador dels qui dominen. Compadiu-vos del vostre poble que amb la vostra sang redimíreu, que regeneràreu amb la vostra gràcia i amb el vostre amor exalçàreu. Vós li donguéreu la veritable llibertat, el cridàreu a l'herència del vostre Pare, us l'agermanàreu; mes en el de-

liri de sa rebelió ha preferit l'esclavitud de Satanàs, i viu ara en l'abjecció, desgraciat, sense esperança.

Oh Senyor nostre Jesucrist, Rei d'eterna glòria, restaurador de totes les coses que hi ha en el cel i en la terra, Sobirà omnipotent qui, amb infinita saviduria, als vostres peus reuníreu lo que estava dispersat, il·lumineu els reis de la terra, els governants de les nacions, feu penetrar el vostre esperit en totes les institucions de la Societat, en totes les formes de govern, en les lleis, en els exèrcits; feu que totes les autoritats de la terra reconeixin en Vós la majestat del Déu etern, principi del qual prové tota autoritat; il·lumineu els pobles per tal que sàpiguen que sou Vós la font dels drets i dels deures, que per Vós imperen els reis de la terra i que reis i pobles tots a Vós deuen obediència.

— Oh amabilíssim Jesús, que us dignàreu davallar a aquesta vall de llàgrimes i habitar amb nosaltres sofrint i morint per a salvar-nos a nosaltres pecadors i que per un excés de caritat establíreu la vostra morada en mig dels homes, amagat sota les espècies sacramentals i, estant corporalment present en els nostres sàgraris amb la plenitud de la divinitat, esdeveniíu l'aliment i la vida de les nostres ànimes; acullíu l'homenatge humil, però sincer i profund dels nostres cors,

en reparació d'honor per les ofenses que us fan els pecadors. Nosaltres us creiem fermament tal com ens fóreu revelat per la fe que l'Èsperit Sant ha infundit en els nostres cors; nosaltres us reconeixem principi i fi de totes les coses existents, us adorem com únic Déu i veritable, no volem viure sinó per Vós i a Vós només volem servir. Mes Vós, Senyor, salveu als nostres germans, reuniu els membres dispersats de la moderna societat extraviada, a fi que nosaltres, germans tots, siguem amb Vós una sola cosa, com ho sou Vós amb el vostre Pare qui està en els cels. Que tothom faci i que en tot sia feta la vostra voluntat, que resplendeixi la vostra majestat sobre el tron de vostre regne social i que el món us reconegui veritable Fill de Déu per el qual fou tota cosa creada.

Oh Jesús, Déu de l'amor, trenqueu les cadenes al vostre Vicari, el successor de Pere, torneu-li aquella llibertat que Vós mateix li atorgàreu al donar-li les supremes claus, per tal que pugui així continuar amb tota eficàcia la vostra obra regeneradora de la societat humana i arribi aviat l'hora suspirada en què siau Vós glorificat pel retorn de la humanitat vers la casa del seu Pare; aplegueu Vós, oh Rei de les nacions, els anyells i les ovelles sota el guiatge de l'únic Pastor. Senyor, no ens abando-

neu, som vostres fills, us estimem; volgueu-nos reconèixer per fills, indignes, és veritat, mes fills vostres; salveu-nos, i juntament amb nosaltres salveu els reis, els governs i les nacions. Així sia.

El Sant Pare Lleó XIII, amb Rescripte de la Sagrada Congregació d'Indulgències del 15 de febrer de 1895, concedí als fidels que resessin aquest *Homenatge* juntament amb el sacerdot davant el Santíssim exposat:

Indulgència plenària en la festivitat del Corpus Christi; en un sol dia que s'elegeixi durant la seva Octava; una sola vegada durant l'exposició de les *Quaranta Hores*; i en dos dijous a l'any, que designi l'Ordinari. Condiicions: confessió, comunió i pregar a la intenció del Papa.

Indulgència de 7 anys i 7 quarentes tots els demés dijous de l'any.

Indulgència de 300 dies una sola vegada al dia al qui resi privadament aquest *Homenatge* davant el Santíssim exposat.

Indulgència de 100 dies una sola vegada al dia al qui el resés privadament en qualsevol lloc.

VETLLA AL SANTÍSSIM

Quan està exposat el Santíssim Sagrament, sia en les Quaranta Hores, sia en altra ocasió, no pot quedar sense una persona o altra que hi faci vetlla devotament. Per aquesta raó es van repartint en diferents torns els cristians devots de la parròquia durant totes les hores que el Bon Jesús Sagramentat està manifest en l'altar, per tal que no hi estigui cap estona ni moment sense un adorador o altre.

Els exercicis que es poden practicar durant aquestes estones tan piadoses i recollides de la Vetlla al Santíssim, són tots aquells que tenen per objecte la Sagrada Eucaristia i totes les devocions que es refereixen a la Santíssima Trinitat o en particular a la Persona de Jesús, com són les dedicades especialment a la Sagrada Passió i al Sagrat Cor. També són exercicis molt apropiats les fórmules més solemnes de pregàries com, les Lletanies dels Sants, i, en nostres diòcesis, el Trisagi a la Santíssima Trinitat. Cadascú pot seguir lliurement l'exercici de pietat que més devoció li faci; i així pot esmerçar l'estona de la Vetlla fent meditació, o bé recitant el Psalteri o també resar el Sant Rosari, o practicar qualsevol altra devoció sòlida i aprovada per la Iglésia. Aquí posem diferents actes de devoció eucarística per atendre tant com sia possible a les necessitats i gustos espirituals de les diverses parròquies, comunitats i persones. És propi començar sempre l'estona de Vetlla fent abans un acte de contrició i resant l'Estació.

Estació al Santíssim Sagrament

(Adaptació de la del Bisbe Torras i Bages)

I. ¡Jesús dolcíssim! Agraït als vostres beneficis, i en particular al de la Sagrada Eucaristia, jo us vinc a visitar en l'amorosa presó del Sagrament aon tancàreu la vostra immensitat per a sol·licitar més vivament la nostra devoció; a l'arribar a la vostra sobirana presència, primer de tot us demano el perdó dels meus pecats i després imploro la vostra benedicció.

Parenostre, Avemaria i Glòria.

En tot lloc i en tot moment sia beneït i alabat el Santíssim Sagrament.

II. ¡Jesús dolcíssim! No en tinc prou del vostre perdó, puix necessito vostre amor; vull acostar-me a la Vostra Sagrada Persona per a sentir la suau calor que comuniquen a l'ànima devota del Sagrament. Tanqueu mon esperit amb Vós dins de la presó del Sagrari, per a disfrutar així sempre de la vostra dolça companyia.

Parenostre, Avemaria i Glòria.

En tot lloc i en tot moment sia beneït i alabat el Santíssim Sagrament.

III. ¡Jesús dolcíssim! No en tinc prou d'amar-vos: necessito més i desitjo imitar-vos; per mi fóreu crucificat; doncs feu-me lloc en la vostra creu, concedint-me la gràcia de saber portar dignament les afliccions de la vida per amor vostre.

Parenostre, Avemaria i Glòria.

En tot lloc i en tot moment sia beneït i alabat el Santíssim Sagrament.

IV. ¡Jesús dolcíssim! La devoció al Vostre Sagrament és com un vi delitós i fort que sosté la vida de l'ànima; feu, doncs, que avorreixi el verí dels plaers mundans que emmetzinen i maten a l'ànima. Feu que sien contínues les meves accions de gràcies pel gran benefici de l'Eucaristia.

Parenostre, Avemaria i Glòria.

En tot lloc i en tot moment sia beneït i alabat el Santíssim Sagrament.

V. ¡Jesús dolcíssim! Força dels flacs, Consol dels tristos, Repòs dels fatigats, que crideu amorosament a tots els qui fan el camí de la vida; jo sento la vostra veu i vinc al Sagrari a cercar companyia en el desert espiritual del món.

Parenostre, Avemaria i Glòria.

En tot lloc i en tot moment sia beneït i alabat el Santíssim Sagrament.

VI. ¡ Jesús dolcíssim ! Us prego, finalment, per les intencions del Papa ; per l'exaltació de la Santa Fe Catòlica ; per la pau i concòrdia entre els prínceps cristians ; extirpació de les heretgies, conversió dels pecadors i perseverància dels justos i alivi de les ànimes del Purgatori. Concediu-me, bon Jesús, el fruit de les indulgències que amb aquesta visita guanyem.

Parènostre, Avemaria i Glòria.

En tot lloc i en tot moment sia beneït i alabat el Santíssim Sagrament.

Quinze minuts en companyia de Jesús Sagramentat

Fes un acte de fe ben viva en la presència de Jesús Sagramentat...

Sies generós amador del Bon Jesús entregant-te totalment a Ell i disposat a fer la seva voluntat en tot i per tot, encara que et demani algun sacrifici. Diga-li de tot cor i ben resolt: *Parleu, Senyor, que vostre serveient us escolta*. I ben recollit en ton esperit, com si en aquests moments no hi hagués en el món ningú més que Jesús i tu, ves saborejant i meditant les següents paraules com si realment les sentíssis dels llavis de Jesús:

No s'ha pas de saber molt, fill meu, per agradar-me molt; basta que molt m'estimis. Parla'm, doncs, aquí amb senzillesa, com parlaries al més íntim dels teus amics, a la teva mare, al teu germà.

¿Necessites fer-me, a favor d'algú, una súplica qualsevol? Diga'm son nom, bé sigui el dels teus germans i amics; diga'm desseguida què voldries que fes Jo actualment per ells... Demana molt, molt... no temis demanar massa; m'agraden els cors generosos que arriben a oblidar-se, fins a cert punt, d'ells mateixos per acudir a les necessitats dels altres. Parla'm així, amb senzillesa, amb franquesa, dels pobres a qui voldries aliviar, dels malalts a qui veus

sofrir, dels extraviats que desitges tornar a bon camí, de les persones que s'han apartat de tu i voldries que tornessin a correspondre al teu afecte. Diga'm per tots al menys una paraula; mes paraula d'amic, paraula resolta i fervorosa. Recorda't que he promès escoltar tota súplica que surti del cor; i ¿no ha de sortir del cor el prec que em facis per les persones que estimes i t'estimen?

I per a tu ¿no m'has de demanar alguna gràcia? Fes-me, si vols com una llista de tots els teus desitjos i de totes les necessitats de la teva ànima, i vina, llegeix-la a ma presència.

Diga'm francament que sents orgull, falsa delicadesa, amor a la sensualitat i al plaer; que ets, tal volta, egoïsta, inconstant, peresós... i demana'm després, que vingui Jo en auxili dels teus esforços, pocs o molts, que fas per treure't de damunt tals misèries.

No te'n donis vergonya, ¡pobra ànima! Hi ha en el cel tants justos, tants i tants Sants i molt grans, que tingueren aquests mateixos defectes! Demanaren amb humilitat i poc a poc se'n vegeren deslliurats.

Tampoc dubtis en demanar-me béns del cos i de l'enteniment, salut, memòria, èxit feliç en els teus treballs, negocis o estudis... Tot això puc donar-te i ho dono, i desitjo que m'ho demanis en

quant no s'oposi, sinó que favoreixi i ajudi, a la teva santificació. Avui per avui, ¿què necessites? ¿què puc fer per al teu bé? ¡Si coneguessis els desitjos que tinc d'afavorir-te!

¿Tens ara entre mans algun projecte? Explica-me'l minuciosament. ¿Què et preocupa? ¿què penses? ¿què desitges? ¿què puc fer per la teva família, pel teu amic, pel teu superior? ¿Què desitjaries tu per ells?

I per Mi, ¿no sents desitjos de la meua glòria? ¿No voldries poder fer algun bé al teu pròxim, als teus amics, als qui, tal volta, estimes molt i que potser viuen oblidats de Mi?

Diga'm quina cosa atreu avui particularment la teva atenció, què és lo que més vivament desitges i amb quins medis comptes per aconseguir-ho. Diga'm si et surt malament la teva empresa, i Jo et diré la causa del mal èxit. ¿No voldries interessar-me un poc en favor teu?

Soc, fill meu, amo dels cors i dolçament els porto, sense perjudici de la seva llibertat, allà on em plau.

¿Sents, potser, tristesa o mal humor? Digues, explica'm ànima desconsolada, les teves tristeses amb tots els seus detalls. ¿Qui t'ha ferit? ¿Qui ha mortificat el teu amor propi? ¿Qui t'ha menyspreuat? Acosta't al meu Cor, que

té bàlsam poderós per a totes aquestes ferides del teu. Conta-m'ho i acabaràs aviat per dir-me que, com Jo, tot ho perdones, tot ho oblides, i en premi... rebràs la meva consoladora benedicció.

¿Tems, per ventura? ¿Sents en la teva ànima aquelles indefinides melangies que no per ser injustificades deixen de ser molt doloroses? Llença't en braços de la meva amorosa Providència. Amb tu estic; aquí em tens al teu costat; tot ho veig; tot ho sento; ni un instant quedes desemparat.

¿Sents l'apartament de persones que et volgueren bé, ara oblidades, allunyades de tu, sense que els hakis donat el més petit motiu? Prega, prega per aquesta necessitat; Jo les tornaré al teu costat, si no han de ser obstacle a la teva santificació.

¿I no tens, tal vegada, cap alegria per comunicar-me? ¿Per què no me'n fas participar com a bon amic teu que soc? Conta'm lo que des d'ahir, des de la darrera visita que em feres ha consolat i ha fet com somriure el teu cor. Potser has tingut agradoses sorpreses; potser s'han dissipat negres rezels; potser has rebut bones noves, una carta, una mostra d'estima, has vençut una dificultat, has sortit d'un cas perillós... Obra meva és tot això, i Jo t'ho he proporcionat; ¿per què no has de manifestar-me'n el teu agraïment i dir-me amb senzille-

sa com un fill al seu pare: «Gràcies, Pare meu, gràcies!»? L'agraïment atrau nous beneficis, perquè al benefactor li agrada veure's correspost.

¿Tampoc tens de fer-me cap promesa? Llegeixo, ja ho saps, en el fons del teu cor; als homes se'ls enganya fàcilment; a Déu, no; parla'm, doncs, lleialment. ¿Tens ferma resolució de no exposar-te ja més a aquella ocasió de pecar? ¿de privar-te d'aquell objecte que et porta al mal? ¿de no llegir més aquell llibre que exalta la teva imaginació? ¿de no tractar més aquella persona que va torbar la pau de la teva ànima?

¿Tornaràs a ser dolç, amable i condescendent amb aquella altra a qui per haver-te ofès has mirat fins avui com a enemic?

Ara, fill meu, torna als teus habituals afers, al teu taller, a la teva família, al teu estudi... però no oblidis els quinze minuts de agradosa conversa que hem tingut aquí tu i Jo, en la soledat del santuari. Guarda, tot lo que puguis, silenci, modèstia, recolliment, resignació, caritat envers el pròxim. Estima a la meva Mare, que és també Mare teva, la Verge Santíssima... i torna demà altra vegada, amb el cor més amorós, més entregat al meu servei: en el meu trobaràs cada dia nou amor, nous beneficis, nous consols.

Actes d'adoració i desagravis
a Jesús Sagramentat

I. Us adoro profundament, oh Jesús meu sacramentat; us reconec per Déu i Home verdader, i amb aquest acte de adoració faig intenció de suplir la fredor de tants cristians qui, al passar davant vostres temples i potser també davant vostre Sagrari, en el qual us digneu estar-vos totes les hores amb una amorosa impaciència de comunicar-vos als vostres fidels, ni tan sols us saluden, i amb la seva indiferència es mostren, com els hebreus en el desert, cansats de aquest menjar celestial; i us oferesc en reparació de tan gran tebiesa, la Sang preciosíssima que vessàreu de la llaga de vostre peu esquerre, dins la qual, recollit amb mon esperit, repetesc mil i mil vegades:

Alabances i gràcies sien dades en tot moment, al Santíssim i Diviníssim Sagrament.

Parenostre, Avemaria i Glòria.

II. Us adoro profundament, oh Jesús meu; us reconec present en el Santíssim Sagrament, i amb aquest acte de adoració faig intenció de suplir el desagraïment de tants cristians, els quals, veient-vos portat als pobres malalts per

a ésser el llur confort en el gran viatge a l'eternitat, us deixen sense acompanyament i apenes es dignen fer-vos un acte d'externa adoració; i us oferesc, en reparació de tanta fredor, la Sang preciosíssima que vessàreu de la llaga de vostre peu dret, dins la qual, recollit amb mont esperit, repetesc mil i mil vegades :

Alabances i gràcies sien dades en tot moment, al Santíssim i Diviníssim Sacrament.

Parenostre, Avemaria i Glòria.

III. Us adoro profundament, oh Jesús, veritable Pa de vida eterna, i amb aquesta oració faig intenció de compensar tantes ferides com el vostre Cor sofreix cada dia per la profanació de les iglésies aon us digneu estar-vos sota les espècies sacramentals per a ésser adorat i estimat dels vostres fidels; i us oferesc en reparació de tantes irreverències, la Sang preciosíssima que vessàreu de la llaga de vostra mà esquerra, dins la qual, recollit amb mon esperit, repetesc mil i mil vegades :

Alabances i gràcies sien dades en tot moment, al Santíssim i Diviníssim Sacrament.

Parenostre, Avemaria i Glòria.

IV. Us adoro profundament, oh Jesús meu, pa vivent baixat del Cel, i amb aquest acte d'adoració faig intenció de suplir a tantes i tantes irreverències que tots els dies són comeses per vostres fidels en l'assistència a la Santa Missa, en la qual per excés d'amor renoveu d'una manera incruenta el mateix Sacrifici que ja complíreu en el Calvari per la nostra salvació; i us oferesc, en reparació de tantes ingratituds, la Sang preciosíssima que vessàreu de la llaga de vostra mà dreta, dins la qual, recollit amb mon esperit, uneixo la meua veu a la dels Àngels que us fan devota corona, dient juntament amb ells:

Alabances i gràcies sien dades en tot moment, al Santíssim i Diviníssim Sacrament.

Parenostre, Avemaria i Glòria.

V. Us adoro profundament, oh Jesús meu, verdadera Víctima d'expiació dels nostres pecats, i us oferesc aquest acte d'adoració en compensació dels sacrílegs ultratges que rebeu de tants cristians ingrats, que són atrevits d'acostarse a rebre-us en la Comunió amb el pecat mortal en l'ànima. En reparació de tan abominables sacrilegis, us oferesc l'última gota de vostra Sang preciosíssima que vessàreu de la llaga del costat, dins la qual amagat, us adoro, beneixo

i estimo, i repetesc juntament amb totes les ànimes devotes del Santíssim Sagrament :

Alabances i gràcies sien dades en tot moment, al Santíssim i Diviníssim Sagrament.

Parenostre, Avemaria i Glòria.

Dones, humils, genolls en terra,
adorem tal Sagrament!

el Testament Vell s'atterra,

sorgeix el Nou Testament,

supleix la fe que no s'erra

dels sentits el mancament.

Glòria i càntics donem ara

al Pare i Fill immortal,

honor i virtut encara

a l'Esperit divinal.

Si és igual al Fill i al Pare

la lloança sia igual. Amén.

∇. Els donàreu Pa del Cel. (Al·leluia.)

℞. Que tots els gustos contenia. (Al·leluia.)

PREGUEM. Oh Déu, qui sota un Sagrament admirable ens deixàreu memòria de la vostra passió; concediu-nos, us preguem, venerar de tal manera els sagrats misteris del vostre Cos i Sang, que constantment sentim en nosaltres el fruit de la vostra redempció. Qui viu i regneu pels segles dels segles. Amén.

300 dies d'indulgència cada vegada.

LA DEVOCIÓ A LA PASSIÓ

La Passió dolorosíssima del Bon Jesús ens declarà lo molt que Déu ens estima i també la gran malícia dels nostres pecats que costaren la Sang preciosíssima al Fill de Déu encarnat. Per això és que resulta una devoció la més profitosa el meditar la Sagrada Passió que ens refereixen els Sants Evangelis. Al llegir-la el devot cristià queda corprès tot seguit d'una compassió fonda, reverencial, d'un sant temor i avergonyiment de sos pecats, que foren la causa de tants dolors; d'una devoció amorosa que li fa ganes de plorar; d'una unció espiritual que cap altre llibre li ha mai produït ni li pot causar. «¿Qui pot negar — diu Sant Alfons Maria de Liguori — que la devoció a la Passió de Jesucrist és la devoció més profitosa de totes les devocions, la més tendra, la més estimada de Déu, aquella que més aconsola els pecadors, aquella que inflama les ànimes qui estimen? I ¿d'on rebem nosaltres tants de béns sinó de la Passió de Jesús? ¿D'on tenim l'esperança del perdó, la fortalesa contra les temptacions, la confiança d'anar al Paradís? ¿D'on vénen tantes il·lustracions de veritat, tantes vocacions amoroses, tants d'impulsos a mu-

LA PASSIÓ DEL SENYOR

ECCE HOMO

dar de vida, tants de desigs de donar-nos a Déu, sinó de la Passió de Jesucrist? Massa raó tenia, doncs, l'Apòstol de condemnar i anatematitzar aquell qui no ama a Jesucrist.»

«Diu Sant Bonaventura que no hi ha devoció més apta per santificar una ànima com la meditació de la Passió de Jesucrist; i ens aconsella que meditem cada dia la Passió si volem progressar en l'amor diví. I primer ja havia dit Sant Agustí, com Busti refereix, que val més una llàgrima vessada per la memòria de la Passió, que el dejuni a pa i aigua d'una setmana sencera. Per això els sants s'han consagrats sempre a considerar els dolors de Jesucrist. Sant Francesc d'Assís per aquest medi fou com un inflammat serafí.»

Diu el Cardenal Wiseman, considereu que el cristià no pot en cap manera aconseguir vera devoció, si no la consegueix pels sofriments i mort de Crist. Puix no podem tenir vera devoció sense amor, son únic veritable fonament. I ¿podem nosaltres amar a Déu sense amar d'una manera tota assenyalada nostre Diví Redemptor, sagnant i dolorit per amor de nosaltres? ¿Hi haurà cap altra consideració per moure'ns a profund i calurós afecte quan aquesta hagi fallit? Qualsevol, doncs, que ami son Déu, considerat en el vestiment amorós de son Redemptor que el salva a tant de preu, ha de girar tot sovint son cor i son afecte envers l'espectacle que li ofereix aquest pas, i ésser-li gràt d'esplaiar-s'hi, tot vessant de gratitud, tot fonent-se d'amor.

MANERA PRÀCTICA DE MEDITAR AMB FRUIT
LA SAGRADA PASSIÓ

En cada pas de la Passió dolorosa de Nostre Senyor Jesucrist que et proposis meditar, faràs sempre consideració sobre els punts següents.

1. QUI ÉS EL QUI PATEIX. — És Déu mateix, qui, per tal de sofrir passió, se encarnà abaixant-se fins a tal extrem que fou la befa, l'escarni i el despreci de tothom.

Per molt que t'hagis de rebaixar tu en certs casos, *no t'hi rebel·lis*; pensa en lo que es rebaixà Déu per tu.

2. QUÈ ÉS LO QUE PATEIX. — Els més terribles sofriments morals i materials, puix la seva ànima puríssima i el seu cos perfectíssim se senten immensament més dolorits dels sofriments de la Passió que qualsevol altra persona. Insults, empresonaments, bufetades, cops de puny, escupinades, assots, espines, fel, calúmnies, ignomínies, traïció, abandonament, condemnes, desagraïment i crucifixió.

Quan hagis de sofrir alguna pena material o moral, per gran que sia, *no te'n queixis massa*; i pensa, tot oferint-la, en les que Jesús va patir per tu.

3. PER QUÈ PATEIX. — Per satisfer la justícia divina ofesa i ultratjada pels pecats dels homes. En realitat, la causa dels sofriments de Jesús és el pecat. Si el pecat no hagués existit, Jesús no hauria sofert.

Maleeix, doncs, i *detesta de cor el pecat*; i pensa que tots els teus pecats foren també causa d'aquells sofriments en els quals tu també hi posares ta part. Per res del món vulguis mai més pecar.

4. PER QUI PATEIX. — Per tots els homes en general, i en particular per tu. Per salvar-te. Per donar-te exemple. Per donar-te la major prova d'amor, que és el morir per tu. Per obligar-te a correspondre-li i estimar-lo de tot cor.

No planyis medi ni sacrifici per estimar amb tot el cor a Jesús, ton Salvador, i demostrar-li pràcticament amb les obres i principalment tenint el major mirament possible per assegurar la teva salvació, que costà la seva preciosíssima Sang.

Oració a la Passió de Nostre Senyor Jesucrist

Oh Déu, qui per la redempció del món volguéreu nàixer, ésser circumcidat, calumniat pels jueus, entregat amb un bes pel traïdor Judas, lligat amb cadenes, portat al suplici com anyell innocent i presentat ignominiosament davant Anàs, Caifàs, Pilat i Herodes, acusat per falsos testimonis, afrontat amb assots i oprobis, enlletgit amb salives, coronat amb espines, ferit de bufetades, copejat amb la canya, tapat de cara, despullat, clavat a la creu, alçat en ella, posat entre lladres, que volguéreu beure fel i vinagre i ésser ferit amb la llança; Vós, oh Senyor per aquestes santíssimes penes vostres, de les quals jo, indigne, faig memòria, deslliureu-me de les penes de l'infern i digneu-vos portar-me on portàreu el lladre amb Vós crucificat. Vós qui amb el Pare i l'Esperit Sant viviu i regneu, Déu, per tots els segles dels segles. Així sia.

Cinc Parenostres, Avemaries i Glòria.

300 dies d'indulgència una vegada al dia.

Indulgència plenària en un dels tres darrers dies del mes, a elecció dels qui l'hauran resada diàriament tot un mes sencer. Condiicions: Confessió, Comunió i pregària a intenció del Sant Pare.

EL VIA-CRUCIS

Entre totes les pràctiques devotes en honor de la Sagrada Passió de Nostre Senyor Jesucrist, cap n'hi ha que sia tan excel·lent com el piadós exercici del *Via-Crucis*, puix com diu el Papa Benet XIV: «Entre tots els exercicis de pietat que ens posen davant els ulls els sofriments, la creu i la mort de Nostre Senyor Jesucrist, no n'hi ha altre que sia més poderós per a convertir als pecadors, tornar el fervor als tebis, i fer avançar als justos que el del *Via-Crucis*.» Procura tu practicar-lo ben sovint i veuràs els fruits de virtut que en treuràs si el practiques devotament.

Indulgències i condicions

Practicant el piadós exercici del *Via-Crucis* es poden guanyar les mateixes indulgències parcials i plenàries que es guanyarien visitant personalment les Estacions del *Via-Crucis* de Jerusalem.

Per a conseguir un tan preciós tresor de indulgències, aplicables a les ànimes del Purgatori, es requereixen les tres condicions següents:

- 1.ª Que el *Via-Crucis* estigui llegítima-

ment erigit, lo qual ja sol estar assenyalat en les iglésies amb les creus corresponents.

2.ª Anar d'una Estació a l'altra quan no hi ha impediment justificat, com fóra quan hi ha molta gent a la iglésia.

3.ª Meditar, encara que sia breument, la Passió de Jesucrist en l'Estació que es representa.

Per a guanyar aquestes indulgències, la Confessió i la Comunió no són de precepte, sinó que basta que la persona estigui en estat de gràcia i tingui un sincer dolor dels propis pecats, lo qual és també necessari per guanyar qualsevol altra indulgència. Per això serà útil fer un acte de contrició abans de començar el *Via-Crucis*.

Encara que qui està en pecat mortal no pot guanyar les indulgències, li és també molt útil practicar sovint el *Via-Crucis*. La consideració dels sofriments del Salvador en la creu, li farà conèixer la malícia del pecat i li obtindrà la gràcia d'una sincera conversió.

El resar en cada Estació el *Adoramus te Christe*, el *Parenostre*, l'*Avemaria* amb el *Miserere nostri Domine*, etc., tampoc és necessari per a guanyar les indulgències; és, però, molt lloable i piadós costum introduït pels fidels devots en l'exercici del *Via-Crucis*.

Indulgències
santes
on tinga
mup

MANERA DE PRACTICAR
EL VIA-CRUCIS

Per lo senyal de la santa Creu...

Acte de contrició i oferiment

Oh Jesús meu clementíssim, perquè sou infinitament bo i misericordiós, us estimo més que totes les coses, i de tot cor em penedesc d'haver-vos ofès, oh mon Sobirà Bé; us oferesc aquest sant camí en honor d'aquell dolorosíssim que Vós féreu per mi, indigníssim pecador; faig intenció de guanyar totes les santes indulgències i pregar per tots aquells fins i motius pels quals fou concedit un tan gran tresor, suplicant-vos humilment que de tal manera el faci, que m'ajudi per obtenir la vostra misericòrdia en aquesta vida i la glòria eterna en l'altra.

(Aquí es podrà fer l'aplicació de les santes indulgències que es guanyen en aquest sant Exercici.)

PRIMERA ESTACIÓ

Jesús és sentenciat a mort

- V. Us adorem, Senyor, i us beneïm.
 R. Perquè amb la vostra Santa Creu haveu redimit el món.

¡Ah Jesús meu! per aquella injusta sentència que he firmat tantes vegades amb mes culpes, deslliureu-me de la sentència de mort eterna, per mi tantes vegades merescuda. — *Parenostre* i *Ave-maria*.

- V. Tinguen pietat de nosaltres, Senyor.
 R. Tinguen pietat de nosaltres.

¡Oh Santa Mare! en mon cor fixeu les llagues de Jesús clavat en creu.

SEGONA ESTACIÓ

Jesús porta la creu

V. Us adorem, Senyor, i us beneïm.

R. Perquè amb la vostra Santa Creu haveu redimit el món.

V. Oh Jesús meu! Vós que voluntàriament us carregàreu la pesadíssima Creu formada de mes culpes, feu-me conèixer la gravetat d'elles, a fi que les plori sempre mentre tingui vida.—*Parenostre* i *Avemaria*.

R. Tingueu pietat de nosaltres.

V. Tingueu pietat de nosaltres, Senyor.

V. ¡Oh Santa Mare! en mon cor fixeu les llagues de Jesús clavat en creu.

TERCERA ESTACIÓ

Jesús cau la primera vegada
sota el pes de la Creu

- V. Us adorem, Senyor, i us beneïm.
R. Perquè amb la vostra Santa Creu haveu redimit el món.

Jesús meu, portant Vós la Creu al coll, us féu caure amb ella el gran pes dels meus pecats. Els avorresc i els detesto, us en demano perdó, i, ajudat de la vostra gràcia, no tornaré més a cometre'ls.
—*Parenostre i Avemaria.*

- R. Tinguu pietat de nosaltres.
V. Tingueu pietat de nosaltres, Senyor.

¡Oh Santa Mare! en mon cor fixeu les llagues de Jesús clavat en creu.

QUARTA ESTACIÓ

Jesús troba la seva santíssima Mare

V. Us adorem, Senyor, i us beneïm.

R. Perquè amb la vostra Santa Creu haven redimit el món.

¡Afligidíssim Jesús! ¡Dolorosíssima Mare Maria! Si fins ara amb mes culpes só estat causa de les vostres penes i dolors, ajudat de la divina gràcia, no serà així d'aquí endavant, sinó que us estimaré fidelment fins a la mort. — *Parenostre* i *Avemaria*.

V. Tinguen pietat de nosaltres, Senyor.

R. Tinguen pietat de nosaltres.

¡Oh Santa Mare! en mon cor fixeu les llagues de Jesús clavat en creu.

QUINTA ESTACIÓ

El Cireneu ajuda a portar la Creu
al Salvador

- V. Us adorem, Senyor, i us beneïm.
R. Perquè amb la vostra Santa Creu haveu redimit el món.

¡Oh amantíssim Jesús! Ditxós el Cireneu qui us ajudà a portar la Creu fins al Calvari! També jo seré ditxós si us ajudo a portar-la, sofrint amb paciència i bona voluntat aquelles creus que en el curs de la meva vida tindreu a bé enviar-me; mes per això doneu-me, Jesús meu, la vostra gràcia.—*Parenostre* i *Avemaria*.

- V. Tingueu pietat de nosaltres, Senyor.
R. Tingueu pietat de nosaltres.

¡Oh Santa Mare! en mon cor fixeu les llagues de Jesús clavat en creu.

SISENA ESTACIÓ

La Verònica eixuga la cara de Jesús

Y. Us adorem, Senyor, i us beneïm.

R̄. Perquè amb la vostra Santa Creu haveu redimit el món.

¡Oh benigníssim Jesús meu, que us dignàreu imprimir la vostra santíssima cara en aquell drap amb què la Verònica us eixugà el suor, us demano que imprimiu en la meva ànima la memòria contínua de les vostres cruelíssimes penes.

—*Parenostre i Avemaria.*

Y. Tingueu pietat de nosaltres, Senyor.

R̄. Tingueu pietat de nosaltres.

¡Oh Santa Mare! en mon cor fixeu les llagues de Jesús clavat en creu.

SETENA ESTACIÓ

Jesús cau segona vegada a terra

- V. Us adorem, Senyor, i us beneïm.
 R. Perquè amb la vostra Santa Creu haveu redimit el món.

¡ Oh Jesús meu ! Les meves repetides culpes us feren caure novament a terra amb el pes gravíssim de la Creu : ajudeu-me a posar en pràctica aquells medis que són més eficaços per a no recaure en el pecat.—*Parenostre i Avemaria.*

- V. Tinguen pietat de nosaltres, Senyor.
 R. Tinguen pietat de nosaltres.

¡ Oh Santa Mare ! en mon cor fixen les llagues de Jesús clavat en creu.

VUITENA ESTACIÓ

Jesús aconsola les dones de Jerusalem

V. Us adorem, Senyor, i us beneïm.

R. Perquè amb la vostra Santa Creu haveu redimit el món.

¡Oh Jesús meu! Vós qui aconsolàreu les piadoses dones de Jerusalem, que ploraven veient-vos tan aturmentat: consoleu la meva ànima amb la vostra gran misericòrdia, en la qual solament vull confiar i a la qual vull sempre correspondre.—*Parenostre i Avemaria.*

V. Tingueu pietat de nosaltres, Senyor.

R. Tingueu pietat de nosaltres.

¡Oh Santa Mare! en mon cor fixeu les llagues de Jesús clavat en creu.

NOVENA ESTACIÓ

Jesús cau per tercera vegada a terra

V. Us adorem, Senyor, i us beneïm.

R. Perquè amb la vostra Santa Creu haveu redimit el món.

Jesús meu, per les injúries que sofíreu havent caigut per tercera vegada amb la Creu a terra, us demano que em feu la gràcia de no tornar a caure en la culpa. ¡Sí, Jesús meu! primer morir que tornar a pecar.—*Parenostre i Ave-maria.*

V. Tingueu pietat de nosaltres, Senyor.

R. Tingueu pietat de nosaltres.

¡Oh Santa Mare! en mon cor fixeu les llagues de Jesús clavat en creu.

DESENA ESTACIÓ

Despullen a Jesús i li donen a beure
fel i vinagre

V. Us adorem, Senyor, i us beneïm.
R. Perquè amb la vostra Santa Creu havem
redimit el món.

Jesús meu, Vós qui fóreu despullat i
haguéreu de beure fel, despulleu-me dels
afectes a les coses de la terra i feu que
avorreixi tot lo que tingui alguna cosa
de mundà i pecaminós.—*Parenostre* i
Avemaria.

V. Tingueu pietat de nosaltres, Senyor.
R. Tingueu pietat de nosaltres.

¡Oh Santa Mare! en mon cor fixeu
les llagues de Jesús clavat en creu.

ONZENA ESTACIÓ

Jesús clavat en Creu

- V. Us adorem, Senyor, i us beneïm.
 R. Perquè amb la vostra Santa Creu haveu redimit el món.

Per aquelles convulsions que sentíreu, Jesús meu, quan amb duríssims claus us clavaren en la Creu de mans i peus, feu que crucifiqui sempre jo la meua carn amb l'esperit d'una cristiana mortificació.—*Parenostre i Avemaria.*

- V. Tingueu pietat de nosaltres, Senyor.
 R. Tingueu pietat de nosaltres.

¡Oh Santa Mare! en mon cor fixeu les llagues de Jesús clavat en creu.

DOTZENA ESTACIÓ

Jesús mor en la Creu

V. Us adorem, Senyor, i us beneïm.

R. Perquè amb la vostra Santa Creu haveu redimit el món.

¡Oh Jesús meu! Vós que, després de tres hores d'una penosíssima agonia, moríreu en la Creu per mon amor, feu que jo mori abans que tornar a pecar; i si he de viure, visca sols per amar-vos i servir-vos fidelment.—*Parenostre i Ave-maria.*

V. Tingueu pietat de nosaltres, Senyor.

R. Tinguen pietat de nosaltres.

¡Oh Santa Mare! en mon cor fixeu les llagues de Jesús clavats en creu.

TRETZENA ESTACIÓ

Jesús és davallat de la Creu

- V. Us adorem, Senyor, i us beneïm.
 R. Perquè amb la vostra Santa Creu haveu redimit el món.

¡ Oh Maria, Mare dolorosíssima ! ¡ Ah, quina espasa de dolor fou per a Vós el veure mort en vostres braços al vostre estimat Fill Jesús ! Alcanceu-me que jo detesti sempre els meus pecats, que són la causa de la seva mort i dels vostres greus dolors, i que visqui en endavant com a bon cristià i em salvi.—*Parenostre i Avemaria.*

- V. Tingueu pietat de nosaltres, Senyor.
 R. Tingueu pietat de nosaltres.

¡ Oh Santa Mare ! en mon cor fixeu les llagues de Jesús clavat en creu.

DARRERA ESTACIÓ

Jesús col·locat en el sepulcre

V. Us adorem, Senyor, i us beneïm.

R. Perquè amb la vostra Santa Creu haveu redimit el món.

Com a mort desitjo, Jesús meu, estar-me sempre amb Vós, i si visc, per Vós també vull viure, per venir després amb Vós a fruit en el Cel del fruit de la vostra passió i mort dolorosíssima.—*Parenostre* i *Avemaria*.

V. Tingueu pietat de nosaltres, Senyor.

R. Tingueu pietat de nosaltres.

¡Oh Santa Mare! en mon cor fixeu les llagues de Jesús clavat en creu.

ORACIÓ

Oh Déu, qui amb la preciosa Sang del vostre Fill Unigènit haveu volgut santificar l'estandart de la Creu vivificadora: concediu-nos, us preguem, que els qui s'honoren amb la glòria de la Santa Creu disfrutin també sempre de la vostra protecció. Pel mateix Jesucrist Senyor Nostre. Amén.

Es resa finalment un Parenostre, Ave-maria i Glòria per les intencions del Sant Pare.

ADORACIÓ DE LES LLAGUES

que se sol fer en molts llocs després del Via-Crucis

Acte de Contrició

Al postrar-me davant vostre, oh Jesús Crucificat, amabilíssim Redemptor de la meva ànima, la consciència em retreu la meva culpa d'haver-vos clavat a la Creu amb les meves mans, cada vegada que he comès pecat mortal contristant-vos amb grandíssima ingratitud. Déu meu, perfectíssim i sobirà Bé, digne de tot el meu amor per haver-me sempre omplert de beneficis, jo no puc desfer, tal com voldria, les meves accions malvades, però les detesto amb íntim dolor per haver-vos ofès, Bondat infinita; i agenollat als vostres peus, procuro al menys compadir-vos, regraciar-vos i demanar-vos penediment i perdó; i, sortides del cor, us dic aquestes paraules:

A la llaga del peu esquerre

¡Us adoro, sacratíssima llaga del peu esquerre! Oh Jesús meu, us compadesc pel dolor tan cruel que sofríreu; us dono gràcies de l'amor amb què us haveu afadigat per treure'm del camí de perdició, fins vessar sang entre les espines dels meus pecats: oferesc al Pare Etern el dolor i l'amor de vostra Santís-

sima Humanitat en expiació de la meua malícia, que detesto amb sincera i amarga contrició.

Parenostre, Avemaria i Glòria.

¡ Oh Santa Mare ! en mon cor fixeu les llagues de Jesús clavat en creu.

A la llaga del peu dret

¡ Us adoro, sacratíssima llaga del peu dret ! Oh Jesús meu, us compadesc pel dolor tan cruel que sofríreu : us dono gràcies de l'amor que us crucificà amb convulsions i vessament de sang per expiar els meus esgarriaments i les culpables satisfaccions que he donat a mes passions desenfrenades : oferesc al Pare Etern el dolor i l'amor de vostra Santíssima Humanitat, i li prego em faci la gràcia de plorar amb amargues llàgrimes els meus pecats i perseverar en el bé començat sense apartar-me mai més de la obediència als Manaments de Déu.

Parenostre, Avemaria i Glòria.

¡ Oh Santa Mare ! en mon cor fixeu les llagues de Jesús clavat en creu.

A la llaga de la mà esquerra

¡ Us adoro, sacratíssima llaga de la mà esquerra ! Oh Jesús meu, us compadesc pel dolor tan cruel que sofríreu : us dono gràcies d'haver aturat amb tant

d'amor els càstigs i eterna condemnaió merescuts pels meus pecats: oferesc al Pare Etern el dolor i l'amor de vostra Santíssima Humanitat, i li prego em faci la gràcia d'aprofitar-me del temps que em dóna de vida per a fer fruits de penitència i desarmar la irada justícia divina.

Parenostre, Avemaria i Glória.

¡Oh Santa Mare! en mon cor fixeu les llagues de Jesús clavat en creu.

A la llaga de la mà dreta

¡Us adoro, sacratíssima llaga de la mà dreta! Oh Jesús meu, us compadesc pel dolor tan cruel que sofríreu: us dono gràcies d'haver-me omplert sempre de beneficis amb tant d'amor, no obstant de correspondre-hi tan malament: oferesc al Pare Etern el dolor i l'amor de vostra Santíssima Humanitat, i li prego em faci la gràcia de canviar-me el cor i els afectes i de fer-me obrar sempre segons sa divina voluntat.

Parenostre, Avemaria i Glória.

¡Oh Santa Mare! en mon cor fixeu les llagues de Jesús clavat en creu.

A la llaga del sagrat costat

¡Us adoro, sacratíssima llaga del costat! Oh Jesús meu, us compadesc per l'insult tan cruel que sofríreu: us dono

gràcies de l'amor amb què permetéreu que fos ferit vostre pit i vostre Cor, i de haver volgut vessar la última gota de sang i d'aigua per fer copiosa la meva redempció: oferesc al Pare Ètern l'ultratge i l'amor de vostra Santíssima Humanitat, per tal que en aquell Cor amorosíssim, disposat i desitjós d'acollir els més grans pecadors, una vegada l'ànima meva hi sia entrada ja no en surti mai més.

Parenostre, Avemaria i Glòria.

¡Oh Santa Mare! en mon cor fixeu les llagues de Jesús clavat en creu.

Oració a la Dolorosa Verge Santíssima

Verge Maria, Mare de Déu, màrtir de amor i de dolor en veure els ultratges i les penes de Jesús; Vós concorreguéreu al benefici de la meva redempció amb afliccions sens nombre, i amb la oferta al Pare Ètern del seu i vostre Fill Unigènit com holocaust i Víctima de propiciació pels meus pecats. Us dono gràcies de l'amor sens límits amb què us privàreu del fruit de les vostres entranyes, verdader Home i Déu verdader per salvar-me a mi pecador. Interposeu la vostra intercessió sempre eficaç prop del Fill i del Pare per a que jo esmeni per sempre els meus mals costums, que no crucifiqui amb noves culpes al meu Re-

demptor amorós, i perseverant en la seva gràcia fins a la mort, obtingui la vida eterna pels mèrits de la seva dolorosa Passió i Mort de creu.

Tres Avemaries.

PREGUEM. — Senyor Jesucrist, que a l'hora sexta pujàreu al patíbul de la Creu per la Redempció del món, i derramàreu la vostra preciosa Sang en remissió dels pecats; us supliquem humilment que després de nostra mort puguem joiosos entrar per les portes del Paradís.

Us preguem, Senyor Jesucrist, que intercedeixi per nosaltres ara i en la hora de la nostra mort prop de vostra clemència, la Benaventurada Verge Maria Mare vostra, l'ànima santíssima de la qual en l'hora de vostra passió fou atravesada per una espasa de dolor. Per Vós, Jesucrist Salvador del món, qui amb el Pare i l'Esperit Sant viviu i regneu pels segles dels segles. Així sia.

Indulgència de 100 dies una vegada al dia. *Indulgència plenària* en les dues festivitats de la Santa Creu (3 de maig i 14 de setembre) a tots els qui hagin practicat aquest piadós exercici deu vegades al menys en cada mes. Condicions: confessió i comunió. *Indulgència de 7 anys i 7 quarentenes* una vegada al dia als qui el faran de la Dominica de Passió fins al Dissabte Sant inclusiu. *Indulgència plenària* el dia de Pasqua als qui l'hauran fet tots els dies esmentats. Condicions: confessió i comunió. — (Vegi's *Raccolta*, núm. 91.)

EL SAGRAT COR DE JESÚS

VENIU A MI TOTS ELS QUI ESTEU AFEIXUGATS
DE TREBALLS I PENES, QUE JO US ALIVIARÉ

LA DEVOCIÓ AL SAGRAT COR DE JESÚS

La devoció al Sagrat Cor, tal com avui se practica, té son origen en les revelacions que en féu el mateix Jesús a Santa Margarida Maria Alacoque. En una d'aquestes revelacions, bo i mostrant-li son Cor, el Bon Jesús digué a aquesta religiosa: *Vetaquí aquest Cor, qui tant ha estimat els homes; qui no ha volgut plànyer res fins a agotar-se i consumir-se per a testimoniar-los son Amor; i en retorn, Jo no rebo de la major part, més que ingrituds per ses irreverències i sacrilegis, i per la fredor i els desprecis que ells tenen per a Mi en aquest Sagrament d'Amor; prometent-li en aquesta i en altres revelacions, molt abundoses i especialíssimes gràcies als qui en fossen verdairement devots.*

En aquestes paraules veuràs dues coses: la primera, que Jesús t'estima amb son Cor Sacratíssim, i per això ha sofert moltíssim per tu; i la segona és, que Jesús se queixa de la fredor i desprecis amb què li paguen i de les ofenses que arreu se li fan. Per lo primer, vol de tu amor; per lo segon, demana reparació.

Per a ésser ben devot d'aquest Cor dol-

císsim és precís correspondre a son Amor i reparar, además, les injúries que els homes desagraïts li fan, ja que el mateix Jesús presentà son Cor encès d'Amor pels homes i agraviat per les ofenses que d'ells rep. Jesús vol, en aquesta devoció, que sia adorat, estimat, desagraviat i imitat l'Amor que pels homes ha tingut; i el Cor que per això ens presenta no és una representació imaginària, sinó el seu Cor de carn, veritable i vivent, que batega en son pit i que fa part de la seva Humanitat; que fou atravesat sobre la Creu; és, en fi, el senyal sensible símbol real i natural de l'Amor que té pels homes.

Els actes de reparació o desagravis i la consagració al Cor de Jesús són imprescindibles en aquesta devoció. La consagració al Cor diví, feta de tot cor i amb devoció veritable, fa meravelles en l'ànima cristiana. Santa Margarida creu que *no hi ha camí més curt per a arribar a la perfecció, ni medi més segur per a la salvació, que el consagrar-se un enterament al Cor diví de Jesús*. Si sapiguessin els homes quan agradable és a Jesús aquesta devoció, no hi hauria cap cristià, per poc que l'estimés, que no la posés en pràctica.

El desig que té el mateix Jesús de veure escampada la devoció al seu Cor amorosíssim es demostra amb les promeses i gràcies que fa als qui practiquin una tan santa devoció. A fi de donar-les a conèixer cada dia més i fer-les estimar com cal, posarem les principals de dites promeses. Llevat de la darrera promesa, que és la feta al Venerable P. Bernat Hoyos, de la Companyia de

Jesús, i és particular d'Espanya, les demés són tretes dels escrits de la mateixa Santa Margarida, confident i apòstol de la devoció al Sagrat Cor de Jesús.

Promeses del Sagrat Cor de Jesús als seus devots

1. Regnaré a pesar dels meus enemics i dels qui s'hi oposin.
2. Donaré als meus devots totes les gràcies necessàries al seu estat.
3. Posaré la pau en ses famílies.
4. Els aliviaré en sos treballs.
5. Beneiré totes les seves empreses.
6. Els consolaré en ses misèries.
7. Seré son refugi segur durant la vida i, sobre tot, a l'hora de la mort.
8. Els pecadors trobaran en mon Cor la font inestroncable i el mar infinit de la misericòrdia.
9. Les ànimes tèbies es faran fervoroses.
10. Les ànimes fervoroses s'elevaran ràpidament a gran perfecció.
11. Beneiré les cases on la imatge de mon Cor sia exposada i honorada.
12. No deixaré morir eternament cap devot que s'hagi consagrat a mon Cor diví.
13. Escamparé la unció de la meva caritat en les Comunitats religioses que m'honorin i es posin sota la meva especial protecció, essent Jo la salvaguarda en ses caigudes.
14. Els qui treballen en la salvació de les ànimes ho faran amb èxit i sabran l'art de moure els cors més endurits, si tenen una tendra devoció envers mon Cor diví i

treballen per a inspirar-la i establir-la per tot arreu.

15. Les persones que propagaran aquesta devoció n'hauran grans recompenses, i tindran el seu nom escrit en mon Cor, i ja mai en serà esborrat.

16. Prometo en l'excés de la misericòrdia de mon Cor, que el seu amor totpoderós concedirà a tots els qui combreguin nou primers divendres de mes seguits, la gràcia de la penitència final; no moriran en desgràcia meva, ni sense rebre els Sagraments; el meu Cor serà son refugi segur en aquella darrera hora.

17. Regnaré en Espanya i amb més veneració que en altres bandes.

ACTES DE CONSAGRACIÓ I PREGÀRIES
AL SAGRAT COR DE JESÚS

Acte de Consagració

(compost per Santa Margarida Maria)

PROPI PER A FER-SE INDIVIDUALMENT

Jo, N... em dono i consagro al Sagrat Cor de Nostre Senyor Jesucrist; jo li dono ma persona i ma vida, mes accions, penes i sofriments, per no voler servir-me de cap part de mon ser, més per a honorar-lo, amar-lo i glorificar-lo. Aquesta és ma voluntat irrevocable, d'ésser tot d'Ell i fer-ho tot per son amor renunciant amb tot el meu cor, a tot lo que el pogués desplaure.

Jo us prenc, doncs, oh Sagrat Cor, per l'únic objecte de mon cor, el protector de ma vida, l'assegurança de ma salvació, el remei de ma fragilitat i de ma inconstància, el reparador de totes les faltes de ma vida i mon refugi segur a l'hora de la mort. Siau, doncs, oh Cor de bondat, la meva justificació envers Déu Pare, i aparteu de mi els raigs de sa justa ira. Oh Cor d'amor, jo poso ma confiança en Vós, perquè ho temo tot de la meva malícia i de la meva feblesa, mes ho espero tot de vostres bondats. Consumiu, doncs, en mi tot lo que us pugui desplaure i fer-vos resistència. Que vos-

tre pur amor s'imprimeixi tan endins en mon cor, que jamai jo us pugui oblidar, ni ésser separat de Vós.

Jo us suplico per totes les vostres bondats que mon nom sia escrit en Vós, puix vull fer consistir tota ma felicitat i tota ma glòria en viure i morir en qualitat de vostre esclau. Així sia.

300 dies d'indulgència.

Acte de Consagració

PROPI PER A LES FAMÍLIES

Oh Cor Sacratíssim de Jesús, Vós heveu manifestat a Santa Margarida Maria el desig de regnar sobre les famílies cristianes; veusaquí que avui venim, per a donar-vos gust, a proclamar el vostre absolut imperi sobre la nostra. D'ara en endavant volem viure la vostra vida, volem que dins de la nostra família hi floreixin les virtuts, a les quals heveu promesa la pau en la terra; volem allunyar de nosaltres l'esperit del món que Vós heveu condemnat; Vós regnareu en el nostre enteniment per la senzillesa de la nostra fe, i en el nostre cor per l'amor vostre. Ell tot sol l'abrusarà per Vós, i la flama d'aquest amor la mantindrem viva amb la freqüent recepció de la divina Eucaristia. Digneu-vos, oh Cor diví, presidir les nostres reunions, beneir les nostres empreses espirituals i temporals,

apartar els nostres afanys, santificar els nostres goigs i alleugerir les nostres penes. I si mai, per desgràcia, algú de nosaltres arribés a tanta dissort que us ofengui, feu-li memòria, oh Cor de Jesús, de què Vós sou ple de bondat i de misericòrdia pel pecador que es penedeix. I quan soni l'hora de la nostra separació i la mort porti el dol a la nostra família, tots nosaltres, així els qui se'n vagin com els qui es quedin, ens subjectarem als vostres eterns decrets. Serà de consol per nosaltres pensar que vindrà dia en què tota la nostra família reunida al Cel podrà cantar eternament la vostra glòria i els vostres beneficis. ¡Que es digni el Cor Immaculat de Maria, que es digni el gloriós Patriarca Sant Josep oferir-vos aquesta consagració i conservar-nos la memòria d'ella en tots els dies de la nostra vida !

¡Visca el Cor de Jesús, nostre Rei i nostre Pare !

Per a guanyar les indulgències concedides a la *Consagració de les famílies al Sagrat Cor de Jesús*, vulgarment dita *Entronització*, és necessari servir-se d'aquesta fórmula, segons ho declarà la Sagrada Penitenciària Apostòlica, per decret de 1 de març de 1918.

mentre que

-th a

ivih

Acte de Consagració

(compost pel Bisbe Torras i Bages)

20 Soc vostre, oh Bon Jesús, perquè sou mon Creador, perquè de tota l'eternitat m'havau portat dins de vostra intel·li-

gència com una creatura és portada per la mare; soc vostre perquè m'haveu rescatat del poder del dimoni i m'haveu comprat per el preu de vostra preciosíssima Sang; soc vostre com el fill és del pare, com el sarment és del cep, com el fruit és de l'arbre, puix de la vostra Creu som fruit tots els cristians: i encara que mil vegades m'he rebelat contra Vós, el vostre Cor dolcíssim mai ha deixat d'estimar-me; haveu llençat per mi doloroses llàgrimes en els dies de ma prevaricació, i mogut per vostre Cor amantíssim no haveu parat fins a fer-me tornar a la gràcia. ¡Oh Cor que tant m'haveu estimat! ¡Oh Cor que tantes vegades he entristit i omplert d'amargura! A Vós em consagro i protesto mil vegades de no donar-vos d'aquí endavant cap motiu de aflicció; ans al contrari, recordant-me de les ocasions passades en què us he omplert d'amargura, proposo d'aquí endavant estimar-vos per els qui no us estimen, honrar-vos per els qui us desprecien, propagar la vostra glòria per a satisfer les amargures que al vostre Cor causen aquells qui, estant obligats a expandir-la, us miren amb la major indiferència. Proposo emprar tot el meu cor en estimar-vos, i voldria tenir mil cors per estimar-vos més encara; vull que des d'ara la meva ànima sia un sagrari vostre, tancat a tota vana passió humana, un lloc de repòs per Vós, una

viva imatge del vostre Cor; de manera que, dedicant-se durant tota la vida a amar-vos, l'últim pensament que faci a l'hora de la mort sia un acte d'amor a Vós, oh Jesús dolcíssim, que voleu glorificar la meua ànima per tota l'eternitat. Amén.

Acte de consagració del llinatge humà al Sagrat Cor de Jesús

(prescrit pel Papa Lleó XIII)

Dolcíssim Jesús, Redemptor del llinatge humà, mireu-nos agenollats humilment davant del vostre altar. De Vós som, de Vós volem ser; i per a unir-nos més íntimament amb Vós, avui cada un de nosaltres es consagra voluntàriament a vostre Sacratíssim Cor.

És veritat que són molts els qui jamai us han conegut; que molts d'altres us deixaren, despreciant vostres manaments. D'uns i d'altres tingueu misericòrdia, benigníssim Jesús, i acosteu-los tots junts a vostre Sagrat Cor. Regneu, Senyor, no solament sobre els fidels que mai se apartaren de Vós, sinó també sobre els fills pròdigs, que us abandonaren: feu que prompte tornin a la casa paterna, per a que no morin de fam i de misèria. Regneu sobre aquells qui viuen enganyats per l'error, o dividits per la discòrdia, i torneu-los al port de la veritat i a l'unitat de la fe, a fi de què promp-

te no hi hagi més que un sol ramat i un sol Pastor. Regneu, finalment, sobre tots aquells qui viuen en les antigues supersticions de la gentilitat, i no refuseu el cridar-los, de les tenebres, a la llum i al regne de Déu. Concediu, Senyor, a vostra Iglésia una llibertat segura i sense dany; doneu a tots els pobles la tranquil·litat de l'orde; feu que de l'un a l'altre cap de la terra no se senti més que una sola veu: Alabat sia el Cor diví, causa de nostra salut; a Ell sia donada glòria i honor per tots els segles. Amén.

Acte de Reparació

(compost pel P. Croiset)

Una carta de Santa Margarida al P. Croiset alabava aquesta fórmula d'acte de reparació: «Jo no dubto pas — escrivia — de què Ell (Jesucrist) hi hagi treballat per vós, puix que tot plegat, si jo no m'enganyo, és tan perfectament de son grat, que no crec pas que s'hagi de canviar res.»

Oh adorabilíssim i amabilíssim Jesús meu, sempre ple d'amor per nosaltres, sempre compassiu envers les nostres misèries, sempre freturós de comunicar-nos els vostres tresors i de donar-vos tot Vós mateix a nosaltres: oh Jesús, Salvador meu i Déu meu, que per un excés del més ardent i prodigiós de tots els amors us haveu reduït a l'estat de víctima en l'adorable Eucaristia, on us oferiu en sa-

crifici per nosaltres un milió de vegades al dia, ¡quins deuen ésser els vostres sentiments en aquest estat, quan en paga de tals fineses no trobeu en el cor de la major part dels homes més que duresa, oblid, ingratitude i menyspreu! ¿No n'hi havia prou, oh Salvador meu, per tal de salvar-nos, de pendre el camí que us era més aspre, amb tot i poguer testimoniar-nos un amor excessiu amb moltes menys fadigues? ¿No n'hi havia prou d'abandonar-vos per un sol cop a aquesta cruel agonia i a aquesta angoixa mortal que us devia causar la horrible imatge dels nostres pecats, amb els quals us havíeu carregat Vós mateix?

¿Per què voler encara exposar-vos tots els dies a totes les indignitats de què és capaç la més negra malícia dels homes i dels dimonis? ¡Ah mon Déu i Redemptor amabilíssim, quins foren els sentiments de vostre Sagrat Cor a la vista de totes aquestes ingratus i de tots aquests pecats! En quina amargura han anegat vostre Cor tants sacrilegis i tants ultratges!

Greument afectat per totes aquestes indignitats, aquí em teniu, Senyor, posat i anorreat davant de Vós per a desagraviar-vos a la faç del cel i de la terra per totes les irreverències i ultratges que heu sofert en els nostres altars des de l'institució d'aquest adorable Sagrament. Amb cor humiliat i ferit de dolor, us de-

mano mil i mil voltes perdó de totes aquestes indignitats. Oh Déu meu, ¡que no pugui jo regar amb les meves llàgrimes i rentar amb la meva sang tots els llocs on ha sigut tan horriblement ultratjat vostre Sagrat Cor, i les proves de vostre amor diví rebudes amb tan estrany menyspreu! ¡Que no em sigui possible per alguna nova mena d'home-natge, d'humiliació i d'anorreament expiar tants sacrilegis i profanacions! ¡Que per un instant no pugui ésser amo del cor de tots els homes, per tal de compensar d'alguna manera, amb el sacrifici que us en faria, l'oblit i la insensibilitat de tots aquells qui no us han volgut conèixer o dels qui, havent-vos conegut, us han estimat tan poc!

Però lo que encara m'omple més de confusió, amable Salvador meu, lo que més m'ha de fer plorar, és que també jo he estat del nombre d'aquests ingrats. Déu meu, que veieu el fons del meu cor, Vós sabeu ben bé si me'n dolc de les meves ingratituds i si me'n penedesc d'haver-vos tractat tan indignament. Bé prou sabeu que estic disposat a sofrir-ho i fer-ho tot per a esborrar-les. Aquí estic, doncs, Senyor, amb el cor traspassat de dolor, humiliat i postrat, prompte a rebre de la vostra mà tot lo que us plaurà exigir de mi. Pegueu, Senyor, pegueu, que jo beneïré i besaré cent cops la mà que sobre mi executarà

un càstig tan just. Sols me sap greu no ésser una víctima prou apta per a reparar tantes injúries. ¡Oh, que felicitat fóra si, passant per tota llei de turments, jo pogués rescabalar-vos de tants menyspreus i impietats! Mes si és que jo no soc digne de semblant gràcia, digneu-vos acceptar al menys el veritable desig que en tinc.

Rebeu, oh Pare Etern, aquest acte de desagravis en unió d'aquell que aquest Sagrat Cor us dirigí sobre el Calvari i del que la mateixa Verge Maria us féu al peu de la Creu de son Fill; i per la pregària que son Cor us endreça perdoneu-me tantes indignitats i irreverències comeses, i per la vostra gràcia feu eficaç la voluntat que tinc i la resolució que prenc de no oblidar res, a fi d'estimar ardentment i honorar per totes les vies possibles el meu Sobirà, el meu Salvador i el meu Jutge, a qui jo crec realment present en l'adorable Eucaristia, com me proposo demostrar-ho d'avui endavant, pel respecte amb què estaré en la seva presència i per la meva assiduitat en fer-li companyia. I així com faig professió d'honorar singularment el seu Cor Sagrat, així també vull passar tot lo que em resta de vida en aquest mateix Cor. Concediu-me la gràcia que us demano de què jo entregui en Ell l'últim sospir a l'hora de la meva mort. Amén.

Lletanies al Sagrat Cor de Jesús

Senyor, tingueu pietat.
 Crist, tingueu pietat.
 Senyor, tingueu pietat.
 Jesucrist, oiïu-nos.
 Jesucrist, escolteu-nos.
 Déu, Pare celestial,
 Déu, Fill, Redemptor del món,
 Déu, Esperit Sant,
 Santa Trinitat, un sol Déu,
 Cor de Jesús, del Fill de l'Etern
 Pare,
 Cor de Jesús, format per l'Esperit
 Sant en les entranyes de la Verge
 Mare,
 Cor de Jesús, unit substancialment
 al Verb de Déu,
 Cor de Jesús, de majestat infinita,
 Cor de Jesús, temple sant de Déu,
 Cor de Jesús, santuari de l'Altíssim,
 Cor de Jesús, casa de Déu i porta
 del cel,
 Cor de Jesús, fornardent de
 caritat,
 Cor de Jesús, sagrari de la justícia i
 de l'amor,
 Cor de Jesús, ple d'amor i de bondat,
 Cor de Jesús, abisme de totes les
 virtuts,
 Cor de Jesús, digníssim de tota ala-
 bança,

Tingueu pietat de nosaltres

Cor de Jesús, rei i centre de tots els
 cors,
 Cor de Jesús, on se troben tots els
 tresors de la saviduria i de la
 ciència,
 Cor de Jesús, on habita tota la ple-
 nitud de la Divinitat,
 Cor de Jesús, en qui el Pare plena-
 ment s'és complagut,
 Cor de Jesús, de la plenitud del qual
 tots havem participat,
 Cor de Jesús, el desitjat de les mun-
 tanyes eternes,
 Cor de Jesús, pacient i abundant en
 misericòrdia,
 Cor de Jesús, magnànim per a tots
 els qui us invoquen,
 Cor de Jesús, font de vida i de san-
 tedat,
 Cor de Jesús, propiciació pels nos-
 tres pecats,
 Cor de Jesús, amarat d'oprobis,
 Cor de Jesús, llatzerat per nostres
 crims,
 Cor de Jesús, fet obedient fins a la
 mort,
 Cor de Jesús, foradat per la llança,
 Cor de Jesús, font de tota conso-
 lació,
 Cor de Jesús, nostra vida i nostra
 resurrecció,
 Cor de Jesús, nostra pau i nostra
 reconciliació,

Tingueu pietat de nosaltres

Cor de Jesús, víctima dels pecadors,
Cor de Jesús, salvació dels qui espe-
ren en Vós,

Cor de Jesús, esperança dels qui
moren en Vós,

Cor de Jesús, delícies de tots els
Sants,

Tingueu pietat de nosaltres

Anyell de Déu, qui lleveu els pecats del
món, perdoneu-nos, Senyor.

Anyell de Déu, qui lleveu els pecats del
món, escolteu-nos, Senyor.

Anyell de Déu, qui lleveu els pecats del
món, apiadeu-vos de nosaltres.

Ÿ. Jesús dolç i humil de cor.

R. Feu nostre cor segons el vostre.

Oració

Omnipotent i eternal Déu, fixeu-vos en el Cor de vostre Fill estimadíssim, i en les alabances i satisfaccions que en nom dels pecadors Ell us ofereix, i a aquells qui imploren vostra misericòrdia, concediu-los benignament el perdó; ho demanem en nom del mateix Fill vostre, Jesucrist: qui, essent Déu, viu i regna amb Vós en unió de l'Esperit Sant per tots els segles dels segles. Amén.

Indulgència de 300 dies.

Deprecacions al Cor de Jesús
en memòria de les tres insígnies

Oh Cor amorosíssim de Jesús, per la vostra ferida preciosa, oberta per a donar pas a les flames del vostre immens amor, feu que l'incendi de la caritat purifiqui els nostres cors de la immundícia del pecat.

Parenostre i Avemaria.

Oh Cor sacratíssim de Jesús, per la vostra corona d'espines que us aturmentà amb les cruels puntes dels nostres pecats, feu que sentim un sant i verda-der remordiment de nostres culpes.

Parenostre i Avemaria.

Oh Cor dolcíssim de Jesús, per la vostra creu, plantada com arbre frondós alimentat per la sang divina, signe de l'encès desig que sentíeu d'ésser crucificat, concediu-nos una resignació complerta als designis de la Providència.

Parenostre i Avemaria.

ELS PRIMERS DIVENDRES DE MES dedicats al Sagrat Cor de Jesús

Encara que tots els divendres en general són propis per a ser dedicats a la devoció de la Passió del Senyor i al Sagrat Cor, no obstant, el primer divendres de cada mes és particularment escollit per raó de la Gran Promesa, en la qual diu el Cor dolcíssim de Jesús : *Prometo en l'excés de la misericòrdia de mon Cor, que el seu amor totpoderós concedirà a tots els qui combreguin nou primers divendres de mes seguits, la gràcia de la penitència final: no moriran en desgràcia meua, ni sense rebre els Sagraments; el meu Cor serà son refugi segur en aquella darrera hora.*

Aquesta promesa assegura en absolut la penitència final o sia el morir en gràcia de Déu, i una gràcia especial de trobar en el Cor de Jesús un refugi segur en aquell terrible moment, lo qual és un consol diví com no en podem desitjar de millor. Si per un etzar, el devot del Sagrat Cor que hagués practicat els nou primers divendres de mes, es trobés en consciència de pecat mortal a l'hora de la mort, llavors el Cor de Jesús li farà la gràcia de rebre els Sagraments, o bé li donarà la gràcia inspirant-li un acte de contrició, ja que Déu per altre medi pot donar la mateixa gràcia que donen els Sagraments a una ànima que per ausència de sacerdot o per raó de malaltia no li fos possible de rebre'ls.

De manera que el Cor de Jesús no nega mai la gràcia dels Sagraments als devots que han rebuda la Comunió amb tal intenció els nou primers divendres de mes seguits. I si veiem el cas d'algun d'aquests devots que no ha pogut rebre materialment els Sagraments en morir, podem estar segurs de que no li ha pas mancat la gràcia dels mateixos, ja sia perquè fes poc temps que els havés rebut, ja sia perquè conservés la gràcia dels últims que va rebre; i tant en un cas com en l'altre es pot dir ben bé que Déu li féu la gràcia de rebre els Sagraments que l'han salvat.

Els qui vulguin meditar més particularment sobre la Gran Promesa, els servirà plenament el llibre titulat *Pràctica dels nou Primers divendres de mes*, editat pel mateix «Foment de Pietat Catalana».

Per a honorar el Cor de Jesús tots els primers divendres es posen els següents exercicis.

INDULGÈNCIES. — Complint les condicions ordinàries de confessió i comunió, i meditant un poc sobre la bondat infinita del Sagrat Cor de Jesús, es pot guanyar el *primer divendres* de cada mes una *indulgència plenària*: i els altres divendres una *indulgència de 7 anys i 7 quarentenes*. Aquestes indulgències són aplicables a les ànimes del Purgatori. (S. C. de Indulgències, 7 de setembre de 1897.)

EXERCICIS PER ALS PRIMERS
DIVENDRES DE MES

Per lo senyal de la santa creu...

Consagració al Sagrat Cor de Jesús

A vostra presència ens postrem, oh Bon Jesús, desitjosos de correspondre a l'amor que ens ha mostrat vostre Cor amorosíssim. Volem tornar-vos amor per amor, encara que el nostre sia tan petit i mesquí. Us entreguem el nostre cor per tal que l'encengueu amb les flames del vostre, el purifiqueu i el santifiqueu. Res no us podem donar que ja de dret no us pertanyi com a Creador i Senyor absolut de totes les coses. Mes a Vós, Bon Jesús, us plau que de bon grat i lliurement us donguem nostre amor que amb tants de sacrificis us haveu guanyat. De tot cor i de bon grat ens entreguem a Vós per sempre, i per sempre sereu Vós tot nostre Amor. Completeu i perfeccioneu Vós mateix, Bon Jesús, aquesta consagració nostra, fent que jamai posem afecte al pecat ni a cap criatura que ens pugui apartar de Vós. I perquè us estimem més que totes les coses, ens

dol d'haver-vos ofès tantes vegades en la vida passada, confiant ara amb vostra gràcia que no us ofendrem mai més ni oblidarem el vostre amor. Feu-nos la gràcia que us guardem fidelitat en aquesta nova promesa i consagració, essent constants en amar-vos i servir-vos fins a morir. Amén.

Ara, Bon Jesús, humilment demanem vostra gràcia per tal de poder practicar amb tot el fervor de la nostra ànima aquests devots exercicis; feu que sien tots en honor i lloança de vostre dolcíssim Cor, i per nosaltres penyora segura de perseverància i eterna salvació.

Cinc visites a Jesús Sagramentat en acció de gràcies i esperit de reparació

I. Us adorem, Bon Jesús, aquí present en el Santíssim Sagrament de l'Altar que ens volguéreu deixar com a Sacrifici de la Llei Nova que fos a Vós sempre acceptable i a nosaltres propiciatori.

En agraïment a tan gran benefici i en desagraïment de les irreverències comeses per tants de cristians en oir la Santa Missa, us oferim la llaga de vostra mà dreta; i per la Sang i dolors que us costà, preguem ens volgueu fer ben devots i

reverents en assistir sempre al Sant Sacrifici.

Parenostre, Avemaria i Glória.

2. Us adorem, Bon Jesús, aquí present en el Santíssim Sagrament de l'Altar que haveu volgut instituir com aliment de les nostres ànimes per a que jamai defallíssim en el camí del bé.

En agraïment a tan gran benefici i en desagravi de la indiferència que envers la Sagrada Comunió tenen tants de cristians, us oferim la llaga de vostra mà esquerra; i per la Sang i dolors que us costà, preguem ens feu amatents en combregar fervorosament tant com poguem.

Parenostre, Avemaria i Glória.

3. Us adorem, Bon Jesús, aquí present en el Santíssim Sagrament de l'Altar, que ens haveu deixat com memorial de vostra Passió dolorosíssima que ferís nostres cors ingrats.

En agraïment a tan gran benefici i en desagravi de l'oblit que per vostres sofriments tenen tants de cristians, us oferim la llaga de vostre peu dret; i per la Sang i dolors que us costà, preguem que siam devots de meditar vostra Passió i Mort amb la qual ens redimíreu.

Parenostre, Avemaria i Glória.

4. Us adorem, Bon Jesús, aquí present en el Santíssim Sagrament de l'Altar que ens donàreu com penyora segura de la vida eterna que ens espera, per a que ens animéssim a seguir-vos fidelment fins a la fi.

En agraïment a tan gran benefici i en desagravi de les injúries i blasfèmies que contra vostra Bondat i Majestat infinites cometen tants de cristians, us oferim la llaga del vostre peu esquerre; i per la Sang i dolors que us costà, preguem que siam agraïts a la vostra generositat alabant, adorant i estimant aquesta divina penyora de la glòria que ens haveu volgut donar.

Parenostre, Avemaria i Glòria.

5. Us adorem, Bon Jesús, aquí present en el Santíssim Sagrament de l'Altar que ens volguéreu donar com la prova més palpable de l'Amor que ens porta vostre Cor, i així guanyar l'amor dels nostres cors mesquins.

En agraïment a tan gran benefici i en desagravi de la fredor que per vostre amor diví tenen tants de cristians, us oferim la llaga del vostre costat; i per la Sang i dolors que us costà, preguem que siam fundament agraïts a vostres fineses i extrems d'amor i el nostre cor no daleixi sinó per l'Amor vostre.

Parenostre, Avemaria i Glòria.

Acte de desagravi al Sagrat Cor de Jesús

Cor dolcíssim de Jesús: Vós us queixeu de les irreverències i sacrilegis amb què us injurien els uns, i de la fredor i els desprecis que per Vós tenen els altres en el Sagrament del vostre Amor, de tal manera que haveu pogut dir que el vostre Amor no ha sigut correspost de la major part dels homes més que amb ingratitude. Oh Bon Jesús, si el desagraïment d'un sol cor, si la falta d'amor en aquells qui ens haurien d'estimar dóna una pena tan gran, ¡còm serà la vostra, causada pel desagraïment i oblit de la major part dels mortals! D'aquesta pena, Senyor, jo miserable creatura us en vull aconsolar. És cert que no en só digne, perquè de mi també n'haveu de tenir queixes: també jo só estat d'aquests desagraïts que no us han correspost: també jo he estat d'aquells qui han injuriat el vostre amor amb el pecat. Jo he estat pecador com els altres i pitjor. Perdó, Bon Jesús, per ells i per mi. És cert que pecant nosaltres sabíem que us injuriàvem: mes no era pas la nostra intenció el fer-vos ofensa; Vós millor que ningú sabeu on pot arribar la nostra flaqueza i misèria quan no som amatents a contenir el desenfrè de les males passions. Perdó, Senyor, perdó.

Jo avui, en desagravi, m'oferesc a sofrir les penes que Vós em volgueu imposar pels meus pecats i pels dels altres pecadors, per tal que vostre Cor en sia consolat, desagraviat i endolcit i no hagi de sofrir tant pels nostres pecats. Accepteu aquest acte de desagravis, que us oferim per mediació de nostra Mare dolcíssima la Verge Maria, i tan sols que el volgueu acceptar ens donem per ben pagats de la penitència que ens voldreu enviar com a penyora de vostre amor i fermaça de nostra salvació eterna. Amén.

Invocacions al Sagrat Cor de Jesús

Cor de mon Jesús, salveu-me.
Cor de mon Creador, perfeccioneu-me.
Cor de mon Redemptor, deslliureu-me.
Cor de mon Jutge, perdoneu-me.
Cor de mon Pare, governeu-me.
Cor de mon Espòs, estimeu-me.
Cor de mon Mestre, ensenyeu-me.
Cor de mon Benefactor, enriqueu-me.
Cor de mon Pastor, guardeu-me.
Cor de mon Amic, consoleu-me.
Cor de mon Germà, ajudeu-me.
Cor de mon Rei, coroneu-me.

²³ (Adaptació de les salutacions escrites per Santa Margarida Maria Alacoque.)

Oració per a després d'haver combregat els nou primers divendres de mes ¹

Encara que no és indispensable ni hi ha cap oració manada per a guanyar el fruit de la Gran Promesa, serà bo resar la següent oració o altra semblant :

Dolcíssim Jesús meu, que en vostra infinita i dolcíssima misericòrdia prometéreu la gràcia de la perseverància final als qui combreguessin, en honor de vostre Sagrat Cor, nou primers divendres de mes seguits : recordeu-vos d'aquesta promesa, i a mi, indigne servent vostre, que acabo de rebre-us sacramentat amb aquest fi i intenció, concediu-me que mori detestant tots els meus pecats, esperant en vostra inefable misericòrdia i amant la bondat immensa de vostre amantíssim i amabilíssim Cor. Amén.

¹ Copiada i traduïda de l'obra del P. Estévez, S. J., *La Gran Promesa*.

QUADRE PER A APUNTAR UNA SÈRIE DE NOU PRIMERS
DIVENDRES DE MES

1	Primer divendres de	de 19
2	Primer divendres de	de 19
3	Primer divendres de	de 19
4	Primer divendres de	de 19
5	Primer divendres de	de 19
6	Primer divendres de	de 19
7	Primer divendres de	de 19
8	Primer divendres de	de 19
9	Primer divendres de	de 19

A fi de facilitar la pràctica dels nou primers divendres de mes, s'apuntarà el mes i l'any de cada divendres practicat, per a comprovar-los més perfectament, encara que això no sia cosa necessària per a guanyar el fruit de la Gran Promesa.

JESÚS A GETSEMANÍ

PARE, SI ÉS POSSIBLE, QUE PASSI DE MI
AQUEST CALZE, PERÒ NO ES FACI MA VO-
LUNTAT SINÒ LA VOSTRA

LA HORA SANTA

Si són lloables totes aquelles pràctiques piadoses de què es valgueren els Sants per a honorar i venerar els diferents misteris de la Sagrada Passió de Nostre Senyor Jesucrist, molt més ho ha de ser aquella que ensenyà el mateix Jesucrist a Santa Margarida Maria de Alacoque, al demanar-li que es llevés cada dijous cap a mitja nit per passar en sa companyia una hora en oració, per tal de consolar-lo en alguna manera de l'amargura que sentí per l'abandonament dels Apòstols, i unir-se a la seva agonia en l'Hort de les Oliveres, apaivagar l'ira de Déu i obtenir gràcia pels pecadors. Devoció que la Santa practicà fidelment fins a la mort.

Cal, doncs, que els cristians estimem una devoció ensenyada i recomanada pel mateix Jesucrist.

Consisteix aquest piadós exercici en fer (amb les intencions indicades per Nostre Senyor Jesucrist mateix a Santa Margarida Maria) una hora entera d'oració, sia vocal o mental, que ha de tenir per objecte l'agonia de Jesús a l'Hort de les Oliveres. Pot fer-se des de les dues de la tarda del dijous fins a mitja nit del mateix dia.

Aquesta devoció nasqué a Paray-le-Monial, on fou erigida amb caràcter de Confraria, als membres de la qual concedí la santedat de Gregori XVI *indulgència plenària* per cada vegada que facin l'Hora Santa, segons el mètode indicat, amb tal que rebin els Sagraments de la Confessió i Comunió. En quant a la Confessió, no tenen necessitat de repetir-la els qui solen confessar-se setmanalment; i respecte a la Comunió, el Pontífex concedí que pogués fer-se el dijous o el divendres. La indulgència és aplicable a les ànimes del Purgatori.

Manera de practicar la Hora Santa

Breus punts de Meditació

En aquests punts s'insinuen alguns pensaments per als qui vulguin fer l'Hora Santa sense lectures més llargues. Cal distribuir els tres punts de cada quart en cada cinc minuts, afegint-s'hi, després d'haverlos meditat, alguna oració vocal, per exemple, un *Parenostre* i *Avemaria*.

Preparació

Posa't, ànima meva, a la presència de ton adorable Redemptor, i pensa en aquella trista nit, en la qual, després de haver instituït el Santíssim Sagrament de l'Eucaristia per a convertir-se en aliment teu, sortí Jesús del Cenacle, encaminant-se amb els seus Apòstols cap el Hort de les Oliveres, per a començar

la dolorosíssima Passió amb la qual havia de redimir el món.

Una tristesa mortal es reflexa en la cara i es manifesta en les paraules de l'afligit Jesús. Un mortal esgrogueïment va enfosquint aquell rostre divinal, poc hà auriolat amb els resplendors del Paradís. Mentrestant, l'enguniat Jesús es tomba a mirar-te, com volgient-te dir: Ànima cristiana, que em costes tantes engúnies, queda't amb mi el temps d'una hora, si més no, i considera si hi ha cap dolor com el meu. Recorda't que en la nit de la meva Passió vaig cercar inútilment qui em consolés. «Cercava qui em consolés i no vaig trobar-lo».

Oh dolcíssim Jesús meu, ¿hi haurà cap ànima tan ingrata i de cor tan endurit que refusi de passar una hora amb Vós, contemplant els incomprendibles misteris d'amor i de dolor que passàreu en aquella negra nit de vostra agonia a l'Hort de Getsemaní?

Aquí em teniu, Déu meu, i digneu-vos ferme conèixer la crueltat de vostres penes i la intensitat d'aquell excés amorós que us portà fins a ésser víctima expiatòria dels meus pecats i dels de tots els homes.

Primer quart d'hora

¿Què veu Jesús a Getsemani?

I. D'una banda, un abim de mals, és a dir, els pecats de tots els homes, des d'Adam fins a l'acabament dels segles; veu també els nostres, i en plora amargament.

II. D'altra banda, veu un abim de sofriments, als quals ha de sotsmetre's per a expiar tots els nostres pecats.

III. ¡Còm has contribuït tu, ànima meva, a les penes del teu Salvador! ¡De quina manera augmentares amb els teus pecats la pesantor dels seus dolors!

Segon quart d'hora

¿Què diu Jesús a Getsemani?

I. Aclapat per immens dolor, es gira a son Pare, dient-li: «Pare, si és possible, que passi de mi aquest calze sense que l'hagi de beure». Però afegeix: «Mes no sia feta la meva voluntat, sinó la vostra». I amb aquestes paraules dóna el seu consentiment per a convertir-se en víctima per la salvació de tots.

II. Després se'n va cap als deixebles, als quals havia dit: «Vigileu amb mi i pregueu»; i trobant-los adormits, els en reprèn dolçament dient-los:

«¿Ni una hora no haveu pogut vetllar amb mi?»

III. ¡Oh, que n'hi han d'ànimes peresoses i adormides que no obeeixen el «vetlleu i pregueu»; que reben les visites de Jesús fent el son funest de la tebiesa!

Tercer quart d'hora

¿Què sofreix Jesús a Getsemani?

I. Sofreix tot lo que haurien hagut de patir, per amarga contrició i justa penitència, tots els pecadors del món; ja que volgué verament *satisfere*, verament *expiar*, verament *esborrar* tots els nostres pecats.

II. Sofreix tot lo que mai pogué sofrir el més amant de tots els cors, veient-se correspost amb menyspreu i ingritud... veient que per molts serien inútils els seus treballs i la seva mort de creu.

III. ¡Quina vergonya, patir tan poc nosaltres per a salvar-nos, quan veiem que el Fill de Déu, per a obtenir-nos la salvació, s'enfonsa en un abim de dolors!

Ultim quart d'hora

¿Què fa Jesús a Getsemani?

I. Abraça amb infinita caritat tots els pecadors de tot arreu i de tots els temps, els tanca dintre son Cor, els ba-

nya amb la seva sang preciosa, els deslliura de tots els pecats, els enriqueix amb sos mèrits, i es fa reu i pagador per tots ells.

II. Després, confirmant novament amb un generós *faci's* l'acte sublim de la seva immolació, uneix l'home amb Déu separat d'Ell per el pecat, i es gira envers sos redimits, per a acomiadar-se'n com un pare que se'n va a morir pels seus fills.

III. ¿Què respondràs, oh ànima redimida, al teu Senyor que et diu: *Adéu, vaig a immolar-me per tu?* La única resposta digna és aquesta: Jo també, oh amable Salvador, m'immolaré per Vós; us prometo que pel vostre amor no refusaré mai més cap sacrifici. *Així sia.*

Fruits que cal treure de la Hora Santa

1. Gravar en el nostre cor els treballs de Jesús i meditar-los sovint.
2. Moure'ns a estimar generosament a Jesús i no negar-li cap sacrifici.
3. Pensar que el bondadosíssim Jesús, no podent sofrir ja en la terra i no tenint necessitat d'amorosos serveis, deixà en lloc seu els atribulats, als quals desitja que donem aquells auxiliis als quals Ell, per a més sofrir, renuncià en la nit de sa Passió; segurs que considera com fet a favor seu tot lo que farem pels germans nostres. Aquesta reflexió augmentarà en nosaltres la caritat.

LA DEVOCIÓ A LA MARE DE DÉU

Després de Déu, no hi ha en els cels ni en la terra persona de més dignitat que la Verge Santíssima. Així és que, després de Déu, a ningú has d'estimar i reverenciar tant com a la Mare de Déu, a la qual has de tenir una especialíssima devoció.

Si arribes a ser verdaderament devot de la Mare de Déu tindràs la glòria del cel assegurada; puix, com diuen els Sants que d'això han parlat, cap dels veraders devots de la Verge Santíssima se condemna.

Sant Alfons Maria de Liguori, que n'era devotíssim, deia: Si som veritables servents de Maria i obtenim sa protecció, certament serem del nombre dels elegits, perquè, segons diu Sant Joan Damascè, Déu no concedeix la devoció envers sa Santa Mare sinó a aquells que vol salvar. I molts altres Sants opinen com Sant Bernat, qui diu que la devoció a la Mare de Déu és senyal molt cert d'alcançar l'eterna salvació. De lo qual Sant Alfons Maria de Liguori treu aquesta conseqüència: *Ès impossible que es condemni un devot de Maria que fidelment la obsequia i a Ella s'encomana.* Ensenya aquest Sant Doctor la següent

Manera de fer els obsequis a la Mare de Déu

«És tan generosa i agraïda la Reina del Cel, que, com diu Sant Andreu de Creta, paga amb grans favors els més petits obsequis dels seus servents. No obstant, per a obtenir-los es necessiten dues coses: la primera, que li oferim els nostres obsequis amb l'ànima neta de pecats: del contrari la Mare de Déu ens faria la mateixa resposta que donà a un soldat viciós, el qual, segons refereix Sant Pere Celestí, cada dia feia en son honor algun acte de devoció. Un dia que patia molta fam, se li aparegué la Verge i li presentà algunes viandes exquisides, però amb un plat tan brut que el soldat ni gosà tastar-les. Aleshores li digué Maria: «Jo só la Mare de Déu, que he vingut a satisfer ta fam.» «Però amb aquest plat — respongué ell — no m'atreveic a menjar.» «I ¿còm vols tu — replicà la Verge Santíssima — que jo accepti les teves devocions oferint-me-les amb una ànima tan bruta de vicis?» Al sentir aquestes paraules el soldat es convertí, es féu ermità, i després de viure trenta anys en el desert, se li aparegué altra vegada la Mare de Déu a l'hora de la mort i se l'emportà al Cel. He dit ja abans que, moralment parlant, és impossible que es condemni un devot de Maria: però això s'entén que aquest visqui sense pecats, o al menys que desitgi sortir-ne d'ells, perquè allavors la Mare de Déu l'ajuda. Puix que si algú volgués pecar amb l'esperança de què la Verge Santíssima el salvarà, alla-

MATER AMABILIS

vors, per sa culpa, es fa indigne i incapaç de què la Mare de Déu el protegeixi.

La segona condició està en perseverar en la devoció a Maria. Sols la perseverància — diu Sant Bernat — mereix la corona. Tomàs de Kempis, en sa joventut acostumava a resar alguns oracions a la Verge: emperò deixà un dia de resar-les: després les deixà per unes quantes setmanes i, per últim, les deixà enterament de resar. Una nit vegé en somnis a Maria que abraçava a sos companys, però en arribant a ell li digué: «¿Què esperes tu que has deixat tes devocions? Aparta't, que no ets digne de les meves abraçades.» Tomàs es despetà espantat i va repetir ses acostumades oracions. Per lo qual, bé digué Ricard: «Aquell qui acudeixi a Maria amb perseverància serà benaurat en sa esperança perquè obtindrà tot el que desitgi» Emperò com ningú pot estar segur d'aquesta perseverància, per això ningú pot estar cert de sa salvació fins a la mort. No deixa de ser, doncs, una esenyança memorable la que Sant Joan Berchmans, de la Companyia de Jesús, al morir donà a sos germans, quan havent-li demanat quines devocions podien practicar que fossin més agradoses a la Mare de Déu per tal d'assegurar-se la seva protecció, respongué: *Qualsevol, per mínima que sia, amb tal que sia constant.*»

I sobre els diferents obsequis que Sant Alfons proposa als devots de la Mare de Déu, com són el Rosari, novenes, dejunis, etc., diu lo següent: «Emperò no encarrego pas tant a mon estimat lector el practicar tots els obsequis, com el practi-

car amb perseverància els que escolleixi, i que els practiqui amb temença de perdre la protecció de la Divina Mare si després s'oblida de continuar-los. ¡Ah! ¡Quants es troben ara en l'infern, que s'haurien salvat si haguessin perseverat en oferir a Maria les devocions que un dia començaren!»

Ja pots suposar que has de procurar fer cada un dels obsequis a la Mare de Déu amb la major devoció possible, puix se troben devots de Maria Santíssima que tot i essent constants en les devocions, no les practiquen amb el mirament i fervor que podrien; ans sembla que ho facin més per obligació forçada que no pas per amorosa devoció.

Principals obsequis a la Mare de Déu

Entre els principals obsequis que has de procurar oferir a la Mare de Déu ocupa el primer lloc el sant Rosari, que és una manera d'orar molt bella, molt agradable a la Verge Santíssima i de molt profit espiritual.

EL ROSARI sencer consta de cent cinquanta Avemaries dividides en quinze denes, cada una de les quals comença amb un Parnostre i acaba amb un Glòria Patri, i juntament es van meditant diferents passos de la vida, passió i resurrecció del Salvador i altres referents a la Mare de Déu. El Sant Rosari és la reina de les devocions populars; i perquè és tan ben fonamentada i sòlida, perquè és tan dolça i senzilla, i perquè és tan meravellosament abundosa de fruits, tots els Sants i els Papes, d'ençà

que Sant Domingo la propagà, l'han estimada i alabada com cap altra. El Papa Pius IX diu que és *l'oració més bella, la més rica en gràcies, i la més agradosa a la Santíssima Verge Maria*. I el Papa Lleó XIII diu que és *la forma més bella, més convenient als nostres temps, de pràctica més fàcil, i la més fructuosa i útil de nostres oracions*. Per això la Iglésia s'ha mostrat molt pròdiga en recomanar-la enriquint-la d'indulgències per tal que tots els fidels, sense distinció d'estaments i condicions, en fessin la seva devoció predilecta i l'oració diària, sobre tot en família.

Procura tu no deixar passar cap dia sense resar-ne al menys una part i veuràs com fins en vida i tot, la Mare de Déu t'ho recompensarà amb especials gràcies i favors.

L'ESCAPULARI és un altre dels principals actes de devoció envers la Verge Santíssima. Entre els diferents escapularis que es porten en honor de Maria Santíssima, ocupa el primer lloc el de la Mare de Déu del Carme, puix per especial promesa de la Verge Maria, aquell qui mori amb aquest escapulari posat no patirà el foc etern de l'infern. La única condició és portar-lo devotament amb tal que sia imposat per un religiós carmelità o per un sacerdot que tingui les degudes facultats per a imposar-lo, el qual compleix l'altra condició de fer inscriure el nom en el llibre de la Germanadat. Fes-te'l, doncs, imposar, si és que no te l'han imposat així encara, i no el deixis jamai de ta vida per tal d'assegurar-te el dur-lo posat a l'hora de la mort.

LES TRES AVMARIES resades cada dia

és una devoció recomanada pels Sants com a medi per a guardar l'ànima de pecat mortal i conservar la innocència. Un autor tan docte com experimentat i piadós, Frassinetti, al recomanar les *Tres Avemaries* al matí i vespre amb la jaculatòria *Mare meva estimada, guardeu-me del pecat mortal*, diu lo següent als jovenets: «Jo us dono paraula que, si sou constants en fer aquest obsequi a la Mare de Déu, no caureu en pecat mortal: us en dono paraula confiat en Maria i en una llarga experiència que m'ha ensenyat que els jovenets i jovenetes diligents en practicar aquest obsequi no solen cometre pecats mortals.» Fes, doncs, un ferm propòsit de resar-les tots els dies i no les deixis jamai per cap causa.

LES FESTES, NOVENES I EL CULTE EN HONOR DE MARIA solen ésser els altres obsequis amb què els fidels devots demostren son amor a la Mare de Déu. Celebra amb devoció especial les festes de la Verge Santíssima, confessant i combregant en son honor; preparant-hi amb alguna novena especial; fent alguna mortificació o acte de virtut en prova de ton amor; assistint a les Comunions generals, sermons i solemnitats que es facin en honor de Maria; contribuint en ta casa i en la iglésia i sempre que puguis a l'esplendor del culte amb alguna almoina si pots, o amb altre medi, adornant els altars i imatges de Maria amb flors, ciris, i sobretot amb oracions i actes de virtut, que són l'encens que puja a son tron celestial.

Manera de resar el Sant Rosari

Introducció

Per lo senyal † de la Santa Creu...

Ÿ. Ave Maria, grátia plena, Dóminus tecum.

R̄. Benedicta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui, Jesus.

Ÿ. Dómine, lábia mea apéries.

R̄. Et os meum annuntiábit laudem tuam.

Ÿ. Deus, in adiutórium meum inténde.

R̄. Dómine, ad adiuvándum me festina.

Ÿ. Glória Patri, et Fílio, et Spiritui Sancto.

R̄. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Senyor Déu nostre, dirigiu i encami-neu tots els nostres pensaments, parau-les i obres a major honra i glòria vos-tra. I Vós, Verge Santíssima, alcanceu-nos del vostre Fill, que amb tota aten-ció i devoció poguem dir vostre santís-sim Rosari; el qual us oferim per l'exal-tació de la santa Fe catòlica, per nostres necessitats espirituals i temporals, i pel bé i sufragi dels vius i difunts, que sien de vostre major agrado i de nostra prin-cipal obligació.

Els misteris que s'han de contemplar en el dia d'avui són...

Dilluns i dijous: els de Goig.

Dimarts i divendres: els de Dolor.

Dimecres, dissabtes i diumenges: els de Glòria.

MISTERIS DE GOIG

El primer misteri de goig, és l'Anunciació de l'Angel a Maria Santíssima.—En reverència d'aquest misteri resarem un Parenostre, deu Avemaries i un Glòria Patri.

El segon misteri de goig, és la Visita­ció de Maria Santíssima a Santa Elisabet.—En reverència, etc.

El tercer misteri de goig, és el Naixement de Nostre Senyor Jesucrist en la cova de Betlem.—En reverència, etc.

El quart misteri de goig, és la Presentació de l'Infant Jesús al Temple.—En reverència, etc .

El quint misteri de goig, és el Trobament de Jesús en el Temple, entre els doctors de la Llei.—En reverència, etc.

MISTERIS DE DOLOR

El primer misteri de dolor, és l'Oració de Nostre Senyor Jesucrist en l'hort de Getsemaní.—En reverència, etc.

El segon misteri de dolor, és l'Assotament de Jesús lligat a la columna.—En reverència, etc.

El tercer misteri de dolor, és la Coronació d'espines.—En reverència, etc.

El quart misteri de dolor, és la pujada de Jesucrist al Calvari amb la Creu al coll.—En reverència, etc.

El quint misteri de dolor, és la Crucifixió i mort de Jesús. — En reverència, etc.

MISTERIS DE GLÒRIA

El primer misteri de glòria, és la Resurrecció de Crist Senyor Nostre.—En reverència, etc.

El segon misteri de glòria, és l'Ascensió de Nostre Senyor Jesucrist al Cel.—En reverència, etc.

El tercer misteri de glòria, és la Vinguda de l'Esperit Sant sobre els Apòstols i sobre Maria Santíssima, en forma de llengües de foc.—En reverència, etc.

El quart misteri de glòria, és l'Assumpció de Maria Santíssima en cos i ànima al Cel.—En reverència, etc.

El quint misteri de glòria, és la Coronació de la Verge Santíssima sobre tots els Àngels i Sants.—En reverència, etc.

ACCIÓ DE GRÀCIES

Infinites gràcies us donem, sobirana Princesa, dels favors que tots els dies rebem de vostra generosa mà: volgheu, Senyora, tenir-nos ara i sempre sota vos-

tra protecció i empar, i per a més obligar-vos us salutem amb una *Salve*.

Déu vos salve, Reina i Mare, etc.

Lletanies de Maria Santissima

Kyrie, eléison.

Christe, eléison.

Kyrie, eléison.

Christe, audi nos.

Christe, exáudi nos.

Pater de cœlis Deus, miserére nobis.

Fili, Redemptor mundi, Deus, miserére.

Spiritus Sancti Deus, miserére.

Sancta Trinitas unus Deus, miserére.

Sancta Maria, ora pro nobis.

Sancta Dei Génitrix, ora.

Sancta Virgo víginum, ora.

Mater Christi, ora.

Mater divinæ grátia, ora.

Mater puríssima, ora.

Mater castíssima, ora.

Mater invioláta, ora.

Mater intemeráta, ora.

Mater immaculáta, ora.

Mater amábilis, ora.

Mater admirábilis, ora.

Mater boni consílii, ora.

Mater Creatóris, ora.

Mater Salvatóris, ora.

Virgo prudentíssima, ora.

Virgo veneránda, ora.

Virgo prædicánda, ora.

Virgo potens,	ora.
Virgo clemens,	ora.
Virgo fidélis,	ora.
Spéculum iustítiae,	ora.
Sedes sapiéntiae,	ora.
Causa nostræ letítiae,	ora.
Vas spirituále,	ora.
Vas honorábile,	ora.
Vas insigne devotiónis,	ora.
Rosa mystica,	ora.
Turris Davídica,	ora.
Turris ebúrnea,	ora.
Domus áurea,	ora.
Fœderis arca,	ora.
Iánua cœli,	ora.
Stella matutina,	ora.
Salus infirmórum,	ora.
Refúgium peccatórum,	ora.
Consolátrix afflictórum,	ora.
Auxílium Christianórum,	ora.
Regina Angelórum,	ora.
Regina Patriarchárum,	ora.
Regina Prophetárum,	ora.
Regina Apostolórum,	ora.
Regina Mártyrum,	ora.
Regina Confessórum,	ora.
Regina Vírginum,	ora.
Regina Sanctórum ómnium,	ora.
Regina sine labe origináli concepta,	ora.
Regina sacratíssimi Rosárii,	ora.
Regina pacis,	ora.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.	

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi,
exáudi nos, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi,
miserére nobis.

V. Ora pro nobis sancta Dei Gé-
nitrix.

R. Ut digni efficiámur promissió-
nis Christi.

ORÉMUS

Grátiam tuam, quæsumus Dómine,
méntibus nostris infúnde: ut qui, An-
gelo nuntiánte, Christi Filii tui Incar-
natióem cognóvimus, per passiónem
eius et crucem ad resurrectiós glóriam
perducámur. Per eúmdem Christum Dó-
minum nostrum. R. Amen.

Indulgències concedides a tots els fidels
per la recitació del Sant Rosari

Indulgència de 5 anys i 5 quarentenes cada
vegada que es reciti una tercera part de Ro-
sari (concessió del Papa Sixte IV).

Indulgència de 10 anys i 10 quarentenes una
vegada al dia, a condició que es resi en unió
d'altres persones sia a casa, sia a la iglésia,
sia en qualsevol capella o oratori. I si ho
practiquen així en comú, tres vegades al
menys per setmana, poden guanyar una in-
dulgència plenària el darrer diumenge de cada
mes, si confessen, combreguen i visiten una
iglésia pregant-hi per les intencions del Sant
Pare.

Demés d'aquestes indulgències, aquelles per-
sones que tinguin uns rosaris beneïts pels Pa-
res Dominics o altre sacerdot especialment

facultat, i se'n serveixin, segons costum, al resar el Rosari, podran guanyar *indulgència de 100 dies* per cada Parenostre i per cada Avemaria, i una altra *indulgència plenària* un cop l'any, amb les condicions ordinàries de confessar, combregar i pregar per les intencions del Papa. Altres indulgències hi han concedides especials de la festa i del mes del Roser, així com també a la seva Confraria.

Per a guanyar les indulgències concedides a la recitació del Rosari és condició indispensable, encara que sia molt breument i segons la capacitat de cadascú, el meditar els misteris que es van proposant en les diferents denes. Aquelles persones que per sa ignorància no són capaces de reflexionar sobre aquests misteris, poden guanyar les indulgències contentant-se de resar-lo devotament: però cal que es vagin acostumant a meditar els misteris de la nostra Redempció conforme al fi del Sant Rosari. Altrament, és cosa fàcil i que es pot fer mentre es van resant el Parenostre i les deu Avemaries corresponents al misteri que es proposa a la nostra consideració.

La *Lletania Lauretana* que se sol resar en acabar la part de Rosari té concedides: *Indulgència de 300 dies* per cada vegada que es digui, i una *Indulgència plenària* en les ciuc festes principals de la Mare de Déu, o sia: Immaculada Concepció, Nativitat, Anunciació, Purificació i Assumpció, als qui l'hauran resada cada dia. Condicions: confessió, comunió i visita d'una iglésia o oratori públic pregant-hi per les intencions del Sant Pare.

Oració a Sant Josep

per a després del Sant Rosari

A vós, oh benaventurat Sant Josep, acudim en mig de les nostres tribulacions, i després del patrocini de la vos-

tra santíssima Esposa, confiats invoquem també el vostre patrocini. Ah! per aquell sagrat vincle de caritat que amb la Immaculada Verge Mare de Déu us uní i per l'amor paternal que a l'Infant Jesús tinguéreu, us supliquem que mireu amb ulls benignes l'estimada heretat que Jesucrist adquirí amb la seva Sang, i amb el vostre poder i auxili socorregueu les nostres necessitats. Protegiu, oh provident Custodi de la Sagrada Família, l'escollida descendència de Jesucrist; aparteu de nosaltres, oh Pare amantíssim, aqueixa peste d'errors i de corrupció que emmalalteix el món; assistiu-nos propici des del cel, oh Fortíssim llibertador nostre, en aquest combat contra el poder de les tenebres; i així com un temps salvàreu de la mort l'amenaçada vida de l'Infant Jesús, defenseu ara la Santa Iglésia de Déu dels paranys dels enemics i de tota adversitat, i esteneu damunt cadascú de nosaltres el vostre patrocini, per tal que, a exemple vostre i gràcies al vostre socors, poguem santament viure i piadosament morir, i aconseguir en el cel l'eterna benaventurança. Així sia.

Indulgència de 300 dies una vegada al dia.

TRISAGI MARIÀ

El Trisagi ha esdevingut una fórmula de devoció típica en la pietat catalana. Fora de les Diòcesis de Catalunya no se sol usar gaire, essent en la major part desconeguda. En altres llocs solemnisen les festes de la Mare de Déu cantant la *Lletania Lauretana*. Aquí s'ha arrelat el Trisagi que indubtablement fou compost a imitació del de la Santíssima Trinitat, tan estimat de la gent piadosa de nostre poble. És una fórmula molt devota i de molta solemnitat que cal fer ben vivent i propagar. Demés dels *200 dies d'indulgència* concedits pre l'Eminentíssim Sr. Cardenal Arquebisbe de Tarragona a tots els exercicis del DEVOCIONARI PARROQUIAL, hi ha altra *indulgència de 100 dies* per l'«Oració final» amb què s'acaba el Trisagi Marià.

Trisagi a la Immaculada Verge Maria, Mare de Déu

Per lo senyal de la santa Creu...

Acte de Contrició

Senyor meu Jesucrist, Déu i Home verdader, Creador, Pare i Redemptor meu,

en qui crec, en qui espero, i a qui estimo més que totes les coses: em pesa d'haver-vos ofès, per ser Vós qui sou Bondat infinita.

Oh Verge Santíssima, Mare de Misericòrdia, alcanceu-me la gràcia d'una verdadera contrició a fi de què Déu em perdoni totes les meves culpes, i pugui cantar les vostres alabances amb l'ànima neta i pura de pecat. Amén.

Entrada

Ÿ. Beneïda sia la Santa i Immaculada sempre Verge Maria, ara i sempre per tots els segles dels segles.

R. Amén.

Ÿ. Els meus llavis, Senyor, obriu benigne.

R. I ma veu us farà lloança digna.

Ÿ. Envieu-me, Senyor, la vostra ajuda.

R. No demoreu, Senyor, vostra vinguda.

Ÿ. Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.

R. Com era en el primê instant, que sigui ara, per sempre i eternament; glòria a Déu omnipotent. ¡Al·leluia!

(De Septuagèsima fins a Pasqua, en comptes d'¡Al·leluia!, es diu: ¡Lloança a Vós, Rei de l'eterna glòria!)

ORACIÓ

Recordeu-vos, ¡oh piadosíssima Verge Maria! que jamai s'ha sentit a dir que ningú dels qui han acudit a vostra protecció, implorat vostra assistència i reclamat vostre auxili hagi estat abandonat de Vós. Animat amb aquesta confiança, a Vós també acudo ¡oh Verge Mare de les verges! i encara que gement sota el pes dels meus pecats, m'atrevesc a presentar-me davant vostra presència sobirana. No desprecieu ¡oh Mare de Déu! les meves súpriques, ans bé escolteu-les propícia i digneu-vos acollir-les benignament. Així sia.

Alabança, oferiment i súplica

Sia vostra gran puresa
 alabada eternament,
 puix que Déu omnipotent
 se complau en tal bellesa.
 A Vós, celestial Princesa,
 sagrada Verge Maria,
 us ofresc des d'aquest dia
 l'ànima, la vida, el cor.
 Mirau-me amb ulls plens d'amor;
 ¡no em deixeu, no, Mare mia!

PRIMERA ORACIÓ

A Maria, Filla de Déu, Pare

Oh Maria, Filla predilecta de l'Etern Pare; siau beneïda i alabada pel gran-

díssim poder i majestat que us donà el Senyor sobre totes les creatures. Defenseu-nos, oh *Verge Poderosa*, de tots els nostres enemics i deslliureu-nos de caure en les temptacions del món, del dimoni i de la carn, a fi de què perseverant en vostre servei i amor poguem morir tranquilament en gràcia de Déu, assegurats amb la vostra intercessió omnipotent.

I ara, en alabança de vostre poder i majestat, i en agraïment pels vostres beneficis, cantarem les vostres glòries amb tots els Àngels i Sants.

Parenostre, Avemaria, i nou vegades:

Santa, Santa, Santa Maria, Mare de Déu, plens estan els cels i la terra de vostres glòries.

Resposta: Glòria a Maria, Filla del Pare; glòria a Maria, Mare del Fill; glòria a Maria, Esposa de l'Esperit Sant.

SEGONA ORACIÓ

A Maria, Mare de Déu Fill

Oh Maria, Mare estimada del Fill de Déu; siau beneïda i alabada per la saviduria i santedat de què us omplí el Senyor, més que a cap altra creatura. Il·lumineu-nos, oh *Trono de la Saviduria*, i deslliureu-nos de tot engany d'error i d'ignorància, a fi de què guardant la

Llei de Déu com fills obedients i amants de la Santa Iglésia, poguem viure i morir en la Fe del vostre Fill diví Jesús, obtenint, per mediació vostra, la glòria eterna del Cel, en premi de la nostra fe i de les nostres bones obres.

I ara, en alabança de vostra saviduria i santedat, i en agraïment pels vostres beneficis, cantarem les vostres glòries amb tots els Àngels i Sants.

Parenostre, Avemaria, i nou vegades:

Santa, Santa, Santa Maria, Mare de Déu, plens estan els cels i la terra de vostres glòries.

Resposta: Glòria a Maria, Filla del Pare; glòria a Maria, Mare del Fill; glòria a Maria, Èsposa de l'Èsperit Sant.

TERCERA ORACIÓ

Maria, Èsposa de Déu Esperit Sant

Oh Maria, Èsposa escollida de l'Èsperit Sant; siau beneïda i alabada per l'amor i misericòrdia amb què el Senyor enriqueí la vostra ànima santíssima i vostre Cor maternal. Apiadeu-vos de nosaltres, oh *Mare de Misericòrdia*, en les nostres penes i deslliureu-nos de nostres misèries a fi de què per la vostra intercessió maternal poguem estimar a Déu amb tot el fervor de nostre cor, morint

així, quan sia l' hora, amb el consol dolcíssim i inefable de l' amor diví.

I ara, en alabança de vostre amor i misericòrdia, i en agraïment pels vostres beneficis, cantarem les vostres glòries amb tots els Àngels i Sants.

Parenostre, Avemaria, i nou vegades:

Santa, Santa, Santa Maria, Mare de Déu, plens estan els cels i la terra de vostres glòries.

Resposta: Glòria a Maria, Filla del Pare; glòria a Maria, Mare del Fill; glòria a Maria, Esposa de l' Esperit Sant.

Lloança i súplica

Déu vos salve, Maria, filla de Déu, Pare; Déu vos salve, Maria, mare de Déu, Fill; Déu vos salve, Maria, esposa de Déu, Esperit Sant; Déu vos salve, Maria, temple i sagrari de la Santíssima Trinitat; Déu vos salve, Maria, concebuda sens màcula de pecat original; per tots vostres títols, excel·lències i gràcies, us supliquem que tingau compassió de nosaltres.

Deprecacions a la Verge Santíssima

Verge Maria, Filla del Pare Etern,

Déu :

Verge Maria, Mare del Fill de Déu :

Verge Maria, Esposa de l' Esperit Sant, Déu :

Siau per sempre
alabada

Verge Maria, concebuda sens pecat original :

Verge Maria, verge abans del part, en el part i després del part :

Verge Maria, elegida corredemptora del llinatge humà :

Verge Maria, alegria dels àngels :

Verge Maria, alegria dels sants i benaventurats :

Verge Maria, perfecció dels justos :

Verge Maria, guia i refugi del pecador penedit :

Verge Maria, mare de qui us invoca :

Verge Maria, arbre de la vida :

Verge Maria, camí del cel :

Verge Maria, esperança dels mortals :

Verge Maria, Reina i Senyora de tot lo creat :

Siau per sempre alabada

De caure en pecat mortal :

Del pecat de blasfèmia :

De poca creència en la fe catòlica :

De les temptacions de nostres enemics interiors i exteriors :

De l'esperit de ira i murmuració :

De l'esperit d'odi i venjança :

Dels càstigs que mereixen nostres pecats :

De la mort del pecador :

De les penes de l'infern :

Deslliureu-nos, Reina i Mare

Per l'alegria que tinguéreu quan visitàreu a vostra cosina Santa Isabel :

Per l'alegria que tinguéreu quan vegéreu nat a Jesús :

Per l'alegria que tinguéreu quan adoraren a vostre Fill Jesús els àngels, pastors i reis :

Per l'alegria que tinguéreu quan trobàreu a Jesús en el Temple :

Per l'alegria que tinguéreu quan se us aparegué vostre Fill ressuscitat :

Per l'alegria que tinguéreu en vostra Assumpció al Cel i al ser coronada de glòria per la Santíssima Trinitat :

Per tots els dolors que patíreu en la vida, passió i mort del vostre Fill Jesús :

Que us apiadeu de nosaltres, pecadors :

Que tregueu al pecador de l'ensopiment dels vicis :

Que torneu a bon camí els que han deixat la fe catòlica :

Que illumineu a tots els qui no coneixen nostra santa Religió :

Que santifiqueu a tots els sacerdots, fills vostres predilectes :

Que s'estengui cada dia més la religió catòlica, apostòlica, romana :

Deslliureu-nos, Reina i Mare

Us preguem, Mare de Déu

Que destruiu les heretgies :
 Que conserveu la pau i concòrdia
 entre els prínceps cristians :
 Que us digneu oir-nos en nostres
 necessitats :
 Que deslliureu a les ànimes del
 Purgatori d'aquelles riguroses pe-
 nes :
 Que ens alcanceu a tots la glòria
 del Cel.

Us preguem, Mare de Déu

S'acaba dient tres vegades:

Verge Maria, concebuda sens màcula de pecat original: Deslliureu-nos, Senyora, de tot mal. *

Oració final

Oh Maria, concebuda sens pecat, pregueu per nosaltres que acudim a Vós. Oh refugi de pecadors, Mare d'agonitzants, no ens abandoneu en la hora de la nostra mort, ans bé alcanceu-nos un dolor perfecte, una sincera contrició, el perdó dels nostres pecats, el rebre dignament el Santíssim Viàtic, el confort del sagrament de la Extremaunció per tal que puguem ser presentats segurs davant el trono del Just però misericordiós Jutge, Déu i Redemptor nostre. Amén.

1 100 dies d'indulgència una vegada al dia.

VISITA A LA VERGE SANTÍSSIMA

Sant Alfons Maria de Liguori, en son devotíssim llibre de *Visites al Santíssim Sacrament i a la sempre Immaculada Verge Maria*, recomana molt fervorosament de fer cada dia espiritual visita a aquesta celestial Senyora i Mare nostra. Cita els exemples de Sant Joan Berchmans i de Sant Bernardí de Sena i d'altres amb les gràcies abundoses que tregueren d'una tan piadosa pràctica i com s'hi anaven cada dia santificant més i més. «Procureu, doncs, — diu el Sant Doctor—ajuntar cada dia a la visita del Santíssim Sacrament la visita de Maria Santíssima en alguna iglésia o al menys davant alguna devota imatge de casa vostra. I si tant és que la practiqueu amb confiança afectuosa, espereu cada vegada rebre grans coses d'aquesta agraïdíssima Senyora, la qual té costum de donar grans dons a qui li ofereixi qualsevol obsequi, per petit que sia.»

Per tal de facilitar aquesta pràctica, posem les oracions que composà el mateix Sant per a obtenir de Maria l'assegurança de la salvació eterna. Són traduïdes de la *Raccolta*, on consten les següents indulgències que tenen concedides :

Indulgència de 300 dies una vegada al dia, a tots els fidels qui resaran cada dia de la setmana l'oració pròpia amb tres Avemaries per la intenció a dalt indicada ;

Indulgència plenària una vegada al mes, a aquells qui recitaran cada dia, durant tot el mes, aquestes oracions. Condicions : confessió, comunió i pregar segons les intencions del Papa.

L'oració del dimecres té, ademés, les indulgències següents si es resa amb tres *Salve Regina* :

Indulgència de 300 dies una vegada al dia ;

Indulgència plenària una vegada al mes, en un dia de lliure elecció, a aquells qui l'hauran resada com a dalt s'és dit, cada dia durant un mes. Condicions : confessió, Comunió i pregar segons les intencions del Papa.

Oracions per a fer la visita diària a Maria Santíssima i assegurar la eterna salvació

Diumenge

Oració per demanar el perdó dels pecats

Heusaquí a les vostres plantes, oh Mare de Déu, un miserable pecador qui a Vós recorre i confia en Vós. Jo no só digne de què ni tan sols em mireu ; però sé que Vós, veient el vostre Fill mort per salvar els pecadors, teniu un gran desig d'ajudar-los. Oh Mare de misericòrdia, gireu els ulls a les meves misèries i tingueu pietat de mi. Sento que tothom us anomena refugi dels pecadors, esperança dels desesperançats,

auxili dels abandonats: Vós sou, doncs, mon refugi, mon auxili i la meva esperança. Vós, amb la vostra intercessió, m'haveu de salvar. Socorreu-me per amor de Jesucrist; doneu la mà a un miserable caigut qui a Vós s'encomana. Sé que teniu gran consol en ajudar un pecador, quan podeu: ajudeu-me, doncs, ara, que em podeu ajudar. Amb mos pecats he perdut la divina gràcia i la meva ànima. Ara en les vostres mans em poso: digueu-me què tinc de fer per a retornar a la gràcia del Senyor, que jo tot ho vull fer. Ell em fa venir a Vós per tal que em socorregueu; vol que recorri a la vostra misericòrdia, per a que no solament els mèrits del vostre Fill, sinó també les pregàries vostres, m'ajudin a salvar. A Vós, doncs, recorro. Pregueu a Jesús per mi. Féu conèixer el bé que sabeu fer al qui confia en Vós. Així ho espero. Així sia.

Aquí es resaran *tres Avemaries* a la Benaventurada Verge per a donar-li algun desagravi per les moltes blasfèmies que contra Ella es diuen.

Dilluns

Oració per demanar la santa perseverància

Oh Reina del cel, Maria Santíssima, jo, que un temps vaig ésser esclau del dimoni, ara em consagro a vostra servitud perpètua, i m'oferesc per a honorar-

vos i servir-vos tot el temps de ma vida. Accepteu-me, doncs, per servent vostre: ah, no em rebutgeu, com mereixeria. Mare meva, en Vós he posades totes les meves esperances. Benediccions i accions de gràcies dono a Déu, qui per la seva misericòrdia em dóna aquesta confiança en Vós. És veritat que en ma vida passada vaig caure miserablement en la culpa; emperò tinc esperança de què pels mèrits de Jesucrist i de les pregàries vostres, n'he obtingut ja el perdó. Mes, aixó no és prou, Mare meva: un pensament m'apena, i aquest és que encara puc tornar a perdre la divina gràcia. Els perills són continuats, els enemics no dormen i noves temptacions m'assaltaran. ¡Ah, protegiu-me, doncs, Senyora meva! Ajudeu-me en les escomeses de l'infern i no permetau que jo altra volta torni a cometre el pecat i ofendre el vostre diví Fill Jesús. No, que mai per mai s'esdevingui que jo altra vegada perdi l'ànima, el paradís i Déu. Aquesta gràcia us demano, oh Maria, aquesta gràcia vull; per aquesta a favor meu intercediu. Així ho espero. Amén.

Tres Avemaries com al primer dia.

Dimarts

Oració per demanar bona mort

Oh Maria Santíssima, Mare de bondat i de misericòrdia, considerant els meus pecats i pensant en el punt i hora de la meva mort, tot jo tremolo i só confús. Oh Mare meva dolcíssima, en la Sang de Jesucrist i en la vostra intercessió poso mes esperances. Oh consoladora dels afligits, no m'abandoneu llavors: no deixeu de consolar-me en aquella gran aflicció. Si a l'hora d'ara m'aturmenta així el remordiment dels pecats fets, la incertitud del perdó, el perill de recaure i el rigor de la divina justícia, ¿què serà llavors de mi? Ah, Senyora meva, abans que arribi la meva mort, obteniu-me una gran contrició de mos pecats, una verdadera esmena i fidelitat a Déu en tot lo que de vida em resta. I després, quan arribaré al punt i hora de la meva mort, oh Maria, esperança meva, ajudeu-me en aquelles grans engúnies en què em tinc de trobar: doneu-me confort per tal que no em desesperi a la vista de mes culpes que el dimoni em posarà davant. Obteniu-me que aleshores us invoqui més sovint, a fi de què expiri amb vostre Nom dolcíssim en la boca i amb el del vostre Santíssim Fill. Aquesta mercè

que haveu feta a tants devots vostres, també la vull i espero per mi ¹. Ans, Senyora, (perdoneu ma gosadia), abans que expiri, veniu Vós mateixa a consolar-me amb la vostra presència. Aquesta gràcia l'haveu feta a tants devots vostres que la vull i la espero jo també. Só pecador, és veritat, no ho meresc; mes só devot vostre i us estimo i tinc una gran confiança en Vós. Oh Maria, us espero, no em feu quedar desconso-
lat. Al menys, si d'una gràcia tan gran no só digne, assistiu-me des del cel, per tal que traspassi d'aquesta vida, amant a Déu i a Vós, per venir a amar-vos eternament en la glòria del Paradís. Amén.

Tres Avemaries com al primer dia.

Dimecres

Oració per demanar la lliberació de l'infern

¡ Oh Maria Santíssima, Mare de Déu, quantes vegades pels meus pecats he merescut l'infern! Tal volta la sentència al meu primer pecat fóra executada, si Vós piadosament no haguéssiu detu-

¹ Aquí fineix aquesta oració tal com està en la *Raccolta*; mes s'hi és posada la següent súplica per trobar-se igualment en les obres originals de Sant Alfons i en les edicions més corrents d'aquestes Oracions, inclòs en *Les Glòries de Maria*.

rada la Justícia divina: i després, venent la duresa meva, m'atreguéreu a tenir confiança en Vós. I, ¡oh!, en quants altres delictes tal vegada després hauria caigut, per causa dels perills que se'm presentaren, si Vós, Mare amorosa, no m'haguéssiu preservat amb les gràcies que m'haveu obtingudes. ¡Ah Reina meva! ¿de què em serviran la vostra misericòrdia i els favors que me haveu fets, si em condemno? Si un temps no us he estimat, ara, després de Déu, us estimo sobre totes les coses. ¡Ah! no permetau que giri les espatlles a Vós i a Déu, qui per mediació vostra tantes misericòrdies m'ha concedides. Senyora meva amabilíssima, no permetau que jo us hagi d'odiar i maleir en l'infern per sempre. ¿Comportareu Vós veure condemnat un servent vostre que us estima? ¡Oh Maria! ¿què em dieu? ¿Em condemnaré? Em condemnaré si us abandono. Però ¿qui tindrà cor d'abandonar-vos? ¿Qui podrà oblidar-se de l'amor que Vós m'haveu tingut? No, que no es perd, no, qui a Vós amb fidelitat s'encomana i recorre a Vós. Salveu-me, Esperança meva, salveu-me de l'infern i primerament del pecat, que és lo únic que a l'infern me pot condemnar. Amén.

Tres Avemaries com al primer dia.

Dijous

Oració per demanar el Paradís

¡ Oh Reina del Paradís, qui esteu asseguda per damunt de tots els chors dels Angels, la més aprop de Déu ! des d'aquesta vall de misèries, jo, miserable pecador, us saludo i prego que gireu envers mi aquests ulls vostres misericordiosos. Mireu, Maria, en quants perills ara em trobo i he de trobar-me mentre visqui en aquesta terra, de perdre l'ànima, el Paradís i Déu. En Vós, Senyora, he posades totes les meves esperances. Jo us amo i sospiro per anar aviat a veure-us i lloar-vos en el Paradís. ¡ Ah, Maria ! ¿ Quin dia serà aquell que em veuré ja salvat i als vostres peus ? ¿ Quan besaré aquella mà que tantes gràcies m'ha dispensades ? Veritat és, Mare meva, que só estat molt ingrata en ma vida ; però si vinc al Paradís, allà us estimaré en tot moment per tota la eternitat, i rescabalaré el meu desagraïment beneint-vos i regraçant-vos per sempre. Jo dono gràcies a Déu qui em dóna una tal confiança en la Sang de Jesucrist i en la vostra poderosa intercessió. Això mateix han esperat els vostres devots veritables i cap s'és enganyat. Tampoc en seré jo. Oh Maria, pregau al vostre Fill Jesús, com

el prego jo també, pels mèrits de la seva passió, que confirmi i augmenti sempre més aquestes esperances meves. Amén.

Tres Avemaries com al primer dia.

Divendres

Oració per demanar l'amor a Jesús i a Maria

Oh Maria, Vós sou la creatura més noble, bella, la més sublim, la més pura, la més santa de totes les creatures! ¡Oh si tothom us conegués i us estimés com mereixeu! Emperò me aconsola que tantes ànimes santes en el cel i justes en la terra visquin enamorades de la vostra bondat i bellesa. I me alegra, sobretot, que el mateix Déu us ama més a Vós tota sola, que tots els homes i els Angels plegats. Reina meva amabilíssima, també jo us estimo, miserable pecador, però us estimo massa poc: vull per Vós un amor més gran i més tendre, i Vós me l'haveu de conseguir, ja que l'amar-vos és una gran senyal de predestinació i una gràcia que concedeix Déu als qui se salven. Oh Mare meva, em veig massa obligat al vostre Fill; veig que Ell mereix un amor infinit. Vós, qui res més desitgeu que veure'l estimat, m'haveu d'obtenir aquesta gràcia, això és, un gran amor a Jesucrist. Ah, conseguíu-me aquesta gràcia, Vós qui conseguíu de Déu tot lo

que voleu. No us demano béns terrenals, ni honors ni riqueses: us demano allò que el vostre Cor més desitja; amar sols mon Déu. ¿És possible que no volgueu ajudar-me en aquest mon desig que tant us plau? No, que ja m'ajudeu: ja pregueu per mi. Pregueu, pregueu, oh Maria, i no deixeu mai de pregar, fins que em vegeu en el Paradís, on estaré segur de posseir i d'amar per sempre a mon Déu i a Vós, Mare meva amadíssima. Amén.

Tres Avemaries com al primer dia.

Dissabte

Oració per demanar el patrocini de Maria

¡Oh Mare meva Santíssima, veig les gràcies que m'haveu obtingudes i veig la ingratitude amb què jo us he correspost! L'ingrat ja no és més digne de beneficis; mes no per això vull desconfiar de la vostra misericòrdia. ¡Oh gran Advocada meva, tingueu pietat de mi! Vós sou la dispensadora de totes les gràcies que Déu concedeix a nosaltres miserables, i per aquest fi Ell us ha feta tan poderosa, tan rica, tan benigna, per tal que ens socorregueu. Jo vull salvar-me. En les vostres mans encomano la meva eterna salvació: a Vós entrego la meva ànima. Vull ésser inscrit entre els vostres més especials servents: no em

rebutgeu. Vós aneu cercant els miserables per a portar-los socors: no abandoneu a un miserable pecador que a Vós recorre. Parleu per mi: vostre Fill fa tot lo que li demaneu. Preneu-me sota la vostra protecció i amb això en tinc prou; puix si Vós em protegiu, ja no temo res, no temo els meus pecats, perquè Vós, així ho espero, m'obtindreu de Déu el perdó; no temo els dimonis, perquè Vós sou més poderosa que tot l'infern; no temo el meu mateix Jutge, Jesús, perquè a una súplica vostra Ell s'ablanirà. Protegiu-me, doncs, Mare meva, i obteniu-me el perdó de mos pecats, l'amor a Jesús, la santa perseverància, la bona mort i, finalment, la glòria del Paradís. És veritat que no soc mereixedor d'aquestes gràcies; però si Vós les demaneu al Senyor per mi, les obtindré. Pregueu, doncs, a Jesús per mi. ¡Oh Maria, Reina meva, en Vós confio! En aquesta esperança visc i reposo, i amb aquesta esperança vull morir. Amén.

☩ *Tres Avemaries* com al primer dia.

FELICITACIÓ SABATINA

Ademés dels *200 dies d'indulgència* concedits per l'Emm. Sr. Cardenal Arquebisbe de Tarragona a tots i cada un dels exercicis piadosos del DEVOCIONARI PARROQUIAL, la jaculatòria que es resa quatre vegades en la Coroneta de la Immaculada que va compresa en la *Felicitació Sabatina* està enriquida amb *300 dies d'indulgència* per cada vegada que es resi ; i *indulgència plenària* una vegada al mes, el dia que es vulgui, als qui hagin resada la coroneta en honor de la Immaculada Concepció tots els dies del mes amb les condicions ordinàries de confessió i comunió.

Manera de practicar la Felicitació Sabatina

Per lo senyal de la Santa Creu...

Acte de contrició i oració preparatòria

Amable Redemptor meu Jesucrist, Déu i Home verdader, en qui crec, en qui espero i a qui estimo més que totes les coses, me pesa de tot cor d'haver-vos ofès; reconec que he sigut ingrati als innumbrables beneficis rebuts de vos-

tra misericòrdia, especialment al d'haver donada per mi vostra preciosíssima sang i al d'haver-me donat per Mare a vostra pròpia Mare la Verge Santíssima. Maria amb tendresa maternal m'ha consolat en les tribulacions i penes i m'ha assistit en les necessitats; mes jo, oblidant-me del seu amor i del vostre, com altre fill pròdig he preferit els gustos i distraccions mundanes a les dolçures de vostra caritat. Proposo, Jesús meu, no tornar més a pecar, demano vostra gràcia per a no rendir-me a les temptacions de l'enemic de la meva ànima i invoco la poderosa intercessió de la meva Mare la Verge Immaculada.

Oh Verge Santíssima, pels dotze privilegis especialíssims amb què Déu us enriqueí d'ençà del primer instant de vostra Concepció, pel goig inefable que experimentà la vostra ànima al veure's des del primer moment de sa existència, amiga especialíssima del Creador, us suplico intercediu per mi a Nostre Senyor Jesucrist per a que em perdoni mos pecats, m'admeti en sa amistat i gràcia i em concedeixi lo que més necessito i espero rebre de la vostra misericòrdia a l'obsequiar-vos amb la present memòria dels privilegis de vostra Concepció Immaculada. Amén.

Alabances i felicitacions a Maria pels seus dotze privilegis

1. ¡Oh Maria! De tota l'eternitat fóreu *predestinada* per Mare de Déu. Vós fóreu la única elegida entre mil, la benaventurada entre totes les dones, la plena de gràcia, la Mare del Fill de Déu.

Siau-ne sempre alabada de cels i terra, que nosaltres amb tot el goig de nostre cor us en felicitem dient-vos :

*Ave Maria Puríssima,
sens pecat sou concebuda.*

2. ¡Oh Maria! Una dignitat tan excelsa reclamava la preservació de tota culpa. I Déu, que us havia escollida per Mare, us *preservà* del pecat original, guardant-vos d'estar sota l'imperi de la culpa ni un sol instant.

Siau-ne sempre alabada de cels i terra, que nosaltres amb tot el goig de nostre cor us en felicitem dient-vos :

*Ave Maria Puríssima,
sens pecat sou concebuda.*

3. ¡Oh Maria! Vós fóreu *redimida d'una especial i única manera*. A ningú més s'aplicaren els mèrits de la Redempció per a preservar-lo de la culpa original sinó a Vós, oh Maria, que per això esteu constituïda en jerarquia superior

a tots els Sants i Àngels i sols inferior a Déu.

Siau-ne sempre alabada de cels i terra, que nosaltres amb tot el goig de nostre cor us en felicitem dient-vos :

*Ave Maria Puríssima,
sens pecat sou concebuda.*

4. ¡Oh Maria! No s'acontentà el Senyor amb preservar-vos de tota culpa, sinó que us *omplí de tota gràcia*; i de tal manera que fóreu més santa Vós en el primer instant del vostre ser que no pas tots els Àngels i Sants plegats.

Siau-ne sempre alabada de cels i terra, que nosaltres amb tot el goig de nostre cor us en felicitem dient-vos :

*Ave Maria Puríssima,
sens pecat sou concebuda.*

5. ¡Oh Maria! Essent destinada per Mare de Déu, volgué el Senyor *infundir totes les virtuts* en la vostra ànima, enriquint-vos l'Esperit Sant amb tots els seus dons i fruits, posseïnt tota virtut i gràcia des del primer instant de vostre ser.

Siau-ne sempre alabada de cels i terra, que nosaltres amb tot el goig de nostre cor us en felicitem dient-vos :

*Ave Maria Puríssima,
sens pecat sou concebuda.*

6. ¡Oh Maria! ¿Qui serà capaç de comprendre els actes de virtut que des del primer instant practicàreu? El Senyor us dotà de *l'us de raó* i de la llibertat al donar-vos l'existència, començant ja des d'aleshores a merèixer i fer actes perfectíssims en tota mena de virtuts.

Siau-ne sempre alabada de cels i terra, que nosaltres amb tot el goig de nostre cor us en felicitem dient-vos:

*Ave Maria Puríssima,
sens pecat sou concebuda.*

7. ¡Oh Maria! Déu volgué donar-vos una *il·lustració* claríssima de les veritats divines, i amb aquest viu coneixement s'abrandà cada dia més vostre cor d'amor a Déu, i s'uní més estretament la vostra voluntat a la voluntat divina.

Siau-ne sempre alabada de cels i terra, que nosaltres amb tot el goig de nostre cor us en felicitem dient-vos:

*Ave Maria Puríssima,
sens pecat sou concebuda.*

8. ¡Oh Maria! En fer-vos lliure de culpa, us féu el Senyor lliure de tota inclinació al pecat, de tal manera que jamai tinguéreu temptació ni lluita del cos contra l'esperit que regia vostra vida amb perfectíssima *pau*.

Siau-ne sempre alabada de cels i terra, que nosaltres amb tot el goig de nostre cor us en felicitem dient-vos :

*Ave Maria Puríssima,
sens pecat sou concebuda.*

9. ¡Oh Maria! Per apartar fins la més petita ombra que pogués entelar vostra santedat immaculada, Déu us confirmà en gràcia en el primer instant de vostra existència, essent impossible que cometéssiu jamai la més petita falta ni imperfecció.

Siau-ne sempre alabada de cels i terra, que nosaltres amb tot el goig de nostre cor us en felicitem dient-vos :

*Ave Maria Puríssima,
sens pecat sou concebuda.*

10. ¡Oh Maria! Si la santedat enclou ser semblant a nostre Redemptor Jesús, ¿quina semblança havíeu de tenir amb vostre Fill essent tan gran la vostra santedat? Jamai cap sant ni àngel podrà ostentar una tan viva semblança amb Jesucrist com Vós, Verge i Mare immaculada.

Siau-ne sempre alabada de cels i terra, que nosaltres amb tot el goig de nostre cor us en felicitem dient-vos :

*Ave Maria Puríssima,
sens pecat sou concebuda.*

11. ¡Oh Maria! Per la complascència que tenia en Vós la Trinitat Santíssima, us concedí *poder especial* superior al de tota altra creatura, aterrant al dimoni, destruïnt tota heretgia, i exercint damunt nosaltres vostre maternal patrocini de intercessió omnipotent.

Siau-ne sempre alabada de cels i terra, que nosaltres amb tot el goig de nostre cor us en felicitem dient-vos :

*Ave Maria Puríssima,
sens pecat sou concebuda.*

12. ¡Oh Maria! El Senyor s'agradà més de Vós que de totes les altres obres de la seva omnipotència, i per això que éreu superior a les altres creatures, totes us feren *homenatge* com a Reina i Senyora de cels i terra, i Mediadora universal.

Siau-ne sempre alabada de cels i terra, que nosaltres amb tot el goig de nostre cor us en felicitem dient-vos :

*Ave Maria Puríssima,
sens pecat sou concebuda.*

ORACIÓ I OFERIMENT

¡Oh Verge Immaculada, admirable sobre tota creatura! A tot arreu del món ressonen vostres lloances; la glòria de vostre nom i de vostres privilegis s'estén per tota la terra i no hi ha poble

que no us aclami benaventurada. Canvieu en pluja de gràcies les lloances que us endreço i enriqueiu mon cor amb la puresa, humilitat, paciència i totes les altres virtuts de que tant necessito.

Accepteu, ¡oh Mare piadosa! la ofrena que des d'ara us faig de mes potències i sentits; que mon enteniment trobi ses delícies en pensar en Vós; ma voluntat en estimar-vos, la meva memòria en recordar vostres beneficis; mos sentits tots m'ajudin a obsequiar-vos i demostrar-vos mon afecte i confiança absoluta en Vós.

Admeteu, ¡Verge Immaculada! aqueix obsequi i compteu-me en el nombre de vostres esclaus; senyaleu-me amb el vostre dolcíssim nom, per a que els cels i la terra i els abims me reconeguin com a fill vostre i vegin que em cobriu amb el mantell de vostra protecció. Jo us amo, Verge Maria, després de Déu, sobre totes les coses, i em complasc en vostra grandesa i excel·lència, en tal manera que prefereixo veure-la i admirar-la en Vós que no pas en mi mateix. Si tingués el cor de les creatures totes i la intel·ligència i el poder dels esperits angelicals, voldria esmerçar-ho tot en vostre honor i lloança.

I ara, per a obsequiar-vos dignament, us saludaré pels vostres privilegis figurats en les estrelles que coronen vostre

cap, amb dotze Avemaries, resant un Parenostre a cada una de les tres persones de la Trinitat Beatíssima en agraïment als dons i favors amb que us enriqueixen en el primer instant de vostra existència.

CORONETA EN HONOR
DE LA IMMACULADA CONCEPCIÓ

Beneïda sia la santa i Immaculada Concepció de la Santíssima Verge Maria, Mare de Déu.

Parenostre, quatre Avemaries i Glòria Patri.

Tot lo qual es repeteix dos cops més i se acaba amb la mateixa jaculatòria

Beneïda sia la santa i Immaculada Concepció de la Santíssima Verge Maria, Mare de Déu.

Sia vostra gran puresa
alabada eternament,
puix que Déu omnipotent
se complau en tal bellesa ;
a Vós, celestial Princesa,
sagrada Verge Maria,
us ofresc des d'aquest dia
l'ànima, la vida, el cor.
Mirau-me amb ulls plens d'amor ;
¡no em deixeu, no, Mare mia !

I ara, demanant-vos que ens volgheu emparar i protegir tota la vida i més especialment a l'hora de la mort, us saludem amb tot amor i confiança amb la

SALVE REGINA

(Melodia gregoriana popular)

S Alve Regina, Ma-ter mi-se-ri-cordi-ae: Vi-ta, dul-
 cè-do, et spes nóstra, salve. Ad te clamámus, éxsu-
 -les, fi-li-i Hevae. Ad te suspi-rámus, gementes et flentes
 in hac lacrimárum val-le. E-ia ergo, Advo-cá-ta nóstra,
 il-los tú-os mi-se-ri-córdes ócu-los ad nos convérte. Et
 Jésum, benedictum fructum véntris tú-i, no-bis post hoc
 exsi-li-um osténde. O clémens, O pí-a, O
 dúlcis Virgo Ma-rí-a

Ÿ. Pregueu per nosaltres, Santa Mare de Déu.

R̄. Perquè siam dignes de les promesses de Jesucrist.

PREGUEM. Omnipotent sempiternal Déu, qui, amb la cooperació de l'Esperit Sant, preparàreu el cos i l'ànima de la gloriosa Verge i Mare Maria per a que fos mereixedora d'ésser habitació digna del vostre Fill: concediu-nos que, puix celebrem amb alegria la seva commemoració; per la seva intercessió piadosa siam alliberats dels mals presents i de la mort eterna. Per el mateix Jesucrist, Senyor nostre.

R̄. Amén.

CORONA DELS SET DOLORS
DE MARIA SANTÍSSIMA

- Ÿ. Ave, María, grátia plena, etc.
R. Benedícta tu in muliéribus, etc.
Ÿ. Dómine, lábia mea apéries.
R. Et os meum annuntiábit laudem
tuam.
Ÿ. Deus, in adjutórium meum inténde.
R. Dómine, ad adjuvándum me fe-
stina.
Ÿ. Glória Patri, et Fílio, etc.
R. Sicut erat in princípio, etc.

Preparació

Verge sens màcula, Mare de pietat,
plena d'aflicció i amargura: us suplico
que il·lustreu mon enteniment, i infla-
meu ma voluntat, per a que amb esperit
fervorós contempli els dolors que es pro-
posen en aquesta santa Corona, i pugui
conseguir les gràcies promeses als qui
practiquen aquest sant exercici. Amén.

PRIMER DOLOR.—Me compadesc, Senyora, de Vós, pel dolor que patíreu en la profecia de Simeó, quan us digué que la Passió de vostre Fill seria una espasa de dolor que atravessaria el vostre cor. Feu, Mare meva, que senti en mon interior la passió de vostre Fill i vostres dolors, obligant-vos en memòria d'aquest dolor amb un *Parenostre*, set *Avemaries* i un *Glória Patri*.

SEGON DOLOR.—Me compadesc, Senyora, de Vós, pel dolor que patíreu en el desterro a Ègipte, pobre i necessitada en aquell llarg camí. Feu, Senyora, que sigui lliure de les persecucions de mos enemics, obligant-vos en memòria d'aquest dolor amb un *Parenostre*, set *Avemaries* i un *Glória Patri*.

TERCER DOLOR.—Me compadesc, Senyora, de Vós, pel dolor que patíreu en la pèrdua de vostre Fill a Jerusalem per tres dies. Concediu-me llàgrimes de verader dolor per a plorar les meves culpes amb les quals he perdut a mon Déu, i que el trobi per sempre, obligant-vos en memòria d'aquest dolor amb un *Parenostre*, set *Avemaries* i un *Glória Patri*.

QUART DOLOR. — Me compadesc, Senyora, de Vós, pel dolor que patíreu al trobar al vostre Fill amb la pesada creu

sobre ses espatlles, caminant al Calvari amb escarnis, injúries i caigudes. Feu, Senyora, que porti amb paciència la creu de la mortificació i treballs, obligant-vos en memòria d'aquest dolor amb un *Parenostre*, set *Avemaries* i un *Glória Patri*.

5 CINQUÈ DOLOR. — Me compadesc, Senyora, de Vós, pel dolor que patíreu al veure agonitzar i morir a vostre Fill clavat en creu entre dos lladres. Feu, Senyora, que visqui crucificat amb mos vicis i passions, obligant-vos en memòria d'aquest dolor amb un *Parenostre*, set *Avemaries* i un *Glória Patri*.

6 SISÈ DOLOR. — Me compadesc, Senyora, de Vós, pel dolor que patíreu al rebre en vostres braços aquell santíssim cadàver desangrat amb tantes llagues i ferides. Feu, Senyora, que mon cor visqui inflammat d'amor de Déu, i mort a les vanitats del món, obligant-vos en memòria d'aquest dolor amb un *Parenostre*, set *Avemaries* i un *Glória Patri*.

7 SETÈ DOLOR. — Me compadesc, Senyora, de Vós, pel dolor que patíreu en vostra soletat, sepultat ja vostre Fill. Feu, Senyora, que quedi jo sepultat a tot lo de la terra, vivint solament per Vós, obligant-vos en memòria d'aquest dolor amb un *Parenostre*, set *Avemaries* i un *Glória Patri*.

En memòria i en reverència de les llàgrimes que derramaren vostres puríssims ulls en la vida, passió i mort de vostre Fill, us oferesc tres *Avemaries*.

OFERIMENT

Puríssima Verge Maria, traspassada de dolor amb l'espasa de vostre Fill que profetitzà Simeó; amatenta i necessitada fugint a Egipte; trista i atribulada buscant-lo perdut; plena d'amargura i llàgrimes trobant-lo amb la pesada creu; afligida i amb angoixa veient-lo agonitzar i morir; aturmentada cruelment amb el Fill mort en els braços; sola i desconsolada deixant-lo enterrat; jo, el més indigne de vostres servents, us oferesc aquesta corona en reverència de vostres dolors; i humilment us suplico, que si és per major glòria de Déu i bé de la meva ànima me alcanceu de la divina Majestat, la gràcia que us demano, i si no, que es faci en tot la seva voluntat santíssima, solament que jo mai l'ofengui. Juntament us suplico intercediu per nostre Santíssim Pare, per la pau i concòrdia entre els Prínceps cristians, exaltació de la santa fe catòlica, destrucció de les heretgies, conversió dels infidels i confusió dels mahometans: mirau amb ulls de pietat a vostres devots, i concediu-los especialíssims auxilis

de gràcia, per major glòria de Déu i vostra. Amén.

Ara es dirà la Salve i Lletanies, plana 383.

Ÿ. Ora pro nobis, Virgo dolorosíssima.
R̄. Ut digni efficiámur promissionibus
Christi.

OREMUS. — Deus, in cujus passione, secundum Simeonis prophetiam, dulcissimam animam gloriosæ Virginis et matris Mariæ doloris gladius pertransivit: concede propitius: ut qui dolores ejus venerando, recolimus, passionis tuæ effectum felicem consequamur. Qui vivis et regnas in sæcula sæculorum. R̄. Amen.

VISITA A LA MARE DE DÉU DEL CARME

PREPARACIÓ

Per lo senyal de la santa creu...

A fi de què sia més eficaç la nostra oració davant de Déu, i ben agradosos els nostres obsequis a la Verge Maria, purifiquem abans la nostra ànima de pecats i faltes, fent de tot cor un *Acte de contrició*: Senyor meu, Jesucrist...

SALUTACIÓ

A Vós, Mare de Déu, Reina i Senyora del Carme, venim avui a fer-vos espiritual visita d'agraïment. El cor se'ns omple de goig i alegria cada vegada que recordem la manifestació del vostre amor cordialíssim al donar-nos el Sant Escapulari. ¿Qui no sent renàixer i afirmar-se la pau de l'ànima al rebre de Vós, Mare divina, aquest senyal de vostra confraria, penyora de predilecció celestial, salvaguarda en els perills, signe

de pau i salvació eterna? Oh, com se aixeca l'esperit al sentir vostres dolces paraules! Oh, com creix la nostra esperança al refermar-se damunt vostres promeses! Jamai podíem esperar una prova tan gran de benevolença celestial si vostre Cor de Mare no s'hagués avençat per la seva bondat a donar-nos una penyora d'amor que nosaltres ni tan sols hauríem gosat demanar. Que us n'alabin tots els Àngels i Sants del Cel amb cànctics d'eterna joia; que totes les generacions amb agraïment i amor us proclamïn Reina i Mare de Misericòrdia; que tots els mortals sien participants de vostres especials mercès vestint el Sant Èscapulari, i units en santa germanor i amor filial, mentre nosaltres us saludem agraïts i gojosos amb les següents

ALABANCES I PREGÀRIES

1. — Dolça Mare nostra del Carme, siau beneïda i alabada de tots els Àngels i Sants del cel, i de tots els justos de la terra, per haver-nos donat vostre preciosíssim Èscapulari. Feu-nos la gràcia que el poguem dur santament tota la vida.

¶ Parenostre, Avemaria i Glòria Patri.

2. — Dolça Mare nostra del Carme, siau beneïda i alabada de tots els Àngels

i Sants del Cel i de tots els justos de la terra, per haver fet del vostre Escapulari un senyal de salvació. Feu-nos la gràcia d'estimar-lo com cal ara i sempre.

Parenostre, Avemaria i Glòria Patri.

3. — Dolça Mare nostra del Carme, siau beneïda i alabada de tots els Àngels del Cel i de tots els justos de la terra, per haver-nos donat amb l'Escapulari una salvaguarda en els perills. Feu-nos la gràcia que ens valgui sempre i en qualsevol perill que ens trobem.

Parenostre, Avemaria i Glòria Patri.

4. — Dolça Mare nostra del Carme, siau beneïda i alabada de tots els Àngels del Cel i de tots els justos de la terra per donar-nos amb vostre Escapulari fortalesa contra les temptacions. Feu-nos la gràcia de saber-les vèncer i no caure jamai en pecat mortal.

Parenostre, Avemaria i Glòria Patri.

5. — Dolça Mare nostra del Carme, siau beneïda i alabada de tots els Àngels i Sants del Cel i de tots els justos de la terra per haver-nos donat amb l'Escapulari tan gran penyora d'amor i predicció. Feu-nos la gràcia que hi sapiquem correspondre amb tot l'agraïment i amor.

Parenostre, Avemaria i Glòria Patri.

6. — Dolça Mare nostra del Carme, siau beneïda i alabada de tots els Àngels del Cel i de tots els justos de la terra per haver volgut amb el vostre Escapulari ser el consol i deslliurança dels vostres devots en el Purgatori. Feu-nos la gràcia que per vostra intercessió ens vegem lliures d'aquelles flames.

Parenostre, Avemaria i Glòria Patri.

7. — Dolça Mare nostra del Carme, siau beneïda i alabada de tots els Àngels i Sants del Cel i de tots els justos de la terra perquè amb vostre Escapulari ens heveu alegrat la vida donant-nos esperança certa i segura d'eterna salvació. Feu-nos la gràcia que poguem morir portant el sant Escapulari i dient el Santíssim Nom de Jesús i el vostre, oh dolça Mare nostra Maria.

Parenostre, Avemaria i Glòria Patri.

ACCIÓ DE GRÀCIES I OFRENA

Oh Verge Santa del Carme, jamai podrem correspondre dignament als favors i gràcies que ens heveu fet al donar-nos vostre sant Escapulari. Accepteu el nostre senzill però fonament sentit agraïment, i ja que res podem donar-vos que sia digne de Vós i vostres mercès, us oferim el nostre cor amb tot el seu amor, i tota la nostra vida que volem esmerçar en amor i servei del vostre Fill Senyor

Nostre, i en propagar la vostra dolça devoció, procurant que tots els nostres germans de fe amb els quals la divina Providència ens faci conviure i relacionar, estimin i agraeixin vostra gran dignació vestint el sant Escapulari i tots plegats poguem viure i morir en vostre amor i devoció. Amén.

Oració a la Mare de Déu del Carme

Oh Verge Santíssima Immaculada, bellesa i esplendor del Carme, Vós que mireu amb ulls de particular bondat al qui vesteix vostre beneït Escapulari, mireu-me benignament a mi també i cobriu-me amb el mantell de la vostra protecció maternal. Enfortiu la meua flaqueza amb el vostre poder, il·lumineu les tenebres del meu enteniment amb la vostra saviduria, augmenteu en mi la fe, la esperança i la caritat. Adorneu la meua ànima amb tals gràcies i virtuts que sia sempre estimada del vostre Fill Diví i de Vós. Assistiu-me en vida, consolet-me al morir amb la vostra amabilíssima presència, i presenteu-me a l'Augustíssima Trinitat, com a fill vostre i servent devot, per a lloar-vos eternament i beneir-vos en el Paradís. Així sia.

Tres Avemaries i un Glòria.

Indulgència de 200 dies una vegada al dia.

VISITA ESPIRITUAL A LA
MARE DE DÉU DE MONTSERRAT

Per lo senyal de la santa creu...

Considera, devot de la Mare de Déu de Montserrat, que la maternitat de la Verge Maria s'estén a tots els pobles de la terra, perquè de tots els homes la constituí Mare son Santíssim Fill quan clavat a la Creu li digué, recomanant-li la persona de Sant Joan: «Senyora, aquest és el vostre Fill.» El deixeble allí present, representava en sa persona tots els deixebles venidors. Considera també, devot català, que demés d'aquesta recomanació general, tu en tens una altra de particular. La Providència divina féu de la muntanya de Montserrat un lloc de defensa dels cristians contra els moros; i els cristians, ademés, sempre invocaren la Verge de Montserrat quan volgueren deslliurar la Pàtria, per lo qual el Vicari de Jesucrist sols ha confirmat la relació entre la nostra terra i la Mare de Déu de Montserrat, quan,

LA MARE DE DÉU DE MONTSERRAT

Patrona de Catalunya

al declarar-la Patrona de tots els pobles de Catalunya, els digué: «Catalans, en la muntanya de Montserrat i en la devota Imatge que allí es venera, teniu la vostra Mare.» Per a correspondre, doncs, a l'ordenació del Sant Pare, i per a obtenir de la Mare de Déu de Montserrat sa poderosa intercessió en favor del poble català, digues-li humil i devotament les següents pregàries:

I. Verge prodigiosa, trono puríssim on reposà l'Èterna Saviduria quan vingué al món a ensenyar el camí de salvació, alcanceu als vostres catalans aquella Fe que enfonsa les muntanyes, omple les valls i fa planer el camí de la vida.—*Avemaria.*

II. Mare castíssima, mirall de pureza, flor de les verges, que portàreu al món el bàlsam d'incorrupció, Jesús Fill de Déu, alcanceu-nos l'honestedat de les costums públiques.—*Avemaria.*

III. Profetessa admirable, que beneïreu i alabàreu a l'Ètern més que no pas totes les jerarquies angèliques plegades, feu que sia desterrat d'aquest poble vostre l'esperit de maledicció i de blasfèmia.—*Avemaria.*

IV. Rosa de caritat, foc que sense consumir escalfa, traieu de Catalunya

l'esperit de discòrdia, i ajunteu a tots sos fills amb cor de germans. — *Ave maria.*

V. Santa Engendradora de l'Etern, Filla del vostre Fill, feu que mai es desfaci aquest poble català que Vós espiritualment engendràreu. — *Avemaria.*

VI. Verge poderosa, més forta que un exèrcit en orde de batalla, des de vostre alt castell de Montserrat defenseu d'enemics espirituals i temporals a tota la terra catalana que teniu encomanada. — *Avemaria.*

VII. Senyora de Montserrat, que teniu vostra santa muntanya voltada de oliveres, signe de pau, alcanceu als pobles de Catalunya una pau cristiana i perpètua. — *Avemaria.*

ANTÍFONA

Jo habito en les altures del cel i tinc mon trono sobre els núvols: acudiu a Mi tots els qui em teniu amor i us satisfareu del dolç Fruit de les meves entranyes, Jesús.

Ÿ. Pregau per nosaltres, Santa Maria advocada nostra.

R. Perquè siam dignes de les promeses de Jesucrist.

ORACIÓ

Déu i Senyor nostre, que glorifiqueu amb un insigne culte l'electa muntanya de l'excelsa Mare del vostre Unigènit, concediu-nos que, sota la poderosa protecció de la mateixa Immaculada sempre Verge Maria, poguem arribar amb seguretat a Crist, que és l'eterna Muntanya de la Glòria. Pel mateix Jesucrist, Senyor nostre. Amén.

Altra oració

a la Mare de Déu de Montserrat

Oh Mare de Déu de Montserrat ; Reina i Mare nostra, vida, dolçura i esperança de Catalunya ; sota la vostra protecció ens posem ara per sempre, com a fills amorosos, vassalls fidels, i esclaus de vostre amor. A Vós confiem les nostres persones i famílies, nostres afectes i vides, i tota la nostra ànima. A Vós encomanem amb el major fervor la Pàtria dels nostres amors que Vós escollíreu per a Seu de vostra reialesa i escambell de vostre trono ; i ja que per mercè vostra nasquérem en aquesta terra per Vós beneïda i emparada, feu-nos la gràcia major de poguer-hi viure amb una pau cristiana i perpètua i morir-hi santament, per tal de venir al cel a cantar eternament vostres lloances. Amén.

A LA MARE DE DÉU
DE LA MERCÈ

INVOCACIONS

Oh gloriosa Mare nostra de la Mercè! pel gran poder que mostràreu sobre els infidels, deslliurant els cristians de ses cadenes, obriu els ulls de la fe als pobles que sofreixen encara el jou tenebrós del paganisme.—*Avemaria.*

Oh clementíssima Mare nostra de la Mercè! pel zel amantíssim amb què tornàreu al goig de la Iglésia a la multitud de cristians, que n'eren lluny per l'esclavitud corporal, i més encara a vegades per la pèrdua de la fe, convertiu les nacions captives del cisma i l'heretgia, i torneu-les a la verdadera fe i unitat de Jesucrist.—*Avemaria.*

Oh dolcíssima Mare nostra de la Mercè! per la caritat maternal amb què visitàveu vostres fills, aconhortant-los en llur captiveri i donant-los la sospirada llibertat, acudiu piadosa a treure de l'esclavitud del pecat les ànimes que han perdut a Jesucrist, i torneu-les a la seva amistat i gràcia.—*Avemaria.*

Ÿ. Piíssima Mare de la Mercè.

R̄. Pregueu per nosaltres. ¹

ORACIÓ

Fets aquests vots i pregàries de la nostra Redempció, conforteu-nos, oh Déu clementíssim, per la intercessió poderosa de nostra Mare de la Mercè; a fi de que, així com amb el seu auxili foren trencats els vincles corporals, també, per sa mediació, de tot lligam de l'ànima siguem deslliurats. Per Nostre Senyor Jesucrist. Amén. ²

Oració de la Missa

en honor de la Mare de Déu de la Mercè

Oh Déu, qui per la gloriosíssima Mare del vostre Fill, per deslliurar els fidels cristians de la tirania dels pagans, us dignàreu multiplicar la vostra Iglésia amb una nova fillada, supliquem que ens vullau concedir que, puix venerem piadosament la Fundadora d'una obra tan gran, semblantment pels seus mèrits i la seva intercessió de tots els pecats, i de la captivitat del dimoni, siam alliberats. Pel mateix Senyor Nostre Jesucrist, vostre Fill, qui amb Vós viu i regna en unitat del Sant Esperit pels segles dels segles. R̄. Amén.

¹ Indulgència de 300 dies, concedida del Papa Benet XV.

² De l'Euclògi de la Mercè.

EL PRIMER DISSABTE DE MES
DEDICAT A LA
PURÍSSIMA CONCEPCIÓ DE MARIA

El Sant Pare Pius X, volent augmentar la devoció dels fidels envers la gloriosíssima Immaculada Mare de Déu, i fomentar el piados desig de reparació, amb el qual els mateixos fidels volen donar alguna satisfacció en reparació de les execrables blasfèmies que homes malvats profereixen contra el Nom augustísim i excelses prerrogatives de la Benaventurada Verge, concedí *indulgència plenària* aplicable als difunts, a tots aquells qui en el primer dissabte de cada mes, havent confessat i combregat, practiquessin amb aquell esperit de reparació alguns exercicis de pietat en honor de la Verge Immaculada i preguin per les intencions del Sant Pare. (*Acta Apostolicæ Sedis*, vol. IV, 623).

Els exercicis que poden practicar-se són, per exemple: Oferir per aquestes intencions la Sagrada Comunió, la Missa o misses a les quals s'assisteixi, el Sant Rosari resat en particular o en família, fer alguna estona de meditació en honor de la Immaculada Verge, i, en general, totes les obres i devocions d'aquell dia; sofrir les adversitats que ens afligeixen amb més paciència i major resignació a la voluntat de Déu, o qualsevol altre acte de mortificació o de virtut. No obstant, encara que no sia prescrita cap fórmula determinada, s'és posat aquí el següent exercici més ordinàriament practicat.

Piadós exercici en honor de la Immaculada Verge Maria

Sia beneïda la santa i immaculada Concepció de la Santíssima Verge Maria, Mare de Déu.

Per lo senyal de la Santa Creu...

Fem primerament un acte de contrició per tal que poguem presentar ben pura la nostra oració a Maria i així Ella la pugui fer més eficaç davant de Déu Nostre Senyor.

Senyor meu Jesucrist, Déu i Home verdader...

Salutació i ofrena a Maria Immaculada

Sia vostra gran puresa
alabada eternament
puix que Déu omnipotent
se complau en tal bellesa.
A Vós, celestial Princesa,
sagrada Verge Maria,
us ofresc des d'aquest dia
l'ànima, la vida, el cor.
Mirau-me amb ulls plens d'amor ;
¡no em deixeu, no, Mare mia!

ORACIÓ PREPARATÒRIA

Postrats als vostres peus, Reina i Senyora divina, us supliquem humils que volgheu acceptar aquests devots obse-

quis que us venim a oferir a honor i glòria vostra, en bé de la nostra ànima, i per la conversió dels blasfems i pecadors. Nosaltres voldríem publicar vostres lloances i glòries per tot el món; que fossin conegudes i estimades vostres gràcies divines; i fos correspost de tot-hom l'amor dolcíssim que ens porta vostre Cor de mare. Us oferim aquest devot exercici per aquells dels nostres germans qui no coneixent-vos ni estimant-vos us malparlen i blasfemen. Feu que practiquem aquest devot exercici ara i sempre amb l'ànima ben pura i el cor ben encès en amor vostre per tal que Vós pogueu fer valer nostra oració davant de vostre Fill Diví, alcanceu la conversió de tots els nostres germans esgarriats, i així poguem un dia com a fills vostres veure'ns tots reunits al cel per a cantar eternament les vostres alabances. Així sia.

JACULATÒRIES I AVEMARIES EN HONOR DE LA IMMACULADA CONCEPCIÓ

1. Oh Maria, concebuda sens pecat, pregueu per nosaltres que acudim a Vós.
—*Avemaria.*

2. Santíssima Verge Maria Immaculada, Mare de Déu, Mare nostra, parleu per nosaltres al Cor de Jesús vostre Fill i Germà nostre.—*Avemaria.*

3. Oh Maria, que entràreu al món sense màcula, alcanceu-me de Déu que jo en pugui sortir sense culpa.—*Ave-maria.*

ACTE DE REPARACIÓ
A LA VERGE SANTÍSSIMA

Gloriosíssima Verge Maria, Mare de Déu i Mare nostra, gireu la vostra mirada piadosa envers nosaltres, pobres pecadors, que, afligits per tants mals com ens envolten en aquesta vida, trobem que es parteix el nostre cor al sentir les horroroses injúries i blasfèmies que contra Vós, oh Verge Immaculada, ben sovint havem d'escoltar. ¡Oh, com ofenen aquestes veus impies la infinita majestat de Déu i de son Fill Unigènit, Jesucrist! ¡Com provoquen la seva indignació, i de quina manera ens fan témer els terribles efectes de la seva venjança! Si el sacrifici de la nostra vida valgués per impedir tals ultratges i blasfèmies, de bon grat el faríem, perquè, oh Mare nostra Santíssima, desitgem amar-vos i honorar-vos amb tot el cor, ja que és aquesta la voluntat de Déu. I per això, perquè us estimem, farem tot el que poguem perquè siau de tots estimada i honorada. Vós, mentrestant, oh piadosa Mare nostra, sobirana consoladora dels afligits, accepteu aquest

acte de reparació que us oferim en nom propi, en el de totes les nostres famílies, i fins per aquells qui, no sabent el què es diuen, impiament us blasfemen, a fi de què, impetrant de Déu la conversió seva, feu tornar més manifesta i gloriosa la vostra pietat, el vostre poder i la vostra gran misericòrdia; i que fins ells i tot s'uneixin a nosaltres per proclamar-vos beneïda entre totes les dones, Verge Immaculada, piadosíssima Mare de Déu.
Tres Avemaries ¹.

Ÿ. En la vostra Concepció, oh Verge, fóreu immaculada.

R̄. Pregueu per nosaltres al Pare, el Fill del qual Vós infantàreu.

ORACIÓ

Oh Déu, qui per la Immaculada Concepció de la Verge preparàreu digna habitació per a vostre Fill, us supliquem que així com per la mort prevista de aquest mateix vostre Fill, la preservàreu de tota taca de pecat, ens concediu per sa intercessió també la gràcia de arribar a Vós després d'aquesta vida purificats de nostres culpes. Amén.

¹ *Indulgència de 300 dies una vegada al dia; indulgència plenària una vegada al mes, en el dia que es vulgui, a aquells qui l'hauran resada cada dia tot un mes. Condicions: confessió, comunió i visita d'una iglésia o oratori públic, pregant-hi segons la intenció del Sant Pare.*

NOVENA A LA MARE DE DÉU
PER A HONORAR-LA EN SES FESTIVITATS
I OBTENIR SES GRÀCIES

Ès una pràctica molt excel·lent entre els diferents obsequis que els devots de Maria dediquen a la nostra Mare celestial. Són especialment assenyalades les onze següents Novenes: 1. De la Immaculada Concepció de Maria.—2. De la Nativitat de Maria.—3. De la Presentació de Maria al Temple.—4. De l'Anunciació.—5. De la Visitació.—6. Del Sagrat Part de Maria i Nativitat del Salvador.—7. De la Purificació de Maria.—8. Dels Dolors de Maria.—9. De l'Assumpció de Maria.—10. Del Sagrat Cor de Maria i de son Patrocini.—11. Per la festa del Santíssim Rosari de Maria. Totes aquestes novenes són indulgenciades amb *indulgència de 300 dies* per cada un dels dies de la novena; i amb una *indulgència plenària* en el decurs de cada novena o en un dels vuit dies que segueixen immediatament, amb les condicions ordinàries de confessió, comunió i pregària segons les intencions del Papa. Aquestes novenes es poden practicar en qualsevol temps de l'any, públicament o privadament, i amb qualsevol fórmula d'oracions mentres sia aprovada per la competent autoritat eclesiàstica, podent-se guanyar en tot cas les indulgències esmentades.—(*Raccolta*, 149.)

Manera de practicar la Novena

PREPARACIÓ

Per lo senyal de la santa Creu...

A fi de que sia més eficaç la nostra oració davant de Déu, i ben agradosos els nostres obsequis a la Verge Maria, purifiquem abans la nostra ànima de pecats i faltes, fent de tot cor un *Acte de contrició*: Senyor meu, Jesucrist...

ENTRADA

Recordeu-vos, ¡oh piadosíssima Verge Maria!, que jamai s'ha sentit a dir que ningú dels qui han acudit a vostra protecció, implorat vostra assistència i reclamat vostre auxili, hagi estat abandonat de Vós. Animat amb aquesta confiança, a Vós també recorro, ¡oh Verge, Mare de les verges!, i encara que gement sota el pes dels meus pecats, me atrevesc a presentar-me davant de vostra presència sobirana. No desprecieu, ¡oh Mare de Déu!, les meves súpliques, ans bé escolteu-les propícia i digneu-vos acollir-les benignament. Així sia.

300 dies d'indulgència cada vegada i *plenària* una vegada al mes.

OFERIMENT DE LA NOVENA

A vostres plantes postrats, oh Verge santa, Mare de Déu i Mare nostra aman-

tíssima, us supliquem que volgheu benigna escoltar nostres pregàries. I encara que indignes de tota gràcia, confiem en vostre cor de Mare que tan dolçament ens estima i tan amorosament vetlla per nosaltres, tots els dies de la nostra vida, i tots els instants de la nostra existència. Amb confiança de fills posem en vostres mans de Mare totes les nostres alegries i penes, tot el cor i la vida, el cos i l'ànima, i la nostra eterna salvació. Vulgheu acceptar nostres humils obsequis que us endrecem per a major glòria de Déu, honor vostre i santificació de la nostra ànima: i si fos conforme al voler de Déu, també us demanem que ens volgheu obtenir les gràcies especials que d'aquests devots obsequis gosem esperar. I contents per endavant del que Vós, Mare nostra dolcíssima, ens volgheu obtenir, us demanem ara i sempre el créixer en l'amor de Jesús i en la vostra devoció, per tal que morint en vostres braços poguem entrar al cel a cantar eternament vostres alabances. Amén.

Ara es fa la lectura corresponent a cada dia de la Novena; es reflexiona una mica i es demana la gràcia especial que de la Novena s'espera.

I s'acaba amb les següents deprecacions i oració:

Obsequi a la Mare de Déu per a cada dia de la Novena

Cinc Avemaries en honor del Nom dolcíssim de Maria.

Mare meva amantíssima, en tots els instants de la meva vida recordeu-vos de mi, infeliç pecador.—*Avemaria.*

Aqüeducte de les divines gràcies, concediu-me abundància de llàgrimes per plorar amargament els meus pecats.—*Avemaria.*

Reina de cels i terra, siau mon empar i defensa en les temptacions dels enemics de la meva ànima.—*Avemaria.*

Immaculada filla de Joaquim i Anna, alcanceu-me de vostre amantíssim Fill les gràcies que necessito per salvar-me.—*Avemaria.*

Advocada i refugi dels pecadors, assistiu-me en l'hora de la meva mort i obriu-me les portes del cel.—*Avemaria.*

Oració

Composta per Sant Alfons Maria de Liguori

Verge Santíssima Immaculada i Mare meva Maria, a Vós qui sou la Mare de mon Senyor, el refugi dels pecadors, avui recorro jo, que só el més miserable

de tots. Us adoro, oh gran Reina, i us dono gràcies per tots els favors que me haveu fet fins ara; especialment per haver-me deslliurat de l'infern, que tan-tes vegades he merescut. Jo us estimo, Senyora amabilíssima, i per l'amor que us tinc, prometo de voler-vos servir sempre i de fer lo que pugui per a que siau també estimada dels altres. Jo poso en Vós tota la meva salvació; accepteu-me per servent vostre i aculliu-me dessota vostre mantell, Vós, Mare de misericòrdia. I ja que sou tan poderosa amb Déu, deslliureu-me de totes les temptacions, o bé, obteniu-me la força de vèncer-les fins a la mort. A Vós demano un verdader amor a Jesucrist. De Vós espero tenir una bona mort. Mare meva, per l'amor que teniu a Déu, us prego que m'ajudeu sempre, emperò més en l'últim instant de ma vida. No em deixeu fins i tant que em veieu ja salvat en el Cel per a beneir-vos i cantar les vostres misericòrdies per tota la eternitat. Així ho espero. Així sia.

Aquells qui resin aquesta Oració davant alguna imatge de la Verge Santíssima guanyaran: *Indulgència de 300 dies* cada vegada. *Indulgència plenària* una vegada al mes aquells qui l'hauran resada com s'és dit, cada dia tot el mes. Condicions: confessió, comunió i pre-gàries per les intencions del Sant Pare.

Dia 1.—La Immaculada

Maria és una filla d'Adam i d'Eva, però molt diferent de totes les altres filles, fins al punt de poder-se dir que és filla d'Adam i d'Eva innocents, no pecadors; puix que la màcula del llur pecat que sense cap excepció contaminà totes les altres, no arribà en lo més mínim a tocar a Maria. És filla d'Adam i d'Eva com ho fóra estat si Adam i Eva s'haguessin mantingut en la primera integritat. Quan fou concebuda Maria, se esdevingué un gran i graciós miracle, com si d'una bardissa en florís un lliri. Gosem dir que llavors es vegé la innocència brotar de la culpa. Aquesta tan gran i graciosa meravella fou obra singular i única de la divina Bondat. Entre totes les pures creatures humanes, no n'hi hagué cap que tingués, ni mai n'hi haurà cap altra que tingui un semblant privilegi.

Una concepció, un començament de vida tan gloriós i immaculat fou seguit després d'una vida tan pura, d'una innocència tan immaculada i constant, que els ulls mateixos de Déu no vegeren jamai en Ella la falta més petita, la més insignificant imperfecció d'obra o de pensament. Des del principi de la seva vida fins a la fi, el Senyor hagué de dir-li: «Tu ets ma coloma, ma perfecta; tu ets la Immaculada.»

Dia 2.—Plena de gràcia

Maria, no solament és la privilegiada entre les filles d'Adam; és també la privilegiada entre les filles de Déu, puix que en

Ella profusament hi escampà les seves gràcies amb tanta abundància, que totes les gràcies repartides a totes les altres pures creatures de la terra o del cel no li arribarien mai a igualar: fou abundor de gràcies com convenia a Maria, qui havia d'ésser la Reina dels Angels, la Reina dels Sants, la gran Mare de Déu. Tot el bé que la Infinita Bondat de Déu ha escampat en totes les obres de la Creació, no iguala el bé que ha posat en Maria. D'aquí és que la seva innocència, puresa i candor inefable van units a tals riqueses de privilegis i de virtuts, que no solament és la més bella i la més bona entre les obres de les mans de Déu, sinó que precisament totes les passa en bellesa i bondat, de tal manera que entre elles i Maria no es pot fer comparança. Bellesa i bondat tan grans, que cap intel·ligència ni angelical ni humana arriba a comprendre, i que sols plenament comprèn Aquell qui n'és Autor i Dador, això és, Déu Altíssim.

Dia 3.— La Predilecta de Déu

Clarament es veu que en cap altra pura creatura abocà Déu profusament tantes gràcies i privilegis i favors singularíssims com n'abocà en Maria. Altrament no cal dubtar que la mesura de les gràcies i dels dons és la mesura de l'amor de Déu; allà més abundantament n'espargeix on té més gran amor. Déu, doncs, estima a Maria, i més que no estima les altres creatures, estima a Maria. Ans bé, havent-la enriquit de tantes gràcies i de tants favors que

superen tota la gràcia i els favors compartits a totes les altres creatures seves, se'n treu la conseqüència que la estima més a Ella tota sola, que no estima totes les altres. Així ho ensenyen els Sants. Aquesta és una veritat que en un ímpetu d'admiració i d'amor expressava talment aquell gran devot seu anomenat el P. Pau Segneri, el més jove: «Si aquesta cosa impossible se suposa, això és, que Déu, o hagués de perdre aquesta sola Senyora Santíssima, o tots els altres Sants i Angels del Paradís, ¿què hauria fet el Senyor? ¿Se hauria abraçat a la Verge, i salvada Ella, haguera deixat que s'enrunés tot el Paradís.»

Dia 4.— L'Alegria dels Angels i Sants

Els Angels i els Sants contemplen a Maria cara a cara i veuen en Ella una bellesa tan gran, que en comparança d'Ella, tota la formosor escampada llargament per Déu en son tabernacle celestial, creat a posta per fruir i recrear-se eternament amb sos elegits, i tot lo bell que els corona i engalana com a prínceps de sa cort, es descolora i queda quasi esvaït. Al mateix temps, com ells veuen clarament la faç de Maria, li veuen també el cor i hi troben tanta bondat, que després de la bondat de Déu, cap altra n'hi ha que pugui comparar-s'hi. De aquí és que després de la bondat infinita de Déu, estimen amb ardentíssim amor la incomparable bellesa i bondat de Maria. I per això tots els Angels i Sants, corpresos de tant amor, van exclamant: «Oh Maria,

després de la glòria que ens pervé de la contemplació de Déu, no hi ha per nosaltres glòria igual a la glòria que ens pervé de contemplar-vos a Vós, oh Verge immaculada. Després de l'amor a Déu, que ens té inflamats, no hi ha amor consemblant a l'amor de què flamegem envers Vós, oh Maria.» Doncs si els Angels i Sants així l'estimen, procurem imitar-los amant a Maria amb tot l'amor de què sia capaç el nostre cor.

Dia 5.—L'amor de Maria

De lo dit abans es dedueix que, després de l'amor de Déu, no pot haver-hi amor més sant que l'amor de Maria, lo qual és tant com dir que no hi ha amor més precios que l'amor de Maria. Així s'ha de dir de l'amor de Maria en sí mateix considerat. ¿I què haurem de dir de l'amor de Maria considerat en sos efectes? ¿Oh, quant precios, en aquest respecte, ha d'ésser l'amor de Maria!

Ella, a semblança de Déu, estima a qui la estima, i més estima a aquell qui la estima més. Això suposat, ¿serà possible que no vinguin grans béns a aquells qui amant-la, són amats, i estimant-la molt, són molt estimats per la Reina del cel i de la terra, per la Tresorera i escampadora de totes les gràcies, la Mare de Déu? ¿Benaventurat aquell qui estima a Maria, i més benaventurat encara aquell qui l'estima més! ¿Quins fruits grans i meravellosos deu treure de l'amor de Maria! ¿Oh, quant

preciós i profitós li ha de ser l'amor de Maria!

¡Que és dolç l'amor de Maria!

Dia 6.— El devot de Maria detesta el pecat

Lo primer que es proposa l'amic és no desplaure l'amat. Per això el qui estima a Maria, més que res s'ha de proposar no desplaure a Maria. Ara bé; és cosa certa que lo únic que li desplaui és allò que únicament desplaui a Déu, això és, el pecat. Per lo qual, si nosaltres ens conservem, tan com ens sia possible, purs i nets del pecat, treurem de nosaltres tot lo que pot desagradar a Maria. Mes, per conservar-nos així nets i purs, és necessari avorrir el pecat; qui no l'avorreixi no en pot viure deslliurat; puix que, mentres perseveri la nostra inclinació tan forta al pecat, solament l'odi, l'odi coral al pecat, ens pot eximir de cometre'l. Per tant, si estimem a Maria, odiem el pecat, i coralment odiem-lo; singularment aquell que és el més lleig, i per això mateix és el més desplaent a Maria, a Maria la Reina de les Verges, la Verge per excel·lència: aquell pecat que ni solament s'hauria d'anomenar entre cristians. Odiem, doncs, entranhablement el pecat per tal que ens servem nets i purs, lo més possible, de ses màcules, especialment d'aquelles que tenen major lletgesa; i així podrà dir-se veritablement que estimem a Maria.

Dia 7.—El devot de Maria estima les virtuts

Tant com procura l'amic no desplaure l'amat, tant procura donar-li gust: per això, si estimem a Maria, hem de procurar donar gust a Maria, a la qual cap altra cosa li plau tant com les virtuts que engalanen i santifiquen les nostres ànimes. Doncs si és així que estimem a Maria, i, estimant-la com cal, li volem donar gust, és menester que estimem les virtuts cristianes, exercitant-nos tant com poguem en la pràctica de les mateixes. L'exercici de les cristianes virtuts ens farà verament agradables a Maria, de manera que es complaurà en nosaltres. I singular i exquisida serà la seva complascència, si ens veu embellits amb aquella virtut que és la més gloriosa estrella d'aquelles dotze que la coronen en el Paradís, vull dir, la virtut de la castedat. Si és així que per amor de Jesús i d'Ella servem la castedat inviolada i perfecta a manera angelical, tant com ens sia possible, la Verge de les Verges no ens considerarà del nombre de les terrenals creatures, com som, sinó que ens mirarà com creatures celestials, fins al punt de comptar-nos entre els Àngels apilats en els graons de son tron, que li besen els peus en competència; i quan un dia arribarem nosaltres allà dalt, no serem indignes d'una sort tan gloriosa. Si volem, doncs, donar gust a Maria, exercitem-nos en les virtuts cristianes i singularment en l'angèlica puresa. De aquesta manera podrem dir que estimem de veritat a Maria.

Dia 8.— El devot de Maria te zel

Aquells qui estimen a Maria no volen ésser sols en estimar-la, ans voldrien veure tota creatura encesa i enamorada de l'amor a Maria. Per lo qual, s'afanyen incansablement en escampar lo més que poden, la devoció a Maria entre tots aquells qui són del llur parentiu o coneixença; treballen en fer conèixer a tothom la bellesa, la bondat de Maria; a tothom canten les llaors i glòries d'Ella, n'exalten el cor amorós, la promptitud de son auxili, la força i l'eficàcia de son patrocini: voldrien veure tot el món agenollat davant els peus de Maria, meravellat de ses grandeses i confiat en ses misericòrdies, i fent-li sobirana honor: i sobretot s'afanyen en arregar al bell entorn de Maria els jovincels i donzelles, en el cor dels quals més fàcilment s'insinua, i més profunda arrela, i més abundosa grana i més copiosa fructifica la devoció a Maria. I Maria se n'alegra; i tant se n'alegra, que cosa més agradable no se li pot fer en el món. En la innocència, molt s'hi complau Maria.

Si estimem, doncs, a Maria, promoguem sa devoció: promoguem-la entre els parents, promoguem-la en la nostra terra, promoguem-la a altres bandes tant com poguem. Exposem imatges de Maria a la pública veneració i a la privada; escampem llibres que tractin de les seves glòries; ensenyem el cant de ses lloances; procurem que decorosament sien celebrades ses festes i que s'estenguin les pràctiques devotes en honra d'Ella: en una paraula, promoguem, tant

com ens sia possible, i particularment entre els infants i jovincels, la devoció a Maria.

Dia 9.— La devoció a Maria ens porta a l'amor de Jesús

N'hi ha alguns que demostrin tenir devoció a Maria, i en veneren les imatges, i en visiten els santuaris, i n'adornen els altars, i en fan les novenes i el mes de maig, i en resen l'ofici i el rosari, i en canten les alabances... ; mes, entretant, no estimen a Jesús, ans li són enemics, vivint en pecat. No són honrats en llurs negocis, coven odi contra els llurs ofensors, tenen el cor ple d'impureses, no observen castedat ni d'obra ni de paraula. Malaurats : ¿quina mena de devoció és aquesta? ¿Serà mai veritat que algú pugui estimar sincerament la mare, mentres greument n'injuria i en menysprea el fill? Qui vol ésser enemic de Jesús, ¿podrà mai ésser amic de Maria? ¡Ah, que obrin els ulls a la fi i vegin llur error! No podran mai estimar veritablement a Maria, si no estimen a son Fill diví Jesús; que val tant com dir, si no viuen en la seva gràcia; si no avorreixen i s'aparten del pecat mortal. Per lo qual, convé que facin una bona confessió de tots els seus pecats i se'n purifiquin l'ànima desventurada, adquireixin la gràcia i l'amor de Jesucrist, i així podran verament estimar a Maria, que a Ella molt més li plauria una sola Avemaria que resessin en estat de gràcia, nets de pecat mortal, que cent rosaris i novenes i peregrinacions i mesos de Maria que a l'honra d'Ella consagrin estant en desgràcia de Jesús per qualsevol pecat mortal.

D'altra part, aquesta veritat, això és, que qui estima a Maria estima a Jesús, és una veritat tan clara i evident, que no ha de menester arguments ni proves: qui estima la Mare, estima el Fill, i no pot ésser altrament. Per lo qual mirem més aviat quin sia el medi més eficaç per guardar-nos i créixer en l'amor de Jesús.

Molts són els medis d'inflamar les ànimes en l'amor de Jesús: les oracions devotes, les piadoses meditacions, les santes lectures i les mortificacions i les obres de misericòrdia corporals i espirituals; mes, no aneu a creure que hi hagi cap medi de tanta eficàcia per a tal fi com la santa Comunió, per la qual el cor humà es posa en el més íntim contacte amb aquella fornal del sant amor qui és el Cor de Jesús, i on mitjançant la operació de l'Esperit Sant, es difon més abundosa que en qualsevol altre Sagrament la divina caritat.

Essent així doncs, qui vol estimar a Jesús i estimar-lo molt, no té millor medi ni més avinent que el rebre amb freqüència la Sagrada Comunió; i com sia que no es pot donar més gran i més cert testimoni de l'amor a Maria que estimant i estimant molt a son Fill Jesús, no pot posar-se en dubte que qui vulgui estimar a Maria, s'ha de afanyar en freqüentar la Sagrada Comunió.

Aquestes lectures són extretes de l'obra de Frassinetti «Estimem a Maria». Es poden canviar per altres, a gust del devot, per exemple de «Les Glòries de Maria», de Sant Alfons Maria de Liguori. I així es pot fer el mes de Maria, trídu, i qualsevol altre obsequi que es vulgui fer a la Mare de Déu.

El millor obsequi

que pots oferir a la Mare de Déu és la Santa Missa, oïda devotament i combregant-hi. Pots oir-la seguint l'*Ordre de la Missa* (plana 198), substituïnt o afegint a l'*Oració* (plana 203), *Secreta* (plana 211) i *Postcomunió* (plana 221), les següents que són les pròpies de la

Missa en honor de la Mare de Déu

ORACIÓ.—Us preguem, Senyor Déu, que a nosaltres, vostres sirvents, ens concediu, fruit de perpètua salut espiritual i corporal; i per la gloriosa intercessió de la Benaventurada sempre Verge Maria, siam alliberats de la tristesa de la vida present, i disfrutem de l'alegria eterna. Per Jesucrist Senyor nostre, vostre Fill, qui amb Vós viu i regna en unitat del Sant Esperit Déu.

SECRETA.—Per la vostra clemència, Senyor, i per la intercessió de la Benaventurada sempre Verge Maria, aquesta oblació a nosaltres ens aprofiti per la prosperitat i pau en la vida present i en l'eternitat. Per Jesucrist Senyor nostre, vostre Fill, qui amb Vós viu i regna en unitat del Sant Esperit Déu.

POSTCOMUNIÓ.—Rebut, Senyor, els auxiliis de la nostra salvació; concediu-nos vos preguem, que per tot arreu siguem defensats amb el patrocini de la Benaventurada sempre Verge Maria, en honor de la qual, havem ofert a Vostra Majestat, aquest sacrifici. Per Jesucrist Senyor nostre, vostre Fill, qui amb Vós viu i regna en unitat del Sant Esperit Déu.

JESÚS, MARIA I JOSEP
JO US DONO TOT EL MEU SÉR

LA DEVOCIÓ A SANT JOSEP

Per damunt dels màrtirs i verges, més enlaire que els patriarques i profetes, fins més elevat que els apòstols i els àngels, està el tron de glòria de Sant Josep. Així com en la terra no hi va haver ningú, després de la Verge Santíssima, més pròxim a Jesús que Sant Josep, així tampoc hi ha en el cel, després de la de Maria, glòria més resplendent que la del Sant Patriarca. En proporció amb aquesta glòria excelsa està la seva intercessió tan poderosa. Jesús, que en la terra li rendia obediència i respecte com a pare nutrici, concedeix plenament en el cel tot lo que Sant Josep li demana.

Al Santíssim Josep, diu Sant Tomàs de Aquino, li és concedit socórrer en tota necessitat i negoci, i defensar, afavorir i tractar amb paternal afecte a tots els qui acuden a ell piadosament. Altres Sants sembla que tenen de Déu la gràcia de socórrer en una necessitat; aquest, diu Santa Teresa, tinc experiència de que les socorra totes.

Entre les teves devocions no hi ha pas de faltar aquesta.

Tingues força devoció a tan gloriós Sant, que et serà en tots sentits molt profitosa. Santa Teresa, que tan devota n'era, deia

que tot lo que havia demanat per intercessió de Sant Josep, sempre ho havia conseguit. Imita i demana les elevades virtuts que resplendeixen en el Sant Patriarca: la conformitat amb la voluntat divina, la humilitat, el recolliment, la castedat i l'oració. Però d'una manera especial sies constant en demanar-li cada dia una santa mort; aquest traspàs tan tremend si no tinguéssim cap auxili. Procura't ja des d'ara per aleshores el valió patrocini de Sant Josep, qui va morir tranquilament i ditxós en els braços de Jesús i Maria. ¡Quin consol més gran! ¿T'agradaria? Demana-li, resant-li cada dia un Parenostre i fent-li algun altre devot obsequi durant l'any.

En la plana 65 de l'exercici del cristià, i en la plana 386 després del Sant Rosari, trobaràs devotes oracions a Sant Josep.

Els set diumenges de Sant Josep

Per demanar a Sant Josep les gràcies que es desitgin obtenir amb el piadós exercici dels Set Diumenges, qualsevol fórmula devota és apropiada, mentre es faci algun acte de pietat en memòria dels set dolors i goigs del Sant Patriarca.

Emperò, perquè amb la pràctica dels Set Diumenges es puguin guanyar ensems les indulgències que hi han concedides, cal resar la fórmula continguda en la «Raccolta» oficial de oracions indulgenciades; la qual fórmula havem posat en aquest exercici, substituïnt la que en son lloc havia posat el Dr. Torras i Bages del qual són tots els altres textos d'aquest piadós exercici. La fórmula indulgenciada consisteix en les set deprecacions amb els seus corresponents Parenostres, Avemaries i Gló-

ria, en honor dels set dolors i goigs, acabant amb l'antífona, versets i Oremus. Lo demás no és absolutament necessari per a guanyar les indulgències.

INDULGÈNCIES. — *Als fidels qui EN QUALSEVOL TEMPS I DIA facin aquest piadós exercici en honor dels 7 dolors i goigs, Sa Santedat Pius VII, concedí :*

Indulgència de 100 dies, una vegada al dia.

Indulgència de 300 dies, tots els dimecres de l'any i en cada dia de les dues Novenes precedents a la festa principal de Sant Josep (19 de març) i la del Patrocini (el dimecres abans del tercer diumenge després de Pasqua).

Indulgència plenària, en les dues festivitats, confessant i combregant.

Indulgència plenària, una vegada al mes, en un dia elegit pels qui hauran fet el dit exercici cada dia del mes. També confessant i combregant.

Als fidels qui facin SET DIUMENGES SEGUITS, entre any i a llur lliure elecció, aquest piadós exercici, el Papa Gregori XVI i el Papa Pius IX concediren :

Indulgència de 300 dies, en cadascun dels sis primers diumenges.

Indulgència plenària, en cadascun dels set diumenges, afegint la confessió, la Comunió i la visita a una iglésia o oratori públic, pregant-hi per les intencions del Sant Pare.

El mateix Sant Pare Pius IX, amb un altre Decret de la Sagrada Congregació d'Indulgències, 22 de març de 1847, estengué la indulgència plenària concedida per cadascun dels dits diumenges entre l'any, a favor d'aquells qui no saben llegir i habiten llocs on aitals obsequis públicament no es practiquen, mentre cada diumenge, en comptes de les pregàries que componen el piadós exercici, diguin solament *set Parenostres, Avemaria i Glória.*

Pràctica dels set diumenges
en honor de Sant Josep

Per lo senyal de la Santa Creu...

Jesús, Maria i Josep,
jo us dono tot el meu ser.

ACTE DE CONTRICIÓ I PREPARACIÓ

Senyor meu Jesucrist, Déu i home verdader, en qui crec, en qui espero i a qui amo més que totes les coses, em pesa de tot mon cor d'haver-vos ofès, proposo no tornar més a pecar, ajudat de vostra divina gràcia, que espero em concedireu per la intercessió del vostre Pare adoptiu Sant Josep, de qui vaig ara a meditar les virtuts i alabar les excel·lències, confiant que m'assistireu il·luminant el meu enteniment amb llum celestial, i encenent el meu cor amb vostra sobirana caritat. I Vós, Verge Santíssima, intercediu per mi per a que sàpiga dignament comprendre, honrar i imitar les virtuts de vostre castíssim Espòs. Amén.

PREGÀRIES PER A OBTENIR LA PROTECCIÓ
DE SANT JOSEP

Recordet-vos, ¡oh piadosíssim Patriarca Sant Josep!, que per tot arreu se sent a parlar del vostre poder davant de Déu, i dels favors que cada dia els

homes reben de vostra generosa mà. Animat jo amb aquesta confiança, a Vós també recorro, ¡oh castíssim Èspòs de Maria! ¡oh dolcíssim Pare nutrici de Jesús! i humiliat davant de la vostra presència, fervorosament us demano que em prengueu sota el vostre patrocini i siau el meu advocat davant del trono del vostre Fill adoptiu Jesucrist, assistint-me en vida i en mort; i per a més obligar-vos imploro la vostra protecció saludant-vos amb les següents deprecacions i Parenostres, en memòria dels vostres dolors i goigs.

Piadós exercici en honor dels set dolors
i goigs de Sant Josep

I. Oh Èspòs puríssim de Maria Santíssima, gloriós Sant Josep, així com fou gran el treball i l'engúnia del vostre cor en el dubte d'abandonar la vostra Èsposa Immaculada, així fou inefable la alegria quan per l'Àngel us fou revelat el gran misteri de la Encarnació.

Per aquests vostres dolors i goigs us preguem que consoleu ara i en els dolors extrems, la nostra ànima, amb la alegria d'una vida bona i d'una santa mort semblant a la vostra en mig de Jesús i de Maria.

Parenostre, Avemaria i Glòria.

II. Oh felicíssim Patriarca, gloriós Sant Josep, qui fóreu predestinat per l'ofici de Pare adoptiu del Verb fet Home; el dolor que sentíreu al veure néixer amb tanta pobresa l'Infant Jesús, de sobte es canvià en goig celestial a l'oïr l'angèlica harmonia i al veure les glòries d'aquella nit molt resplendent.

Per aquests vostres dolor i goig us supliquem que ens féu la gràcia de què, finat el viatge d'aquesta vida present, passem a oïr les alabances angèliques i a gaudir dels resplendors de la glòria celestial.

Parenostre, Avemaria i Glòria.

III. Oh Executor obedientíssim de les lleis divines, gloriós Sant Josep; la sang preciosa que vessà en la Circumcisió el Redemptor Infant, va atravessar-vos el cor, emperò el nom de Jesús us el revifà, omplint-lo d'alegria.

Per aquests vostres dolor i goig obteniu-nos que, nets de tot vici en aquesta vida, alegrement expirem amb el Nom Santíssim de Jesús en el cor i en la boca.

Parenostre, Avemaria i Glòria.

IV. Oh Sant fidelíssim, associat als misteris de la nostra Redempció, gloriós Sant Josep; si la profecia de Simeó de lo que Jesús i Maria havien de patir us ocasionà sofriments mortals, també

us omplí tot d'un goig benaventurat la seva paraula a l'anunciar que n'havia de venir la salvació i gloriosa resurrecció d'innombrables ànimes.

Per aquests vostres dolors i goig feu-nos la gràcia de què siam comptats entre aquells qui pels mèrits de Jesús i per la intercessió de la Verge Mare han de ressuscitar gloriosament.

Parenostre, Avemaria i Glòria.

V. Oh Custodi vigilantíssim, familiar del Fill de Déu encarnat, gloriós Sant Josep, ¡ quant patíreu per mantenir i servir el Fill de l'Altíssim, particularment en la fugida que us calgué fer a Egipte; emperò quant us alegràreu tenint sempre amb Vós el mateix Déu i veient aterrar-se els ídols dels egipcians!

Per aquests vostres dolor i goig féu que, tenint sempre allunyat de nosaltres el tirà infernal, especialment fugint de les ocasions perilloses, caigui del nostre cor tota mena d'ídol d'afecte terrenal; i dedicats completament al servei de Jesús i de Maria, per ells solament poguem viure i feliçment morir.

Parenostre, Avemaria i Glòria.

VI. Oh Angel de la terra, gloriós Sant Josep, qui us meravellàreu de tenir subjecte als vostres manaments el Rei

del cel; si la consolació vostra al tornar-lo d'Egipte s'enterbolí amb el temor d'Arquelau, no obstant, assegurat per l'Angel, amb Jesús i Maria alegre visquéreu a Nazaret.

Per aquest vostres dolor i goig concediu-nos que, lliure el nostre cor de temors pertorbadors, poguem gojosos posseir la pau de consciència, visquem contents amb Jesús i Maria i entre ells també poguem morir.

Parenostre, Avemaria i Glória.

VII. Oh mirall de tota santedat, gloriós Sant Josep; quan perdéreu sense culpa vostra l'Infant Jesús, per major abundància de dolor, tres dies el buscàreu, fins que, amb suprema alegria, trobàreu en el temple entremig dels doctors, Aquell qui era la vostra vida.

Per aquests vostres dolor i goig us supliquem amb el cor en la boca que intercediu per a que jamai perdem a Jesús amb culpa mortal; mes, si mai, per gran dissort, el perdéssim, féu que el cerquem tant i amb un dolor tan incansable, que el tornem a trobar propici, particularment en la nostra mort, per anar a posseir-lo en el cel i allà amb vós cantar eternament les seves divines misericòrdies.

Parenostre, Avemaria i Glória.

Antífona. Jesús tenia uns trenta anys i era tingut per Fill de Josep.

Ÿ. Pregau per nosaltres, Sant Josep.

R̄. Per a que siam dignes de les promeses de Nostre Senyor Jesucrist.

PREGUEM. Oh Déu, qui per una inefable providència elegíreu per Espòs de vostra Mare Santíssima a Sant Josep; féu, us demanem, que aquell qui venem com protector aquí en la terra, meresquem tenir-lo per intercessor en el cel. Vós qui viviu i regneu pels segles dels segles.

R̄. Així sia.

Oració final

Santíssim Patriarca Sant Josep, digníssim Espòs de la Verge Maria i Pare nutrici de nostre Redemptor Jesús, que per vostres heròiques virtuts, dolors i goigs meresquéreu tan singulars prerrogatives i privilegis per a intercedir pels vostres devots; us suplico, oh gloriós Sant, ens alcanceu a cada ú de nosaltres les virtuts pròpies del nostre estat, i que tots siam devots de vostra amada Èsposa Maria Santíssima, per a que per la seva intercessió i la vostra poguem vèncer als nostres enemics pels mèrits de Jesús, i conseguir les gràcies i favors que us demanem, per a santifi-

car les nostres ànimes, obtenir una mort feliç i després disfrutar eternament de la glòria. Amén.

Novena en honor de Sant Josep

El Sant Pare Pius IX, concedí als fidels qui en qualsevol temps de l'any facin la *Novena en honor de Sant Josep, Espòs de Maria Santíssima*, amb fórmula de pregàries aprovades per l'autoritat eclesiàstica competent: *Indulgència de 300 dies*, cada dia.—*Indulgència plenària*, en el decurs de la novena. Condicions: confessió, comunió i pregària segons les intencions del Sant Pare.

Es pot fer la novena resant cada dia el *Piadós exercici* en honor dels set dolors i set goigs de Sant Josep abans posat.

Mes en honor de Sant Josep

El Papa Pius IX, concedí als fidels qui dedicaran tot el mes de març a honrar el gloriós Sant Josep amb alguna piadosa pràctica o acte de virtut: *Indulgència de 300 dies*, en cada dia del mes.—*Indulgència plenària*, en un dia qualsevol, a escollir. Condicions: confessió, comunió i pregària segons les intencions del Sant Pare.

Concedí també les mateixes indulgències als fidels qui, legítimament impeditos durant el mes de març, dedicaran de la manera dita un altre mes qualsevol en honor del mateix gloriós Sant Josep. Ademés, permeté que les mateixes indulgències puguin ésser guanyades pels fidels qui fan aquest devot exercici, de manera que fineixin el mes amb la festa de Sant Josep, ço és, el dia 19 de març.

La piadosa pràctica del mes en honor de Sant Josep pot consistir en resar-li cada dia el *Piadós exercici* o senzillament els *set Pare-nostres* en honor dels set dolors i set goigs del Sant Patriarca, com també qualsevol altre acte de pietat o de virtut.

La Missa en honor de Sant Josep ¹

ORACIÓ.—Supliquem, Senyor, que ens valguin els mèrits de l'Espòs de la vostra Mare Santíssima, per tal que lo que no ens és possible obtenir per nosaltres mateixos, ens sia donat per la intercessió d'Ell.

SECRETA.—Us retem, Senyor, el deute de la nostra servitud; suplicant humilment que en nosaltres guardeu els vostres dons per les pregàries del benaventurat Josep, Espòs de la Mare de Jesucrist Fill vostre i Senyor nostre, per la veneranda festivitat del qual immolem hòsties d'alabança.

POSTCOMUNIÓ.—Supliquem, Déu misericordiós, que ens doneu amatent socors; i, per intercessió del benaventurat Confessor Josep, en nosaltres guardeu els vostres dons propiciablement.

¹ Vegi's lo que es diu a la plana 455 sobre *El millor obsequi*.

EL SANT ÀNGEL DE LA GUARDA

LA DEVOCIÓ AL SANT ÀNGEL DE LA GUARDA

És ben dolça cosa saber que cada un de nosaltres, té un Angel de la Guarda que no ens desinpara mai. I està per Déu encarregat de la guarda de nostres persones, amb interès tan gran que no és Angel de la Guarda de ningú més.

És ben natural, doncs, que tinguis especial i afectuosa devoció a aquest celestial company qui tant t'estima i ni un sol moment t'abandona.

Els sants mateixos ens ensenyen l'amor que ens professen els àngels i l'interès que per nosaltres es prenen, puix, segons diu Sant Bonaventura, uneixen els seus sants desitjos a les nostres pregaries, per a que tinguin major eficàcia a l'oferir-les a Déu. La veneració, l'estima i el profund agraïment amb què havem de correspondre'ls clarament se desprèn del text de Sant Tomàs, qui diu, que en tots els beneficis que Déu ens concedeix, hi té una part nostre Angel de la Guarda, perquè ens ajuda a impetrar-los. La influència de la devoció angèlica en la vida espiritual la manifesta el P. Faber al dir : *La devoció als àngels deslliura l'ànima de tota petitesa i li dóna l'hàbit de celestials pensaments.*

Entre les pràctiques devotes al Sant Àngel de la Guarda procuraràs no deixar cap dia l'oració *Àngel de Déu*, (que està inclosa en l'*A Déu m'encoman*) i recordant sovint que estàs en sa presència, demanar-li en tot, i especialment en les temptacions, sa poderosa protecció.

Novena al Sant Àngel de la Guarda

Per lo senyal de la Santa Creu...

Senyor meu, Jesucrist...

ORACIÓ PER A CADA DIA DE LA NOVENA

A Vós, Sant Àngel de ma Guarda, avui recorro, cercant especial favor. Havent-vos posat Déu per Custodi i protector meu, ningú com Vós coneix la misèria i necessitats de la meva ànima i els afectes del meu cor. Vós sabeu el desig que tinc de salvar-me, d'estimar a Déu i de santificar-me; mes ¡ai! també sabeu la meva inconstància i lo molt que he ofès a Déu amb mes faltes i pecats. Vós que sou per a mi el guia més segur, i amic més fidel, el mestre més savi, el defensor més poderós, el cor més amant i compassiu, alcanceu-me de Déu aquesta gràcia suprema d'amar-lo i servir-lo fidelment en aquesta vida i posseir-lo eternament en la glòria.

I ara humilment us oferec els petits obsequis d'aquesta novena per tal que

també m'obtingueu les gràcies especials que amb ella us demano, si no són contràries a la glòria de Déu i al bé de la meva ànima. Amén.

Ara es resa la DEPRECACIÓ corresponent a cada un dels dies de la novena, després de la qual es demana la gràcia especial que s'espera obtenir de la Novena i s'acaba amb les oracions següents :

SALUTACIÓ A LA SANTÍSSIMA TRINITAT

Per obtenir de Déu aquestes gràcies que esperem, oh bon Angel de la Guarda, en unió vostra i de tots els demés Angels' del Cel, i per mediació de la Verge Maria, Mare de Déu i Mare nostra, jo saludo, ara, a la Trinitat Santíssima amb el Trisagi angèlic, dient de tot cor :

Sant, Sant, Sant, Senyor Déu dels exèrcits: plena està la terra de vostra glòria. Glòria al Pare; glòria al Fill; glòria a l'Esperit Sant.

Parenostre, Avemaria i Glòria, al Pare Etern.

Sant, Sant, Sant, Senyor Déu dels exèrcits: plena està la terra de vostra glòria. Glòria al Pare; glòria al Fill; glòria a l'Esperit Sant.

Parenostre, Avemaria i Glòria, al Fill Unigènit.

Sant, Sant, Sant, Senyor Déu dels exèrcits: plena està la terra de vostra glòria. Glòria al Pare; glòria al Fill; glòria a l'Esperit Sant.

Parenostre, Avemaria i Glòria, al Sant Esperit.

ORACIÓ FINAL, PER A CADA DIA DE LA
NOVENA

composta per Sant Joan Berchmans

Angel Sant, estimat de Déu, que per disposició divina, havent-me pres sota la vostra benaventurada guarda des del primer instant de ma vida, jamai pareu de defensar-me, de il·luminar-me i de dirigir-me: jo us venero com a protector, us estimo com a custodi, em someto a la vostra direcció i m'entrego tot a Vós per a ésser de Vós governat. Per tant us prego i per l'amor de Jesucrist us suplico, que quan jo sia ingrati amb Vós i obstinat a les vostres inspiracions, no em vulgueu, perxò, abandonar: ans vulgueu posar-me prompte en el camí dret, si m'he desencaminat, ensenyar-me si só ignorant, aixecar-me si só caigut, consolar-me si só afligit, sostenir-me si estic en perill, per tal que em conduïu al cel per a posseir una felicitat eterna. Amén.

DEPRECACIÓ PEL DIA PRIMER DE LA
NOVENA

Oh *bon Angel Custodi* meu, ajudeu-me a donar gràcies a l'Altíssim per haver-se dignat destinar-vos a la guarda meva.

Jo us demano que per intercessió de Maria m'obtingueu de Déu un fervorós esperit i pràctica de *oració constant*, per agrair a Déu tots els seus beneficis i especialment aquest de tenir a Vós per celestial Custodi meu.

Igualment us demano la gràcia de...

Aquí es demana la gràcia especial que s'espera obtenir amb la Novena. (El demés com s'és dit abans, planes 471 i 472.)

DEPRECACIÓ PER AL DIA SEGON

Oh *Príncep celestial*, digneu-vos obtenir-me el perdó de totes les ofenses que he fet a Déu i a Vós despreciant les vostres amenaces i els vostres consells.

Jo us demano que per intercessió de Maria m'obtingueu de Déu un verdader penediment i *dolor dels pecats*, que m'alcanci el perdó de totes les faltes i caigudes de la vida passada.

Igualment us demano la gràcia de...

DEPRECACIÓ PER AL DIA TERCER

Oh mon *Tutor amorós*, imprimiu en la meva ànima un profund respecte a

Vós de tal manera que no tingui mai més l'atreviment de fer cap cosa que us desagradi.

Jo us demano que per intercessió de Maria m'obtingueu de Déu el record de la *presència divina* i el respecte a la vostra presència contínua, que sien per mi salvaguarda de pecat.

Igualment us demano la gràcia de...

DEPRECACIÓ PER AL DIA QUART

Oh *compassiu Metge* meu, ensenyem-me el remei i doneu-me socors per gorir dels mals hàbits i de tantes misèries com oprimeixen la meva ànima.

Jo us demano que per intercessió de Maria m'obtingueu de Déu verdader *esperit de mortificació* amb el qual domini les males passions i la sensualitat, i obtingui la pau i llibertat de l'esperit amb les demés virtuts.

Igualment us demano la gràcia de...

DEPRECACIÓ PER AL DIA QUINT

Oh mon *Guia fidel*, obteniu-me força per a vèncer tots els obstacles que es troben en el camí de la vida i per a sofrir amb verdadera paciència les tribulacions d'aquesta miserable vida.

Jo us demano que per intercessió de Maria m'obtingueu de Déu verdadera

paciència i conformitat en totes les contrarietats i penes de la vida que Déu vulgui permetre per a la meva santificació.

Igualment us demano la gràcia de...

DEPRECACIÓ PER AL DIA SISÈ

Oh *Intercessor eficaç* prop de Déu, obteniu-me la gràcia de seguir promptament les vostres santes inspiracions i de conformar la meua voluntat en tot i per sempre a la de Déu.

Jo us demano que per intercessió de Maria m'obtingueu de Déu una *obediència absoluta* a tots els meus superiors, que faci així santificar-me complint en tot la voluntat divina per ells manifestada.

Igualment us demano la gràcia de...

DEPRECACIÓ PER AL DIA SETÈ

Oh *Esperit puríssim*, tot encès de amor a Déu, obteniu-me aquest foc diví i al mateix temps una verdadera devoció a la vostra augusta Reina i bona Mare meua, la Verge Santíssima.

Jo us demano que per intercessió de Maria m'obtingueu de Déu *la caritat perfecta i la devoció a Maria*, que seran per mi font de mèrits abundantíssims, camí seguríssim de salvació i el més dolç consol a la hora de la mort.

Igualment us demano la gràcia de...

DEPRECACIÓ PER AL DIA VUITÈ

Oh *invencible Protector* meu, assistiu-me a fi de correspondre dignament al vostre amor i als vostres beneficis i per a treballar amb totes les forces en promoure el vostre culte i devoció.

Jo us demano que per intercessió de Maria m'obtingueu de Déu un *zel fervorós* per a la pràctica del bé i una *fervorosa devoció angèlica* que sien la meva pròpia santificació i la del pròxim.

Igualment us demano la gràcia de...

DEPRECACIÓ PER AL DIA NOVÈ

Oh *benaurat Ministre de l'Altíssim*, obteniu-me de la seva misericòrdia infinita que arribi jo un dia a ocupar un dels tronos que deixaren buits els àngels rebels.

Jo us demano que per intercessió de Maria Santíssima m'obtingueu de Déu la gràcia d'una *santa mort*, confortat amb els sants Sagraments, que m'obri les portes de la glòria eterna.

Igualment us demano la gràcia de...

INDULGÈNCIES. — El Papa Pius IX amb Rescripte de la S. C. de les Indulgències, 26 de novembre de 1876, concedí als fidels qui en qualsevol temps de l'any faran la *Novena en honor del Sant Àngel Custodi* amb fórmula

d'oracions aprovada per la competent autoritat eclesiàstica :

Indulgència de 300 dies en cada dia.

Indulgència plenària un dia qualsevol, en el decurs de la Novena, amb les condicions ordinàries de confessió, comunió, i pregària segons les intencions del Sant Pare.

Declaració o protestació

de Sant Carles Borromeu al Sant Angel de la Guarda, en preparació de la mort

En nom de la Santíssima Trinitat, Pare, Fill i Esperit Sant, jo N... infeliç i miserable pecador, declaro i protesto en la vostra presència, oh Angel Sant, que vull absolutament morir en la Iglésia Catòlica Apostòlica i Romana, en la qual han mort els Sants que han existit fins a la hora present, i fora de la qual no hi ha salvació. Assistiu-me en la hora de la mort i feu-me vèncer al dimoni, enemic meu i vostre.

Declaro també, oh Sant Angel, que jo estic sota la vostra guarda i protecció : que vull sortir d'aquesta vida amb gran confiança en el vostre socors i amb esperança ferma en la misericòrdia de mon Déu. Combatiu en aquell darrer moment els enemics de la meva salvació i rebeu la meva ànima en la separació que farà del meu cos ; i després de la meva mort feu-me propici a Jesucrist, Salvador meu.

Declaro semblantment, santíssim protector meu, que desitjo vivíssimament ésser participant dels mèrits de Jesucrist Senyor nostre i que espero la remissió dels meus

pecats per la virtut de la seva mort i passió. Detesto tot lo que de mal he fet, tant amb pensaments com amb obres i amb paraules. Perdono a tots els meus enemics i vull morir abraçat a la creu per a demostrar que jo poso tota la meva esperança en la passió del Salvador.

Declaro, además, oh amic fidelíssim, que m'abandono a la vostra guarda i afectuosa caritat en el gran pas de la meva mort, i que encara que desitjo volar-me'n al cel, també estic enterament disposat, per tal de pagar amb el sofriment la enormitat dels meus pecats, a soportar qualsevol càstig que li plasqui enviar-me la justícia divina, encara que fossin les penes més terribles del Purgatori. Igualment estic disposat a abandonar els meus parents, els meus amics, el meu cos mateix, i tot lo que jo tinc de més preuat, a fi d'arribar més aviat a fruir la presència de mon Déu i testimoniar-li el dolor que sento d'haverlo ofès.

Declaro finalment, oh Angel sapientíssim i guardià vigilantíssim de l'ànima meva, que jo us faig procurador de la meva última voluntat i executor d'aquest acte testamentari. En el moment de la meva mort digueu a Jesucrist, mon Salvador, això que jo tal volta no li podré dir, i és, que jo crec tot lo que creu la Santa Iglésia; que jo detesto els meus pecats, perquè a Ell li desagraden, i que tot ho poso en el seu Cor misericordiosíssim i que de la seva infinita bondat n'espero el perdó, i que moro de bon grat, perquè així Ell ho vol, i poso la meva ànima i la meva salvació en les seves mans: que jo l'estimo sobre totes

les coses i que el vull estimar per tota la eternitat. Amén.

Aquest acte és transcrit per varis autors amb alguna varietat, havent-nos semblat per l'estil la més autèntica aquesta versió traduïda de la obra del P. A. Ferretti, *I Santi Angeli Custodi*.

La Missa en honor del Sant Angel de la Guarda

ORACIÓ.—Oh Déu, qui amb providència inefable us digneu enviar els vostres Angels sants per la nostra guarda: concediu llargament als qui vos ho supliquen, ésser defensats per llur protecció i gaudir eternalment de llur companyia.

SECRETA.—Rebeu, oh Senyor, els dons que us portem en veneració dels vostres sants Angels; i concediu-nos, propici, que per l'ajuda constant d'ells siguem alliberats dels perills de la vida present i arribem a la vida eterna.

POSTCOMUNIÓ.—Hem rebut, oh Senyor, els misteris divins, alegrant-nos en la festivitat dels vostres sants Angels; i us supliquem que, per la llur protecció, siguem constantment alliberats de les insídies dels enemics i fortificats contra tota cosa adversa.

LA DEVOCIÓ A LES ÀNIMES DEL PURGATORI

Ja saps que el Purgatori és el lloc on se acaben de purificar les ànimes que han de entrar al cel.

És lloc de terribles sofriments i convé fer penitències, almoines, oracions i demés altres bones obres, com també guanyar indulgències, per no haver de sofrir-les o sofrir-ne menys. Però ara pensa en les ànimes que actualment estan ja en el Purgatori sofrint aquelles tremendes penes. Figura't que la més petita pena del Purgatori és major que les més grosses d'aquest món. Si una ànima sortint del Purgatori es posés en un foc d'aquí la terra, li semblaria que es passeja per un deliciós jardí ; i, com diu Sant Bonaventura, estan tan desvalgudes, que no compten amb cap medi per a satisfer sos deutes ; no poden fer cap obra meritòria ni guanyar cap indulgència.

Tu sí que les pots aliviar i tens medis fàcils de practicar i de valor infinit que els mateixos àngels no tenen. Una missa que oeixis, una petita mortificació que facis, una almoina que donguis, un Parenostre que diguis, una indulgència que guanyis : tot això pot aliviar-les moltíssim i fins deslliurar-les completament d'aquelles terribles penes fent-les entrar tot seguit al cel. ¡ I a tu tan poc que et costa !

I, ademés, ¿saps, per ventura, si hi tens algun parent o amic qui espera tes oracions? Fes-ho, doncs, ja que pots, i donaràs una gran alegria als seus àngels, que tot seguit hi aniran a consolar-les dient que tu has fet una bona obra per elles aliviant-les de ses penes.

Novena a les ànimes del Purgatori

INDULGÈNCIES. — El Sant Pare Pius IX, amb Rescripte donat en Gaeta el 5 de gener de 1849 i amb altre de la Sagrada Congregació dels Bisbes i Regulars, del 28 de gener de 1850, i, finalment amb altre de la Sagrada Congregació de les Indulgències, del 26 de novembre de 1876, concedí als fidels que faran en qual-sevol temps de l'any la *Novena* o el *Septenari en sufragi de les ànimes del Purgatori* amb fórmula de pregàries aprovada per la competent autoritat eclesiàstica :

Indulgència de 300 dies en cada un dels dies.

Indulgència plenària en el decurs de la novena o bé del septenari. Condicions : confessió, comunió i pregària per les intencions del Sant Pare.—(V. *Raccolta*, núm. 307.)

Manera de practicar la Novena

ACTE DE CONTRICIÓ

Senyor meu Jesucrist...

OFERIMENT DE LA NOVENA

Mirau-nos, Trinitat Santíssima, posrats davant vostra Majestat divina, confusos i humiliats pels nostres pecats,

que ens fan indignes d'estar en vostra presència sobirana; mes, confiant en la vostra Bondat infinita, ens atrevim a demanar-vos misericòrdia per les ànimes del Purgatori, tan estimades vostres.

A Vós, Pare Ètern, que creàreu totes les ànimes del no-res; a Vós, Fill Unigènit, que les redimíreu amb la vostra Sang preciosíssima; a Vós, Èsperit de Amor, que les santificàreu amb la gràcia: us demanem avui clemència i pietat per aquelles ànimes germanes nostres que estan sofrint resignades els turments del Purgatori. I particularment us demanem misericòrdia per aquelles per les quals tenim major obligació de pregar: per les ànimes dels nostres parents, amics i benefactors; per les ànimes d'aquells qui prengueren ocasió o mal exemple de nosaltres per pecar; per les més abandonades, que no reben cap record ni suffragi dels vius; per les qui foren més devotes del Purgatori; per les ànimes d'aquesta nostra parròquia i per totes aquelles que Vós ¡oh Bon Déu! volgueu i més estimeu. Us supliquem que entre aquestes hi volgueu comptar l'ànima de... (*Recomani's aquí l'ànima per la qual més especialment se ofereixen els devots obsequis d'aquesta novena.*) A totes, Senyor, doneu-los aviat el lloc de la llum; i pels seus precés, i per les oracions nostres volgueu-

nos un dia reunir en la Pàtria celestial per tota l'eternitat. Amén.

ORACIÓ A MARIA SANTÍSSIMA

A Vós, Mare nostra amantíssima, invoquem per intercessora, esperant conseguir per vostres mèrits lo que amb nostres soles oracions no ens atreviríem a esperar. Vós, que sou Mare de tots, a tots protegiu-nos i deslliureu amb vostres precés les santes ànimes del Purgatori per les quals oferim aquesta novena. Amén.

Ara es fa la *Meditació* particular de cada dia. S'acabarà sempre amb les següents oracions, compostes per Sant Alfons Maria de Liguori.

Oració a Jesucrist

per a obtenir la seva misericòrdia envers
les ànimes del Purgatori
pels dolors de la seva Passió

— ¡Oh Jesús dolcíssim! Pel suor de sang que derramàreu en l'hort de Getsemaní, tingueu pietat de les benaurades ànimes del Purgatori.

Resposta.— Tingueu-ne pietat, Senyor, tingueu-ne pietat.

— ¡Oh Jesús dolcíssim! Pels terribles dolors que sofríreu en el vostre cruel assotament, tingueu pietat d'aqueixes ànimes.

R.— Tingueu-ne pietat, Senyor, tingueu-ne pietat.

— ¡ Oh Jesús dolcíssim ! Pels terribles dolors que us causaren en vostra coronació d'espines, tingueu pietat d'aqueixes ànimes.

R. — Tingueu-ne pietat, Senyor, tingueu-ne pietat.

— ¡ Oh Jesús dolcíssim ! Pels dolors que sofríreu portant vostra Creu fins al Calvari, tingueu pietat d'aqueixes ànimes.

R. — Tingueu-ne pietat, Senyor, tingueu-ne pietat.

— ¡ Oh Jesús dolcíssim ! Pels dolors que sofríreu en la vostra cruelíssima crucifixió, tingueu pietat d'aqueixes ànimes.

R. — Tingueu-ne pietat, Senyor, tingueu-ne pietat.

— ¡ Oh Jesús dolcíssim ! Pels dolors que experimentàreu en la vostra amarguíssima agonia, clavat en l'arbre de la creu, tingueu pietat d'aqueixes ànimes.

R. — Tingueu-ne pietat, Senyor, tingueu-ne pietat.

— ¡ Oh Jesús dolcíssim ! Pel dolor immens que sofríreu a l'entregar la vostra ànima santíssima, tingueu pietat d'aqueixes ànimes.

R. — Tingueu-ne pietat, Senyor, tingueu-ne pietat.

Aquí, segons el temps de què es disposi i la devoció de cadascú, es poden resar cinc Parnostres, Avemaria i Glória en honor de les Llagues de Jesús per les ànimes del Purgatori.

Recomanem-nos ara a les ànimes del Purgatori :

¡ Oh ànimes santes ! Per vosaltres havem pregat ; però ja que tan estimades sou del Senyor, ja que teniu la seguretat de no perdre'l, pregueu per nosaltres, miserables mortals, exposats encara al perill de condemnar-nos i de perdre'l per sempre.

I aquí cadascú pot recomanar la gràcia especial que espera obtenir per intercessió de les ànimes del Purgatori.

Oració final

Oh ànimes turmentades de terribilíssims sofriments : nosaltres, que volem ésser devots vostres veraders, us prometem de jamai oblidar-nos de vosaltres i de pregar contínuament a l'Altíssim per la vostra alliberació. Vulgueu correspondre a aquesta ofrena que us fem, impetrant-nos de Déu, prop del qual vosaltres tant podeu en favor dels mortals, que ens deslliuri de tots els perills de l'ànima i del cos ; us demanem per nosaltres i per tots els nostres parents, amics, benefactors i enemics, el perdó dels pecats, la salvació de l'ànima i per lo tant la perseverància en el bé. Deslliureu-nos de tota mena de desgràcies, misèries, malalties, penes i treballs. Alcanceu-nos la pau de l'esperit, assistiu-

nos en tots els nostres actes, socorreu-nos aviat en les nostres necessitats espirituals i temporals, consoleu-nos i defenseu-nos en tots els nostres perills. Pregueu pel Sant Pare, per l'exaltació de la Santa Iglésia, per la pau de les nacions, pels prínceps cristians, per la tranquil·litat del poble, i feu que un dia poguem alegrar-nos tots plegats en la glòria del Paradís. Améu.

Ÿ. Réquiem aetérnam dona eis Dómine.

R̄. Et lux perpétua lúceat eis.

Ÿ. Requiéscant in pace.

R̄. Amen.

Aquesta oració està adaptada de les pregàries per les ànimes del Purgatori, contingudes en la «Raccolta» oficial de la Sagrada Congregació.

Consideracions per a cada dia de la Novena

Dia primer

QUÈ ÉS EL PURGATORI. — És cosa certa i de fe que hi ha Purgatori, que hi ha un lloc destinat per l'amorosa providència de Déu a l'expiació i purificació de les ànimes que han sortit d'aquest món netes de culpa mortal, emperò no tan pures i santes com és necessari per a ser admeses a la glòria del cel, on no hi entra res que no sia absolutament pur i sant.

És cosa que mai agraiem prou a Déu el benefici que ens ha fet de poder-nos puri-

ficar i expiar els nostres pecats en el Purgatori, lloc de terribles penes, d'expiació i de càstig per les ofenses fetes a Déu. I no ens ha de semblar exagerat aquest càstig, puix encara és més gran l'ofensa feta a Déu amb el pecat que no pas les penes del Purgatori, amb tot i ésser tan terribles que, com diuen els Sants, no es poden expressar ni tan sols comprendre.

Reflexioni's uns moments sobre la consideració. *I així igualment cada dia de la Novena.*

Dia 2

OBLIGACIÓ QUE TENIM DE SOCÓRRER LES ÀNIMES DEL PURGATORI. — Diu Sant Alfons Maria de Liguori, que els cristians devem socórrer tant com poguem a aquestes santes ànimes, i com que les seves necessitats són majors que les dels vius, sembla que en aquest concepte estem encara més obligats a ajudar-les. Sabem, doncs, certament que les ànimes del Purgatori sofreixen turments imponderables, i, per altra part, és indubtable — diu aquest sant Doctor — i fins article de fe, que podem aliviar a aquestes bones ànimes amb els nostres sufragis i sobretot amb les nostres oracions, devoció no tan sols recomanada d'una manera especial, sinó també practicada per la Santa Església: i essent així, diu, *no sé fins a quin punt podria excusar-se de pecar aquell qui descuidés de donar-los alguna assistència o socors, al menys per medi de les seves oracions* 1.

1 *Devoció a les ànimes del Purgatori, c. II.*

Dia 3

UTILITAT DE LA DEVOCIÓ A LES ÀNIMES DEL PURGATORI. — És creència piadosa, com ensenya Sant Alfons, Doctor de la Iglésia, que Nostre Senyor fa conèixer les nostres súpriques i oracions a aquestes ànimes i aleshores elles, plenes de caritat, no poden pas de cap manera deixar de pregar per nosaltres.

Santa Catarina de Bolònia recorria a les ànimes del Purgatori sempre que volia demanar un favor particular, i tot seguit es veia atesa.

Si tenim la satisfacció de deslliurar una ànima del Purgatori i d'obrir-li les portes de la Glòria, devem esperar que dirà agràida al Senyor: «No permetau, Senyor, que aquest que m'ha deslliurat dels turments es perdi per sempre.» I no negarà Déu la salvació del seu servent davant els precés d'una ànima que és amada esposa seva. Assegura, ademés, Sant Agustí que aquells qui durant la seva vida hagin socorregut les santes ànimes amb major fervor, rebran per una particular providència de Déu majors auxiliis per part dels demés si van al Purgatori 1.

Dia 4

QUÈ COSA ÉS LA PENA DE SENTIT. — És la pena de sentit aquell sofriment terribilíssim que dóna a les ànimes del Purgatori el foc que les purifica de les relíquies del pecat.

Diu Santa Catarina de Gènova, en son *Tractat del Purgatori*, que el suplici d'aques-

1 Sant Alfons Maria de Liguori, loc. cit.

tes ànimes és espantós, i tan espantós diu, que cap enteniment el podria comprendre i cap llengua podria expressar-lo: en quant a la pena de sentit, és l'infern.

¿Què serà sofrir aquell foc que penetra més endins de les entranyes, que arriba a la mateixa ànima? puix és l'ànima i no el cos el qui sofreix en el Purgatori l'acció de aquest foc miraculós.

¿I no voldràs, ànima cristiana, aliviar tan grans penes amb tos sufragis?

Dia 5

INTENSITAT DE LA PENA DE SENTIT.—Reflexiona, ànima devota, lo terrible que ha de ésser aquesta tortura de l'ànima subjecta a l'acció purificadora del foc, i veuràs com el no socórrer amb sufragis les pobres ànimes del Purgatori, és no tenir entranyes de caritat. Si veus caure, diu St. Lleonard de Porto-Maurizio, un gos dintre d'un foc et farà llàstima i procuraràs en lo que bonament estigui a la teva mà deslliurar-lo de les flames: ¡i tantes ànimes com hi ha, i tal volta els teus propis pares o parents, que estan abrusant-se en aquelles incomparablement més terribles flames del Purgatori i ni tan sols un record piadós et fa pregar per elles! I diu Santa Catarina de Gènova que l'ànima sofrint en el Purgatori es ve a trobar en la posició d'un home posat en un forn, que no pot disfrutar de cap descans sinó després d'haver perdut la vida. Medita-ho bé i examina la teva conducta envers les ànimes del Purgatori i en particular envers els difunts de ta família.

Dia 6

DURADA DE LES PENES DEL PURGATORI. — Aquesta operació purificadora del Purgatori pot ésser molt llarga per vàries causes: La 1.ª, per la *puresa* inconcebible que ha de tenir necessàriament l'ànima per a estar davant de Déu, que és la mateixa santedat i puresa, i no admet ningú a la seva glòria que no sia tan pur com el mateix cel. I n'estem tan lluny d'aquesta puresa, que diu santa Catarina *que lo que és perfecte als ulls de l'home, està ple de defectes als ulls de Déu.* La 2.ª causa és per la multitud innombrable de faltes venials que cometem en la vida present. La 3.ª, per la poca penitència que fem pels pecats mortals que ja havem confessats. La 4.ª causa és perquè les ànimes en el Purgatori estan en una absoluta incapacitat per socorre's a sí mateixes. I 5.ª, finalment, avergonyeix-te, oh cristià, també és causa de la durada de les penes d'aquestes pobres animetes, la tebiesa i el descuit de la major part dels cristians en pregar i practicar bones obres per elles.

Dia 7

QUÈ COSA ÉS LA PENA DE DANY. — La pena de dany és la privació de veure a Déu, i és aquesta la pena major de les ànimes en el Purgatori, com també constitueix la pena més gran dels condemnats a l'infern, amb tot i ésser tan immensos els altres turments que sofreixen. Per això santa Catarina, després d'haver dit que el suplici del Purgatori, en quant a la pena de sentit, és l'in-

fern, afegeix : *Amb tot i això aquesta pena li sembla suau (a l'ànima), en comparació d'aquella que li fa sofrir el retardar sa unió amb Déu.* I sant Joan Crisòstom diu que «un milió d'infern, comprenent-hi solament la pena de sentit — s'entén — no són, ni de lluny, com la pena de dany, que és la privació de Déu.»

Com diu santa Teresa, un es mor de no morir. Pensa, doncs, encara que no ho arribis a comprendre prou justament, que si bé és veritat que en quant al temps, és una pena finita, que s'acaba un dia o altre, resulta també en certa manera una pena infinita, perquè priva del Bé infinit, que és Déu.

Dia 8

IMMENSITAT DE LA PENA DE DANY.—No hi ha comparació, ni exemple, ni manera de fer entendre la impetuositat i la força de aquesta atracció de Déu, que Ell dóna a les ànimes, i que és causa de la pena de dany.

I és cosa meravellosa en aquest sofriment de la pena de dany, pena suprema entre totes les penes, que encara que s'acosti l'hora de deslliurar-se i volar a la glòria, aquesta pena no disminueix; puix, com explica santa Catarina, a mida que el foc va purificant una ànima en el Purgatori, Nostre Senyor li va comunicant major llum de pau i de joia, de manera que es va fent un augment de tranquil·litat per medi del foc, però —diu no succeeix lo mateix amb la pena que resulta de la tardança en veure a Déu, puix aquesta no disminueix encara que s'acosti al seu terme. Ans al contrari, segons sem-

bla indicar la Santa, més aviat va augmentant. Tremolem, doncs, aquest suplici, tan extraordinari, que ni tan sols el podem comprendre justament.

Dia 9

EL NOSTRE POC AMOR A DÉU. — Compara l'amor de Déu que tenen els Sants i les ànimes del Purgatori amb la teva fredor en el camí de la virtut i en el seu sant servei. Sembla talment que ho facis sols per obligació o per pur egoïsme d'estalviar-te les penes, essent així que el motiu principal ha d'ésser l'amor de Déu i el desig de veure'l i contemplar-lo eternament. Pensa que aquesta fredor i manca de desig també l'hauràs de pagar en el Purgatori, i en més gran manera com major haurà estat ta fredor en l'amor i en el desig de Déu. Refereixen alguns llibres que una persona estigué catorze anys en el Purgatori per son poc desig de Déu i de sa glòria. Sia lo que es vulgui de l'exactitud d'aquest fet, el cert és que la nostra manca d'amor a Déu no pot menys d'ésser castigada d'una manera o altra en el Purgatori, on són tan terribles totes les penes. Examina't bé sobre aquest punt i esmena't, ja que Déu et crida i et dona temps encara per fer-ho.

El millor sufragi

La Santa Missa per les ànimes del Purgatori

«Una Missa tota sola, atès el seu valor intrínsec, és suficient per a buidar el Purgatori de totes les ànimes que s'hi purifiquen i per encaminar-les al sant paradís, puix que aquest

sacrifici no sols alivia les ànimes dels difunts com a propiciatori per a satisfer la pena, sinó que ajuda també com impetratori per a obtenir el perdó; conforme es desprèn i declara del costum de la Iglésia, la qual no sols ofereix la Missa per les ànimes del Purgatori, sinó que en ella prega per la seva lliberació.

Ara considereu: si vegéssiu el vostre pare o la vostra mare que estan a punt de negar-se en un estany d'aigua i la seva salvació no us hagués de costar més esforç que el d'allargar una mà, ¿no estaríeu obligats per llei de caritat i de justícia a allargar aquella mà per socórrer-les? ¿Per què no ho feu? Amb la llum de la fe veieu tantes pobres ànimes, i tal vegada dels vostres més pròxims parents, que s'abrusen en un estany de flamarades, i no voleu patir una insignificant incomoditat per oir en alivi d'elles una sola Missa amb devoció? ¿Quin cor és el vostre? ¿Qui podrà mai dubtar que la santa Missa porti un gran alivi a aquelles pobres ànimes?

Basta que volgueu donar la deguda creença a Sant Jeroni, i clarament us dirà que quan es celebra la Missa per alguna ànima del Purgatori, aquell foc que per les altres ànimes té una cruelíssima i insaciable voracitat, per ella sospèn el seu vigor terrible, i aquella ànima no sofreix cap pena tot el temps que dura la santa Missa. Ans afirma que a cada Missa moltes en surten del Purgatori i se'n van volant al Paradís.» (Sant Lleonard, *El Tresor amagat de la Santa Missa*).

Per a oferir la Santa Missa en sufragi de les ànimes del Purgatori pots oir-la seguint la *Missa de Difunts* que trobaràs a la plana 229.

DEVOCIÓ ALS SANTS

Els tretze dimarts en honor de Sant Antoni de Pàdua

El dimarts és el dia de la setmana dedicat a Sant Antoni, perquè en dit dia, DIMARTS (17 de juny de 1231), *cap dels afligits que invocaren al Sant, quedà sens consol*. La pietat dels fidels pujà a tretze el nombre de dimarts dedicats al gloriós Miracler, puix en un començament era sols de nou.

L'exercici dels TRETZE DIMARTS és molt agradable al *Sant de tot lo món*; i encara que les indulgències a ell annexes sols poden guanyar-se *una vegada* a l'any (Lleó XIII, 1.er de març de 1898), no obstant els devots antonians deuen recórrer a aquesta pràctica en qualsevol necessitat, sobretot si és greu.

Acudiu a Sant Antoni! i per pròpia experiència sabreu quan útil i poderosa és sa protecció.

Tots els fidels poden guanyar una *indulgència plenària*, cada un dels tretze dimarts o diumenges que dediquin a Sant Antoni. Han d'ésser necessàriament *seguits*, amb les condicions ordinàries de confessió, comunió, visita a una iglésia o oratori públic, pregant a Déu per al Romà Pontífex, i resant alguna oració al Sant.

DEVOT EXERCICI PER ALS TRETZE DIMARTS
en honor de Sant Antoni de Pàdua

Per lo senyal de la santa creu...

Acte de contrició: Senyor meu, Jesucrist...

ORACIÓ A SANT ANTONI

Agenollat davant vostra santa imatge, ¡oh gloriós Miracler de Pàdua!, jo em sento animat de confiança i imploro la vostra poderosa protecció. L'amor que tinguéreu a Jesús, us merésqué la increïble joia de poder-lo contemplar reposant sobre vostre cor; per això la Iglésia us presenta tenint a l'Infant Jesús en els braços; per a significar vostra angelical puresa coloca en vostres mans un lliri, símbol de tant formosa virtut: per a denotar vostre profund coneixement de les Sagrades Lletres, us posa la Santa Bíblia al costat o damunt de vostre braç. ¡Oh gloriós Sant Antoni! jo us felicito i m'alegro de la glòria que ja en la terra havieu adquirit. Doneu des del cel una mirada compassiva a vostre humil servent i socorreu-me en mes necessitats. Obteniu-me de Jesús un gran amor envers Ell i que a exemple vostre sia pur de cor i cast en el cos, que estigui inseparablement unit a la Iglésia nostra mare, que visqui conformant mes obres a la fe catòlica i mereixi després la benaventurança de la glòria. Amèn.

Demani's ara al Sant la gràcia especial que es desitja conseguir, resant després les següents

DEPRECACIONS

Oh gloriosíssim Sant de tot lo món, Protector i advocat meu, Sant Antoni angelical, a Vós acudo demanant abans que tot un perfecte amor a Déu, una verdadera devoció a Maria Santíssima i tots els auxilis necessaris per a la meva salvació; i de un modo especial; oh gloriós Sant! la gràcia que us demano i que Vós sabeu quant necessito, si ha d'ésser per major glòria de Déu i de Maria Santíssima, honra vostra i profit de la meva ànima.

I per a més obligar-vos us saludo amb les següents deprecacions i Parenostres:

¡Oh gloriosíssim Sant Antoni de Pàdua! que rebéreu de Déu Etern Pare tan admirable poder sobre la naturalesa i sobre els enemics de l'ànima, que meresquéreu el sobrenom de Sant Miracler, obteniu-me que jamai me deixi portar de la meva misèria i flaqueza, sinó que lluiti sempre generosament contra els meus enemics.

Parenostre i Avemaria.

¡Oh sapientíssim Sant Antoni de Pàdua! que fóreu adornat per Déu Fill amb tan sorprenent saviduria que amb ella confonguéreu tot error i meravellàreu a tota la Iglésia, pel gran coneixement que teníeu de les Sagrades Lletres, feu que no em deixi seduir per les falses doctrines del món ni per les astúcies de la carn.

Parenostre i Avemaria.

¡Oh amorosíssim Sant Antoni de Pàdua! que rebéreu de Déu Esperit Sant tan en-

cès amor a Déu, que amb ell treballàreu infadigable en la salvació de les ànimes, i sobretot una tan amorosa devoció al Santíssim Sagrament de l'Altar, augmentant arreu el seu culte, obteniu-me un verdader amor a Jesús que em faci menyspreuar tots els plaers de la terra.

Prenostre i Avemaria.

¡Oh devotíssim Sant Antoni de Pàdua! que durant vostra vida tant honoràreu a la Verge Santíssima, que meresquéreu ésser recreat amb sa dolça presència, obteniu-me una gran devoció a la Reina Sobirana, a qui ara a imitació vostra saludaré amb

Tres Avemaries.

I s'acaba resant el següent

RESPONSORI A SANT ANTONI DE PÀDUA

Si cerques miracles, mira
error i mort desterrats;
fugits misèria i dimoni,
malalts i lepra curats.

*La mala mar s'abonança,
els presos són deslliurats,
els membres i béns perduts
recobren joves i ancians.*

El perill minva o s'aparta,
el pobre és auxiliat;
que ho contin els qui milloren,
que ho diguin els Paduans.

La mala mar s'abonança, etc.

Glòria al Pare, glòria al Fill,
i glòria a l'Esperit Sant.

La mala mar s'abonança, etc.

Pregau a Déu per nosaltres,
 Antoni gloriós i Sant,
 de les promeses de Crist
 perquè ben dignes siam. Amén.

ORACIÓ

Feu, oh Senyor, que la intercessió de vostre Confessor Sant Antoni ompli d'alegria a vostra Iglésia, perquè sempre sia protegida amb els auxilis espirituals i mereixi conseguir els goigs eternals. Per Crist Senyor Nostre. Amén.

Novena Angélica a Sant Antoni de Pàdua

Per lo senyal de la santa creu.—Senyor meu, Jesucrist...

ORACIÓ PREPARATÒRIA.

Gloriós Sant Antoni de Pàdua, que prometéreu vostra especial protecció en favor dels qui us obsequiessin, reconeixent-vos adornat de les qualitats dels sants Àngels, veniu en el meu auxili, concedint-me lo que us demano en aquesta Novena, si ha d'ésser per a glòria de Déu i de la Verge Maria, honra vostra i profit de la meva ànima. Així sia.

I. Amorós Sant Antoni, que, com els Àngels, sou vigilant custodi, guardeu-me sempre i no em deixeu mai.

Parenostre i Avemaria

II. — Perfectíssim Sant Antoni, que, com els Arcàngels, sou acabat model de puresa, obteniu-me la puresa d'ànima i cos.

Parenostre i Avemaria

III. — Compassiu Sant Antoni, que, com els Àngels-Principats, sou amorós intercessor del qui està atribulat, assistiu-me en totes les meves necessitats.

Parenostre i Avemaria

IV. — Poderós Sant Antoni, que, com els Àngels-Potestats, sou terrible contra els enemics de l'ànima i cos, defenseu-me de tots els qui em vulguin mal.

Parenostre i Avemaria

V. — Amable Sant Antoni, que, com els Àngels-Virtuts, sou fidelíssim i constant en vostres bondats, assistiu-me i feu que sempre us sigui agraït.

Parenostre i Avemaria

VI.—Miracler Sant Antoni, que, com els Àngels-Dominacions, sou poderosíssim en obres i paraules, feu que tots els qui us invoquen, coneguin la eficàcia de vostra intercessió.

Parenostre i Avemaria

VII.—Santíssim Sant Antoni, que, com els Àngels-Tronos, sou seient de la Majestat divina, obteniu-me que jamai deixi de lloar les misericòrdies que Déu concedeix als vostres devots.

Parenostre i Avemaria

VIII.—Misericordiós Sant Antoni, que, com els Angels-Querubins, sou posseïdor d'el·levada saviduria, procureu-me el remei de totes les meves tribulacions.

Parenostre i Avemaria

IX.—Amantíssim Sant Antoni, que, com els Angels-Serafins sou víctima de caritat ardenta, enceneu en el meu cor el sant amor de Déu i del pròxim.

Parenostre i Avemaria

I s'acaba dient el Responsori, plana 497.

La Missa en honor de Sant Antoni

S'oeix la Santa Missa seguint l'ORDRE DE LA MISSA, segons s'assenyala en la plana 198 i següents, substituïnt l'Oració (p. 203), *Secreta* (p. 211) i *Postcomunió* (p. 221), amb les pròpies de Sant Antoni que aquí posem :

ORACIÓ. — Alegri, oh Déu, a la vostra Iglésia la solemnitat consagrada al benaventurat Antoni, Confessor vostre: per tal que sempre sia defensada amb auxilis espirituals i meresqui fruir dels goigs perdurables.

SECRETA.—Sia, Senyor, saludable la present oblació al poble vostre, pel qual us dignàreu immolar-vos al vostre Pare com hostia vivent.

POSTCOMUNIÓ.—Associats, Senyor, amb els dons divinals: supliquem que, pels mèrits i intercessió del benaventurat Antoni, Confessor vostre, experimentem el efecte del sacrifici saludable.

A SANT LLUÍS GONZAGA

La devoció a Sant Lluís és utilíssima a tot-hom i tota expressa per a la joventut; per això la Santa Seu ha donat a Sant Lluís Gonzaga per Patró especial al jovent cristià. Els fruits preciosíssims, i tan necessaris en aquesta edat, que en treuran de la devoció a Sant Lluís seran: Conservació de la innocència i puresa; inspiracions i llums celestials sobre la vocació; amor i devoció a Maria; profit i èxit en els estudis.

Amb les condicions ordinàries de Confessió, Comunió, i pregar per les intencions del Sant Pare, el dia de Sant Lluís Gonzaga, els fidels poden guanyar *indulgència plenària* visitant l'altar on se celebra la festa.

Oració a Sant Lluís Gonzaga

Oh Sant Lluís, adornat de costums angelicals, jo indigne devot vostre, us recomano particularment la castedat de la meva ànima i del meu cos. Us prego per vostra puresa angèlica que m'encomaneu a l'Anyell immaculat Jesucrist i a la seva Mare Santíssima, Verge de les verges, i em guardeu de tot pecat mortal. No permetau que jo em taqui amb cap màcula de impuresa; ans bé, quan me vegeu en la temptació o perill de pecar, allunyeu de mon cor

tots els pensaments i afectes impurs, i despertant en mi la memòria de l'eternitat i de Jesús crucificat, imprimiu fortament en mon cor un sentiment de sant temor de Déu i encès amor diví; feu que imitant-vos en la terra, mereixi amb vós fruit de Déu en el cel. Amén.

Paranostre i Avemaria.

Indulgència de 100 dies una vegada al dia als fidels qui resin la sobredita oració amb un Paranostre i Avemaria.

Els sis diumenges en honor de Sant Lluís Gonzaga

Aquells qui durant sis diumenges seguits, complint les condicions ordinàries de Confessió i Comunió, facin en honor de Sant Lluís Gonzaga algunes piadoses consideracions, o bé oracions vocals, o altres obres de pietat cristiana, guanyaran *indulgència plenària* en cada un dels dits sis diumenges. Poden servir les següents

Deprecacions a Sant Lluís Gonzaga ¹

1. Innocentíssim Sant Lluís, qui sempre tinguéreu tant d'odi i avorriment al pecat, que a'cançàreu la gràcia preciosíssima de conservar immaculada la innocència baptismal, pregau per mi, a fi de què avorrint i odiant el pecat més que tot altre mal, no tingui jamai la desgràcia de perdre l'amistat divina amb cap pecat mortal. — *Paranostre, Avemaria i Glòria.*

¹ De Josep Frassinetti: *La devozione illuminata.*

2. Obedientíssim Sant Lluís, que sempre reconeguéreu la voluntat de Déu en la voluntat dels vostres majors i superiors, i per lo tant obeíreu llurs manaments amb tota promptitud i alegria, pregueu per mi a fi de que, a imitació vostra, sàpiga exercitar-me en la virtut tan necessària de la santa obediència.—*Parenostre, Avemaria i Glòria.*

3. Devotíssim Sant Lluís, que, com si fósseu un àngel del cel, altre gust ni contentament en aquesta terra no trobàreu, més que en les coses del Senyor i particularment en la devoció al Santíssim Sagrament i a nostra Mare dolcíssima Maria, pregau per mi, a fi de què trobi el meu gust i contentament en les coses de Déu i particularment en la devoció al Santíssim Sagrament i a la gloriosa Mare meva Maria.—*Parenostre, Avemaria i Glòria.*

4. Castíssim Sant Lluís, que fóreu enriquit per Déu amb una puresa tan miraculosa que no es llegeix haver-la tinguda igual jamai altre Sant, pregau per mi, a fi de què aquesta virtut angèlica sia per mi estimada i guardada com el més preuat tresor.—*Parenostre, Avemaria i Glòria.*

5. Mortificadíssim Sant Lluís, que encara que per vostra vida tan innocent i pura, menys que tot altre necessitàveu la penitència, no obstant també l'exercitàreu austera i contínua fins a la mort, pregau per mi, pecador miserable, a fi de què vencent d'una vegada la meva delicadesa, sàpiga mortificar-me com convé i fer penitència dels meus pecats.—*Parenostre, Avemaria i Glòria.*

6. Oh Sant Lluís, tan absolutament després d'aquest món, que visquéreu en un continuat desig del cel, i quan us fou anunciada l'hora de la mort, us abandonàreu a un desbordament d'alegria per l'esperança certa d'anar-vos a unir amb el Senyor, pregau per mi, a fi de què vivint després de aquesta terra, m'asseguri la possessió del cel; i digneu-vos sempre ésser el meu protector i advocat en la vida i en la mort.—*Parenostre, Avemaria i Glòria.*

Oracions de la Missa de Sant Lluís Gonzaga

Vegí's lo que's dlu de la Missa en honor de St. Antoni pl. 500

ORACIÓ. — Oh Déu, distribuïdor dels béns celestials, qui en l'angelical jove Lluís ajuntàreu una admirable innocència de vida amb una penitència igual: concediu-nos, per sos mèrits i pregàries que, no havent-lo seguit innocent, l'imitem penitent.

SECRETA. — Feu, Senyor, que nosaltres ens assentem al celestial convit amb la vestidura nupcial que la piadosa preparació i les llàgrimes constants del benaventurat Lluís adornaven amb inestimable pedreria.

POSTCOMUNIÓ. — Nodrits amb el pa dels àngels, concediu-nos encara, Senyor, de viure amb costums angelicals; i, per l'exemple d'aquell qui avui venerem, de perseverar en continuada acció de gràcies.

ELS CINC DIUMENGES

en obsequi de les llagues del Seràfic Pare
Sant Francesc d'Assís

El gran Papa Lleó XIII, fervorós terciari, per decret del 21 de novembre de 1885, concedí a tots els fidels que honoressin les Llagues de Sant Francesc d'Assís, cinc diumenges seguits, una indulgència plenària per cada diumenge, complint les condicions de confessió, comunió, visita a una iglésia, pregant per les intencions del Sant Pare, i fer un acte de devoció en obsequi de les Llagues del gloriós Patriarca.

Aquestes cinc indulgències plenàries només es poden guanyar un cop a l'any, en qualsevol temps del mateix. No hi ha fórmules senyalades per la darrera condició, perquè és prou resar un o cinc parenostres a les Llagues. Amb tot, com s'acostuma fixar el mes de setembre o octubre per obsequiar al Seràfic Fundador dels Fra Menors, també s'aconsellen breus obsequis, que no essent indispensables, són útils per al millor recolliment i per a tenir idea més gran de l'especialíssima mercè que concedí Déu Nostre Senyor al seu servent Sant Francesc. Es poden practicar els següents que són breus i molt devots extrets del llibret que es crigué sobre aquesta devoció Fr. Pelegrí de Mataró.

Exercici en honor de les llagues del Seràfic Pare Sant Francesc

Per lo senyal de la santa Creu...

Acte de contrició.— Senyor meu Jesucrist...

Oració al Pare Sant Francesc

Gloriosíssim protector i pare meu Sant Francesc, a vós acudo implorant la vostra poderosa intercessió per a entendre el amor que Déu nostre Senyor us manifestà al martiritzar vostra carn i vostre esperit. Les vostres llagues són cinc focs de caritat divina; cinc llengües que em recorden les misericòrdies de Jesucrist; cinc fonts de gràcies celestials que el Criador us confià per a que les distribuísseu entre vostres devots. Oh Sant amabilíssim! demaneu per mi a Jesús crucificat una guspira del foc que cremava en vostra ànima aquell dia ditxós en què rebéreu la seràfica crucifixió, a fi de que, recordant vostres privilegis sobrenaturals, imiti vostres exemples i segueixi vostres ensenyances, vivint i morint estimant a Déu sobre totes les coses. Amén.

Ara es resen cinc Parenostres amb Avemaria i Glòria en memòria de les llagues del Seràfic Patriarca. I s'acaba amb la següent

Oració

Seràfic Pare meu Sant Francesc, pobre i estimat de Déu, pobre i desconegut a vós i per això engrandit i favoregut de Déu. Per veure-us tan ric de tre-

sors divins, vinc a demanar-vos almoïna ; doneu-me-la generós per l'amor del bon Jesús i pel de nostra Mare, la Immatulada Verge Maria, i pel vot que féreu de donar pel seu amor tot lo que se us demanés. Per l'amor de Déu us prego que m'obtingau dolor dels meus pecats, la humilitat i l'amor a vostra passió ; conformitat a la voluntat de Déu, prosperitat per la Iglésia i pel Papa, exaltació de la fe, confusió de la heretgia i dels infidels, conversió dels pecadors, perseverància dels justos i etern descans per les ànimes del Purgatori. Us ho demano per l'amor de Déu. Amén.

Oracions de la Missa de Sant Francesc d'Assís

Vegi's lo que's diu de la Missa en honor de St. Antoni pl. 500

ORACIÓ.—Oh Déu, qui amb l'infantament d'una fillada nova per mèrits del benaventurat Francesc amplifiqueu la vostra Iglésia ; concediu-nos, segons la imitació d'ell, de menyspreuar les coses de la terra i gaudir sempre de la participació dels dons del cel.

SECRETA.—Santifiqueu, Senyor, els dons a Vós dedicats ; i, per intercessió del benaventurat Francesc, purifiqueu-nos de tota màcula de culpa.

POSTCOMUNIÓ.—Supliquem, Senyor, que la gràcia celestial dilati encara més la vostra Iglésia que us plagué il·luminar amb els mèrits i exemples gloriosos del benaventurat Francesc, confessor vostre.

NOVENA DE LA GRÀCIA

A SANT FRANCESC XAVIER

4 a 12 de Març

El veritable origen d'aquesta Novena està en la següent promesa que el Sant féu al P. Mastrilli de la mateixa Companyia de Jesús :

«Tots aquells qui nou dies arreu, comptant del 4 fins al 12 de març (aniversari de la seva canonització, celebrada amb la de Sant Ignasi de Loyola i altres sants, per Gregori XV, l'any 1622), imploressin el seu auxili davant de Déu, confessant i combregant en un d'ells, experimentarien sa protecció obtenint-los de part de Déu, tot lo que li demanessin si era per a glòria divina i salvació de llurs ànimes.»

Aquesta sobirana promesa, que, *segons venerable tradició*, féu Sant Francesc Xavier en favor dels seus devots, aviat va córrer per tot arreu on anava el P. Mastrilli, el qual marxà de missioner, al Japó, aon ben aviat fou descobert com a cristià, i a la fi de vàries menes de turments, morí degollat tot confessant la santa fe de Jesucrist el dia 17 d'octubre de 1637.

Tots els fidels cristians, que facin la NOVENA DE LA GRÀCIA a qualsevol temps de l'any, públicament o en privat, poden guanyar, *dos cops l'any*, les següents indulgències, aplicables als difunts :

1.er 300 dies de perdó cada dia de la Novena, recitant devotament i amb el cor contrit

l'oració *Oh molt amable...* i UN *Parenostre, Avemaria i Glòria*; o, si no es té l'oració, CINC VEGADES el *Parenostre, Avemaria i Glòria*.

2.^{on} *Indulgència plenària* als qui, havent fet aquest piadós exercici, dintre vuit dies es confessin, combreguin i preguin devotament per la intenció del Sant Pare» (*Acta Sanctae Sedis, XXXVI, pl. 701.*)

Pràctica de la Novena de la Gràcia

Oració que s'ha de resar cada dia de la Novena

Oh molt amable i ple de caritat, Sant Francesc Xavier, amb vós adoro reverentment la Divina Majestat; i perquè en gran manera m'alegro dels singulars dons de gràcia, que us concedí en aquesta vida, i de glòria després de la mort, li dono grandíssimes gràcies, i us demano amb tot l'affecte del meu cor, que per la vostra eficaç intercessió volgueu obtenir-me la gràcia principal de portar una vida santa i de santament morir. A més us demano que me alcanceu... (*aquí s'expressa la gràcia espiritual o temporal que s'ha d'implorar*). Però si això que devotament us suplico no és per a glòria de Déu i pel major bé de la meva ànima, alcanceu-me, us prego, lo que tant per una cosa com per l'altra em sia més convenient. Així sia. — *Parenostre, Avemaria i Glòria Patri, etc.*

Oració de Sant Francesc Xavier per la conversió dels infidels

Oh Déu etern, creador de totes les coses, recordeu-vos que les ànimes dels infidels foren creades per Vós, i fetes a imatge i semblança vostra. Mireu, Senyor, que per

a oprobi vostre se n'omple d'elles l'infern. Recordeu-vos que Jesús vostre Fill, per la salvació d'elles, passà mort cruelíssima. Us prego que no volgheu més permetre que vostre Fill sia menyspreuat dels infidels; ans bé aplacat per les oracions de les persones santes i de la Iglésia, Esposa de vostre Santíssim Fill; recordeu-vos de vostra misericòrdia, i oblidant-vos de la seva idolatria i infidelitat, feu que ells també alcançin coneixença del qui enviàreu, Nostre Senyor Jesucrist, qui és salut, vida i resurrecció nostra, pel qual hem estat salvats i fets lliures, al qual sia glòria per infinits segles de segles. Amén. ¹

Ÿ. Pregueu per nosaltres, Sant Francesc.

R̄. Per a que siam dignes de les promeses de Jesucrist.

OREM. — Oh Déu, qui per la predicació i miracles del benaventurat Francesc, volguéreu agregar a vostra Iglésia les gents de les Índies; concediu-nos propici, que també imitem els exemples de virtut d'aquell del qual venerem els gloriosos mèrits. Per Nostre Senyor Jesucrist. Així sia.

No és pas menester afegir aquesta oració i la següent de l'Ofici per a fer la Novena com cal i guanyar les indulgències; però com molts tenen devoció de resar-les ensems amb la prescrita, per això sembla bé posar-les aquí.

¹ 300 dies de perdó una vegada al dia.— Pius IX, rescripte autògraf, 24 maig 1847.

NOVENA A UN SANT O SANTA DE LA PARTICULAR DEVOCIÓ

La Iglésia al declarar una persona Santa i donar-li l'honor d'un culte públic, ens certifica que aquella persona tenia les virtuts en grau heroic. Així és que encara que ignorem molts detalls de la vida d'un Sant sabem certament les seves virtuts, i per lo tant, podem i devem imitar-lo, i si li som devots, ens pot valdre molt davant de Déu com a intercessor. A l'endreçar els nostres devots obsequis al Sant o Santa que es vulgui, havem de recomanar-nos a la seva intercessió, tot i procurant imitar les seves virtuts, especialment la caritat i perfecta conformitat de voluntat amb Déu.

Manera de practicar la Novena

Per lo senyal de la santa Creu...

A fi de què la nostra oració sia més eficaç davant de Déu, i pugui el gloriós Sant... i fer valer més els nostres obsequis prop de la Divina Majestat, purifiquem abans la nostra ànima de pecats i faltes fent de tot cor un fervorós *Acte de contrició*: Senyor meu, Jesucrist...

1 O bé, «gloriosa Santa...». I així es fa cada vegada que ocorre haver-lo de nomenar.

Oració al Sant o Santa
en honor de la qual es fa la Novena

Gloriós Sant... a vós acudim plens de confiança en la vostra poderosa intercessió. Nosaltres ens sentim atrets a vós amb una particular devoció, i sabem que les nostres súpliques seran més agradoses a Déu Nostre Senyor, si vós, que tan estimat ne sou, les hi presenteu. La vostra caritat, reflexe admirable de la de Déu, us decanta a socórrer tota misèria, consolar tota pena, i complaure tot desig i necessitat, que hagi de ser profitós a la nostra ànima. Mireu, doncs, les nostres misèries i penes, els nostres treballs i necessitats, els nostres bons desitjos, i obteniu-nos d'assegurar cada dia més la nostra salvació eterna amb la pràctica de bones obres i la imitació de les vostres virtuts. I en particular us demanem que ens alcanceu de Déu la gràcia especial que amb aquesta devota novena esperem confiadament conseguir. Així sia.

Ara es demana la gràcia especial que amb la Novena s'espera obtenir.

Oració

Oh Déu, Vós haveu volgut meravellosament espargir en tota la creació reflexes de la vostra Bellesa increada i de la vostra omnipotència infinita, i haveu creat l'home per a que fos una imatge vostra vivent en la qual us poguéssiu complaure; tan gran és la vostra bondat i complascència amb les ànimes que us estimen de cor i se us entreguen totalment, com fan els vostres Sants, que arriben a fer-los participants del vostre

poder, fent-los obrar prodigis i miracles. Nosaltres us supliquem avui, ja que pels nostres mèrits no mereixem ésser atesos, ens volgueu escoltar per la vostra Bondat i pel valiment de vostre Sant gloriós, i ens concediu les gràcies que per sa mediació us demanem en aquesta Novena. I ara confiats en la vostra Bondat infinita gosarem insistir en les nostres súpriques mentres postrats amb la major reverència us endrecem amb tot l'afecte de nostre cor les següents

DEPRECCACIONS

Oh Pare Etern, qui volguéreu manifestar la vostra omnipotència en els Sants pels seus prodigis i virtuts, i per la fortalesa en esmerçar la vida en vostre servei ; feu que nosaltres sapiguem vèncer amb constància totes les temptacions i jamai de la nostra vida ens aparti de Vós el pecat.—*Parenostre, Avemaria i Glòria.*

Oh Fill Unigènit, qui volguéreu manifestar la vostra saviduria infinita en els Sants comunicant-los vostres inspiracions i llum per a penetrar les veritats divines i viure de la fe ; feu que nosaltres practiquem amb vostra gràcia i auxili totes les virtuts, creixent cada dia en santedat i perfecció.—*Parenostre, Avemaria i Glòria.*

Oh Esperit Sant, qui volguéreu manifestar la unció del vostre amor en els Sants, espargint els vostres dons i fruits en l'ànima d'ells, inflamant-los de zel i caritat ; feu que nosaltres sapiguem estimar-vos, oh Déu d'Amor, sobre totes les coses, i al pròxim com a nosaltres mateixos, no trencant

jamai per res la santa caritat.—*Parenostre, Ave maria i Glòria.*

Oració final

Oh Déu de Bondat infinita, Vós, haveu volgut que els vostres Sants, per nosaltres fossen no solament valuosos intercessors, sinó encara més que fossen els nostres models. De les seves virtuts la que més havem d'imitar és la del pur amor i unió perfecta de voluntat amb Vós, Nostre Déu i Senyor. Aquesta virtut és la que més ens uneix a Vós i ens fa més sants. Sia, doncs, la nostra pobra ofrena aquest desig i resolució que novament prenem ara d'unir talment la nostra voluntat a la vostra que jamai volgüem altra cosa que el que Vós volgueu, i deixem de voler resoltament allò que coneguem està fora de vostra divina i paternal voluntat. Fetes amb aquest esperit les nostres oracions us seran més agradoses, i conformant-nos per endavant a tot lo que Vós volgueu de nosaltres, estem més segurs de obtenir lo que us haurem demanat. Amén.

Es pot acabar la Novena cantant o resant alguna estrofa dels seus goigs i dient la seva oració pròpia, si aquests textos es tenen a mà. I si no es tenen es pot acabar així :

Ÿ. Els Sants eternalment viuran.

R̄. I en el Senyor està el premi llur.

PREGUEM.—Feu-nos la gràcia, oh Senyor, us supliquem, que per intercessió de Sant... del qual venerem les virtuts aquí en la terra, siguem un dia comptats juntament amb ell, entre tots els sants del Cel. Per Jesucrist Senyor nostre, vostre Fill, qui amb Vós viu i regna en unitat de l'Esperit Sant. Amén.

ORACIONS PRÒPIES DELS SANTS

Extretes de l'ofici litúrgic

A Sant Antoni Abat

ORACIÓ. — Supliquem, Senyor, que la intercessió del benaventurat Antoni, Abat, ens recomani : per tal que amb son patrocini alcancem allò que per nostres mèrits no podríem.

A Sant Sebastià

ORACIÓ. — Inclineu els ulls, oh Déu omnipotent, damunt la nostra flaqueça ; i, per tal com la pesantor de les obres pròpies ens agreuja, protegeixi'ns la gloriosa intercessió del vostre benaventurat Màrtir Sebastià.

A Sant Francesc de Sales

ORACIÓ. — Oh Déu, qui per la salvació de les ànimes volguéreu que el benaventurat Francesc, confessor vostre i Pontífex, fos tot per tots : propici concediu-nos que, amrats amb la dolçor de vostra caritat i sota el guiatge de sos ensenyaments i amb l'auxili de sos mèrits, conseguim els goigs celestials.

A Sant Blai

ORACIÓ. — Oh Déu, qui amb la solemnitat anyal del benaventurat Blai, Màrtir vos-

tre i Pontífex, ens doneu alegria : propici concediu-nos de gaudir de la seva protecció, puix venerem son natalici.

A Sant Tomàs d'Aquino

ORACIÓ. — Oh Déu, qui la vostra Iglésia il·lumineu amb l'admirable saviduria del benaventurat Tomàs, Confessor vostre i amb les santes obres seves la fecundeu : supliquem que ens vullau atorgar de capir amb l'enteniment les coses que ensenyà i amb la imitació practicar les que ell obrava.

A Sant Benet

ORACIÓ. — Supliquem, Senyor, que la intercessió del benaventurat Benet, Àbat, ens recomani : per tal que amb son patrocini alcancem allò que per nostres mèrits no podríem.

A Sant Francesc de Paula

ORACIÓ. — Oh Déu, altesa dels humils, qui amb la glòria dels vostres sants sublimàreu el benaventurat Francesc, Confessor : supliquem que ens vullau concedir que, per sos mèrits, i imitació, conseguim feliçment els premis concedits als humils.

A Sant Jordi

ORACIÓ. — Oh Déu, qui amb els mèrits i amb la intercessió del benaventurat Jordi, Màrtir vostre, ens doneu alegria : propici concediu-nos que, puix per mitjanceria de ell us demanem els vostres beneficis, els conseguim per do benevolent de la vostra gràcia.

A Sant Isidre, Llaurador

ORACIÓ. — Concediu-nos, us preguem, oh Déu misericordiós, que, per la intercessió del benaventurat Isidre Llaurador, Confessor vostre, no ens ensuperbim; sinó que per els seus mèrits i exemples us servim sempre amb agradable humilitat.

A Sant Felip Neri

ORACIÓ. — Oh Déu, qui amb la glòria dels vostres sants sublimàreu el benaventurat Felip, confessor vostre: concediu-nos propici que, puix en la seva solemnitat ens alegrem, ens aprofitem amb l'exemple de les seves virtuts.

A Sant Joan Baptista

ORACIÓ. — Oh Déu, qui féreu honorable el dia d'avui per el naixement del benaventurat Joan: doneu als vostres pobles la gràcia de les alegries espirituals i dirigiu les ànimes dels fidels pel camí de la salvació eterna.

Als Apòstols Sant Pere i Sant Pau

ORACIÓ. — Oh Déu, qui vàreu consagrar el dia d'avui amb el martiri dels vostres Apòstols Pere i Pau: concediu a la vostra Iglésia de seguir en tota cosa el precepte d'aquells dels quals prengué el començ de la religió.

A Sant Camil de Lelis

ORACIÓ. — Oh Déu, qui decoràreu amb la singular prerrogativa de la caritat a Sant

Camil, per socors de les ànimes qui lluiten en l'extrema agonia; supliquem que per sos mèrits infongueu en nosaltres l'esperit de la vostra amor, per tal que, a l'hora de la nostra eixida d'aquest món vencem l'enemic i meresquem arribar a la celestial corona.

A Sant Vicens de Paul

ORACIÓ. — Oh Déu, qui per evangelitzar els pobres i promoure el decor de l'orde eclesiàstic corroboràreu el benaventurat Vicens amb apostòlica virtut: supliquem que ens vullau concedir que, puix venerem sos mèrits piadosos, siguem també edificats per l'exemple de ses virtuts.

A Sant Ignasi de Loiola

ORACIÓ. — Oh Déu, qui per a propagar la major glòria del vostre nom, corroboràreu amb un novell socors per ministeri del benaventurat Ignasi la militant Iglésia: concediu-nos que, amb son auxili i imitació, batallant en la terra, meresquem ser coronats amb ell en el cel.

A Sant Alfons de Liguori

ORACIÓ. — Oh Déu, qui pel benaventurat Alfons Maria, confessor vostre i Pontífex, abrandat del zel per les ànimes, multiplicàreu la vostra Iglésia amb una nova fillada; supliquem que, adoctrinats per sos advertiments saludables i amb sos exemples edificants, poguem felixment arribar a Vós.

A Sant Domingo de Guzman

ORACIÓ. — Oh Déu, qui us dignàreu illuminar la vostra Iglésia amb els mèrits i amb la doctrina del benaventurat Domingo, Confessor vostre: concediu-li que, per la seva intercessió no sia la Iglésia destituïda dels auxilis temporals i que aprofiti de més en més amb espirituals creixences.

A Sant Roc

ORACIÓ. — Supliquem, Senyor, que guardeu el vostre poble amb contínua pietat: i, per els mereixements i súpriques del benaventurat Roc, preserveu-lo de tot contagi en l'ànima i en el cos.

A Sant Josep de Calasanç

ORACIÓ. — Oh Déu, qui per ministeri de Sant Josep, Confessor vostre, per formar la joventut en l'esperit de l'enteniment i de la pietat, us dignàreu proveir la vostra Iglésia d'un novell auxili: supliquem que ens vullau concedir que nosaltres per son exemple i imitació de tal manera obrem i ensenyem, que conseguim els premis eternals.

A Sant Ramon Nonat

ORACIÓ. — Oh Déu, qui féreu admirable el benaventurat Ramon, confessor vostre, en l'alliberament dels vostres fidels del captiveri dels impiadosos: concediu-nos per la seva intercessió que, deslligats dels vincles dels pecats, practiquem les obres que us són plaents, amb ànima lliberta.

A Sant Miquel Arcàngel

ORACIÓ. — Oh Déu, qui amb providència inefable us digneu enviar els vostres Angels sants per la nostra guarda : concediu llargament als qui us supliquen, ésser defensats per llur protecció i fruir eternalment de llur companyia.

A Santa Teresa

ORACIÓ. — Escolteu-nos, oh Déu Salvador nostre : per tal que, així com ens alegrem de la festivitat de la benaventurada Verge Teresa, així siguem nodrits amb l'aliment de la seva doctrina celestial i siguem adoctrinats afectuosament per la seva piadosa erudició.

A Tots els Sants

ORACIÓ. — Omnipotent Déu sempiternal, qui ens concedíreu venerar amb una solemnitat única els mèrits de tots els vostres Sants : supliquem que amb la multiplicitat d'intercessors ens dongueu amb major llarguesa la desitjada abundor de vostra misericòrdia.

A Santa Llúcia

ORACIÓ. — Escolteu-nos, oh Déu salvador nostre, per tal que, així com de la festivitat de la benaventurada Llúcia, Verge vostra i Màrtir, ens alegrem, així siguem adoctrinats afectuosament en la devoció piadosa.

RECULL D'ORACIONS ESCOLLIDES

Magnificat

Càntic de la Mare de Déu)

Magnifica la meva ànima al Senyor
i en Déu, mon Salvador,
el meu esperit salta de joia!
Puix ha vista la gran humilitat
de la seva esclava :
i per ço d'aquí endavant
tots els pobles em diran Benaventurada.
Perquè m'ha fet mercès en gran
El qui és omnipotent i s'anomena Sant.
I allargarà sa misericòrdia
a tots aquells qui el temin,
de l'una a l'altra generació.
Ha revestit son braç de fortalesa
i ha dissipat la gent superbiosa,
que bastien orgulls dintre el seu cor.
Ha tombat el setial dels poderosos
i ha fet amunt els pobres.
Ha curullat de béns als qui famegen,
i ha deixat els rics amb les mans buides.
Ha pres en mans Israel, son servidor,
recordant-se de sa misericòrdia :
Com en donà paraula als nostres Pares,
Abraham i sa fillada, en tots els segles.
Glòria al Pare, al Fill i a l'Esperit Sant,
ara i sempre, com al començament,
per segles de centúries. Amén.

*Indulgència de 100 dies una vegada al dia.—
Indulgència de 7 anys i 7 quarentenes una
vegada cada dissabte.*

Adoro te, devote

Devotament ve a Vós l'ànima mia :
jo vos ador, mon Déu, Eucaristia ;
mon pit s'obri per Vós, tal com un temple ;
mon cor tot defalleix quan us contempla.

En Vós s'enganya el gust, la vista, el tacte,
sols per l'oïment sé el misteri exacte.
Jo crec, Fill de Déu viu, vostra paraula,
Vós sou pa verdader en nova taula.

Vostra Deitat, en creu, sols s'abscandia :
i aquí la Humanitat, qui la hi veuria ?
Home i ver Déu us crec com Pere us deia
i us faig el prec humil que el lladre us feia.

No veig, com Sant Tomàs, la llaga oberta
però la meua fe bé està desperta.
Augmenteu-la, Déu meu ; deu-me esperan-
i caritat pacient que mai se cansa. [ça,

Record de passió i mort dolorida,
pa viu que a l'home mort li doneu vida
feu que ma vida en Vós sols s'alimenti,
i que vostra dolçor per sempre senti.

Renteu, Senyor Jesús, l'ànima immunda,
amb vostra sang que el Cos arreu inunda.
Per a rentar mil móns basta una gota,
Vós la volguéreu dar, ai, tota tota.

Jo vos ador, mon Déu, Eucaristia,
té set, té set de Vós l'ànima mia ;
de veure vostra faç ja revelada,
sense enigmes ni vels glorificada.

Amén.

*Indulgència de 100 dies resant-lo després de
combregar.*

Oració del Papa Climent XI

Crec, Senyor ; però que cregui més fermament encara. Espero, Senyor ; però que estigui més segur de ma esperança. Amo, Senyor ; però que estimi amb més ardència. Em pesa, Senyor ; però que sigui més vehement el meu dolor.

Us adoro, com a primer principi ; us desitjo, com a darrera fi ; us beneeixo, com etern benefactor ; us invoco, com propici defensor.

Dirigiu-me amb la vostra saviesa ; amb la vostra justícia conteniu-me ; amb la vostra clemència consoleu-me, i amb el vostre poder protegiu-me.

Des d'ara us oferesc, Senyor, mos penaments, perquè a Vós s'elevin ; mes paraules, perquè parlin de Vós ; mes obres, perquè siguin segons vostre voler ; mes penes i treballs, perquè ho sofreixi tot per amor vostre.

Vull lo que Vós voleu ; ho vull perquè ho voleu ; ho vull com ho voleu ; ho vull mentre ho vulgueu.

Prego, Senyor, que il·lumineu el meu enteniment ; que inflameu la meva voluntat ; que purifiquen el meu cos ; que santifiquen la meva ànima.

Feu que deplori les iniquitats passades ; que resisteixi les temptacions futures ; que corretgeixi les inclinacions pecaminoses ; que practiqui les virtuts que més me santifiquin.

Doneu-me, bon Déu, l'amor a Vós; l'avorriment de mi mateix; el zel del pròxim; el menyspreu del món.

Que sigui prompte a obeïr els superiors; a defensar els inferiors; a socórrer els amics; a perdonar els enemics.

Que venci la mollesa amb l'austeritat, l'avarícia amb la lliberalitat, la ira amb la mansuetut, la tebiesa amb el fervor.

Feu-me prudent en les empreses; constant en els perills; pacient en la adversitat; humil en la prosperitat.

Feu, Senyor, que sigui atent en la oració; sobri en el menjar; amatent en la obligació; ferm en els propòsits.

Que faci per tenir innocència interior; modèstia exterior; conversa edificant; vida ordenada.

Que em tingui compte de dominar el caràcter; d'augmentar la gràcia; d'observar la llei; de merèixer el Cel.

Que de Vós aprengui com és mesquí tot lo terrenal; quant gran tot lo diví; quant breu lo temporal; que perdurable lo etern.

Feu que em prepari a la mort; que temi el judici; que em salvi del foc etern; que obtingui el Paradís.

Per Crist Senyor Nostre. Amén.

Oració de Sant Agustí

publicada per manament del Papa Urbà VIII

Davant els vostres ulls, Senyor, presentem les nostres culpes, i us mostrem les llagues que en rebérem.

Si parem compte al mal que hem fet, és cosa de no-res lo que patim; molts més grans penes mereixem.

Molt grans han estat nostres pecats, molt lleugera la pena que en passem.

Prou sentim el greu d'haver pecat, mes no evitem la pertinàcia en el pecar.

En vostres càstigs és capolada la nostra flaquedat, mes la nostra iniquitat no fa mudança.

L'ànima en l'afflicció és torturada, i no volem acotar el cap.

És gemegosa de dolor la nostra vida, i en l'obrar no s'esmena.

Si ens espereu ño ens corretgim. Si de dret us vengeu, tot s'ha acabat per nosaltres.

En el càstic confessem lo que férem; després de la vostra visitació oblidem lo que ploràrem.

Si allargueu la mà prometem fer; si detureu l'espasa, no complim les promeses. Si ens feriu, clamem que ens perdoneu; si ens perdoneu, altra volta us provoquem a ferir.

Veusaquí, Senyor, que ens confessem

reus. Sabem que si Vós no ens perdoneu, estem perduts, i perduts a dreta llei.

Accediu, oh Pare omnipotent, a les nostres pregàries, buides de tot mereixement, Vós qui féreu de no-res als qui us imploren. Per Nostre Senyor Jesucrist. Amén.

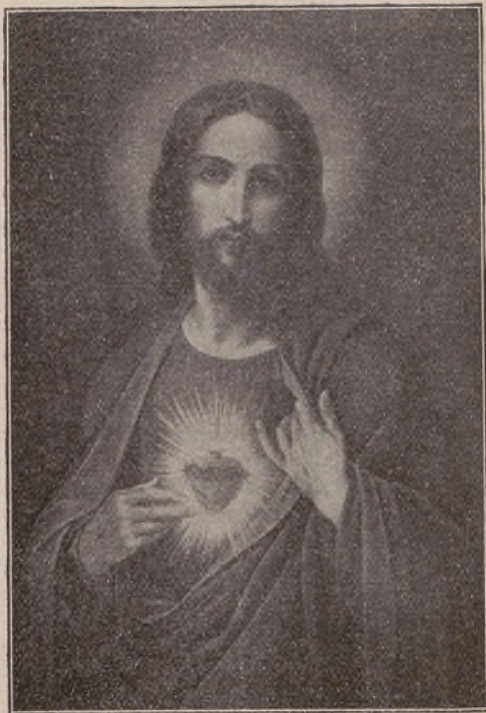
Acte de Confiança en Déu

Éstic tan convençut, Déu meu, de què vetlleu pels qui esperen en Vós, i de què res pot faltar a qui de Vós espera totes les coses, que he determinat d'ara en endavant viure sense cap neguit, descarregant-me en Vós de totes les meves sol·licituds. *En ell mateix dormiré en pau i reposaré, puix que Vós, Senyor, d'una manera singular m'haveu afermat en la esperança.* Que m'arrebassin els homes els béns i l'honra; que les enfermetats em privin de les forces i medis de servir-vos, no per això perdré la esperança, ans la conservaré fins el darrer sospir de ma vida, i seran inútils els esforços de tots els dimonis de l'infern per arrancar-me-la. Que altres esperin la felicitat de ses riqueses i talents; que posin altres son descans en la innocència de sa vida, o en l'austeritat de sa penitència, o en la multitud de ses bones obres, o en el fervor de ses oracions: en quant a mi, tota ma confiança és fundada en ma confiança mateixa, *puix que Vós, Senyor, d'una*

manera singular, m'haveu afermat en la esperança. Una semblant confiança ja mai a ningú sortí fallida. Ningú ha esperat en el Senyor i ha quedat confós. Així és que estic segur de ser eternament benaurat, perquè espero fermament el ser-ho i perquè és de Vós, Déu meu, de qui ho espero: en Vós, Senyor, he esperat; ja mai quedaré confós. Massa conec, en veritat, que per mi mateix sóc fràgil i mudable; sé lo que poden les temptacions contra les virtuts més robustes; he vist caure les estrelles del cel i les columnes del firmament, emperò res d'això és prou per a acovardir-me. Mentre jo esperi, estic salvat de tota desgràcia; i de que esperaré sempre, n'estic cert, perquè espero també aquesta esperança invariable. En fi, per a mi és segur que mai serà massa lo que esperi de Vós i que mai tindrè menys de lo que hagi esperat. Per lo tant, espero que em sostindreu ferm en els perills més imminents, i em defensareu en mig dels més furients atacs, i fareu que ma flaqueza triomfi dels enemics més espantosos. Espero que Vós m'estimareu sempre i jo també us amaré a Vós interminablement, i per arribar d'una sola volada amb l'esperança fins allà on se pot arribar, espero de Vós mateix, oh mon Creador, disfrutar de Vós pel temps i per la eternitat. Amén.

(Del Ven. P. Colombière.)

EL SAGRAT COR DE JESÚS'

COR DE JESÚS, PLE D'AMOR I DE BONDAT
TINGUEU PIETAT DE NOSALTRES

Oració d'amor

Feu, Senyor, que us estimi més que tot i que tothom, i fins, si és precis, en contra de tot i de tothom. Que no hi hagi res ni ningú que em tregui, ni me aparti, ni em deturi en vostre amor. Que visqui respirant-lo contínuament, i tot mon aliment i vida, i tot mon goig i delícia, i tot mon sofriment i pena, sien sempre per vostre amor. Bé voleu, Bon Jesús, que estimi vostres creatures, mos semblants; mes no voleu pas que mon cor s'hi deturi i faci en elles sa demora. Vós voleu, Senyor, que les estimi com de pas, anant o tornant de vostre Cor amorosíssim que ens abraça dolçament a tots. Ho veig, ho sé i no ho faig. És plena culpa meva: perdoneu-me. És malaltia de mon cor: guarieu-lo. És feblesa de mon amor: enrobustiu-lo. És ma pròpia íntima baixesa: aixequieu-me, Senyor.

Si jo mateix em lligo i m'aixalo, ¿a qui donaré la culpa de no volar lliurement a Vós? Mes us demano que misericordiosament desfeu lo que mon cor nèciament faci i lligui. De Vós sol serà la glòria; mes ¡bon Jesús, per pietat, ajudeu mon amor! Vós mateix guieu-me, conduïu-me, obligueu-me, doneu-me càstig, sofriment, calúnnia, despreci, po-

bresa, oprobi, martiri; mes no em tregueu jamai del vostre Cor. Que sia mon niu d'amor, el palau de mes joies i delícies, la dolça solitud de mes intimitats, l'impenetrable secret de mes confidències, la font sagrada de mes amabilitats, la santa llaçada de mes amistats, la puressa de mos afectes, el bàlsam de mes llagues, el consol de mos sofriments, el remei de mes febleses, el perdó de les meves culpes, el triomf de mes temptacions, la força de ma elevació vers Vós. Que visqui, parli, pensi, faci i ami sols en Vós, amb Vós i per Vós.

I quan un dia hauré de presentar-me davant vostra Sobirana Majestat, tremenda i amable, que no hagueu de demanar-me compte d'haver estimat jamai a ningú, ni més ni tant com a Vós. Així sia.

(Del Llibre de la Comunió d'ària.)

L'oració del pecador

A vostra presència teniu, mon Déu, el més miserable dels pecadors, puix encara que d'altres en veig amb crims més greus, però no els han comès amb tanta vilesa i covardia com jo. Cap altre, amb les gràcies tan extraordinàries i favors tan particulars com a mi m'haveu fet, us hauria correspost tan miserablement, i fins en els més grans pecadors no hi ha

tanta infàmia com en mon procedir. Jo no tinc excusa d'ignorància ni d'encegament. Altre descàrreg no tinc que el confessar-ho amb sinceritat. No meresc res absolutament, ni en só digne; emperò, encara que sia de pura gràcia, us demano que m'aixequeu de ma misèria. Ja sé que si poso els medis, per Vós no es perdrà. Mes, Senyor, aquesta és ma desgràcia i misèria, de no posar els medis amb constància. Començo el bon camí moltes vegades amb gust i fervor, i al cap de poc, el cansament, la fredor, l'enuig i oblit em deixen com sense esma ni valor de perseverar, amb tot i veure el desagraïment i la injúria que us faig a Vós i el dany i perjudici que em faig a mi.

Emperò, m'anima vostre Èvangeli a l'assegurar-me que Vós no trenqueu la canya esquerdada ni apagueu el ble que encara fumeja. Doncs, si tan sols trobeu en mi una guspira de bona voluntat, oh Senyor, no permetau que s'apagui, ans enceneu-la fortament. Si un bri encara em resta d'energia i fortalesa, augmenteu-la, feu-la créixer i manteniu-la en vigoria. I si tant fos que en mi no trobéssiu ni una espurna de bona voluntat ni un alè d'energia (i tan avall em sento, que bé podria ser), aleshores jo us demano que de bell nou ho feu néixer en mon cor. Vós, qui féreu encendre aigües cor-

rompudes i treure'n foc nou per els sacrificis, en temps de Nehemias, bé podreu encendre en amor vostre un cor corromput de passions depravades i treure'n foc nou amb què se us dediqui per sempre més. Jo veig clar i confesso, Senyor, que si Vós no em salveu, sóc perdut irremissiblement.

Bé prou sé que Vós permeteu mes caigudes per a que no m'estimbi en un abim d'orgull pitjor. Mes, ja que en el demanar no ens posàreu mida, jo us demano que, tot privant-me de caure en misèria, em guardeu de caure en orgull. Per anys que estigués sense caure, ja mai podria presumir, tenint tan dolorosa experiència del passat, i mal podria enorgullir-me, quan sols mirant enrera, sempre hauré de baixar la cara amb confusió i vergonya, al veure'm marcat amb un tan negre estigma de vilesa que res jamai podrà esborrar. I si cap bona obra s'escau que faci, des d'ara reconec que és deguda únicament i enterament a vostra inspiració i gràcia, sense la qual res es pot fer.

Èssent així que major misèria reclama més gran misericòrdia, a Vós em presento amb una misèria tan immensa com és ma voluntat, que amb desig de santificar-se no té energia per a practicar, i, sentint l'enyorança d'estimar-vos, es troba sense fortalesa per a correspondre a

vostre amor. Això és la major de les tortures i la més gran de les misèries. Per unes i altres, vostre Cor tingué paraules per a endolcir-les i miracles per a curar-les. No permetau que jo sia l'únic que resti sense consol i sense remei. La humiliació disposa a rebre misericòrdia. Aquesta humiliant confessió que faig de ma íntima baixesa, sia el clam que pugui a Vós i m'obtingui una voluntat resolta, ferma i constant que em faci viure i créixer contínuament en vostre amor, servint-vos fidelment aquí en la terra per a reposar després amb Vós eternament en el cel. Així sia.

I ara, per a donar a mes paraules la major eficàcia, jo us ho demano amb la mateixa oració que Vós ens ensenyàreu, i així estic segur d'ésser escoltat. *Parenostre.*

Verge Santíssima : intercediu per mi. *Avemaria.*

Angel meu, ajudeu-me. *Glòria Patri.*

Oracions al Santíssim Sagrament

apropiades per a demanar clemència a Déu per les públiques calamitats

Mireu, Senyor, Pare Sant, des del vostre Santuari, i del vostre trono excels de la glòria, i veieu aquesta Hòstia Sacrosanta, que ofereix a Vós el gran Pontífex, nostre, Senyor Jesucrist, Santíssim Fill

vostre, pels pecats dels seus germans, i aplaqueu-vos sobre la nostra excessiva malícia. Heusaquí la veu de la Sang del nostre germà Jesús que clama a Vós des de la Creu. Escolteu-la, Senyor; aplaqueu-vos, Senyor; ateneu-nos, i no ho retardeu, per Vós mateix, Déu meu, perquè el vostre Nom ha estat invocat sobre aquesta ciutat i sobre el vostre poble; i feu amb nosaltres segons la vostra misericòrdia. Així sia.

Ÿ. Per tal que us digneu defensar aquesta ciutat, pacificar-la, guardar-la, conservar-la i beneir-la.

R̄. Us preguem ens escolteu ¹.

ORACIÓ

Jesús clementíssim, solament Vós sou la nostra salvació, la nostra vida i resurrecció. A Vós demanem, doncs, que no ens abandoneu en les nostres angòixes i pertorbacions, ans bé per l'agonia de vostre Cor Santíssim, i pels dolors de vostra Mare Immaculada, socorreu els vostres servents que amb vostra preciosa Sang vàreu redimir ².

¹ *Indulgència de 100 dies, una vegada al dia. (Raccolta, núm. 79.)*

² *Indulgència de 100 dies, una vegada al dia. (Raccolta, núm. 40.)*

Oració a la Mare de Déu
per a obtenir la virtut de la puresa

Digui's una Avemaria i després l'oració

¡ Oh Senyora meva ! ¡ Oh Mare meva !
¡ Tot jo m'oferesc a Vós, i per demostrar-vos que us só devot, us consagro avui mos ulls, mes orelles, ma boca, mon cor i tot jo enterament. I ja que així só vostre, oh bona Mare, guardeu-me i defenseu-me com a cosa i propietat vostra.

100 dies d'indulgència cada dia si es diu al matí i a la nit, i *plenària* una vegada al mes.

Oració per als agonitzants ¹

Oh Jesús clementíssim, amador de les ànimes, per l'agonia del vostre Cor Santíssim i pels dolors de vostra Mare Immaculada, us prego que renteu amb vostra Sang els pecadors de tot el món que ara estan en agonía i que avui han de morir. Amén.

¹ *Indulgència de 300 dies* una vegada al dia.

PRÀCTIQUES DIVERSES

DIA DE RECÉS ESPIRITUAL

No hi ha medi tan propi i excel·lent per a comprovar si avencem pel camí del bé i perseverem en els bons propòsits, com el practicar amb regularitat, devoció i constància un dia de recés espiritual cada mes. Aquest acte, quan se practica en públic o comunitat, sol constar d'una plàtica sacerdotal adaptada a les condicions de les persones que el practiquen; en segon lloc, d'un exercici de preparació a la bona mort, i finalment, un examen de consciència sobre les pràctiques principals de la vida devota, al qual hi ha d'afegir cadascú l'examen dels seus propòsits particulars. Quan es practica en particular no hi ha plàtica, es fa una meditació sobre els Novíssims. L'orde dels actes es pot adaptar a les conveniències de cadascú, encara que sia fent els actes en temps separats.

Cal recomanar també als qui practiquin el recés mensual que en tal dia procurin fer una Comunió més fervorosa demanant a Déu llum per a ben conèixer la pròpia consciència, força per a complir els propòsits i un gran amor per a correspondre a l'amor del Cor de Jesús.

Exercici de preparació a la bona mort

Per lo senyal de la santa Creu...

A fi de què la nostra oració sia ben pura a la presència del Senyor i poguem rebre major llum i gràcia de les inspiracions que ens vulgui donar, fem abans amb tot fervor un Acte de contrició:

Senyor meu Jesucrist...

I ara, Senyor, humilment demanem vostre favor, a fi de poder practicar devotament aquest sant exercici de preparació a la mort i examen de vida cristiana. Que vostre Sant Esperit ens illumini i ens mogui per a redreçar-nos en el camí del bé i ens enforteixi en la pràctica de les virtuts.

Preparació a la bona mort

Tots temem la mort i, no obstant, pocs són els qui degudament s'hi preparen. I és que tothom mira equivocadament la mort com a cosa llunyana que hi ha temps de prevenir, i aquesta funesta convicció treu al pensament de la mort la seva saludable eficàcia. Mira, cristià, que aquesta falsa convicció està en contradicció amb la veritat del sant Èvangeli, que ens avisa que la mort vindrà com un lladre quan menys ens ho pensem; i una cosa que ens vingui a la

hora menys pensada, jamai podem dir que sia lluny. Precisament per això ens avisa el Bon Jesús: *Estiguen preparats*, perquè no sabeu ni el dia ni la hora de comparèixer a judici. I fa notar Sant Alfons Maria de Liguori, que Jesús no diu *prepareu-vos*, sinó *estiguen preparats*, perquè no és aquella la hora de preparar-se, sinó d'estar preparats i previnguts d'abans. Això farem si posem els dos medis que tenim a nostra mà: primer el de portar una vida cristiana, puix no hi ha medi més segur d'obtenir una santa mort que el de portar una vida santa; i sense aquest medi els altres esdevindrien infructuosos. I segonament practicar l'exercici de la bona mort amb regularitat, devoció i constància. Pensa, doncs, que l'acte que estàs practicant és molt important perquè es refereix al moment més trascendental de tota la teva vida, que és el morir. Reflexiona-ho bé.

PRIMER PUNT.—ACCEPTACIÓ DE LA MORT

Vindrà dia (si no és mort sobtada la teva) que afectat de greu malaltia, els remeis humans seran impotents per a donar-te la salut ni allargar-te la vida. Potser una ànima amiga i caritativa te avisarà que t'has de preparar per a lo que pot succeir d'un moment a l'altre; i el teu Angel de la Guarda farà sentir

clara en ton cor la convicció de la seva paraula: *Vas a morir.*

Alegra't que sia arribada l'hora de la teva salvació: perquè precisament per això t'avisa i et dóna temps Nostre Senyor, per a que puguis morir amb la pau i alegria cristiana que dóna la confiança en Jesús i la resignació a la voluntat divina: No et cal fer altra cosa, per a morir santament, que conformar-te de tot cor a la voluntat divina i acceptar resignadament la mort com vinguda de la mà paternal de Déu. No et deixis caure llavors en la temptació de dir que et sap greu morir perquè voldries fer abans més penitència pels teus pecats (cosa de la qual no n'estàs segur, ans probablement no compliries): la millor penitència que pels teus pecats pots fer, és acceptar la mort com Déu la vol i en el punt i hora que te l'envia. «Si Déu vol que surtis aleshores del món, conforma't a la seva santa voluntat i dóna-li gràcies de que et fa morir amb l'auxili dels Sants Sagraments, i accepta la mort en pau, abandonant-te als braços de la seva misericòrdia: *aquesta sola acceptació de la mort per fer la voluntat de Déu bastarà per a assegurar-te la salvació eterna*»¹. Així ho afirma Sant Alfons Maria de Liguori. I encara diu més

1 Sant Alfons Maria de Liguori: *Pràctica de les virtuts cristianes.*

aquest sant Doctor de la Iglésia : «L'acceptar la mort — en les malalties mortals — per a complir la divina voluntat, ens fa merèixer un premi semblant als màrtirs; els quals per això són tinguts per màrtirs, perquè acceptaren els turments i la mort per donar gust a Déu. El qui mor conformat a la voluntat de Déu, fa una mort santa; i el qui mor més conformat, fa una mort més santa. Escriu el V. Lluís Blossi, que *en la mort, un acte de perfecta conformitat no solament ens deslliurarà de l'infern, sinó també del Purgatori* ¹. Reflexiona com te convé ja des d'ara acceptar de bon grat la mort que Déu t'envii, i així et serà molt més fàcil fer-ne l'acceptació arribada l'hora.

Acte d'acceptació de la mort

Des d'ara, Senyor Déu meu, accepto de bon grat la mort com vinguda de vostra mà, tal com us plagui enviar-me-la, amb totes ses angoixes, penes i dolors ².

Oh Jesús, tot adorant vostre darrer

¹ Sant Alfons Maria de Liguori : *Pràctica de les virtuts cristianes*.

² Tots aquells qui faran de tot cor aquest acte o oferiment qualsevol dia de sa vida per ells escollit, havent confessat i combregat, guanyaran *indulgència plenària* en l'hora de la mort, si no ho impedeix son estat de consciència.

sospir, jo us prego que volgueu rebre el meu. Ignorant actualment si tindrè l'ús lliure de mon enteniment quan deixaré aquest món, us oferesc des d'ara la meva agonia i tots els dolors de mon traspàs. Vós sou el meu Pare i el meu Salvador: en vostres mans poso la meva ànima. Jo desitjo que el meu darrer moment sia unit al de la vostra mort, i que l'últim batec de mon cor sia un acte de pur amor a Vós. Així sia ¹.

SEGON PUNT. — ELS DARRERS SAGRAMENTS.

En qualsevol malaltia greu o llarga en què et trobis, sies sempre el primer en demanar amb temps, el Viàtic i l'Èxtramaució. No esperis que els altres t'ho diguin (cosa que tal vegada no faran), ans bé insta tu als altres per a que se t'administrin els Sagraments. Emperò al menys no et facis pregar mai per a rebre'ls, ni els vulguis diferir per a més endavant: estalvia als qui et volten, la pena d'haver-te de pregar per un acte tan obligatori i transcendental: accepta la primera indicació que te'n facin qualsevol amic o parent, o el confés, sia qui sia, encara que t'ho proposin com una devoció per a obtenir la salut.

¹ Indulgència aplicable de 100 dies, una vegada al dia,

Mes reflexiona ara, ànima cristiana, com el sacerdot abans de donar-te la Comunió et demanarà professió de la teva fe, contrició dels teus pecats, i el perdó dels enemics. Per la gràcia de Déu és fàcil que mantinguis íntegra la fe, i que sentis en aquell moment major contrició dels teus pecats, però no et seria tan fàcil el perdonar als enemics si durant la vida haguessis mantingut odi i aversió en ton cor. Per a que et sia fàcil perdonar aleshores t'has d'acostumar a perdonar des d'ara : que si ho fas com deus en vida molt més fàcilment ho practicaràs a l'hora de morir. Examina, doncs, en aquest punt, els afectes del teu cor, i decideix-te a perdonar totes i qualsevol injúria que hakis rebut per gran i deshonrosa que sia. Jesús digué als jueus que si al presentar un sacrifici a Déu en son temple, recordessin tenir enemistat amb algú, deixessin la seva ofrena damunt l'altar i es reconciliessin abans amb el seu pròxim. Amb major raó al presentar el sacrifici suprem de ta vida a Déu, cal primer reconciliar-te amb el teu pròxim per a que tal sacrifici li sia acceptable i agradós. Al Déu de l'Amor no li pot plaure entrar en un cor que mantingui odi o sia mancat de caritat. Reflexiona-ho bé,

Mes si tens el cor en pau, perdonant i volent bé a tothom, ¡còm ressonaran

dolces fins al fons de la teva ànima les paraules del Sacerdot!: *Rep, germà, el Viàtic del Cos de Nostre Senyor Jesucrist, que et guardi de l'enemic maligne i et mení a la vida eterna. Amén.*

L'Extremaunció et donarà força i vi-rior per a suportar santament ta darrera malaltia o donar-te la salut si fos voler de Déu. Ademés, et porta el consol del perdó, puix a l'extremaunciar-te dirà el Sacerdot: *Per aquesta santa unció i la seva piíssima misericòrdia, el Senyor et perdoni tot lo que hakis pecat per la vista... pel tacte... per l'oïment i demés sentits. ¡Quins consols més grans en aquella hora!*

Per a que Déu ens faci la gràcia de poder rebre dignament els darrers Sagraments procurem de nostra banda posar tots els medis, a saber: demanar-li amb l'oració; freqüentar els Sagraments en vida, no deixant per culpa nostra ni un sol dia de combregar; practicar els nou primers divendres de mes en honor al Sagrat Cor; oferir tots els dies el Sant Rosari a la Mare de Déu. ¿Els practiques aquests medis? ¿Còm? Però sempre i per damunt de tot, confiem en el Bon Jesús, que també pot donar-nos la seva gràcia, encara que no ens concedís temps o ocasió de rebre els Sagraments.

Oració a la Mare de Déu

per a demanar la gràcia de morir amb els Sants Sagraments

Oh Maria, concebuda sens pecat, pregueu per nosaltres que acudim a Vós. Oh refugi de pecadors, Mare d'agonitzants, no ens abandoneu en l'hora de la nostra mort, ans bé alcanceu-nos un dolor perfecte, una sincera contrició, el perdó dels nostres pecats, el rebre dignament el Santíssim Viàtic, el confort del Sagrament de l'Èxtremaunció per tal que poguem ser presentats segurs davant el trono del Just però misericordiós Jutge, Déu i Redemptor nostre. Amén ¹.

TERCER PUNT.—L'AGONIA

Finalment, començarà per a tu l'hora més solemne de la teva vida amb l'agonia precursora de la mort. És cert que en aquells moments l'enemic de la nostra ànima estarà cercant ocasió d'escometre't, emperò també és cert que el Bon Jesús et mira amb més misericòrdia que mai, que la Mare de Déu vetlla més amorosa per tu i l'Àngel de ta Guarda està més amatent. Per a prevenir, doncs, aquella hora tremenda i perquè no tinguis cap recança de morir, guarda't des d'ara de posar afecte

¹ 100 dies d'indulgència una vegada al dia.

desordenat a res ni a ningú; sies mortificat en les teves diversions i comoditats, que en això fàcilment es passa de lo lícit a lo pecaminós, per culpa de nostra sensualitat. Pensa que *el goig de morir sense pena, bé val la pena de viure sense goig*. I, ademés, recomana des d'ara la teva agonia al Bon Jesús, a la Verge dolorosa i als Sants Àngels, que si ho has fet sovint en vida, amb un sol pensament que facis en aquella hora podràs tenir el consol d'unir-te a les oracions que els altres estaran fent per tu.

Deprecacions

a Nostre Senyor Jesucrist Crucificat
per a obtenir una bona mort

Jesús, Senyor, Déu de bondat, Pare de misericòrdia, jo em presento davant de Vós amb cor humiliat, contrit i compungit; us recomano la meva última hora i lo que després d'ella m'espera.

Quan els meus peus immòbils m'advertiran que la meua via en aquest món està a punt de finir — Jesús misericordiós, tingueu pietat de mi!

Quan les meves mans balbes i tremoloses ja no podran estrènyer el Sant Crist i a pesar meu el deixin caure sobre el llit del meu dolor — Jesús misericordiós, tingueu pietat de mi!

Quan els meus ulls, entelats i esfereïts per l'horror de la mort imminent, fixaran en Vós ses mirades esllanguides i moribundes — Jesús misericordiós, tingueu pietat de mi !

Quan els meus llavis freds i tremolosos pronunciaran per última vegada el vostre nom adorable — Jesús misericordiós, tingueu pietat de mi !

Quan les meves galtes pàl·lides i amoratades inspiraran compassió i terror als qui m'assisteixin i els meus cabells molls del suor de la mort, eriçant-se sobre el meu cap, anunciaran que està aprop la meva fi — Jesús misericordiós, tingueu pietat de mi !

Quan les meves orelles, a punt de cloure's per sempre a les converses dels homes, s'obriran per a sentir la vostra veu que pronunciarà la irrevocable sentència que deixarà fixada la meva sort per tota l'eternitat — Jesús misericordiós, tingueu pietat de mi !

Quan la meva imaginació, agitada per fantasmes horribles i espantosos, serà negada en mortal tristesa, i el meu esperit, pertorbat amb la visió de les meves iniquitats i pel temor de la vostra justícia, lluitarà contra l'esperit de les tenebres, que voldrà treure'm la visió consoladora de la vostra misericòrdia i llençar-me al fons de la desesperació — Jesús misericordiós, tingueu pietat de mi !

Quan el meu cor dèbil, encongit pel dolor de la malaltia, serà escomès pels horrors de la mort i abatut pels esforços que haurà fet contra els enemics de la meva salvació — Jesús misericordiós, tingueu pietat de mi !

Quan vessaré les meves darreres llàgrimes, senyals de la meva destrucció, rebeu-les, oh Jesús meu, com sacrifici de expiació a fi que jo mori com una víctima de penitència, i en aquell moment terrible — Jesús misericordiós, tingueu pietat de mi !

Quan els meus parents i amics aplegats al voltant meu, s'enterniran pel meu dolorós estat, i a Vós m'encomanaran — Jesús misericordiós, tingueu pietat de mi !

Quan hauré perdut l'ús de tots els meus sentits, i tot el món haurà desaparegut per mi, i gemegaré en les angoixes de la última agonia i en els afanys de la mort — Jesús misericordiós, tingueu pietat de mi !

Quan els darrers sospirs del meu cor forçaran la meva ànima a sortir del cos, accepteu-los com provinents d'una santa impaciència per anar a Vós. I llavors — Jesús misericordiós, tingueu pietat de mi !

Quan la meva ànima, a flor dels llavis, sortirà per sempre d'aquest món i deixarà el meu cos pàl·lid, fred i sense

vida, accepteu la destrucció del meu ésser com un homenatge que vaig a tributar a vostra Majestat Divina. I llavors, — Jesús misericordiós, tingueu pietat de mi!

Quan, finalment, la meva ànima compareixerà davant de Vós i veurà per la primera vegada l'esplendor immortal de la vostra Majestat, no la rebutgeu de la vostra presència, digneu-vos rebre'm en el sí amorós de la vostra misericòrdia a fi que jo canti eternament les vostres alabances. I llavors, ara i sempre, — Jesús misericordiós, tingueu pietat de mi!

Al Pare Etern

Oh Déu, que havent-nos condemnat a la mort, ens n'haveu amagat el moment i l'hora, feu que passant tots els dies de la meva vida en justícia i santedat, jo pugui merèixer sortir d'aquest món en el vostre sant amor pels mèrits de Nostre Senyor Jesucrist que viu i regna amb Vós en unitat de l'Esperit Sant, per tots els segles dels segles. Amén.

Deprecacions

Jesús, Josep i Maria, us dono el cor i l'ànima mia.

Jesús, Josep i Maria, assistiu-me en ma última agonia.

Jesús, Josep i Maria reposi en pau amb vosaltres l'ànima mia.

EXAMEN PRÀCTIC sobre la vida devota per els dies de recés espiritual

Sabem que posant els medis triats abans, en temps d'exercicis, ens santificarem i ens salvarem. Mirem, doncs, si els posem i posem bé, o, pel contrari, si els deixem o els practiquem amb deixadesa i malament. Aquest és el fi de l'examen: veure si som perseverants en posar els medis de santificació i salvació. Per aquesta raó seguirem l'ordre de vida que sol portar la persona devota, amb els seus corresponents actes de pietat i de virtut. Els mancaments en alguns d'aquests punts podrà molt ben ser que no constitueixin pecat de cap mena, per no ésser coses d'obligació estricta; emperò sempre revelarien, si fossin voluntaris i continuats, un relaxament espiritual, que podria ésser causa o camí, més endavant, de tebiesa.

1. De la puntualitat en LLEVAR-SE en depèn la fidelitat a l'oració, a les pràctiques piadoses, i la bona marxa del dia en general. ¿Has estat *puntual—llest—devot—i constant* en llevar-te a l'hora fixada? Pensa que fent-ho retrassat, mandrosament, dissipat o sense constància, ja perd aquest acte el seu mèrit i la seva saludable eficàcia.

2. L'EXERCICI DEL CRISTIÀ és l'oració diària, de la qual jamai se'n pot excusar el cristià que vol sincerament santificar-se i assegurar la seva salvació. ¿L'has

fet *tots els dies—sencer—devotament?* Mira que fer-lo amb deixadesa, a mitges, amb precipitació, de rutina o distret amb altres ocupacions, demostra un gran desconeixement del seu valor, i fins tebiesa espiritual. ¿Procures que l'aprenquin i el practiquin els petits de casa teva i demés que estan sota la teva autoritat?

3. LA MISSA, que és el Sant Sacrifici del Cos i la Sang de Nostre Redemptor, reclama la nostra més gran veneració, agraïment i estima. ¿Hi has assistit amb tota la reverència i fervor? Éstar-hi voluntàriament distret, parlant, o sense fer cabal d'oïr-la tota ben sencera, és cosa que per força ha d'arribar al Cor de Jesús com una profunda ferida de desagraïment. Encara que les teves ocupacions ho dificultin, ¿no podries assistir més sovint (si no pot ser cada dia) a la Santa Missa, encara que et costés fer algun sacrifici? ¡Tants que en fas per altres coses del món i pel teu benestar!

4. LA COMUNIÓ, el Pa de vida que alimenta nostres ànimes, ¡amb quin daller i fam espiritual no l'hauríem de menjar! I pensar que fins persones devotes la deixen molts dies per excuses d'escrúpols, d'ocupacions, peresa o inconstància. ¿Has combregat *tots els dies* que has pogut? ¿Amb fervor, sense precipi-

tació ni rutina? ¿Còm han estat la *Preparació i l'Acció de gràcies*? Això és lo que sol revelar la major o menor devoció d'un cristià envers la Comunió, i el major o menor fruit que en treu. Les solemnitats i alegries de família, ¿les celebres religiosament oïnt la Santa Missa i combregant? Si més no, ¿combregues els primers divendres de mes per a merèixer la gran promesa del Sagrat Cor de Jesús?

5. LA CONFESSIÓ, que és el remei misericordiós que Jesús instituí per a les nostres majors misèries, ens fortifica amb gràcies especials per a fer-nos vèncer les nostres males inclinacions i temptacions. ¿Has estat humil i penedit en tes confessions? ¿Hi has buscat solament el perdó de tes faltes i el consol sensible de tes penes, més que no pas el remei de tes febleses i l'esmena dels teus defectes? ¿Ho fas per pura rutina? Mira si has de rectificar ta conducta en aquest punt.

6. PRÀCTIQUES DE PIETAT. El Sant Rosari, que és la reina de les devocions, ¿és per tu la més estimada? ¿El reses cada dia? ¿Amb atenció i devoció? ¿Procures que sia resat en família o juntament amb altres si està a la teva mà, ¿Fas la visita al Santíssim sempre que pots? Al menys ¿fas alguna comunió espiritual, reses alguna jaculatòria, algun

acte d'amor a Déu, entre dia? ¿Procu-
res guardar aquestes piadoses pràctiques
de resar l'Avemaria al tocar hores, l'An-
gelus, el Parenostre a les ànimes, la be-
nedicció i donar gràcies a les hores de
menjar? Si no pots fer meditació i exa-
men particular de consciència, ¿no po-
dries llegir cada dia algun llibre espi-
ritual o revista piadosa? Són coses que
no obliguen pas amb pena de pecat, però
el deixar-les voluntàriament o no fer-ne
cabal demostra una ànima ben poc ze-
losa d'amar a Déu i de santificar-se.

7. LES OBRES DE MISERICÒRDIA. Mes
la vida cristiana no està pas en soles ora-
cions i comunions. La pràctica de les
obres de misericòrdia serà la base del
Judici que Déu ens farà. ¿Les practi-
ques? ¿Què fas per ajudar als pobres,
per consolar als malalts i afligits, per
instruir als ignorants? ¿Ajudes al menys
amb els teus cabals les obres a això des-
tinades? ¿Ets generós en almoines a la
Iglésia i als pobres especialment? Mira
que, moltes vegades, es troben argu-
ments per a no fer almoina excusant-se
amb la falta de medis; i, pel contrari,
se'n troben per a donar-se un gust per
damunt la pròpia posició. Si no pots amb
almoines, amb els serveis que puguis fer
personalment, ¿procures fer obres de mi-
sericòrdia?

8. LES TEMPTACIONS són en aquesta

vida inseparables de l'home, variades, constants i poderoses. Examina, doncs, ta conducta, i fes per manera de no donar ocasió o posar-te en perill. ¿Has guardat el recolliment de la vista i la deguda mortificació dels sentits, que són les entrades principals de les temptacions en la nostra ànima? ¿Has acudit a Déu totseguit en les temptacions, invocant el Santíssim Nom de Jesús? ¿Has recorregut a la Verge Santíssima i al Sant Angel de ta Guarda? Tal volta no guardes el recolliment interior com deuries; i has de pensar que la dissipació del pensament amb imaginacions inútils, les converses excessives, i les vanitats i dissipació del món, deixen l'ànima molt mal preparada per a resistir les temptacions, i molt distreta per a que pugui resar després amb gens de fervor.

9. TRACTE AMB EL PRÒXIM: és on se demostra la solidesa i veritat de la nostra virtut. Qui no estima al pròxim a qui veu — diu l'Apòstol Sant Joan — ¿còm pot estimar a Déu a qui no veu? L'Amor a Déu i l'amor al pròxim són dues branques de la mateixa Caritat. Examina, doncs, si és verdader el teu amor al pròxim.

¿Has judicat mal d'ell? ¿T'has deixat portar d'afectes de ira, odi, o antipatia; o, pel contrari, de simpatia o passió desordenada? Pensa que l'amor

als enemics és distintiu del cristià: si vols ésser perdonat, has de perdonar. ¿Has donat bon exemple, o, pel contrari, has desedificat o donat causa d'escàndol? ¿T'has atrevit a criticar descaradament, com fan alguns, de tot el que els sembla, fins les disposicions donades pel magisteri de la Iglésia? En les converses amb el pròxim ¿has caigut en crítiques, murmuracions, mal parlar o parlar lliure? Pensa que hauràs de donar compte a Déu també dels pecats que hauran comès els altres per causa de l'escàndol rebut de la teva manera de vestir, parlar i obrar. ¿Has mostrat orgull o vanitat? ¿Ho has consentit, al menys interiorment? (Mal deus considerar la gravetat dels teus pecats si te atreveixes a posar-te davant dels altres o creure't superior.) Sobre el tracte en general, ¿has estat pacient i caritatiu amb els defectes del pròxim? Examina com és particularment el teu tracte en família, i procura no semblar-te a aquells qui, segons Sant Francesc de Sales, són àngels fora de casa i dimonis en família. Pensa que amb els de casa estàs obligat a ésser més caritatiu que amb els demés.

10. LES OBLIGACIONS DEL PROPI ESTAT, no sempre solen ésser ben complertes. Pensa que primer és la obligació que la devoció, lo qual vol dir que la

primera de les teves devocions ha d'ésser complir exactament les pròpies obligacions. Examina amb quina puntualitat les compleixes — amb quina exactitud i activitat — amb quin esperit. ¿Còm sofreixes les adversitats i contratemps? ¿Còm reps les injúries i humiliacions? ¿Còm suportes la malaltia, pobresa o privacions? Pensa i medita bé, que tot això és la teva creu, i si no prens la teva creu i segueixes al Bon Jesús, no seràs pas deixeble seu.

Resumint: *¿Què has fet per a assegurar la salvació i amar més a Déu?*

¿Què penses fer en endavant?

ACTE DE CONTRICIÓ: Senyor meu, Jesucrist.

Parenostre i Avemaria per a demanar a Déu la gràcia de perseverar en el bé.

L'ACTE DE CONTRICIÓ PERFECTA

Si mai tenies la desgràcia de perdre la caritat cometent un pecat mortal (lo que Nostre Senyor no permeti), tingues el propòsit de confessar-te, i fes tot seguit un acte de *contrició perfecta*, que és el de penediment per amor de Déu, o sia el dolor d'haver ofès a Déu, no per temor de l'infern ni per haver perdut el cel, sinó per ser Ell qui és Bondat infinita, que tant ens estima i tant ha d'ésser estimat, dient-li de tot cor l'acte de contrició que trobaràs a la plana 69.

Confessa-te'n desseguida o tan aviat com puguis, i si per cas et vingués la mort, per desgràcia, sens haver tingut temps de confessar-te, confia en Déu, que havent fet un acte de contrició també et salvaries.

Trobaràs això molt clarament explicat i consolador en el llibret titulat «*L'acte de amor a Déu, porta del Cel*» en el qual veuràs que és fàcil de fer un acte de perfecta contrició, encara que et sembli que et domina el temor de l'infern; encara que sies molt pecador; encara que no et *sentis* interiorment; tan solament que el *vulguis* o *desitgis fer* de tot cor, ja et val per a perdonar-te els pecats mortals que puguis haver comès durant tota la teva vida.

L'EXAMEN GENERAL I PARTICULAR DE CONSCIÈNCIA

L'examen diari de consciència és un medi insubstituïble de perseverar i perfeccionar-se en el camí del bé. Quan aquest examen se aplica a una sola cosa (treure un vici, o practicar una virtut) adquireix una força grandíssima si és ben practicat i amb constància; i s'anomena *examen particular*. Se solen fer plegats l'*examen* dit *general* i el *particular*, renovant al matí els propòsits i oferint-los a Déu. Consta de cinc punts: Primer, donar gràcies a Déu pels beneficis rebuts. Segon, demanar llum per a conèixer els pecats i gràcia per a penedir-se'n. Tercer, examen de les faltes. Quart, acte de penediment. Quint, propòsits. Posem a continuació una guia per a facilitar el tercer punt de l'examen a les persones de vida devota. És trobarà tota aquesta matèria molt explicada en el *Llibre de l'examen*, publicat per «Foment de Pietat Catalana».

OBRES DEL DIA. — Llevar-se.— *¿Puntual, llest, devot?*

Exercici del cristià.— *¿Tot sencer? ¿Ben resat?*

Meditació. — Missa i Comunió.—Preparació i acció de gràcies.— *¿Amb fervor, sense precipitació ni rutina?*

Ocupacions: les d'obligació — les voluntàries — les imprevistes. — *¿Amb quin esperit, activitat i puntualitat?*

Benedicció i gràcies al menjar.

Descans i recreació.—*¿Amb ordre i mesura?*

Visita al Santíssim — lectura espiritual — estudi — Rosari. — *¿S'han fet amb tebiesa? ¿s'han omittit? ¿per què?*

¿Has aixecat l'esperit a Déu entre dia, amb jaculatòries, Avemaries a les hores, Angelus, Parenostre a les ànimes, etc.?

¿Has guardat el recolliment interior, o bé t'has dissipat amb la imaginació i penaments de vanitat, inútils o perillosos?

¿Has perdut el temps?—¿Has guardat el recolliment de la vista i demés sentits?—

¿Has recorregut tot seguit a Déu en les temptacions?—¿Has fugit dels perills?—

¿Has invocada a la Mare de Déu i al Sant Angel de la Guarda?

En les converses o visites, ¿hi ha hagut crítiques, murmuracions o mal parlar? ¿orgull o vanitat?

Sobre el tracte amb el pròxim, ¿has sigut pacient i caritatiu amb sos defectes?—¿Dintre i fora de la família?—¿T'has deixat portar de sentiments d'odi, antipatia, ira; o tal volta de simpatia desordenada?—¿T'has deixat vèncer de la tristesa, mal humor, escrúpols o de l'excessiva alegria?—¿Has donat bon exemple, o causa d'escàndol, o desedificació? — ¿Has judicat mal del pròxim?

OBRES PARTICULARS DEL DIA.—Confessió—visita als pobres o malalts, etc.

Examen general.—*¿Es fa a l'hora fixada? ¿sense peresa ni descuit?*

LA COMUNIÓ DELS MALALTS

La Comunió privada

El desig que té Jesucrist de què combreguin cada dia, si és possible, tots els fidels, ha fet que la Iglésia donés una gran facilitat en administrar la Comunió als malalts que no poden moure's de casa, permetent portar-los la Comunió privatament.

S'entén portar *privadament* la Comunió quan es porta sense cap solemnitat ni apariència exterior; de tal manera que el sacerdot no va revestit del sobrepel·liç ni de cap altre ornament exterior, sense ombrel·la ni llúms, ni es toca la campaneta, és dir, sense cap senyal exterior absolutament: així és que el sacerdot que porta la Eucaristia en una bosseta penjada al coll i amagada sota son vestit, porta el capell posat i son mantell, sense distingir-se en res dels demés sacerdots en trajo usual. Solament dessota els hàbits porta la estola posada.

Essent tan gran la facilitat de combregar fins estant malalt i tot, procura aprofitar-te'n demanant al teu confés, rector, o altre sacerdot conegut, si estan en disposició de portarte la Comunió privatament els dies que duri ta malaltia. (En altre llibret publicat per «Foment de Pietat Catalana» titulat *La Comunió dels malalts*, trobaràs més detalladament quan i qui pot portar la Comunió privatament.)

LA LLAR CRISTIANA

LA LECTURA EN FAMÍLIA
DEL SANT EVANGELI

Molts se creuen que solament els malalts greus poden demanar aquesta gràcia de la Comunió privada. No és pas així. Qualsevol malaltia, per lleu que sia, mentres racional i justificadament privi per alguns dies de sortir de casa, ja és causa suficient per a demanar i ésser portada la Comunió. Per aixó es comprèn clarament que aquests malalts estan, com tots els demés fidels, obligats a guardar el dejuni natural per a poder combregar. I si es veuen obligats a pendre aliment o medicina que els priva de guardar-lo degudament, no se'ls pot administrar la Comunió; llevat el cas que n'estessin dispensats per altre concepte.

Els malalts que no estan obligats al dejuni natural són :

1. Els malalts greus que han estat viaticats, mentres durí el perill.
2. Els malalts que ja fa un mes que jeuen sense una esperança certa d'un pròxim restabliment. Aquests poden combregar dues vegades per setmana, amb consell del confessor, havent pres algun remei o medicina i també aliment líquid (caldo, llet, ous, e.c.)

(Per malalts que *jeuen*, s'entén també aquells qui per raó de la malaltia no estan al llit, sinó en silló, entre coixins o d'altra manera semblant. Així com aquells qui, ordinàriament, estan en el llit, encara que alguna vegada la malaltia els permeti llevar-se una estona.)

3. Els malalts crònics, encara que es lleuin, surtin al carrer i treballin, emperò que per la impossibilitat de guardar el dejuni han demanat i obtingut *dispensa* pontifícia per a poder combregar havent pres algun aliment líquid, solament les vegades que el dit permís o indult els permeti.

4. Els malalts que no poden guardar el dejuni natural i han de complir el precepte pasqual. En aquest cas no es tracta de com-

bregar per devoció, sinó per obligació provinent d'un precepte diví-eclesiàstic. Aquests malalts, llevada la ocasió d'escàndol, i per una sola vegada a l'any, per a complir el precepte, poden combregar no dejuns, sense necessitat d'obtenir altra dispensa.

La pràctica de la Comunió privada

A fi d'il·lustrar-te més i més, devot lector, sobre aquest punt i perquè puguis fer aquest acte amb tota la reverència deguda al Santíssim Sagrament, posem la pràctica de la Comunió privada, amb les oracions i fórmules litúrgiques que resa el sacerdot en llatí, traduïdes al català, a fi de què entenent-les bé en treguis un major fruit de devoció.

En l'habitació es procurarà tenir preparada alguna tauleta amb unes petites estovalles de fil netes, per a que pugui fer d'altar per al Santíssim. Pot servir també la calaixera, o cònsola. Un parell de ciris, una imatge, millor el Sant Crist, amb la ornamentació senzilla que la devoció i medis de cada casa permeti, completaran aquell altaret improvisat. Damunt s'hi posarà un vaset amb un poc d'aigua, i una cullera a fi de que el sacerdot pugui fer-hi les ablucions i donar-les al malalt, si convé. Demés, es procurarà tenir aigua beneïta per a fer l'aspersió, en cas de què el sacerdot no se la porti. Preparades així les coses, s'esperarà l'arribada del sacerdot, procurant mentrestant el malalt fer els actes de preparació per a combregar segons la seva devoció, i lo que li permeti la malaltia.

A l'entrar el sacerdot a la cambra del malalt, diu :

Ÿ. La pau sia en aquesta casa.

R. I amb tots els qui habiten en ella.

Tot seguit posa el Sagrament damunt la taula ja disposada, en la qual haurà posat els corporals que porta preparats ¹: fa genuflexió agenollant-se també tots els presents; i seguidament pren l'aigua beneïta, aspergeix el malat i l'habitació, dient :

ANT. M'aspergireu amb l'hisop, oh Senyor, i seré purificat: em rentareu i quedaré més blanc que la neu. Tingueu pietat de mi, oh Déu, segons la gran misericòrdia vostra. Glòria al Pare, i al Fill, i a l'Esperit Sant. Com era en el principi, i ara i sempre, per tots els segles dels segles. Amén. M'aspergireu amb l'hisop, oh Senyor, i seré purificat; em rentareu i quedaré més blanc que la neu.

Ÿ. La nostra ajuda està en el nom del Senyor.

R. Qui feu el cel i la terra.

Ÿ. Senyor, escolteu la oració meua,

R. I el clamor meu fins a Vós vingui.

Ÿ. El Senyor sia amb vosaltres.

R. I amb el vostre esperit.

OREM. Oïu-nos, Sant Senyor, Pare omnipotent, Déu eternal, i digneu-vos enviar del cel, el Sant Angel vostre, que guardi, animi, protegeixi, visiti i defensi tots els habitants d'aquesta casa. Per Crist Senyor nostre. Amén.

¹ En cas de no haver-hi taula ni corporals, el sacerdot no treu el copó de la bosseta penjada al coll.

Acabat això, si per cas el malalt no s'ha de confessar o reconciliar, es comença tot seguit a dir el *Jo pecador*, acabat el qual diu el sacerdot :

V. Déu omnipotent tingui pietat de tu, i perdonats els teus pecats, et porti a la vida eterna.—Ry. Amén.

V. Indulgència, absolució i remissió dels teus pecats et concedeixi el Senyor omnipotent i misericordiós.—Ry. Amén.

Fa genuflexió i pren el copó amb la mà esquerra, mentres amb la dreta mostra damunt d'ell la Sagrada Hòstia, i diu : *Heus aquí l'Anyell de Déu, qui esborra els pecats del món; afegint després tres vegades el Senyor, jo no só digne de què Vós entreu dintre de mi; però digueu tan sols una paraula i serà sana la meva ànima, que repetirà el malalt juntament amb ell. Al donar la Comunió, diu :*

El Cos de Nostre Senyor Jesucrist guardi la teva ànima per a la vida eterna. Així sia.

Després de donar la Comunió, el sacerdot fa l'ablució dels dits en l'aigua d'una cullera o petita copa, que dona per beure al malalt tot seguit. (Si són varis els malalts, després de donar la Comunió al darrer, el sacerdot fa també la purificació del pixis o copó, donant a beure igualment al malalt les ablucions.) No obstant, si això li repugnés per causa del fàstig que li faci, o per preocupacions higièniques, avui tan esteses entre la gent, aleshores aquella mica d'aigua es pot tirar al foc o bé en el test d'alguna planta. També es pot fer la ablució de manera que les gotes d'aigua

que serveixen caiguin damunt el purificador que s'emporta el sacerdot.

Després de les purificacions el sacerdot acaba dient :

ÿ. El Senyor sia amb vosaltres.

R7. I amb el vostre esperit.

OREM. Sant Senyor, Pare omnipotent, Déu eternal, confiadament us demanem, que al rebre nostre germà (o germana) el Santíssim Cos de Nostre Senyor Jesucrist, vostre Fill, li aprofiti com a remei sempitern, tant per a l'ànima com per al cos. Qui amb Vós viu i regna en unitat de l'Esperit Sant, Déu, per tots els segles dels segles. Amén.

Finalment, si queden encara Hòsties en el copó per a altres malalts, el sacerdot dóna la benedicció al malalt amb el Santíssim sense dir paraula.

El sacerdot es retirarà de la cambra sense dir res més, juntament amb tots els circumstants, a fi de no destorbar al malalt de donar gràcies a Déu per la Comunió que acaba de rebre ; que si sempre és un grandíssim favor de Déu i prova de l'amor que ens té, ho és molt més en les circumstàncies en què l'acaba de rebre.

La Comunió per Viàtic

Cal que entenguis bé que la Comunió privada per devoció, és cosa diferent del Viàtic, que constitueix una obligació greu. Per això la Comunió privada no pot suplir al Viàtic. Per lo tant, quan un malalt està greu per a ésser viaticat, cal acudir a la Parròquia, puix en qualsevol forma que s'administri el Viàtic és privatiu dels pàrrocos o dels qui fan ses vegades. Solament en els casos i condicions senyalades per el Dret Canònic pot administrar-lo altre sacerdot.

El Viàtic és portat sempre públicament segons ritual, llevat de casos particulars. Encara que, algunes vegades, pot ésser portat privadament amb justa causa, essent aquest assumpte de la incumbència i responsabilitat dels pàrrocos, pertany a ells el decidir-ho en cada cas i permetre-ho.

Per lo tant, tu que vols ésser un cristià devot de la Comunió, és dir, una ànima eucarística, no et facis pregar per a portar-te el Viàtic quan t'ho diguin. Millor que tu mateix t'ho demanis; emperò si no goses fer-ho o no hi atines, accepta de tot cor la primera indicació que te'n faci el confessor, pàrroco, amic o qualsevol de ta família. El cristià de Comunió diària o freqüent, no sols ha de trobar grandíssim consol i goig espiritual en el Viàtic, sinó, que, además, ha de donar l'exemple als altres de complir un deure de tanta gravetat i importància. Reflexiona que no solament t'ha d'agradar rebre a Jesús Sagramentat en la Comunió, sinó que l'has de procurar rebre en la forma, manera i temps que Ell vol. I en aquestes circumstàncies Jesús vol venir a tu com a Viàtic. Pensa que Jesús vol venir a tu com a Company, Protector i Amic

de ton viatge a l'altre món, per a donar-te valor en aquell moment suprem i guardar-te de qualsevol mal. ¿Li refusaràs aquest desig i precepte seu? ¿et faràs pregar? Certament no procediries pas així amb un amic d'aquest món a qui estimessis de veritat. Qualsevol excusa que busquis, fins la que et sembli més justa o millor trobada, no deixarà de ferir molt dolorosament el Cor de Jesús que tant t'estima. Li has fet protesta quasi cada dia de voler viure i morir amb Ell, i ara que ve el moment solemne de demostrar-ho, ara t'excusaries! Hauràs fet més d'una vegada els *nou primers divendres de mes* a fi de conseguir aquesta gràcia de rebre els Sagraments a la darrera hora, i ara que Jesús te'ls ofereix, ¿tu els refusaràs? No, no; de cap manera voldràs donar aquest terrible desengany al Cor que més t'estima; ans al contrari, amb tota l'efusió del teu cor i amb tot l'agraïment de la teva ànima, et prepararàs a rebre a Jesús amb major fervor i alegria que mai.

Per això posem aquí les exhortacions que et farà llavors el sacerdot, a fi de què havent-les llegides tu abans, en temps de salut, sàpigues contestar-les amb tot el cor, com és del cas, quan te trobis en la malaltia.

La pràctica del Viàtic

A l'entrar el sacerdot procedirà igual com s'és dit per la Comunió privada, dient les mateixes oracions i fent les mateixes cerimònies d'aspersir amb aigua beneïta. En arribar el moment de combregar et farà abans aquestes preguntes i exhortacions:

Caríssim germà: Jesucrist Nostre Senyor, misteriosament invisible en la Sagrada Eucaristia, mogut de la seva infinita misericòrdia i amor, ve a visitar-vos en

aquesta enfermetat, per aliviar-vos en vostres treballs i consolar-vos en vostres penes.

¿Desitgeu, doncs, correspondre a tan gran finesa del Bon Jesús, rebent-lo amorosament en vostre cor? R̄. Sí, Pare.

Mes, per a rebre'l de la manera deguda, convé abans renovar solemnement la professió de la Fe catòlica que abraçàreu en el sant Baptisme; lo qual podreu fer, responent amb tota humilitat a les següents preguntes :

¿Creieu fermament en un sol Déu tot-poderós, Creador de totes les coses, que premia els bons amb la glòria eterna del cel, i castiga als dolents amb les penes eternes de l'infern? R̄. Sí; Pare.

¿Creieu en les tres Persones de la Santíssima Trinitat, Pare, Fill i Esperit Sant, realment distintes entre sí, en una sola naturalesa divina? R̄. Sí, Pare.

¿Creieu que el Fill de Déu s'encarnà per amor nostre en les entranyes puríssimes de Maria verge; que nasqué d'ella sense merma de sa virginitat; que patí dolorosos turments, i morí en una creu, per a salvar-nos i redimir-nos de la esclavitud del dimoni? R̄. Sí, Pare.

¿Creieu que el Fill de Déu fet home, està real i verdaderament en la Sagrada Eucaristia, baix les apariències de pa i de vi; el mateix qui està en el cel, a la dreta del Pare Etern? R̄. Sí, Pare.

¿I amb la mateixa fermesa creieu els demés articles i misteris de la santa Fe catòlica, com a revelats per Déu, veritat infal·lible, i proposats per la Santa Mare Iglé-

sia, amb l'autoritat de Déu rebuda? R̄. Sí, Pare.

També és menester, caríssim germà, que el qui ha de rebre a un Déu santíssim, autor de tota santedat, procuri trobar-se purificat de tota culpa. Demaneu-li, doncs, perdó de tots els pecats i faltes que hagi comès en tota vostra vida, dient-li ben de cor :

Em penedesc, oh Déu meu, i em pesa de tot cor d'haver-vos ofès. Me'n penedesc per haver merescut l'infern, i haver perdut el cel; però molt més em pesa encara, perquè pecant he ofès a un Déu tan bo i tan gran com sou Vós. Proposo fermament, ajudat de vostra divina gràcia, mai més pecar, i fugir de les ocasions pròximes de pecat; i així com Vós, Jesús meu, perdonàreu, de la creu estant, als vostres mateixos butxins, i per ells pregàreu al Pare Etern, també ara jo perdono de bon cor a tots els qui m'hagin ofès; i humilment demano perdó als qui de mi haguessin rebut qualsevol ofensa o escàndol, pregant-los per caritat que m'encomanin a Déu nostre Senyor.

Acabada l'exhortació es diu el *Jo pecador* i les demés oracions, com s'és dit abans per la Comunió privada: solament el Sacerdot canvia la fórmula a l'administrar la Sagrada Hòstia dient :

Rep germà (germana) el Viàtic del Cos de Nostre Senyor Jesucrist, que et guardi de l'enemic maligne, i et meni a la vida eterna. Amén.

Després fa l'ablució, i diu l'oració com en la Comunió privada, fent després la següent

Exhortació

Caríssim germà: Després de rebre el Santíssim Sagrament de la Eucaristia, que és el verdader Cos de Crist Senyor nostre, convé recullir l'esperit, donant gràcies a sa Divina Majestat, i excitar la devoció, principalment amb la memòria de la sagrada passió del Bon Jesús, com Ell mateix ens ho encomanà a l'instituir aquest adorable misteri.

Obriu, doncs, el cor a la esperança en aquest divinal Senyor, que s'ha dignat venir a visitar-vos, i procureu correspondre-li, estimant-lo amb tota l'ànima, sobre totes les coses.

Invoqueu el patrocini de la Santíssima Verge Maria, Mare de Déu i dolça Mare nostra, i poseu en ses mans maternals, amb filial confiança, el cuidado de la vostra salut i la guarda de la vostra ànima.

I ja que Nostre Senyor Jesucrist, amb el sant sagrament de la Extremaunció, ofereix als seus fidels una medicina saludable, per a enfortiment del cos i de l'ànima en el rigor de la malaltia; i la Iglésia, en aquesta ocasió, obre amb major prodigalitat el tresor de les indulgències a favor dels seus fills; feu intenció des d'ara, de rebre quan sia precís aquell darrer Sagrament, i de guanyar totes les indulgències i perdons, que en qualsevol forma legítima se us puguin aplicar.

Rebeu, finalment, germà caríssim, la benedicció que vaig a donar-vos amb el sacratíssim Cos de Jesús; i així continueu

per sempre més unit amb Ell, creixent en el seu sant amor, fins a veure'l i gaudir-lo per tota l'eternitat en el cel. Amén.

Tot seguit el Sacerdot et donarà la Benedicció amb el Santíssim, si és que encara li quedin partícules en el copó. I tu procuraràs continuar l'acció de gràcies segons la malaltia et permeti.

* * *

Ja veus que és cosa senzilla de fer i sobretot dolcíssima de practicar: potser ara et causi un cert temor, emperò jo t'asseguro que quan et trobaràs en aquells moments sentiràs un valor i una suavitat espiritual, que no hauràs sentit potser mai en ta vida. Et podria servir molt per a llavors l'acostumar-t'hi amb la següent pràctica: el dia de recés mensual, o bé el dia 19, o qualsevol altra dia de cada mes, el que escolleixis, podries fer la Comunió com si haguessis de morir aquell dia, llegint, ademés de les oracions preparatòries i acció de gràcies acostumades, les anteriors exhortacions del Viàtic, com si te les digués el mateix Sacerdot. Això, sobre fer-te perdre una por irracional i sobretot injuriosa a Jesús Sagramentat, del qual vols ésser tan íntim devot, et seria una pràctica devota de molt profit espiritual per a la teva ànima. Però si fer això t'és cosa violenta, serà millor que no ho facis. De totes maneres, cal demanar a Déu i a la Verge Santíssima la gràcia de morir confortat amb els Sagraments, i amb aquest fi pots dir-li cada dia l'oració que trobaràs al final del Trisagi Marià, plana 396.

LA EXTREMAUNCIÓ

És ben trista cosa que sia desconeguda la nostra Religió per part de molts cristians, els quals, portats de certs prejudicis arriben a refusar els consols més intensos de la Religió per una temensa o por, tota irracional.

Talment succeeix així amb la Santa Extremaunció, que molts temen, considerant-la com la certiació d'una mort imminent. I ben cert que és tota una altra cosa.

L'Extremaunció és un Sagrament instituit per alivi espiritual i també corporal dels cristians greument malalts. Fa bé a l'ànima i al cos. Dóna augment de gràcia santificant, esborra els pecats venials i fins els mortals que el malalt penedit no pugui confessar; dóna forces per suportar pacientment la malaltia i per resistir les temptacions i morir santament. I referent al cos, l'ajuda a recobrar la salut si així convé per la salvació de l'ànima.

I si no sempre produeix aqueix darrer efecte és perquè el Sagrament és rebut amb poca fe, o massa tard, quan ja fora precís un miracle, o bé perquè la salut del cos fóra perjudicial a la salvació de l'ànima.

Estimem, doncs, com a bons cristians, aquest Sagrament posat per Jesucrist en bé de l'ànima i del cos. En l'Evangeli llegim que ja els deixebles enviats per Jesús ungien els malalts amb oli i els curaven de llurs malalties.

Bé ho devia recordar l'Apòstol Sant Jaume quan ens deixà escrites aquelles paraules: «¿Cau malalt algú entre vosaltres? Faci's visitar pels sacerdots de la Iglésia, i que preguin

per ell, ungint-lo amb oli, en nom del Senyor : i l'oració de la fe salvarà el malalt, i el Senyor l'aliviarà, i si es troba en pecats, n'obtindrà el perdó.» Paraules més clares i consoladores no les trobarem enlloc per aquella hora extrema. Corresponguem, doncs, als beneficis de Jesús en l'Extremaunció fent-nos propagadors dels consols i meravelles d'aquest Sagrament.

Administració del Sagrament de la Extremaunció

Tingui's compte, tant com se pugui, de preparar en la cambra del malalt una taula coberta d'estovalles blanques, i també un vas on hi hagi cotó-fluix o cosa semblant, partit en set bocinets, per eixugar els indrets ungits ; molla de pa per eixugar-se els dits, i aigua per rentar-se les mans el Sacerdot ; a més d'això, un ciri de cera, que una volta encès, farà claror al qui fa les uncions. Procura's, finalment, que aquest Sagrament pugui administrar-se amb tota la netedat i decència que li pertocuen.

Entrant el Sacerdot a la cambra on el malalt està enllitat, diu :

V. Pau a aquesta casa.

R. I a tots els que hi habiten.

Si abans de passar avant, el malalt tingués ganes de reconciliar-se, el Sacerdot l'oirà en confessió i l'absoldrà, mentre els circumstants o acompanyants s'hauran retirat de la cambra.

Després el Sacerdot exhortarà el malalt amb la següent

Exhortació

Caríssim germà (germana) : La misericòrdia infinita del nostre adorable Redemp-

tor, a més de dar-nos els sants sagraments de la Penitència i Eucaristia, com a remei i aliment de les nostres ànimes durant el curs de la vida, instituí també el sagrament de la Extremaunció, per a consol i alivi d'aquells, qui afligits per greu malaltia, es troben en perill de mort.

Per la virtut d'aquesta Santa Unció, se augmenta la gràcia santificant, es perdonen els pecats venials, es comunica la fortalesa necessària per suportar amb paciència les molèsties de la enfermetat, i resistir les temptacions; i fins el cos mateix experimenta alivi, o recobra la salut, quan així és convenient per al bé espiritual de la ànima.

Prepareu-vos, doncs, estimat germà, per a rebre tan precioses gràcies, amb actes de fe viva, de ferma confiança, i de total entrega en les mans de la Providència divina, i mentre us ungiem els sentits amb els Sants Olis, invocant la misericòrdia de Déu nostre Senyor, humilment demaneu-li perdó per el mal us que n'haguéssiu fet en tota vostra vida, pecant contra sa Divina Majestat, al qual sia honor i glòria per tots els segles dels segles. Amén.

Després dirà :

Ÿ. En nom del Senyor la nostra ajuda.

R̄. Qui ha fet el cel i la terra.

Ÿ. El Senyor sia amb vosaltres.

R̄. I també amb vostre esperit.

ORACIÓ. Que entri, oh Jesucrist Senyor Nostre, en aquesta casa, en seguiment de nostres humils petjades, la felicitat eterna,

la divina prosperitat, la serena alegria, la caritat fructuosa i la salut perdurable; que fugi d'aquest lloc la gosadia del dimoni; que hi siguin present els Angels de la pau, i que tota mena de discòrdies malignes deixi en repòs aquesta casa. Glorifiqueu, Senyor, damunt nosaltres el vostre sant nom; i beneïu † els qui aquí som aplegats: santifiqueu la nostra humil visita, Vós qui sou sant i piadós, i permanent viviu amb el Pare i l'Esprit Sant, per tots els segles dels segles. Amén.

Orem i deprequem a Jesucrist Senyor Nostre que beneïnt beneïxi † aquesta habitació i tots els qui s'hi troben, i els doni l'Angel bo per guardià, i faci que el serveixin per tal que puguin contemplar les meravelles de la seva llei; que n'aparti tota contrària potestat; que els llevi tota paüra i pertorbació, i li plagui de conservar-los sans en aquesta casa: Ell qui essent Déu viu i regna amb el Pare i l'Esperit Sant, per tots els segles dels segles. Amén.

ORACIÓ. — Oïu-nos propici, sant Senyor, Déu etern, Pare omnipotent, i envieu-nos del Cel el vostre Angel sant, que guardi, enfervoritzi, protegeixi, visiti i defensi tots els habitants d'aquesta casa: Per Jesucrist Senyor nostre. Amén.

Aleshores, feta com de costum la Confessió general, el Sacerdot diu: *Misereatur, etc. Indulgentiam, etc.*

Mentre el Sacerdot farà les uncions, cal que els circumstants preguin a Déu pel malalt, resant les Lletanies, els Salms penitencials o altres pregàries que la llur pietat els suggereixi.

El Sacerdot comença dient :

En nom del Pare †, i del Fill †, i de l'Esperit † Sant, sigui extingit en tu tot poder del diable per la imposició de les mans nostres, i per la invocació de's sants Àngels i Arcàngels, de's Patriarques i dels Profetes, dels Apòstols i dels Màrtirs, dels Confessors i de les Verges, i de tots els Sants alhora. Amén.

Després, untant el dit polze en l'Oli sant, ungeix el malalt en els indrets indicats, pronunciant la fórmula corresponent.

Als ulls. — Per aquesta santa Unció † i la seva piíssima misericòrdia, et perdoni el Senyor tot quant pecares per la vista. Amén.

I feta la unció, el mateix Sacerdot eixuga amb un bocinet de cotó-fluix l'indret ungit. Havent acabat, diu el Sacerdot :

A les orelles. — Per aquesta Unció † i la seva piíssima misericòrdia, et perdoni el Senyor tot quant pecares per l'oïda. Amén.

I així lo propi a cada sentit o indret que ungeix.

Acabades les uncions diu el Sacerdot :

Senyor, pietat! Jesús, pietat! Senyor, pietat!

Parenostre... (*en veu baixa*).

Ÿ. I no ens deixeu caure en la temptació.

R. Ans deslliureu-nos del mal.

Ÿ. Salveu vostre servent (*o vostra serventa*).

R. Déu meu, que en Vós espera.

Ÿ. Envieu-li del cel, Senyor, el vostre auxili.

Rz. I des de Sion defenseu-lo (*o* defenseu-la).

V. Siau-li, Senyor, castell de fortalesa.

Rz. Enfront de l'enemic.

V. Que cap goig no se'n vegi l'adversari.

Rz. Ni el fill d'iniquitat no gosi fer-li mal.

V. Escolteu, Senyor, la meva oració.

Rz. I el meu clamor a Vós arribi.

V. El Senyor sia amb vosaltres.

Rz. I també amb vostre esperit.

ORACIÓ. — Senyor Déu, qui pel vostre Apòstol Jaume heu dit : «Cau algú malalt entre vosaltres? faci's visitar pels preveres de la Iglésia, i que preguin per ell, unguint-lo amb oli en nom del Senyor : i l'oració de la fe salvarà el malalt, i el Senyor l'alleujarà, i si es troba en pecats n'haurà perdó» cureu Redemptor nostre amb la gràcia del Sant Esperit les llangors d'aquest malalt (*o* d'aquesta malalta), doneu remei a ses malures, atorgueu-li el perdó dels seus pecats, i allibereu-lo (*o* allibereu-la) de tot dolor de l'ànima i del cos, i usant de misericòrdia, doneu-li salut plena, així interior com exterior, per tal que restablerta amb l'ajuda de la vostra pietat, retorni a sa fervor primera : Vós qui essent Déu, viviu i regneu amb el Pare i l'Esperit Sant per tots els segles dels segles. Amén.

ORACIÓ. — Us supliquem, Senyor, que mireu el vostre servent (*o* serventa vostra) N. a qui aclapara la malaltia del seu cos, i reconforteu la seva ànima, que Vós creàreu ; per tal que, esmenat (*o* esmenada)

pels sofriments, vingui a conèixer que per vostra medicina la salut li ha estat tornada. Per Jesucrist Senyor Nostre. Amén.

ORACIÓ. — Sant Senyor, Déu etern, Pare omnipotent, qui conserveu l'obra vostra amb pietat innumerable, infont en els cossos malalts la gràcia de la vostra benedicció; assistiu benigne a la invocació del vostre Nom, i alliberat vostre servent (*o* alliberada vostra serventa) de malaltia, i restablert (*o* restablerta) en la salut, amb la vostra destra redreceu-lo (*o* redreceu-la), amb la vostra virtut conforteu-lo (*o* conforteu-la), amb vostre poder defenseu-lo (*o* defenseu-la), i finalment restituiu-lo (*o* restituiu-la) a la vostra santa Iglésia, amb tota la benaurança desitjada. Per Jesucrist Senyor Nostre. Amén.

Exhortació

Caríssim germà: De lo més íntim del cor agraiu a la misericòrdia de Crist Senyor nostre, aquesta nova gràcia que s'ha dignat concedir-vos, aplicant-vos els fruits de la seva Sang preciosíssima, per l'eficàcia de la Santa Unció, que acabem d'administrar-vos.

Bé podeu ara exclamar com el Profeta: «El Senyor és ma llum i ma salvació: ¿a qui tindrè de témer? El Senyor és el protector de ma vida: ¿què em farà acovardir?»... No us pertorbin, doncs, caríssim germà, les temptacions dels enemics de l'ànima: ans bé, confieu fermament en Déu

que us ha comunicat sa gràcia per a lluitar i cantar victòria.

Accepteu amb resignació cristiana els sofriments de la malaltia, mirant-los com vinguts de la mà de Déu; i oferiu-los com a satisfacció de tots els pecats de vostra vida, en unió d'aquells dolors acerbíssims que sofrí Jesús per amor nostre en la seva sacratíssima Passió i mort, per tal que amant-lo i servint-lo fins a la fi amb totes les forces de la vostra ànima, pogueu veure'l i fruit-lo per tota la eternitat en el cel. Amén.

MANERA D'AJUDAR A BÉ MORIR

El qui vulgui fer aquesta santa obra de ajudar a bé morir, es posarà ben aprop del malalt, i l'animarà a tenir confiança en Déu nostre Pare celestial, en Jesús nostre Redemptor, en la Verge Maria nostra Mare i en el seu Angel de la Guarda.

Li dirà, per a més confortar-lo, que tots els allà presents estan pregant per ell, per a donar-li el consol de la seva companyia i serveis, i més encara el confort de les seves oracions.

Feta aquesta primera salutació, per a penetrar i moure suaument l'esperit del malalt (segons les circumstàncies i prudència de cadascú aconselli) seguidament, amb veu clara i pausada, quasi paraula per paraula, es proposaran els següents actes al moribund, per a que els vagi repetint, al menys interiorment :

Actes i afectes per a bé morir

Crec fermament tots i cada un dels articles de nostra santa Fe, i tot lo que creu i ensenya la santa Església Catòlica, Apostòlica, Romana.

Crec en un sol Déu tot poderós, crea-

dor del cel i de la terra; i en les tres divines Persones, Pare, Fill i Esperit Sant, realment distintes entre sí, en una naturalesa divina.

Crec que la segona Persona de la Santíssima Trinitat, Fill verdader del Pare Ètern, es feu home, per obra de l'Esperit Sant, en les entranyes puríssimes de la sempre Verge Maria.

Crec que Nostre Senyor Jesucrist sofrí passió i mort, clavat en creu, per a salvar i redimir a tot el llinatge humà.

Crec que ressuscità al tercer dia per sa pròpia virtut; que després se'n pujà al cel, on està assegut a la dreta del Pare Ètern; i des d'allí vindrà a judicar-nos a tots, per a premiar als bons amb la glòria eterna del cel, i castigar als dolents amb les penes eternes de l'infern.

Espero, Jesús meu, que per vostra misericòrdia infinita em sereu propici, quan compareixi davant de Vós per a ésser judicat; i que per els mèrits de vostra sagrada Passió, i per la intercessió de la Benaventurada Verge Maria i de tots els Sants, em concedireu el perdó de totes mes culpes, i us dignareu d'admetre'm a vostre sant regne.

Us amo, Déu meu, més que a totes les coses, amb tot el cor, amb tota l'ànima, i amb totes mes forces. Voldria amarvos tant com us amen els Angels i Sants del cel; tant com us ama la Verge San-

tíssima ; i, si fos possible, tant com us ameu Vós mateix, amb amor infinit, de tota l'eternitat. I per aquest mateix amor, Déu i Senyor meu, em penedesc amb íntima contrició de totes les ofenses que hagi comès, contra Vós i contra el pròxim.

Perdono de tot cor a tots els qui m'haguessin ofès, o perjudicat en qualsevol forma, talment com espero ser perdonat de Vós, i de tots aquells qui per mes obres o paraules, haguessin rebut qualsevol agravi, i als quals humilment demano perdó.

Doneu-me, Jesús meu, paciència i fortalesa per a comportar les penes i sofriments d'aquesta malaltia, que accepto amb fonda resignació, com a vinguts de vostra mà paternal, i com a medi de satisfer a vostra justícia per els pecats de tota ma vida.

I si a vostra Bondat infinita li fos grat retornar-me la salut del cos, proposo, Déu meu, apartar-me resoltament de tot pecat, i emprar totes mes potències i sentits en el compliment exacte de vostra santa llei.

Quan el malalt no estigui en circumstàncies de fer actes tan llargs, o bé estigui ja en l'agonia, se li aniran dient i repetint les següents jaculatòries, fent una pausa entre una i altra, a fi de donar temps al malalt de donar-se'n el compte possible.

Jaculatòries

Déu meu, per vostra gran misericòrdia, tingueu pietat de mi.

En Vós, Senyor, espero : no seré confús eternament.

En vostres mans, Senyor, encomano mon esperit. Vós, Senyor Déu de veritat, em redimíreu.

Bon Déu, mireu per mon auxili : Senyor, afanyeu-vos a ajudar-me.

Siau per a mi, Senyor, Déu protector.

Bon Déu, siau-me propici, que só un pobre pecador.

Dolcíssim Jesús meu : per vostra Passió santíssima, rebeu-me entre els vostres escollits.

Jesús, Senyor meu, rebeu mon esperit.

Maria, Mare de gràcia, Mare de misericòrdia : de l'enemic protegiu-me ; i a l'hora de la mort, rebeu-me.

Sant Angel de Déu, qui sou custodi meu, assistiu-me.

Sants Angels tots i tots els Sants : intercediu per mi, i veniu en mon auxili.

Sobretot cal repetir-li ben sovint, dolçament i pausadament, els Noms Santíssims

JESÚS-MARIA

alternant-los amb les abans dites jaculatòries, i en particular la que recomanava més Sant Lleonard als moribunds :

JESÚS MEU, MISERICÒRDIA

I no cal oblidar les preciosíssimes i populars *depreccacions per a la bona mort*:

JESÚS, JOSEP I MARIA, us dono el cor i l'ànima mia.

JESÚS, JOSEP I MARIA, assistiu-me en ma última agonia.

JESÚS, JOSEP I MARIA, reposi en pau amb vosaltres l'ànima mia.

A l'expirar

En arribar ja a les imminents angoixes de la mort, cal que tots els circumstants preguin més insistentment pel moribund, tothom agenollat, amb candeles o ciris encesos, especialment els que foren beneïts el dia de la Purificació o Candelera ; sense que aquell qui ajuda a bé morir s'aparti pas del costat del moribund, repetint-li seguidament, com s'és dit abans, els noms de JESÚS i MARIA, i aspergint-lo alguna que altra vegada amb aigua beneïta. Es poden resar les oracions i lletanies de la Recomanació de l'ànima ¹, així com els cinc Parenostres a les llagues, el Sant Rosari, o altres oracions aprovades per la Iglésia.

¹ Text llatí i traducció catalana publicat per *Foment de Pietat Catalana*.

Havent finat el malalt, es dirà la següent oració, amb un *Parenostre* i *Avemaria*, que respondrà tothom de la següent manera :

ORACIÓ

A Vós, Senyor, encomanem l'ànima del vostre servent (de la vostra serventa) N., per tal que mort (morta) al món, per Vós visqui : i els pecats que, per fragilitat de la humana conversació, va cometre esborreu-los Vós per la gràcia de vostra pietat misericordiosíssima.

Per Jesucrist Senyor Nostre.

R. Amén.

Parenostre i *Avemaria*.

Ÿ. Doneu-li, Senyor, el repòs etern.

R. I la llum perpètua l'il·lumini.

Ÿ. Reposi en pau.

R. Amén.

Tot seguit s'avisa a la parròquia per a que toquin a morts les campanes o el senyal de *toc de fi*, segons costum del lloc, parròquia o pagesia. És vesteix entretant decentment al difunt, posant-lo després amb les mans plegades en creu, i millor posant-li un Sant Crist, o, si no es té, els Rosaris entre les mans. I mentre s'espera l'hora de l'enterrament, es vetlla el cadàver resant piadosament el Rosari o altres pregàries segons costum, en sufragi de la seva ànima.

DIJOURS SANT

INSTITUCIÓ DE L'EUCARISTIA

SETMANA SANTA

En aquesta setmana anomenada Santa la Iglésia commemora els darrers aconteixements i ensenyances del Salvador al consumir la Redempció del llinatge humà amb la seva Passió tan dolorosa. Satisfent la pietat dels fidels, posem varis textos i pregàries per tal de poder seguir millor les funcions litúrgiques de aquests dies. Posem per endavant un breu resum dels fets principals ocorreguts durant la última setmana de la vida mortal de Nostre Senyor Jesucrist.

DIUMENGE DE RAMS. — Jesús surt de Betània, de bon matí, en direcció a Jerusalem. En ésser a Betfage, envia dos dels seus deixebles a desfermar una somera que estava amb el seu pollí, per a fer, damunt aquest jument, la seva entrada a la santa Ciutat. En arribar al cim de la Muntanya de les Oliveres, contempla Jerusalem i plora damunt ella. La multitud que l'acompanya i una colla que surt a rebre'l, estenent els seus vestits al llarg del camí i arborant palmes en les llurs mans, el proclamen Messias Rei. Tota la ciutat de Jerusalem en resta commoguda.

Jesús entra en el Temple i inspecciona totes les coses, talment com fa un Amo en la seva pròpia casa. A la tarda, sortí amb els seus deixebles cap a Betània, on s'hostatjà.

DILLUNS. — El Salvador, havent passat la nit a casa de Llätzer, adreçà de bon matí els seus passos vers Jerusalem. Sortí sense pen-

dre aliment; per lo qual, fent camí, tingué gana. Veient una figuera coberta de fulles s'hi acostà per a veure si, tal vegada, tenia fruit. Com no en tenia, la maleí. Havent-se arribat a Jerusalem, entrà en el Temple. Veient la multitud de mercaders que el profanaven els en expulsà, dient que la seva casa era casa de oració, i no havia d'ésser convertida per ells en una cova de lladres.

Llavors se li presentaren una colla de malalts: cecs i coixos, i Ell, amorosament, els guarí. Un estol d'infants s'apropà i l'aclamà com el dia abans. Els Prínceps dels Sacerdots i els Escribes s'ho prengueren malament. Jesús eixí de la ciutat i se n'anà a Betània on passà la nit.

DIMARTS. — Sortint de Betània cap a Jerusalem, els deixebles s'adonaren de què la figuera maleïda el dia abans, s'era assecada fins a la rel. Jesús els parlà del poder de la fe.

En el Temple, el Salvador rep valerosament les més furioses escameses de l'element oficial de la nació judaica. Comencen els Fariseus preguntant-lo sobre l'origen del seu poder i de la seva autoritat. I Jesús els contesta amb la paràbola dels mals parcers i la del Convit nupcial. El poble jueu serà substituït per el gentil, la Sinagoga per la Iglésia. Venen els deixebles dels Fariseus amb Herodians a preguntar-li si és lícit pagar el tribut al Cèsar. Jesús els omple de confusió com també als Saduceus qui li pregunten sobre la Resurrecció. Jesús confon novament els Fariseus qui venen a temptar-lo, preguntant-li quin era el més gran dels manaments. Els demostra clarament la seva filiació divina.

Jesús llença anatemes contra els Fariseus i els Doctors de la Llei. Explica l'òbol de la vídua. Cap al tard surt del temple i se'n va al cim de la Muntanya de les Oliveres. Prediu als seus deixebles la ruïna de Jerusalem, la fi del món i la seva vinguda com a Jutge suprem. Diu

la paràbola del criat fidel i diligent i del peresós ; la de les Verges fàtues i les prudentes ; la dels deu talents, i fa un pressagi terrorífic del Judici Final.

DIMECRES. — Complot dels jueus contra Jesús, a casa del príncep dels Sacerdots, Caifàs. Judas estipula la venda de Jesús.

DIJOUS. — Era el dia 14 de Nissan, 6 de abril de l'any 30. Jesús celebra amb els seus deixebles, a l'hora del capvespre, la darrera Pasqua legal. Els renta els peus. Revela a Joan la traïció de Judas. Institueix la Santa Eucaristia i el Sacerdoci cristià. Jesús és Camí, Veritat i Vida. Prediu la pròxima Vinguda de l'Esperit Sant. Ensenya l'eficàcia de l'oració. Pregària sacerdotal de Jesús per a Ell, per als seus deixebles i per a la Iglésia.

Cap a les nou de la nit, Jesús es dirigeix a l'Hort de Getsemaní. En arribar-hi, deixa a vuit dels seus deixebles i, amb Pere, Jaume i Joan, entra més endins. Emperò els deixa també, dient-los que la seva ànima està trista fins a la mort. Posat en oració, prega llargament, anant tres vegades a cercar consol entre els seus deixebles estimats, emperò els troba adormits.

DIVENDRES. — Prop de la mitja nit, entra Judas amb els seus a Getsemaní i arresten Jesús, mentre els deixebles fugen. El Salvador és portat a casa d'Anàs i de Caifàs. El Sanedrí declara a Jesús reu de mort. Simó Pere, en l'atri de la casa de Caifàs, jura varies vegades que desconeix a Jesús. A punta d'alba, es reuneix el Gran Sanedrí ; tracta a Jesús de blasfem i demana que la sentència de mort sia confirmada per el Procurador romà. Desesperació i suïcidi de Judas.

Jesús és portat a Pons Pilat qui el reconeix innocent. El tramèt a Herodes Antipas, el qual el tracta de neci, retornant-lo a Pilat. Jesús és comparat i posposat a Barrabàs. Creixent el tumulte del poble, Jesús és assotat, co-

ronat d'espines i condemnat a mort. Jesús pren la Creu sobre ses espatlles i puja la Muntanya del Calvari. És crucificat entre dos lladres. Dol de la naturalesa en l'agonia del Salvador. Grans prodigis acompanyen la seva mort. És davallat de la Creu i sepultat.

DISSABTE. — Soletat de Maria. Unes piadoses dones : Maria Magdalena, Maria mare de Jaume i Salomé preparen aromes per a ungir el cos de Jesús, en el Sepulcre.

PASQUA DE RESURRECCIÓ. — Entre la primera aurora i l'eixida del sol es verifica meravellósament la Resurrecció de Jesús. Les santes dones visiten el sepulcre. Pere i Joan hi corren apressadament. Aparicions de Jesús a Maria Magdalena, als deixebles camí de Emaús, als apòstols reunits en el Cenacle. Jesús dóna la pau als seus deixebles i els confereix al complement del Sacerdocí amb la institució del Sagrament de la Penitència.

Horari de la Passió

Cal advertir que les hores que es citen en aquest Horari són només aproximades.

Vesprada del Dijous Sant

A dos quarts de set: Començament de la Cena.

A les vuit: Judas surt del Cenacle.

A les nou: Jesús entra a l'Hort de les Oliveres.

A les onze: Arriba Judas i Jesús és pres.

Mati del Divendres Sant

A la mitja nit: Jesús és entrat a casa de Anàs per a ésser interrogat.

A les dues: Jesús compareix davant Cai-fàs, estant-s'hi fins a les quatre.

De les quatre a punta de dia: Jesús és deixat a les mans d'una vil soldadesca que l'aclapara amb injúries i cops.

A les sis: Jesús torna a comparèixer davant el Sanedrí.

De dos quarts de set a les set: Judas es penja.

A les set: Jesús compareix davant Pilat.

A les vuit: Jesús compareix davant Herodes.

A les deu: Jesús torna a comparèixer davant Pilat.

A dos quarts d'onze: Jesús és assotat.

A les onze: Jesús és presentat al poble «Ecce Homo».

A dos quarts de dotze: Jesús és condemnat a mort.

De dos quarts a les dotze: Jesús és conduït al Calvari.

Tarda del Divendres Sant

A migdia: Jesús és clavat a la Creu.

De dos quarts a la una: Jesús promet el cel al Bon Lladre.

A la una: Jesús parla a Maria i a Sant Joan.

Una estona abans de les tres: Jesús parla a son Pare celestial.

Uns quants minuts després: Jesús diu: «Tinc set!»

Quasi immediatament després: Jesús diu: «Tot és consumat».

Moments després de les tres: Jesús crida amb una veu ressonant: «En les vostres mans encoman el meu esperit», i mor.

DIJOURS SANT

La Missa

Dins la venerable i austera commemoració dels misteris de Setmana Santa, la Iglésia ha reservat la missa del Dijous per celebrar amb una digna solemnitat la institució de la Sagrada Eucaristia, de la qual és el dia d'avui l'aniversari. El Missal el senyala amb els mots *En la Cena del Senyor*. La pompa que desplega en aquest acte és verament remarcable. A cada església s'hi podrà només oferir un sacrifici, al qual assistiran preveres i poble, que combregaran junts de mans del celebrant, significant la majestat i la unitat que al seu misteri ha donat el Redemptor. A l'altar desapareix aquests moments el dol profundíssim, i ressalten els colors magnífics dels dies de joia. Sols algun que altre ritu indica la amarga tristura que oprimeix la Iglésia amb el record dels sofriments de Jesús.

L'ofici es fa amb les mateixes cerimònies de costum. Vegi's l'*Ordinari de la Missa*, plana 198 i següents.

La Processó

Avui el sacerdot en l'acte del sacrifici ha consagrat dues Hòsties, de les quals a la comunió n'ha reservat una dins un calze per consumir-la demà, que essent l'aniversari del dolorós sacrifici de la Creu, no gosarà renovar-lo a l'altar i es limitarà a participar del que ha complit avui.

Com un homenatge del poble fidel al Cos

del Redemptor s'ha preparat a la sagrada Hòstia un monument pompós, al qual ara és portada en processó solemne en mig de un gran misteri de recolliment i devoció.

Acabada la Missa, s'encenen les atxes i es fa la processó de la manera acostumada, portant, però, la Creu un altre Subdiaca que no sigui el que fa de ministre. El celebrant, portant capa pluvial blanca, dret davant l'Altar posa encens en dos encensers, sense benedicció; totseguit s'agenolla al mig i encensa amb un d'ells tres vegades el Sagrament; i havent pres el calze amb el Santíssim de mans del Diaca que resta dret, el cobreix amb els caps del humeral que duu a les espatlles, i marxa sota el baldaquí o tàlem tenint el Diaca a la dreta i el Subdiaca a la esquerra. Dos acòlits cremen encens sens parar al Sagrament, fins que s'arriba al lloc preparat on ha de ser reservat per l'endemà. Mentres es fa la processó es canta l'himne següent :

Pange lingua

Canta, canta, llengua mia
el misteri gloriós
de la santa Eucaristia,
que en perdó dels pecadors
el Rei del món oferia,
fruit d'un ventre generós.

Una verge ens el donava,
fruit de branca virginal.
Amb mà oberta arreu sembrava
l'Evangelí divinal :
cent per u fructificava
i en feia pa vital. .

Per fer la Cena darrera
 reuní l'Apostolat ;
 observà la Llei primera
 amb menjar preceptuat ;
 a Sí mateix, sense espera,
 als Apòstols s'és donat.

Se féu Carn i Pa de taula
 mòlt en l'ara de la Creu.
 Fa el miracle una paraula...
 Si vi l'ull humà sols veu,
 és Sang divina, adoreu-lo !
 diu la fe an el cor qui creu.

Doncs, humils, genolls en terra,
 adorem tal Sagrament !
 El Testament Vell s'aterra,
 sorgeix el Nou Testament.
 Supleix la fe qui no s'erra
 dels sentits el mancament.

Glòria i càntics donem ara
 al Pare i Fill immortal,
 honor i virtut encara
 a l'Esperit divinal.
 Si és igual al Fill i al Pare
 la lloança sia igual.

Amén.

Quan s'és al lloc preparat, estant encara
 dret el Sacerdot, el Diaca, de genolls, rep
 de les seves mans el calze amb el Sagra-
 ment, i el posa de primer sobre l'Altar. El
 Sacerdot, agenollat, l'encensa, tal com ha
 fet abans ; i seguidament el Diaca el col-
 loca dins la urna. I així acaba aquesta ce-
 rimònia.

El despullament d'altars

Tancat Nostre Senyor al monument, la Iglésia ha sentit la seva viudetat, i, cobrint-se de dol, ha parat el seu cant. Els salms de vespres, resats sense inflexió de cap mena, han presentat la figura de Jesús en mig les amargures de la Passió i els dolors de la Mort.

I ara el sacerdot, amb els ministres, puja a l'Altar i plega les estovalles que l'ornaven i cobrien la sagrada taula, anunciant, amb aquest ritu llòbrec, la suspensió del sacrifici.

Tots els altars són despullats, i la Iglésia presenta l'espectacle d'una nuesa i desolació supremes, que recorden la gran nuesa corporal i espiritual que el Salvador sofrí a la Creu i la desolació que invadí la terra a la seva mort.

Mentre es fa la cerimònia del despullament, es diu el salm XXI, que és un poema magnífic i colpidor, en el qual se sent la queixa de l'home del dolor, sofrint un abandó complert i l'aflicció profunda d'humiliaments que el fan assemblar a un cuc i no a un home, fet oprobi i rebuig de la gent, decandit del cos i agotat en l'esperit rodejat de tota tribulació.

El sacerdot amb els ministres despulla els altars, tot dient l'Antífona i el salm següent, en tot o en part, segons lo que dura la cerimònia :

Aña. S'han repartit les meves vestidures, i han sortejat la meva túnica.

Psalm 21

Déu meu, Déu meu, mireu-me piadós!
 ¿per què m'haveu desemparat?
 ¡M'han allunyat de Vós
 les clamors de la meva malvestat!

¡Gemego tot el dia, i no m'oïu;
 sospiro, nit enllà,
 sospiro, i no em voleu aconortar,
 i el clam, infadigable, es fa més viu!

Mes, Vós teniu la estada dalt del Cel,
 ¡oh Glòria d'Israel!

En Vós posaren tota sa esperança
 nostres pares, i els dàreu salvament;
 a Vós alçaren clams de deslliurança,
 i l'hagueren de Vós, benignament.

Mes ¡ai!, ¡jo soc un verm, i no un ser noble,
 l'oprobri de les gents... rebuig del poble...!
 De mi s'ha mofejat tothom qui em veia,
 dient, brandant la testa amb ironia:
 —Que el salvi Jehovà; ¿no diu que hi creia?
 doncs, ¡au, que el tregui, avui, de la ago-
 [nia!—

¡Oh si!, perquè em rebé la vostra mà,
 eixint del ventre de la mare,
 d'ençà que en els seus pits m'alimentà,
 ma esperança, Déu meu, sou Vós encara!

Dels braços de la mare als vostres braços
 he fet el meu camí:

¡Vós sou mon Déu!, guieu tots els meus
 ¡no us aparteu de mi! [passos

¡ No us aparteu de mi, que arriba l'hora
de la tribulació,
i, avui, que ni un amic tinc a la vora,
no em deixeu pas, Déu meu, en abandó !

Que em volta i em té clos una ramada
de ferotges badells, i estic cercat
dels braus, i com lleó que va afamat,
llur boca damunt meu tenen badada.

Com aigua, que es difon i que s'exhala,
tot jo estic esvaït,
i el cor se'm va fonent a dintre el pit
com cera fonediça, que regala.

S'és eixuta la meva vigoria
com a terra cremada, i s'ha clavat,
resseca, al paladar la llengua mia...
¡ com pols, ai, de la tomba m'heu deixat !

A l'encalç m'ha vingut cruel canada,
i l'estol dels malignes m'ha assetjat ;
peus i mans m'han foradat,
han comptat els meus òssos, i amb mirada
impia, llargament m'han esguardat ;

i esbocinades per ses mans impures,
totes arreu,
s'han repartit entre ells mes vestidures,
i la túnica s'han fet a cara o creu !

Mes, Vós, oh Jehovà,
no em poseu vostre auxili en llunyania ;
¡ deslliureu del coltell l'ànima mia
i el meu viure angoixós de mans del ca !

Traieu-me de la gola del lleó,
 salveu el meu no-res de l'embestida
 de l'unicorn selvatge, bramador,
 i estendré vostra fama beneïda
 a tots els meus germans,
 i us lloarà mon ànima agraïda
 al bell mig de la Iglésia amb tots els sants.

¡Els temorencs de Déu, serviu-lo amb zel!
 ¡serveix-lo tu, oh poble d'Israel!,
 ¡glorifica'l, niçaga de Jacob!,
 car Ell no es treu d'aprop
 al pobre, que li prega amb cor fidel;
 ni m'ha girada mai la seva cara,
 mes sempre amb cor de Pare
 ha escoltat mes pregàries des del Cel.

¡Perxò en la gran Iglésia l'himne meu
 vers Ell s'aixecarà, i en la seva ara
 cremaré sacrificis al Nom seu
 davant de tots aquells qui temen Déu!

Seran assadollats els pobriçons;
 i els qui cerquen a Déu àvidament
 li cantaran cançons,
 i viuran els seus cors eternament.

En faran tots els pobles recordança,
 i convertits a Déu Nostre Senyor,
 aniran davant Ell, humiliant-se,
 i li retran suprema adoració.

Car Ell és l'únic Rei; Ell té l'imperi
 de tots els pobles i nacions que són;
 i els potentats acotaran el front
 i menjaran també el gran Misteri:
 ¡Li farà reverència tot el món!

Per Ell viurà tot temps l'ànima mia
i el servirà, per sempre, ma llevor ;
i el pervindre serà coneixedor
de la seva divina Senyoria.

¡Els cels diran al poble, que vindrà,
les justícies i el nom de Jehovà!

Acabat el psalm, es repeteix:

Aña. S'han repartit les meves vestidures
i han sortejat la meva túnica.

La cerimònia del lavatori de peus

La Iglésia no pot oblidar avui el gran precepte de la humilitat i caritat que ens deixà el Salvador donant-ne exemple el primer en l'acte de rentar els peus dels deixebles. Pregonament edificada d'aquesta manifestació d'amor, establí la cerimònia del lavatori, per significar, amb la representació de la escena del Cenacle, el compliment de la voluntat i recomanació de Jesús.

El bisbe, o el qui farà el lavatori amb capa magna, acompanyat dels ministres i clergues, es presenten a un clos de l'església per a la cerimònia, que es practica damunt dotze pobres, ordinàriament, que són allí presents i signifiquen els dotze apòstols.

El Diaca canta l'Evangeli que recorda el precepte de Jesús, com qui llegeix el testament de la seva voluntat, i el celebrant, traient-se la capa pluvial, es ceneix una tovallola i agenollant-se davant cada ú dels dotze pobres, els renta els peus i els

eixuga, i havent-los-els besat, els dóna una almoïna.

Mentre es fa la cerimònia, els clergues comenten i glosen l'acció del celebrant complint el precepte de Jesús, cantant una sèrie d'antífones amb versets de salms, que van referint les paraules i accions del Salvador manant i ensenyant aquests humiliaments d'amor.

Al lavatori de peus

Després del despullament dels Altars, a l'hora convinguda, que es senyalarà amb les tenebres, es reuneixen els clergues per fer el *Mandatum*. El Prelat, o Superior, es revesteix amb àmit, alba, i estola i pluviàl de color morat, i assistit dels ministres qui porten, com a la Missa, ornaments blancs, va al lloc destinat per a la cerimònia. En ser-hi, posa encens a l'encenser, servint-li el Diaca, i seguidament aquest, portant el llibre dels Evangelis davant el pit, s'agenolla davant el Superior, per demanar-li la benedicció. Havent-la rebuda en mig de dos acòlits qui estaran drets amb cirials encesos, senya el llibre que sosté el Subdiaca, i canta, com és de costum, l'Evangelí :

✠ Continuació del sagrat Evangelí segons sant Joan (c. 13).

El dia abans de la festa de la Pasqua, sapiguent Jesús que era arribada la seva hora de traspasar d'aquest món cap al seu Pare : havent amat els seus, que eren al món, els amà fins a la fi. I havent so-

pat, quan ja el diable se n'era entrat al cor, per tal que el traís, a Judas Simó d'Iscariot; sapiguent que el Pare ho posà tot en les seves mans, i que havia eixit de Déu i a Déu retorna; s'alça de taula, i es lleva el mantell: i prenent una tovallola, se la cenyí. Havent acabat, tira aigua a un gibrell i començà de rentar els peus dels deixebles, eixugant-los amb la tovallola que s'havia enfaixat. I ve que arriba a Simó Pere. I li diu Pere: —Senyor, ¿Vós em renteu els peus?— I Jesús li respon i diu: —Ço que Jo faig, tu ara no entens; ja ho entendràs després.— Pere li fa: —¿Mai de la vida a mi no em rentareu els peus!— Jesús li respon: —Si Jo no et rento, amb Mi ni tindràs part!— Li diu Simó Pere: —¿Doncs, Senyor, no els peus tots sols, sinó les mans i el cap i tot!— Li diu Jesús: —Al que ja és net, no li cal sinó rentar els peus; car tot en ell ja és nedit. I vosaltres ja sou nets, però no pas tots.— Perquè sabia prou quin era el que l'havia de traïr: per ço digué: no sou nets tots. —¿Sabeu el què he fet amb vosaltres? Vosaltres em dieu Mestre i Senyor; i dieu bé, perquè ho sóc. Si, doncs, Jo que sóc Senyor i Mestre us he rentat els peus, així mateix deveu vosaltres rentar-los l'un a l'altre. Car us he donat exemple, per tal que vosaltres feu així mateix com Jo he fet amb vosaltres.

Acabat l'Evangeli, el Subdiaca porta a besar el llibre obert al Superior, i el Diaca l'encensa, com acostuma. Després el Superior es treu la capa pluvial, i el Diaca i Subdiaca li ceneixen una tovallola, i, així cenyit, assistint-lo el mateix Diaca o Subdiaca, va a fer el lavatori dels peus. Disposats en fila els qui han de rentar-se els peus, i servint els clergues la bacina i l'aigua, s'agenolla davant cada ú, i els renta el peu dret, que és sostingut pel Subdiaca, l'eixuga amb la tovallola que el Diaca li presenta, i el besa. Mentrestant canta el chor les antífonas i salms.

ANTÍFONA. Un nou manament us dono: que us estimeu l'un a l'altre, com Jo us he estimat: diu el Senyor.

Ps. 118. *Beats els que sens màcula fan camí; que caminen per la Llei del Senyor.*

Acabat el lavatori, el Superior, o celebrant, es renta les mans i s'eixuga amb una altra tovallola. Seguidament tornant al lloc on primer era, es posa la capa pluvial, i dret i amb el cap descobert, diu:

Parenostre. *En veu baixa.*

Ÿ. I no ens deixeu caure en la temptació.

Rz. Ans deslliurau-nos de mal.

Ÿ. Vós manàreu, Senyor, que les lleis vostres.

Rz. Servéssim fil per randa.

Ÿ. Vós rentàreu els peus dels vostres deixebles.

R̄. No oblideu l'obra de les mans vostres.

Ŷ. Senyor, oïu la oració meva.

R̄. I el meu clamor arribi fins a Vós.

Ŷ. El Senyor sia amb vosaltres.

R̄. I també amb vostre esperit.

OREM

Us supliquem, Senyor, que sigueu present a l'ofici de la nostra servitud; i ja que us dignàreu rentar els peus als vostres deixebles, no deixeu en oblidança les obres de les mans vostres, les quals ens manàreu de servir; per tal que així com ara a nosaltres i per nosaltres són netejades les impureses, siguin així mateix, esbandits els pecats interiors de tots nosaltres. La qual cosa digneu-vos atorgar Vós mateix, oh Déu, que viviu i regneu per tots els segles dels segles.

R̄. Amén.

La Visita de Monuments

Visitant el Santíssim Sagrament exposat en el Monument el Dijous i Divendres Sants es guanyen les mateixes indulgències que visitant-lo en l'Exposició de les Quaranta Hores, això és: *indulgència plenària* visitant el Santíssim en el Monument i pregant per les intencions del Papa, el qui, havent confessat, combregui el Dijous mateix o el dia de Pasqua. I además, *indulgència de 10 anys i 10 quarentenes* per cada altra visita que s'hi faci pregant per les intencions del Sant Pare.

(*V. Raccolta, núm. 72*). No havent-hi cap oració prescrita, cadascú és lliure de resar lo que la seva devoció li dicti. Poden servir les següents visites mol devotes i apropiades compostes sobre unes deprecacions de Sant Alfons Maria de Liguori.

I encara que no hi ha res legislat ni obligatori en aquesta devoció, la pietat dels fidels ha creat el costum de fer cinc visites de Monuments. Atenent el tal costum, se senyalen aquí pregàries diferents per a cada una de les dites cinc visites.

S'és suprimit el *Glória Patri* conformant-se amb la Sagrada Litúrgia que en aquests dies els suprimeix totalment en l'ofici diví. En son lloc es pot dir: *V. Crist es féu, per nosaltres, obedient fins a la mort. R. I mort de creu.*

Cinc Visites als Monuments

VISITA PRIMERA

1. Jesús meu, per la tristesa que sentíreu en l'hort de Getsemaní, capaç de causar-vos la mort, us prego que em deslliureu de les angoixes de l'infern, i, sobretot, de la de viure lluny de Vós, sense esperança de veure-us mai més.—*Parenostre i Avemaria.*

2. Jesús meu, per l'horror que us causaren els meus pecats, presents als vostres ulls mentres sofríeu la vostra agonia en l'hort, concediu-me un viu dolor de totes les culpes amb què us he ofès.—*Parenostre i Avemaria.*

3. Jesús meu, per la pena que us causà la traïció de Judas entregant-vos amb un bes, feu que jo us sia sempre ben fidel i que mai més no us faci traïció com tantes ve-

gades us he feta fins avui.—*Parenostre i Ave maria.*

4. Jesús meu, per la pena que us produí el veure-us pres i lligat com un malfactor i conduït a la presència dels vostres jutges, us prego que em lligueu a Vós amb les dolces cadenes del vostre sant amor, per tal que mai no em vegi separat de Vós, qui sou el meu únic bé. — *Parenostre i Ave maria.*

5. Jesús meu, per tots els vituperis, afronts i bufetades que patíreu durant tota la nit a casa de Caifàs, doneu-me la fortalesa de sofrir pacíficament tots els afronts que rebi del meu pròxim. — *Parenostre i Ave maria.*

6. Jesús meu, us prego molt especialment per l'exaltació de la vostra Santa Iglésia, propagació de la fe catòlica, extirpació de les heretgies, pau i concòrdia entre els prínceps cristians i demés intencions del Sant Pare, vostre Vicari en la terra. — *Parenostre i Ave maria.*

VISITA SEGONA

1. Jesús meu, per la mofa que sofríreu de part d'Herodes essent tractat com un boig, concediu-me la gràcia de saber suportar amb paciència totes les injúries que rebi de mos semblants, encara que em tractin de boig, vil o malvat.—*Parenostre i Ave maria.*

2. Jesús meu, per aquell ultratge que rebéreu dels jueus quan us postergaren a Barrabàs, feu-me la gràcia de saber-me portar amb paciència quan em vegi postposat als altres. — *Parenostre i Ave maria.*

3. Jesús meu, pels dolors que sentíreu en el vostre sagrat cos quan fóreu tan cruelment assotat, feu-me la gràcia de saber sofrir amb paciència els dolors de les meves malalties, i principalment els de la meva mort. — *Parenostre i Avemaria.*

4. Jesús meu, pel dolor que sofríreu en la vostra sagrada testa quan fou tan cruelment foradada amb les espines, feu-me la gràcia de no consentir mai més en el pecat. — *Parenostre i Avemaria.*

5. Jesús meu, per l'acte d'obediència que féreu en acceptar la mort de creu, a què us condemnava Pilat, feu-me la gràcia d'acceptar amb resignació la meva mort amb totes les penes que l'acompanyaran. — *Parenostre i Avemaria.*

6. Jesús meu, us prego molt especialment per l'exaltació de la vostra Santa Església, propagació de la fe catòlica, extirpació de les heretgies, pau i concòrdia entre els prínceps cristians i demés intencions del Sant Pare, vostre Vicari en la terra. — *Parenostre i Avemaria.*

VISITA TERCERA

1. Jesús meu, per la fadiga que us causà el pes de la creu en el camí del Calvari, feu-me la gràcia de sofrir amb paciència totes les creus de la meva vida. — *Parenostre i Avemaria.*

2. Jesús meu, pels turments que sofríreu quan us clavaren de peus i mans, us prego que tingueu clavada als vostres peus la meva voluntat, per tal que no vulgui ella altra cosa sinó allò que Vós volgueu. — *Parenostre i Avemaria.*

3. Jesús meu, per la desolació que patíreu en els moments de la vostra mort en veure-us deseparat fins del vostre Pare eternal, feu-me la gràcia de sofrir amb paciència totes les meves desolacions, sense perdre mai la confiança en la vostra bondat. — *Parenostre i Avemaria.*

4. Jesús meu, per l'amargura que sofríreu quan us donaren a beure fel i vinagre, feu-me la gràcia de no ofendre-us mai amb la meva intemperança en el beure i el menjar. — *Parenostre i Avemaria.*

5. Jesús meu, per les tres hores de dolorosa agonia que patíreu morint en la creu, feu-me la gràcia de sofrir amb resignació i per amor vostre els dolors de la meva agonia, quan arribi la meva hora darrera. — *Parenostre i Avemaria.*

6. Jesús meu, us prego molt especialment per l'exaltació de la vostra Santa Iglésia, propagació de la fe catòlica, extirpació de les heretgies, pau i concòrdia entre els prínceps cristians i demés intencions del Sant Pare, vostre Vicari en la terra. — *Parenostre i Avemaria.*

VISITA QUARTA

Es farà resant els *Actes d'adoració i desagravis a Jesús Sagramentat* com se troben a la plana 305 afegint-hi un *Parenostre i Avemaria*, per les intencions del Sant Pare.

VISITA QUINTA

Es farà resant la *Estació al Santíssim* amb la fórmula solemne tal com és posada a la plana 297.

DIVENDRES SANT

La Missa de Presantificats

Avui no se celebra la reunió eucarística de la Missa. El sacrifici de l'altar ha estat sospès, per la memòria del sagnant sacrifici que aquest dia es consuma a la Creu; però la Iglésia reuneix els fidels per celebrar en son lloc una sèrie de ritus magnífics, segons el tipu de les antigues sinaxis jueues, amb els quals s'honora el misteri del Divendres Sant dins la profunda intenció dels seus simbolismes.

En aquesta reunió de la Iglésia no es consagra, com hem dit, el Cos i Sang de Jesús; mes el celebrant sumeix la sagrada espècie, consagrada ahir i que ara és al monument, lo qual ha donat a n'aquest ofici el nom de Missa de Presantificats, ço és, santificats, consagrats en una missa precedent. Els fidels avui no combreguen pas; hauran d'unir-se al sacerdot en esperit, amb viu daler del Sagrament.

Les cerimònies són augustes i extraordinàries.

Revestit el sacerdot i els ministres amb ornaments negres, surten sense cirials ni encensers cap a l'altar, i postrats al davant, oren una estona. Mentrestant els acòlits estenen només unes estovalles sobre l'altar. En haver feta oració, el sacerdot puja amb els ministres a l'altar i el besa al mig. Tot seguit el Lector se'n va a llegir la Profecia a l'indret on es canta la Epístola, i la comença sense títol. El sacerdot la segueix amb veu baixa de cara a l'altar, al costat de la Epístola.

Acabat el Tractus que canta el chor, el sacerdot, al cantó de la Epístola, diu : *Orem.* El Diaca continúa : *Agenollem-nos;* i el Subdiaca respon : *Alceu-vos.*

ORACIÓ

Oh Déu, del qual Judas rebé la pena del seu pecat, i el Bon Lladre hagué el premi de la seva confessió, concediu-nos el fruit de la propiciació vostra : per tal que, així com Jesucrist, Senyor nostre, en la seva Passió donà a l'un i a l'altre la diversa paga de llurs mereixements : així mateix, llevada la antiga errada, allargui a nosaltres la gràcia de sa resurrecció. El qual viu i regna amb Vós, en unió de Déu Esperit Sant, per tots els segles dels segles.

R. Amén.

El Subdiaca canta, en to d'Epístola i també sense títol, la Lliçó.

Després del Tractus cantat pel chor, es canta la Passió en els faristols despullats. El celebrant la segueix en veu baixa al lloc de la Epístola. La Passió es comença sense preàmbuls : no es diu : *Purifiqueu mon cor,* no es demana la benedicció, no es porten llums, ni encens : no es diu *El Senyor sia amb vosaltres,* ni es respon *Glòria a Vós, Senyor,* i el Prevere, o el Diaca, mentres diu *La Passió de Nostre Senyor Jesucrist,* no senya el llibre ni ell tampoc.

C. Passió de Nostre Senyor Jesucrist segons Sant Joan

Després d'haver dit això, Jesús sortí amb sos deixebles cap a l'altra banda del torrent de Cedron, on hi havia un hort, dins del qual entrà ell i sos deixebles. També el sabia aquell lloc Judas, el qui el traïa, perquè hi anava tot sovint Jesús amb sos deixebles. Judas, doncs, havent pres una companyia de tropa i homes al servei dels Pontífexs i Fariseus, se n'hi anà amb llanternes i amb armes. Jesús, sabent tot lo que havia d'esdevenir-li, s'avançà, i els digué: ✠ «¿A qui cerqueu?» C. Li respongueren: S. «A Jesús de Nazaret.» C. Jesús els diu: ✠ «Só jo.» C. Judas, el qui el traïa, estava també amb ells. I al moment que els digué: «Só jo», recularen i caigueren a terra. Altra volta els preguntà: ✠ «A qui cerqueu?» C. I ells digueren: S. «A Jesús de Nazaret.» C. Respongué Jesús: ✠ «Us he dit que só jo; si, doncs, a mi em cerqueu deixeu anar a aquests.» C. A fi de què tingués compliment la paraula, que digué: «D'aquells que me has donat no n'he perdut ni un.» Aleshores Simó Pere, que tenia una espasa, la desenvainà, i ferí a un criat del pontífex, i li tallà la orella dreta. El nom del criat era Malcus. Mes Jesús digué a

Pere : ✠ «Fica la teva espasa a la vaina. El calze que m'ha dat mon Pare, ¿no l'he de beure?» C. Aleshores els soldats i el tribú i els servents dels jueus, agafaren a Jesús, i el lligaren. I el portaren primerament a casa de Anàs, perquè era sogre de Caifàs, qui era el pontífex de aquell any. Caifàs era el qui havia donat als jueus aquell consell : «Convé que un sol home mori pel poble.» I anaven seguint a Jesús Simó Pere i un altre deixeble. Aquest deixeble era conegut del pontífex, parlà a la portera, i va fer entrar a Pere. Aleshores la criada portera digué a Pere : S. «¿Què, tal volta, tu també ets dels deixebles d'aquest home?» C. Ell diu : S. «No ho só.» C. S'estaven els criats i ministres vora el foc, puix feia fred, i s'escalfaven : i Pere també s'estava dret amb ells, escalfant-se. El pontífex, doncs, preguntà a Jesús sobre els seus deixebles i la seva doctrina. I Jesús li respongué : ✠ «Jo he parlat públicament al món ; jo sempre he ensenyat en la sinagoga i al temple, on acuden tots els jueus ; i no he dit res en secret. ¿Per què em preguntes? Pregunta an aquells qui han sentit lo que jo els he ensenyat : ells saben lo que jo els he dit.» C. Mes tan bon punt hagué dit això, un dels servents qui era allà, donà una bufetada a Jesús, dient : S. «¿Així respons al pontífex?» C. Jesús li respongué :

✠ «Si he parlat malament, prova el mal que he dit; mes si *he dit* bé ¿per què em fereixes?» C. I Anàs l'envià lligat a casa de Caifàs, el pontífex. I s'estava *encara* Pere dret i escalfant-se. Li digueren *altra volta*: S. «¿Que tu també ets dels seus deixebles?» C. Ell ho negà, dient: S. «No ho só». C. I li diu un dels criats del pontífex, parent d'aquell a qui Pere tallà la orella: S. «¿Per ventura no t'he vist jo a l'Hort amb ell?» C. Negà Pere *altra vegada*; i al moment el gall cantà. Després porten a Jesús de casa de Caifàs al pretori. Era al matí, i ells no entraren al pretori per no contaminar-se, a fi de poder menjar la Pasqua. Eixí, doncs, Pilat a fora *on eren* ells, i *els* va dir: -S. «¿Quina acusació porteu contra aquest home?» C. Respongueren-li, dient: S. «Si aquest no fos malfactor, no te l'hauríem entregat.» C. Pilat els digué: S. «Preneu-lo vosaltres, i judiqueu-lo segons vostra llei.» C. Aleshores els jueus li digueren: S. «A nosaltres no ens és lícit matar ningú.» C. Perquè es complís la paraula que va dir Jesús, quan significà de quina mort havia de morir. Entrà, doncs, *altra volta* al pretori Pilat, i cridà a Jesús i li va dir: S. «Tu ets el rei dels jueus?» C. Respongué Jesús: ✠ «¿Dius això de tu mateix, o bé t'ho han dit altres de mi?» C. Va respondre Pilat: S. «¿Que,

per ventura, jo só jueu? La teva gent i els pontífexs t'han entregat a mi; ¿què has fet?» C. Respongué Jesús: ✠ «El meu regne no és d'aquest món. Si d'aquest món fos el meu regne, cert que mos servidors haurien lluitat perquè no fos entregat als jueus; mes ara mon regne no és pas d'aquí.» C. Pilat li digué: S. «Doncs, ¿tu ets rei?» C. Respongué Jesús: ✠ «Tu dius bé que jo só rei. Per això jo só nascut, per això só vingut al món, per donar testimoni de la veritat: tot aquell qui és de la veritat, escolta ma veu.» C. Pilat li diu: S. «¿Què és la veritat?» C. I en havent dit això, sortí altra vegada a *parlar* als jueus, i els diu: S. Jo no trobo en ell cap causa *de mort*. Mes entre vosaltres hi ha costum que per la Pasqua jo us deslliuri un pres; ¿voleu, doncs, que us deslliuri al rei dels jueus? C. Llavors tots cridaren de nou, dient: S. «No aquest, sinó a Barrabàs.» C. I Barrabàs era un lladre. Aleshores, doncs, Pilat prengué a Jesús, i el feu assotar. I els soldats, teixint una corona d'espines, li posaren al cap, i el revestiren d'un mantell de porpra. I se li acostaven, i li deien: S. «Salve, ¡oh rei dels jueus!» C. I li donaven bufetades. Altra vegada eixí Pilat de fora, i els diu: S. «Veus-aquí que us el trec aquí defora, perquè co-negueu que no trobo en ell cap causa *de*

*mort.» C. (Sortí, doncs, Jesús portant la corona d'espines i el vestit de porpra.) I els diu : S. «Veusaquí l'home.» C. Quan el vegeren els pontífexs i ministres, cridaven, dient : S. «Crucifica'l, crucifica'l.» C. Els diu Pilat : S. «Preneu-lo vosaltres, i crucifiqueu-lo, perquè jo no trobo causa en ell.» C. Els jueus li respongueren : S. «Nosaltres tenim una llei, i, segons la llei, ha de morir, perquè s'és fet Fill de Déu.» C. Quan Pilat sentí aquestes paraules, s'omplí més de temor, i entrà novament dins el pretori, i digué a Jesús : S. «¿D'on ets tu?» C. Mes Jesús no li tornà resposta. Aleshores li diu Pilat : S. «¿A mi no em contestes? ¿No saps que tinc poder per a crucificar-te, i poder per a deslliurar-te?» C. Respongué Jesús : ✠ «No tindries cap poder sobre mi, si no t'hagués sigut donat de dalt. Per això qui m'ha entregat a tu, té major pecat.» C. I des de aquest moment cercava Pilat com deslliurar-lo. Mes els jueus cridaven, dient : S. «Si a aquest deslliures, no ets amic del Cèsar : perquè tot aquell qui es fa rei, va contra el Cèsar.» C. Pilat, oïdes aquestes paraules, féu treure fora del pretori a Jesús, i s'assegué en son tribunal, en el lloc que es diu Lithóstrotos, i en hebreu, Gàbbatha. I era *el dia de* la preparació de la Pasqua, envers la hora sexta. I diu als jueus : S. «Veusaquí el*

vostre rei.» C. Mes ells cridaven : S. «¡ Fora ! ¡ fora ! ¡ Crucifica'l !» C. Els diu Pilat : S. «¿ A vostre rei crucificareu ?» C. Respongueren els pontífexs : S. «No tenim cap més rei que el Cèsar.» C. Aleshores, doncs, els l'entregà, perquè fos crucificat. I ells prengueren a Jesús i el tragueren a fora. I portant ell mateix la creu al coll, eixí cap a aquell lloc que es diu Calvari, i en hebreu, Gòlgotha, on el crucificaren, i juntament amb ell altres dos, un a cada costat, i al mig Jesús. I escrigué Pilat un rètol, i el posà al cim de la creu. La inscripció deia : «Jesús Nazarè, rei dels jueus». Aquest rètol molts dels jueus el llegiren, perquè era prop de la ciutat el lloc on fou crucificat Jesús, i estava escrit en hebreu, grec i llatí. I deien a Pilat els pontífexs dels jueus : S. «No escriguis : Rei dels jueus ; sinó que ell digué : Rei só dels jueus.» C. Pilat respongué : S. «Lo que he escrit, he escrit.» C. Els soldats, quan l'hagueren clavat en creu, prengueren les seves vestidures i en feren quatre parts (una per cada soldat), i la túnica. Mes la túnica era sense costura, teixida tota de dalt a baix. Per això es digueren entre ells : S. «No l'esquincem, sinó sortegem-la de qui serà.» Perquè es complís la Escriptura, que diu : «Se repartiren les meves vestidures, i sobre mon vestit tiraren a la sort.»

I això cabalment feren els soldats. Estaven dretes prop de la Creu de Jesús la seva Mare, Maria de Cleofàs i Maria Magdalena. Aleshores Jesús, havent vist la seva Mare i al deixeble a qui amava, diu a sa Mare: ✠ «Dona, vetaquí el teu fill.» C. Després diu al deixeble: ✠ «Vetaquí la teva mare.» C. I des d'aquella hora *en avant* el deixeble la prengué amb ell. Després d'això, sabent Jesús que tot estava consumat, a fi de què es complís la Escriptura, digué: ✠ «Tinc set.» C. Hi havia allí a punt un vas ple de vinagre; i *els soldats*, posant al cim d'una canya d'hisop una esponja aixopada de vinagre, l'acostaren a la seva boca. Quan hagué pres Jesús el vinagre, digué: ✠ «Tot està consumat.» C. I, abaixant el cap, entregà l'esperit. (*Ara tothom s'agenolla i es fa una mica de pausa.*) Els jueus (com era el divendres de la preparació de la Pasqua), a fi de què no quedessin en la creu els cossos en dissabte (puix el dia d'aquest dissabte era molt solemne), pregaren a Pilat que fossin trencades les cames dels crucificats, i fossin trets. Vingueren, doncs, els soldats, i trencaren les cames del primer, com i també de l'altre que havia sigut crucificat amb Jesús. Mes quan s'acostaren a Jesús, com el vegessin ja mort, no li trencaren les cames. Sinó que un dels soldats obrí son costat amb la llan-

ça ; i encontinent eixí sang i aigua. I el qui ho vegé n'ha donat testimoni ; i son testimoni és verdader. I ell sap que diu veritat, a fi de què vosaltres també cregueu. Puix aquestes coses han estat fetes perquè es complís la Escriptura : «No trencareu cap os d'ell.» I també l'altra Escriptura, que diu : «Miraran a aquell a qui han traspassat.»

Lo que segueix es canta en to d'Evangeli : es diu el *Purifiqueu mon cor*, però no es demana la benedicció i no es porten llums ni encens, i, en havent acabat, el Celebrant no besa el llibre.

Després d'això, Josep d'Arimatea (qui era deixeble de Jesús, mes d'amagat per por dels jueus) demanà a Pilat per treure el Cos de Jesús. I li concedí Pilat. Vingué, doncs, i tragué el Cos de Jesús. Nicodemus, aquell qui la primera vegada s'havia presentat de nit a Jesús, vingué també portant una mescla aromàtica de mirra i àloes, d'unes cent lliures. Prengueren el Cos de Jesús, i l'embenaren amb *grans* faixes de tela amb ungüents olorosos, com els jueus tenen costum de sepultar. Al lloc on fou crucificat hi havia un hort, i a l'hort un sepulcre nou, en el qual encara no hi havia sigut sepultat ningú. Allí, doncs, per raó del Parasceve dels jueus, com el sepulcre era aprop, posaren a Jesús.

Seguidament el sacerdot, posat al cantó de la Epístola i amb les mans juntes, comença sense preàmbuls les oracions.

Orem, caríssims nostres, per la santa Iglésia de Déu: per tal que Déu, Senyor nostre, la vulgui pacificar, apletar i guardar per tota l'amplada de la terra, subjectant-li tot poder i principat: i ens faci mercè a nosaltres, passant una vida quieta i tranquil·la, de glorificar Déu Pare omnipotent.

OREM. *Diacon:* Agenollem-nos.

Subdiacon: Alceu-vos.

Déu omnipotent i sempitern, qui revelàreu, en Crist, la vostra glòria a tots els pobles: conserveu les obres de la vostra misericòrdia, a fi que la vostra Iglésia, estesa per tot el món, perseveri amb ferma fe en la confessió del vostre nom. Pel mateix Jesucrist...

Amén.

Orem també, pel nostre santíssim Pare N., que Déu i Senyor nostre, qui l'elegí en l'ordre de Prelacia, el conservi a la seva santa Iglésia segur i lliure de tot perill, per regir el poble sant de Déu.

OREM. Agenollem-nos. Alceu-vos.

Déu omnipotent i sempitern, en el juí del qual tota cosa té el seu fonament: gireu, propici, els ulls envers nostres

pregàries, i per vostra pietat, conserveu-nos el Pontífex elegit; per tal que el poble cristià, que és governat per Vós, qui en sou l'Autor, sota tan gran Pontífex, vagi creixent amb els mereixements de la seva creència. Per Jesucrist...
Amén.

Orem, també, per tots els Bisbes, Preveres, Diaques, Subdiaques, Acòlits, Exorcistes, Lectors, Ostiaris, Confessors, Verges, Vídues i per tot el poble sant de Déu.

OREM. Agenollem-nos. Alceu-vos.

Déu omnipotent i sempitern, per l'Esperit del qual tot el cos de la Iglésia és regit i santificat: oïu-nos suplicants per tots els Ordes; a fi que, per do de la vostra gràcia, de tots els graus sigueu Vós fidelment servit. Per Jesucrist...
Amén.

Orem també pel nostre Rei Catòlic N., que Déu, Senyor nostre, li faci subjectes totes les bàrbares nacions, per a pau nostra perdurable.

OREM. Agenollem-nos. Alceu-vos.

Déu omnipotent i sempitern, en la mà del qual són totes les potestats i els drets de tots els regnes: mireu, benigne, el romà imperi; per tal que els pobles,

que confien en llur ferotgia, amb la potència de la vostra destra siguem atuïts. Per Jesucrist...

Amén.

Orem, també, pels nostres catecúmens; per tal que Déu, Senyor Nostre, desclogui l'oïda de les seves entranyes, i els obri la porta de la misericòrdia, a fi que, rebuda la remissió de tots els pecats pel baptisme regenerador, també ells es trobin en Crist Jesús, Nostre Senyor.

OREM. Agenollem-nos. Alceu-vos.

Déu omnipotent i sempitern, qui sempre feu fecunda la vostra Iglésia amb nova fillada: augmenteu la fe i l'enteniement als nostres catecúmens; per tal que, renats en la font del baptisme, siguin agregats als fills de la vostra adopció. Per Jesucrist...

Amén.

Orem, caríssims nostres, a Déu Pare omnipotent: que purgui el món de tota mena d'errors; allunyi les malalties; foragiti la fam; obri les presons; trenqui les cadenes; concedeixi retorn als peregrins, salut als malalts, port de salvament als qui naveguen.

OREM. Agenollem-nos. Alceu-vos.

Déu omnipotent i sempitern, consol dels entristits, fortitud dels qui treba-

llen : pervinguin fins a Vós les pregàries dels qui clamen en qualsevulla tribulació ; per tal que tots s'alegrin de la vostra assistència en les seves necessitats. Per Jesucrist...

Amén.

Orem, també, pels heretges i cismàtics : que Déu i Senyor nostre els faci lliures de tota mena d'errors, i es digni cridar-los novament a la Santa Mare Iglésia Catòlica i Apostòlica.

OREM. Agenollem-nos. Alceu-vos.

Déu omnipotent i sempitern, qui salveu a tothom i no voleu que ningú es perdi : gireu els ulls envers les ànimes enganyades per frau diabòlica ; per tal que, deixada tota herètica maldat, els cors dels mal-encaminats es converteixin i tornin a la unitat de la veritat vostra. Per Jesucrist...

Amén.

Orem, també, pels pèrfids jueus : que Déu i Senyor nostre arrenqui el vel dels seus cors ; per tal que ells i tot coneixin a Jesucrist Nostre Senyor.

No es respon *Amén*, sinó que desseguida diu :

Déu omnipotent i sempitern, qui fins i tot la perfídia jueua no rebutgeu de la vostra misericòrdia : escolteu les nostres

pregàries, que us oferim per l'encegament d'aquell poble; per tal que, coneguda la llum de la vostra veritat, que és Jesucrist, siguin lliberats de llurs tenebres. Pel mateix Jesucrist...

Amén.

Orem, també, pels pagans: que Déu omnipotent bandegi dels seus cors la iniquitat; per tal que, abandonades les seves ídoles, es converteixin al Déu viu i verdader i al seu únic Fill, Jesucrist, Déu i Senyor nostre.

OREM. Agenollem-nos. Alceu-vos.

Déu omnipotent i sempitern, qui cerqueu sempre la vida, i no pas la mort dels pecadors: rebeu, propici, les nostres oracions, i deslliureu-los del culte idolàtric, i agregueu-los a la vostra santa Iglésia, a lloança i glòria del vostre nom. Per Jesucrist...

Amén.

Acabades les Oracions, el sacerdot es treu la casulla i passa a l'angle posterior de l'altar, al cantó de la Epístola, on rep de mans del Diaca la Creu que estava ja preparada a l'altar, i girat de cara al poble la descobreix un poc pel cap d'amunt, començant tot sol l'antífona *Veusaquí el arbre de la Creu*, unint-se totseguit al seu cant els ministres fins al *Veniu, adorem-lo*. Mentres el chor canta *Veniu, adorem-lo*, tothom s'agenolla, fora el Celebrant. Des-

prés passa aquest a l'angle exterior del mateix costat de la Epístola; i descobrint el braç dret de la Creu; i alçant-la una mica més, repeteix, alçant també la veu: *Veusaquí l'arbre de la Creu*, amb el mateix acompanyament en el cant i les mateixes genuflexions que l'altra vegada.

Seguidament el sacerdot es posa al mig de l'altar, i descobrint tota la Creu i alçant-la més, comença amb un to de veu també més alt que les altres vegades: *Veusaquí l'arbre de la Creu*, acompanyant-lo els ministres i agenollant-se tothom com abans.

Veusaquí l'arbre de la Creu, en el qual fou sospesa la salut del món.

Chor. Veniu, i adorem-lo.

Després el sacerdot tot sol porta la Creu al lloc preparat davant l'altar, i agenollat, la posa allí. Seguidament es descalça i va a adorar la Creu fent tres genuflexions abans de besar-la. Fet això se'n torna i es calça i es posa la casulla. Eixint d'ell van a adorar la Creu els ministres i després els altres clergues i els seglars, de dos en dos, i fent tothom tres genuflexions, com el Celebrant.

Mentre es fa l'adoració de la Creu, es canten els Improperis i el demés que segueix, tot o una part, segons que vagi poca o molta gent a adorar.

IMPROPERIS

Ÿ. ¿Què t'he fet, oh Poble meu? o ¿en quina cosa t'he contristat? ¡Respon-me!

Ÿ. Perquè et treguí fora de la terra d'Egipte : ¡ has aparellada la creu al teu Salvador !

L'un chor canta : L'altre chor respon :

Agios o Theós. Sant Déu.

Agios íschyros. Sant fort.

Agios athànatos, Sant immortal, apiadeu-
eléison imas. vos de nosaltres.

Ÿ. ¡ Perquè vaig guiar-te, quaranta anys, pel desert, i amb manná vaig sadollar-te, i et vaig introduir en terra molt bona, has aparellada la creu al teu Salvador !

Ÿ. ¿ Què més devia fer-te, i no ho he fet? Jo vareig plantar-te, vinya meva, la més galana : i tu, per a Mi, t'ets feta massa amarga : que amb vinagre abeurares la set meva : ¡ i amb la llança esberlares el pit al teu Salvador !

Ÿ. Jo, per tu, vaig flagel·lar l'Egipte amb els seus primogènits : i tu m'has entregat boi flagel·lat.

El chor repeteix : ¿ Què t'he fet... ?

Ÿ. ¡ Jo et vaig treure d'Egipte, enfonsant Faraó dintre el Mar Roig : i tu m'has entregat als Prínceps dels Sacerdots !—*Chor*: ¿ Què t'he fet... ?

Ÿ. ¡ Jo vaig obrir el mar, al davant teu : i tu, amb la llança, has obert el meu costat !—*Chor*: ¿ Què t'he fet... ?

Ÿ. ¡ Jo vaig anar-te tot davant en la columna de núvol : i tu m'has menat al pretori de Pilat !—*Chor*: ¿ Què t'he fet ?

Ÿ. ¡ Jo et vaig péixer manna, al mig del desert : i tu m'has ferit amb bufetades i flagells !—*Chor*: ¿ Què t'he fet.. ?

Ÿ. ¡ Jo et doní per beguda aigua sanitosa de la penya : i tu m'has fet beure fel i vinagre !—*Chor*: ¿ Què t'he fet... ?

Ÿ. ¡ Jo, per tu, vaig percutir els reis dels Cananeus : i tu, amb la canya, el meu cap has percutit !—*Chor*: ¿ Què t'he fet... ?

Ÿ. ¡ Jo et vaig donar ceptre reial : i tu has posada al meu cap corona d'espines !—*Chor*: ¿ Què t'he fet... ?

Ÿ. ¡ Jo et vaig exalçar amb gran potència : i tu m'has penjat al patíbul de la Creu !—*Chor*: ¿ Què t'he fet... ?

A continuació canten tots :

ANTÍFONA. La vostra Creu adorem, Senyor : i vostra santa resurrecció alabem i glorifiquem : car per gràcia del sant arbre és vinguda la joia a tot el món.—*Ps.* ¡ Déu tingui de nosaltres pietat, i ens beneeixi : faci resplendir sa cara damunt nostre, i s'apiadi de nosaltres !

Ÿ. Creu fidel, l'Arbre més noble d'entre tots els que han ramat : mai la selva n'hagué un altre tan florit i tan granat.

Dolços claus, brancada dolça,
pes dolcíssim ha portat.

Canta, oh llengua, la gran lluita,
del combat més gloriós ;
i, cantant la Creu, remembra
el triomf ennoblidor,
còm el Redemptor dels homes
fou, boi mort, victoriós.

Es repeteix : *Creu fidel fins a Dolços claus...*

Quan està per acabar-se la adoració de la Creu, s'encenen els ciris de l'altar, i el Diaca, prenent la bossa dels corporals, els estén com de costum, i posa prop d'ells el purificador. Acabada l'adoració pren la Creu amb reverència, i la torna a l'Altar. Després s'ordena la processó vers el lloc on la vigília havia sigut posat el Sagrament. Al davant va el Subdiaca amb la Creu, al mig de dos acòlits que porten cirials encensos seguint els clergues per llur ordre i clouent-la el sacerdot amb els ministres. En ser al lloc del Sagrament, s'encenen les atxes, que no s'apaguen fins després de sumida la Hòstia i el sacerdot s'agenolla davant el Sagrament, orant una estona, mentre el Diaca obra l'urna en la qual ha sigut guardat el Cos del Senyor. Després el sacerdot s'alça i posa encens, sense be-neir-lo, en els dos incensers, presentant-li el Diaca la naveta, i agenollat incensa el Sagrament. Llavors el Diaca, traient de la urna al calze amb el Sagrament, el posa a les mans del sacerdot i el cobreix amb les

extremitats del vel que porta aquell a les
espatlles; i marxen amb l'ordre amb què
vingueren. El Sagrament va sota tàlem, i
dos acòlits l'incensen continuament. Men-
trestant el següent himne:

Del Rei flamegen els penons;
i de la Creu, on el Senyor
de l'univers morí pel món,
esclata el gran misteri.

Des d'on, encara, amb llança vil
boi traspassat son Cor diví,
per netejar-nos de tot crim
regala sang i aigua.

La profecia s'ha complert,
que feu David amb mot fidel
dient: De l'Arbre de la Creu,
Déu regna en tots els pobles.

¡Arbre gentil i resplendent,
ornat amb púrpura del Rei,
triat per digne respaller,
que toca els sagrats membres! :

¡Feliç qui el preu del món portà
penjat als braços, del Cos sant
fet la balança, i recobrà
la presa del diable!

Sola esperança, ¡salve, oh Creu! ;
de Passió en aquest sant temps,
torna més justos els fidels
i als pecadors perdona!

Vós, únic Déu en trinitat,
lloïn els chors angelicals;
i els qui salveu per l'Arbre sant
regiu-los ara i sempre. Amén.

Així arriben a l'altar, on els ciris ja cremen, i tot és disposat en honor del Sagrament. La Hòstia, treta del calze, apareix novament, i el Diaca posa dins aquest, vi i aigua. La presència del diví misteri evoca totseguit la reverència de l'assemblea, i el celebrant incensa la oblata solemnement; ell, però, no rep encensació al final, pel dol de la Iglésia. Després, purificades les mans per presentar a Déu aquesta oferta, reclama les pregàries dels fidels.

Llavors davant la Víctima, com per ratificar les seves paraules, eleva al Pare en nom de tots l'oració que ens ensenyà de fer Jesús per a obtenir la misericòrdia divina, i ensenya seguidament al poble la sagrada Hòstia perquè l'esguardi i l'adori.

El celebrant amb aquest ritu ha fet acomiadar l'assemblea de la Víctima. Parteix ara la Hòstia, sense invocar la pau per a l'assemblea, per la perturbació que avui han alçat els jueus, i, enfervorit amb les últimes oracions, combrega sumint la sagrada espècie. I fa, com de costum, l'ablució dels dits i sumeix la purificació.

I és finit el misteri de la missa d'avui. Després d'aquest ritu, el celebrant fa reverència a la Creu, i amb els ministres deixa l'altar en mig d'un gran silenci.

Les Set Paraules de Jesús en la Creu

Pladós exercici
que se sol fer el Divendres Sant a la tarda

Ÿ. Deus, in adiutórium meum in-
ténde.

R̄. Dómine, ad adiuvándum me fes-
tína.

Ÿ. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui
Sancto.

R̄. Sicut erat in princípio, et nunc
et semper, et in sæcula sæculórum.
Amen.

PRIMERA PARAULA

Pare, perdoneu-los, que no saben
lo que fan

Ÿ. Us adorem, Senyor, i us beneïm.

R̄. Perquè amb la vostra santa Creu
haveu redimit el món.

Jesús estimat, que per amor meu ago-
nitzàreu en la Creu, per tal de pagar
amb les vostres penes el deute dels meus
pecats, i obríreu la vostra divina boca
per a obtenir-me el perdó de la justícia
eterna: tingueu pietat de tots els fidels
agonitzants, i de mi quan seré en aque-
lla darrera hora; i pels mèrits de vostra

preciosíssima Sang, vessada per la nostra salvació, doneu-nos un dolor tan viu de les nostres culpes, que ens faci morir en braços de vostra misericòrdia.

Tres Glòria Patri.

Tingueu pietat de nosaltres, Senyor, tingueu pietat de nosaltres.

Déu meu, crec en Vós, espero en Vós, amo a Vós, i em penedesc d'haver-vos ofès amb els meus pecats.

Cada Paraula es comença igualment amb el *Ÿ. Us adorem, Senyor*, etc. I s'acaben totes igualment dient els *tres Glòria Patri* i lo restant com en la PRIMERA PARAULA.

SEGONA PARAULA

Avui estaràs amb mi en el Paradís

Jesús estimat, que per amor meu agonitzàreu en la Creu, i que tan amatent i generós atenguéreu la fe del Bon Lladre, que us reconegué per Fill de Déu en mig de vostres humiliacions, i li asseguràreu el Paradís; tingueu pietat de tots els fidels agonitzants, i de mi quan seré en aquella darrera hora; i pels mèrits de vostra preciosíssima Sang, feu reviure en el nostre esperit una fe tan ferma i constant que no es decanti a cap suggestió del dimoni, a fi de què també nosaltres obtinguem el premi del sant Paradís.

TERCERA PARAULA

Vetaquí la teva Mare.— Veusaquí el vostre Fill

Jesús estimat, que per amor meu agonitzàreu en la Creu, i oblidant els vostres sofriments ens deixàreu en penyora de vostre amor, la vostra mateixa Mare Santíssima, a fi de què per medi d'Ella poguem recórrer confiadament a Vós en les nostres grans necessitats: tingueu pietat de tots els fidels agonitzants, i de mi quan seré en aquella darrera hora; i pel martiri interior d'una tan estimada Mare, feu reviure en nostre cor una ferma esperança en els mèrits infinits de vostra preciosíssima Sang, per tal que poguem evitar l'eterna condemnaió, que ens havem merescut per nostres pecats.

QUARTA PARAULA

Déu meu, Déu meu,
¿per què m'haveu abandonat?

Jesús estimat, que per amor meu agonitzàreu en la Creu, i que afegint sofriment damunt sofriment, ademés de tants dolors corporals, sofríreu amb paciència infinita la més penosa aflicció d'esperit, per l'abandonament del vostre Ètern Pare: tingueu pietat de tots els fidels agonitzants, i de mi quan seré en aquella darrera hora; i pels mèrits de vostra preciosíssima Sang, feu-nos la gràcia

de sofrir amb verdadera paciència tots els dolors i angoixes de la nostra agonia, per tal que, unint les nostres penes i les vostres, poguem després participar de la vostra glòria en el Paradís.

CINQUENA PARAULA

Tinc set

Jesús estimat, que per amor meu agonitzàreu en la Creu, i que, no saciat encara amb tants vituperis i sofriments, voldríeu encara sofrir-ne més a fi de què tots els homes se salvessin, mostrant així que tot el mar de la vostra Passió no arriba a apagar la set del vostre Cor amorós: tingueu pietat de tots els fidels agonitzants, i de mi quan seré en aquella darrera hora; i pels mèrits de vostra preciosíssima Sang, enceneu un tan gran foc de caritat en nostre cor, que el faci defallir pel desig d'unir-se a Vós per tota l'eternitat.

SISENA PARAULA

Tot s'ha consumat

Jesús estimat, que per amor meu agonitzàreu en la Creu, i des d'aquesta càtedra de veritat anunciàreu l'haver complerta l'obra de la nostra Redempció, per la qual, de fills de ira i perdició, havem esdevingut fills de Déu i hereus del cel: tingueu pietat de tots els fidels agonitzants, i de mi quan seré en aquella

darrera hora; i pels mèrits de vostra preciosíssima Sang, despreneu-nos enterament del món i de nosaltres mateixos; i en el moment de la nostra agonia, doneu-nos gràcia per a oferir-vos de cor el sacrifici de la vida en expiació dels nostres pecats.

SETENA PARAULA

Pare, en les vostres mans encoman el meu esperit

Jesús estimat, que per amor meu agonitzàreu en la Creu, i que en compliment d'un tan gran sacrifici acceptàreu la voluntat de l'Ètern Pare a l'encomanar en ses mans el vostre esperit, per a tot seguit inclinar el cap i morir: tingueu pietat de tots els fidels agonitzants, i de mi quan seré en aquella darrera hora; i pels mèrits de vostra preciosíssima Sang, doneu-nos en nostra agonia una perfecta conformitat al vostre voler diví, per tal que siam disposats a viure o a morir, tal com més agradable sia a Vós; ni desitgem cap més cosa que l'acompliment perfecte en nosaltres de la vostra adorable voluntat.

Oració a la Verge Dolorosa

Mare Santíssima Dolorida, pel violent martiri que sofríreu al peu de la Creu en les tres hores d'agonia de Jesús, digneu-vos en la nostra agonia, assistir-nos a tots nosaltres, que som fills dels vostres do-

lors, per tal que amb la vostra intercessió poguem passar del llit de mort a fer-vos corona en el sant Paradís. Amén.

Tres Avemaries.

Maria, Mare de gràcia,
Mare de misericòrdia,
de l'enemic protegiu-nos,
i a l'hora de la mort rebeu-nos.

Ÿ. De mort sobtada i no prevista.

R. Deslliureu-nos, Senyor.

Ÿ. Dels paranys del dimoni.

R. Deslliureu-nos, Senyor.

Ÿ. De la mort eterna.

R. Deslliureu-nos, Senyor.

ORACIÓ.—Oh Déu, qui en la mort dolorosíssima de vostre Fill, haveu posat un exemple i un auxili per a la salvació del llinatge humà: concediu, us preguem, que en el darrer perill de la nostra mort, meresquem conseguir l'efecte de tan gran caritat, i entrar en la glòria del Redemptor. Pel mateix Jesucrist Senyor nostre. Amén.

Jesús, Josep i Maria, us dono el cor i l'ànima mia.

Jesús, Josep i Maria, assistiu-me en ma última agonía.

Jesús, Josep i Maria, reposi en pau amb vosaltres l'ànima mia.

Aquest piadós exercici té concedits 7 anys i 7 quarentenes d'indulgència per cada vegada que es practiqui.

ÍNDIX

<i>Advertiment preliminar.</i>	5
<i>Quadre de dades importants</i>	6
INSTRUCCIONS GENERALS	
Lo que ha de saber i practicar el cristià per salvar-se.	7
Primeres oracions i fórmules que han de saber-se de memòria.	9
Els temps litúrgics de l'any cristià.	19
Festes de precepte.	23
Instrucció sobre la Butlla i dies d'abstinència i de dejuni.	24
Instrucció sobre l'oració.	33
L'exercici del cristià.	38
Acte de preparació per a abans d'orar.	44
A DÉU M'ENCOMAN	
Oració del matí.	46
Oració de la nit.	49
Sants costums cristians i oracions per entre dia.	52
Jaculatòries.	56
ALTRA MANERA DE PRACTICAR L'EXERCICI DEL CRISTIÀ	
Oració del matí.	59
Oració del vespre.	67
LA MEDITACIÓ	
Abans de la Meditació	73
Després de la Meditació.	75
LA CONFESSIÓ	
Instrucció.	77
Examen de consciència.	81
Dolor dels pecats.	95
Propòsit	104
Confessió.	105

Satisfacció	107
Pràctica breu per a les persones de confessió freqüent	109
LA SAGRADA COMUNIÓ	
Instrucció.	116
La preparació	117
L'acció de gràcies	120
Actes de preparació a la Sagrada Comunió	123
Altres oracions per a abans de combregar	130
Actes d'acció de gràcies per la Sagrada Comunió	134
Altres oracions per a després de combregar	142
Un quart esmerçat en acció de gràcies per la Sagrada Comunió	149
La Comunió espiritual	159
LA SANTA MISSA	
Instruccions.	163
Manera d'oïr la Missa seguint-ne els passos i cerimònies	171
Oració per a després de la Missa	197
Ordre de la Missa	198
Pregàries d'acabada la Missa	224
Cerimònies de la Missa solemne	225
Missa de Difunts.	229
DEVOCIÓ A LA SANTÍSSIMA TRINITAT	
Instrucció	238
Trisagi.	242
DEVOCIÓ A L'ESPERIT SANT	
Instrucció	251
Novena	253
LA VISITA AL SANTÍSSIM	
Instrucció	260
Estació al Santíssim. Manera popular	261
Oració per a la visita al Santíssim	263
Acte per a la Comunió espiritual	264
Visites al Santíssim per cada dia de la setmana	266

LES QUARANTA HORES

Instrucció	287
Exposició i reserva	288
Homenatge a Jesucrist, nostre Déu i nostre Rei	292

VETLLA AL SANTÍSSIM

Instrucció	296
Estació al Santíssim (fórmula solemne).	297
Quinze minuts en companyia de Jesús sagramentat	300
Actes d'adoració i desagravi a Jesús sa- gramentat	305

DEVOCIÓ A LA PASSIÓ

Instrucció	309
Manera pràctica de meditar la Passió.	312
Oració a la Passió de Nostre Senyor Jesucrist	314
El Via-Crucis. Instrucció i indulgèn- cies	315
Manera de practicar el Via-Crucis . . .	317
Adoració de les llagues	333

DEVOCIÓ AL SAGRAT COR DE JESÚS

Instrucció	339
Promeses del Sagrat Cor.	341
Actes de consagració i pregàries . . .	343
Lletanies	352
Deprecacions	355
Els primers divendres de mes. Ins- trucció	356
Exercicis per als primers divendres de mes	358

LA HORA SANTA

Instrucció	367
Manera de practicar la Hora Santa . .	368

DEVOCIÓ A LA MARE DE DÉU

Instrucció	373
El Sant Rosari	380
Trisagi.	388
Visita i oració per cada dia de la set- mana	397

Felicitació sabatina	408
Corona dels Set Dolors	419
Visita a la Mare de Déu del Carme	424
Visita espiritual a la Mare de Déu de Montserrat	429
Deprecacions a la Mare de Déu de la Mercè	434
Primers dissabtes de mes dedicats a la Immaculada	436
Novena	441
La Missa.	455
DEVOCIÓ A SANT JOSEP	
Els Set Diumenges	458
La Novena	466
El Mes	466
La Missa	467
DEVOCIÓ A L'ÀNGEL DE LA GUARDA	
Novena	470
Declaració o protestació de Sant Carles Borromeu	477
La Missa.	479
DEVOCIÓ A LES ÀNIMES DEL PUR- GATORI	
Novena	481
El millor sufragi.	492
DEVOCIÓ ALS SANTS	
Els tretze dimarts de Sant Antoni de Pàdua	494
Novena àngèlica de Sant Antoni de Pàdua	498
La Missa.	500
Els sis diumenges en honor de Sant Lluís Gonzaga	502
La Missa	504
Els cinc diumenges en honor de les lla- gues de Sant Francesc	505
La Missa en honor de Sant Francesc	507
Novena en honor d'un Sant o Santa	511
ORACIONS PROPIES DELS SANTS	
Sant Antoni Abat	515

Sant Sebastià	515
Sant Francesc de Sales	515
Sant Blai	515
Sant Tomàs d'Aquino	516
Sant Benet	516
Sant Francesc de Paula	516
Sant Jordi	516
Sant Isidre Llaurador	517
Sant Felip Neri	517
Sant Joan Baptista	517
Sant Pere i Sant Pau	517
Sant Camil de Lelis	517
Sant Vicens de Paul	518
Sant Ignasi de Loiola	518
Sant Alfons de Liguori	518
Sant Domingo de Guzman	519
Sant Roc	519
Sant Josep de Calasanç	519
Sant Ramon Nonat	519
Sant Miquel Arcàngel	520
Santa Teresa	520
Tots els Sants	520
Santa Lúcia	520

ORACIONS ESCOLLIDES

Magníficat	521
Adoro te, devote	522
Oració del Papa Climent XI	523
Oració de Sant Agustí	525
Acte de confiança en Déu	526
Oració d'amor	529
L'oració del pecador	530
Oracions al Santíssim Sagrament	533
Oració a la Mare de Déu per a obtenir la virtut de la puresa	535
Oració per als agonitzants	535

PRÀCTIQUES DIVERSES

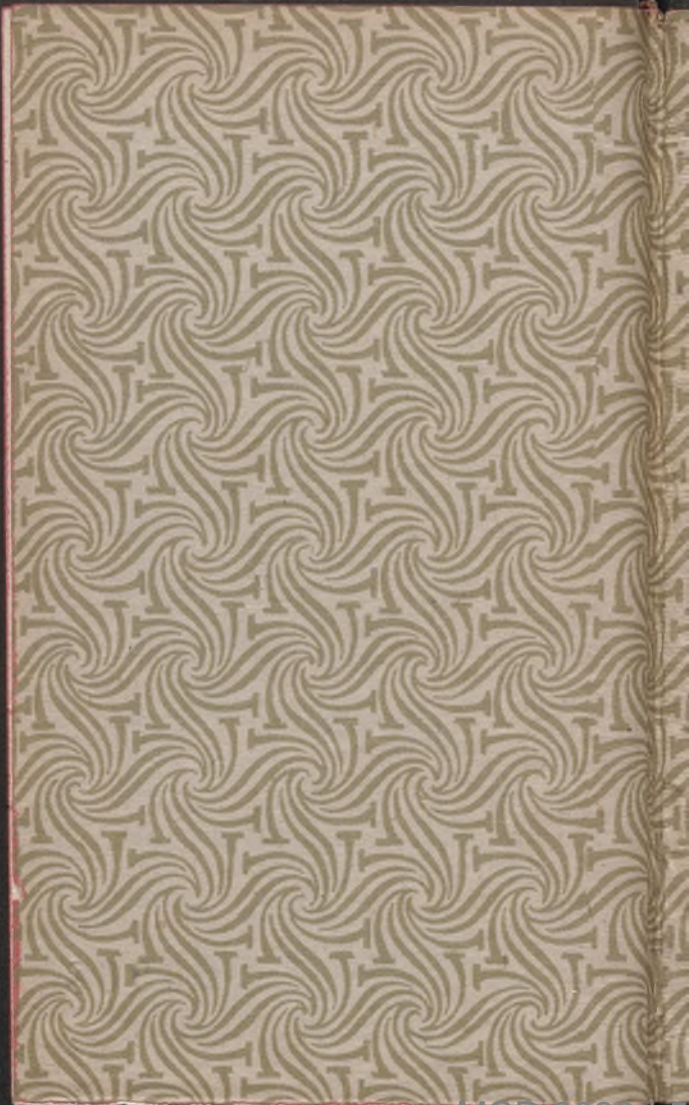
DIA DE RECÉS ESPIRITUAL. Instrucció	536
Exercici de preparació a la bona mort	537
Examen pràctic sobre la vida devota	549
L'ACTE DE CONTRICIÓ PERFECTA	556

Examen general i particular de consciència	557
LA COMUNIÓ DELS MALALTS	559
La Comunió privada. Instrucció	559
La pràctica de la Comunió privada	562
La Comunió per Viàtic. Instrucció	566
La pràctica del Viàtic	567
LA EXTREMAUNCIÓ	572
Instrucció	572
Administració del Sagrament de la Ex- tremaunció	573
MANERA D'AJUDAR A BÉ MORIR	580
Actes i afectes per a bé morir	580
Jaculatòries	583
SETMANA SANTA	
Fets de Jesús en la Setmana Santa	587
Horari de la Passió	590
DIJOUS SANT. La Missa. La Processó	592
El despullament d'altars	595
La cerimònia del lavatori de peus	599
Visites als Monuments	603
DIVENDRES SANT. La Missa de Presan- tificats	608
Les Set Paraules de Jesús en la Creu	629

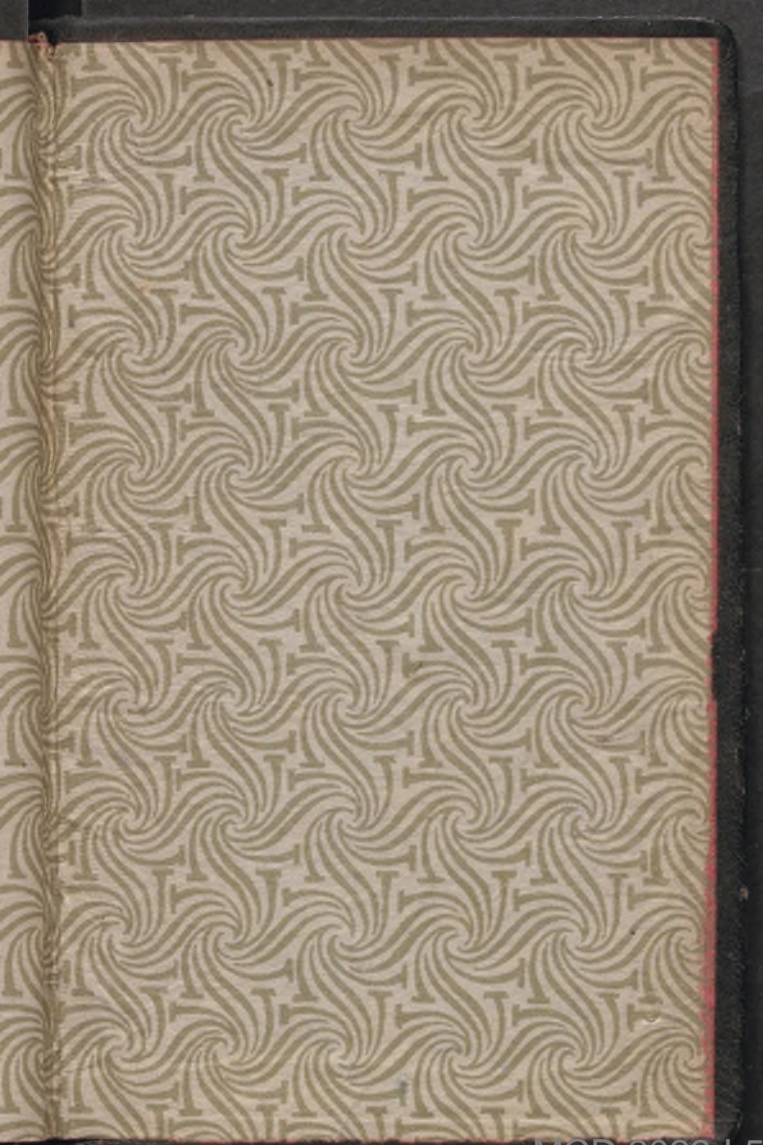
ARCHIVO
MARIANO

Biblioteca

VOLUMEN N.º 06968

MCD 2022-L5

MCD 2022-L5